

# DIARI DE GIRONA

## LOS SITIOS

DEPARTAMENT DE LA PRENSA GERUNDENSE

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Director: Jaume Sureda i Prat

Número: 13.705

Domingo, 30 de agosto de 1987

Precio: 100 pesetas

## Figueres gana y Girona empata



Los ampurdaneses merecieron mejor resultado (2-1)

\_\_\_\_ Páginas 45, 46 y 47

El Girona fue por delante en el marcador (1-1)

\_\_\_\_ Páginas 48 y 49

Todos los resultados de 1ª, 2ª A y 2ª B.

\_\_\_\_ Página 47

### «Stop» al fuego



La creación de nuevos parques de bomberos, de asociaciones de defensa forestal y el patrullaje de vigilantes forestales y Mossos d'Esquadra han sido medidas tomadas por la Generalitat para dotar a Girona de una buena infraestructura de previsión y extinción de incendios. Aunque no se pretenden triunfalismos, lo cierto es que, hasta el momento, los bosques gerundenses no han sufrido duramente el azote de las llamas. (Foto DAVID QUINTANA).

\_\_\_\_ Página 3

### Ha comenzado el retorno



Aunque algunos tienen todavía por disfrutar cuarenta y ocho horas y otros están pensando en comenzar, lo cierto es que desde el viernes se forman largas filas ante los despachos de la aduana de la Jonquera. Se acaban las vacaciones y comienza el retorno. Más pronto, cuanto más lejos. Entre hoy y mañana, serán las carreteras hacia el interior las que sufrirán el agobio. Como siempre, prudencia. (Foto CARLOS SANS).

**Defectes formals aturen una moció de CiU a l'Ajuntament de Palafrugell**

\_\_\_\_ Página 8

**Els comerciants d'Olot varen cloure les rebaixes d'estiu traient les seves botigues al carrer**

\_\_\_\_ Página 10

**La constitució de les comissions informatives du polèmica a Blanes**

\_\_\_\_ Página 8

**Dietari**

Patrocinat per:



CAIXA DE PENSIONS  
**"la Caixa"**

**Santoral: Santas Gaudencia y Tecla.**

El sol sale a las 05,40 y se pone a las 18,51 (hora solar).

La Luna sale a las 11,81 y se pone a las 21,15 (hora solar).

**GIRONA**

Policía	091 o	205050
Policía Nacional		201637
Guardia Civil		208650
Guardia Civil Tráf.		201381
Guardia Civil (COS)		201100
Policía Municipal		
Girona	092 o	204526
Salt		239980
Sarrià		202929
Germans. Sàbat		213315
Font Pòlvora		219466
Bomberos		233380
Cruz Roja		200415
Telégrafos		202000
Amb. Serra		205654
Amb. Jesús		232122
Banco de Ojos	(93)	2005953
Taxis S. Agustí		203302
Taxis Pont de Pedra		202980
Taxis Renfe		203287
Radio Taxi		203377

**Farmacias de Turno:**  
XIRGU. Santa Clara, 58  
CONEJERO. Avgda. St. Narcís, 81  
(de 9.15 mañana a 10 noche)  
XIRGU. Santa Clara, 58  
(de 10 noche a 9.15 mañana)

**SALT**

**Farmacias de Turno:**  
GELI. C./ Major, 157  
(Lunes) GELI. C./ Major, 157

**FIGUERES**

Bomberos	233380
Ambulatorio	500365
Ayuntamiento	508100
Policía Municipal	510111
Cruz Roja	505601
Hospital	501400
Policía	500929
Guardia Civil	505043
Taxis	500008

**Farmacias de Turno:**  
SARGATAL DEULOFEU. Monturiol, 19  
(Lunes) SOLER. Nou, 22

**PUIGCERDA**

Ayuntamiento	880650
Bomberos	233380
Policía Municipal	881972
Guardia Civil	880146
Cruz Roja	880547
Hospital	880150
Correos	880814

**DOMINGO**  
**30**  
**AGOSTO**

**OLOT**

Ayuntamiento	260000
Bomberos	233380
Policía municipal	265000
Guardia Civil	260120
Cruz Roja	262318
Ambulancias Garrotxa	267652
Ambulatorio Seg. Social	261816
Hospital Sant Jaume	260012
Correos	261581
Autocares TEISA	260196
Autos Güell	260480
Coches Guerrero	590010

**Farmacias de turno:**  
CARDELÚS. C./ Serra Ginesta, 7  
(Lunes) OLLER. C./ St. Esteve, 17

**SANTA COLOMA DE FARNERS**

Ayuntamiento	840808
Policía Municipal	840920
Bomberos	233380
Cruz Roja	841602
Resid. geriátrica	840287
Guardia Civil	840122
Correos	840465

**RIPOLL**

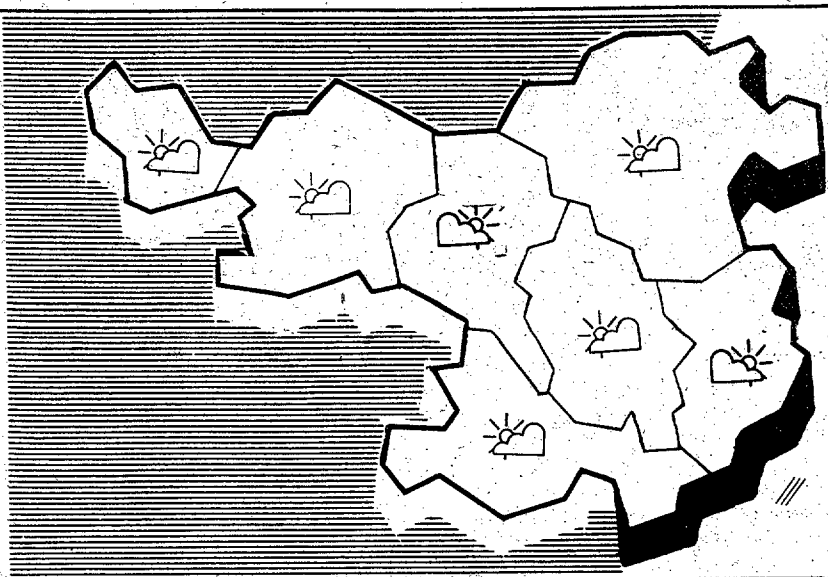
Ayuntamiento	700600
Policía Municipal	700600
Bomberos	233380
Cruz Roja	700601
Guardia Civil	700082
Correos	700760
Ambulatorio	700168/700159

**LA BISBAL**

Ayuntamiento	640975
Bomberos	233380
Policía Municipal	640292
Guardia Civil	640930
Consultorio Médico	641919
Correos	640837

**EL TIEMPO**

- SOLEADO
- P. NUBOSO
- NUBOSO
- LLUVIA
- TORMENTA
- NIEVE
- VIENTO
- NIEBLA
- CALIMA
- LLANA O RIZADA
- MAREIADA
- F. MAREIADA



Temperaturas Máx. Mín.

Girona	29	16
Romanyà	28	13
Peralada	29	16
Sta. Coloma	30	15
Montseny	17	11
Ribes	25	10
Blanes	31	16
L'Estartit	26	20
St. Feliu G.	26	19
Núria	15	7

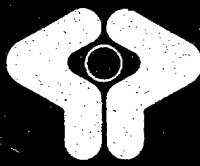
**Se espera buen tiempo**

**Previsión para hoy:**

Probablemente que el buen-tiempo sea general, si bien a media tarde habrá un incremento de la nubosidad, pero sin riesgo de ninguna precipitación. Vientos flojos, ligero descenso de las temperaturas diurnas y la mar, de llana a marejadilla.

**Previsión para mañana:**

Con la entrada de la depresión en el Mediterráneo e influyendo con vientos de Levante, la nubosidad continuará aumentando si bien continuará sin riesgo de precipitaciones. Algunas tormentas en el Pirineo. Temperaturas y mar sin grandes cambios.



**PREVIASA**

SOCIEDAD ANÓNIMA DE SEGUROS Y REASEGUROS

PER INFORMACIÓ:

Gran Via de Jaume I, 48

Tel. 20 43 68

GIRONA

NUEVO SEGURO DE ASISTENCIA SANITARIA

Especialistas, análisis, radiografías, ecografías, scanner, hospitalización (quirúrgica, médica, parto, UCI, etc.)

Por 1.667 ptas. persona/mes ASISTENCIA EN TODO EL MUNDO

METGES D'URGÈNCIA A DOMICILI LES 24 HORES DEL DIA. TELS. 21 72 51 · 21 86 98 · 42 80 05

**HACE 25 AÑOS EN LOS SITIOS**

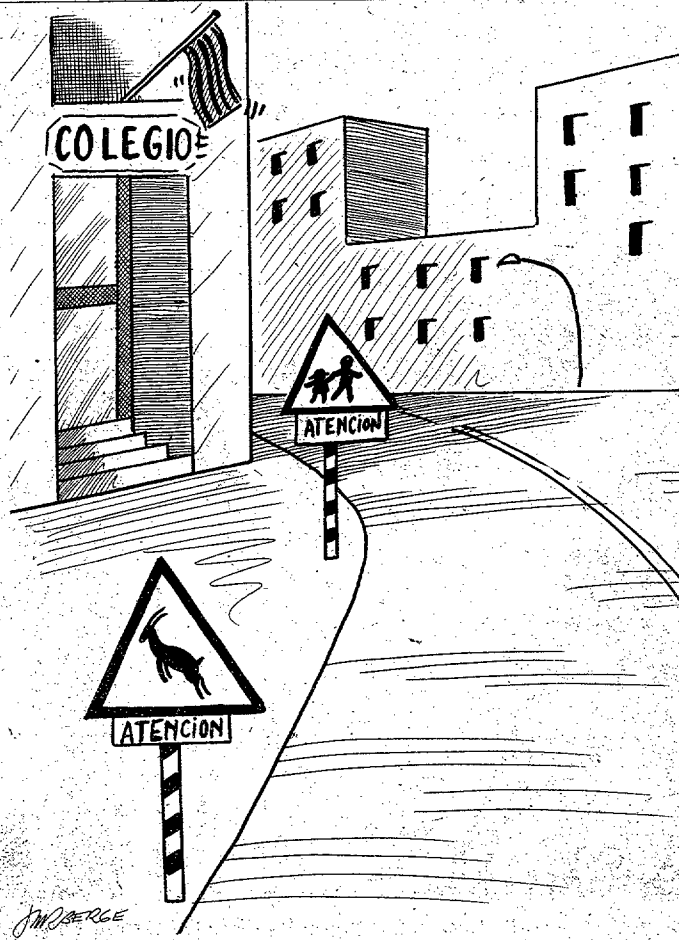
**FIGUERAS.** Con la inauguración de la Exposición de Vinos de la Comarca, en el nuevo edificio de la Casa Sindical, darán inicio hoy los actos de la II Fiesta de la Vendimia de la Comarca del Alto Ampurdán.

**FIGUERAS.** Antonio Mongay, el entrenador de hockey sobre patines del equipo local Adepaf, ha sido fichado para el mismo cargo en el Juventut de Badalona. Mongay fue uno de los hombres que despertaron la afición al hockey sobre patines aquí, y su aportación como jugador y luego como entrenador pesó mucho en el ascenso que consiguió el equipo figuerense a Segunda División.

**GERONA.** Ayer, a las siete y cuarto de la tarde, fue bendecida e inaugurada la Casa del Deporte situada en el segundo piso del número nueve de la carretera de Barcelona. En representación del Delegado Nacional presidió el acto el señor Serrano de Pablo.

**GERONA.** Esta noche en el estadio de Vista Alegre quedará inaugurada la temporada futbolística con el encuentro entre el Girona C. de F. y la U. D. San Andrés de Barcelona.

**BON DIA**



**FRASES**

- «Al presidente de la Aceca le han tomado el pelo, como a nosotros». (Ramón Cortiñas, portavoz de los controladores aéreos del aeropuerto de Barcelona).
- «Los jornaleros de Comisiones Obreras que ocuparon el Ayuntamiento de Pruna demostraron ser delincuentes y terroristas de facto». (Alonso Garrido, gobernador civil de Sevilla).
- «Nos extrañan estas acusaciones procediendo de

- Alonso Garrido, cuando aún no se ha aclarado su posible vinculación con la mafia de la droga». (Contestación de CC.OO).
- «México es una pseudo-democracia y posiblemente el sistema más corrompido de toda América Latina». (Mario Vargas Llosa, escritor peruano).
- «El programa del primer ministro Cavaco Silva tiene mucha fe mesiánica». (Portavoz del PRD portugués).

**CUPON**



LUNES	4139
MARTES	3413
MIÉRCOLES	5836
JUEVES	2213
VIERNES	48.731

**"la Caixa"**  
CAIXA DE PENSIONS

Este año, una mayor vigilancia

# Nuestras comarcas disponen de una buena cobertura contra incendios

R. PONSATI

Girona.— Durante el verano, la infraestructura de prevención y extinción de incendios forestales de las comarcas gerundenses ha experimentado un notable crecimiento gracias a la iniciativa, llevada a cabo por la Generalitat, de crear una serie de puestos de vigilancia de nuestros bosques.

«La ubicación de camiones de bomberos en distintos puntos de nuestras comarcas, llevada a cabo este verano, es una medida que tiene por objeto evitar que se quemen nuestros bosques, mediante la creación de una infraestructura válida para prevenir los incendios. Gracias a estos nuevos puntos de observación y primera salida se ha conseguido que el personal del servicio de extinción de incendios de la Generalitat puedan detectar rápidamente cualquier fuego que se produzca en zonas de bosque, que en años anteriores quedaban alejadas de los parques de bomberos», manifestó al DIARI DE GIRONA—Los Sitios Xavier Soy, delegado de Governació de la Generalitat en Girona.

Xavier Soy señaló que «la finalidad de estos puntos de vigilancia, o parques de verano, responde a la pretensión de la Generalitat de conseguir que la distancia entre el bosque y los camiones bomba de los bomberos sea la mínima posible, de forma que las tareas de extinción puedan ser iniciadas con la máxima celeridad».

Un vehículo, dos bomberos y tres o cuatro vigilantes forestales permanecen alerta, durante varias horas del día, en cada uno de los nuevos puntos de vigilancia de reciente creación.

Durante el verano, este servicio se ha establecido en Sant Julià de Ramis, Anglès, Sant Medir-Sant Gregori, Llagostera y Caldes. También se ha incrementado con los efectivos ubicados en los puestos de vigilancia de Darnius y Cabanelles, el control de la comarca del Alt Empordà.



Uno de los puestos de vigilancia se encuentra ubicado en Sant Medir. (Foto D. QUINTANA).

Para llevar a cabo esta iniciativa, el parque móvil de los bomberos de nuestras comarcas se ha incrementado con nueve vehículos todo-terreno nuevos, cifra que, probablemente, se incrementará con tres unidades más, según manifestó Xavier Soy.

La ubicación en un determinado punto de nuestras comarcas de los parques de nuevo cuño ha venido determinada por criterios técnicos, tal como la consideración de zonas de alto riesgo de incendio forestal. El delegado de Governació señaló que, «aunque la infraestructura de prevención de incendios seguirá potenciándose, con los parques de bomberos que ya teníamos y con estos nuevos puntos de vigilancia puede considerarse que actualmente ya disponemos de una

buena cobertura».

Asimismo, Xavier Soy manifestó que «más adelante los nuevos puntos de vigilancia, que actualmente consisten en un camión bomba con su dotación, se consolidarán como verdaderos parques de bomberos, mediante la construcción de edificios para acoger al personal que allí cumple sus servicios».

La creación de asociaciones de defensa forestal y de patrullas de agentes rurales, así como los servicios de vigilancia de zonas forestales realizados por los Mossos d'Esquadra destinados en las poblaciones gerundenses, son otras medidas, tomadas por la Generalitat, que hacen que la actual estructura de prevención de incendios ofrezca una buena cobertura del territorio.

En torno a la evaluación de los resultados obtenidos este verano, Xavier Soy manifestó que «prefiero no hablar de resultados, este año no sería justo hacerlo, puesto que la situación climatológica ha sido muy favorable, aunque debo decir que incendios se

han producido, ya que los bomberos han realizado 870 salidas, mayoritariamente de poca importancia».

## Incendios provocados

Sobre la problemática en torno a si gran parte de los incendios son o no provocados, el delegado de Governació, Xavier Soy, manifestó que «yo creo que se puede decir que todos los incendios son provocados, si tenemos en cuenta que es muy difícil que un fuego se declare solo, ahora bien hay que distinguir entre provocación voluntaria e involuntaria. Por lo que respecta a los primeros, normalmente debidos a imprudencias o descuidos, creo que bajarán en picado cuando el ciudadano tome conciencia de que durante el verano no se puede encender ningún tipo de fuego. En especial, deben tomar conciencia de ello los excursionistas, la gente que va al campo a hacer «costellades», los payeses y los alcaldes de las poblaciones que llevan los des-

perdicios a los vertederos de basuras que no reúnen las normas mínimas de seguridad».

Por lo que se refiere a los incendios provocados intencionadamente, Xavier Soy señaló que «es innegable que se producen. Este año, en las zonas de Bescanó, Vilanna y les Serras, hemos encontrado señales inequívocas de que alguien quiso provocar fuegos. A pesar de que en Girona tenemos muchos bosques, cosa que dificulta el control exhaustivo de los mismos, ya hemos tomado medidas para impedir que se produzcan este tipo de acciones, así hemos acotado ciertos sectores conflictivos y hemos desarrollado labores de vigilancia, en las que han intervenido los Mossos d'Esquadra, los vigilantes forestales, la Guardia Civil y los miembros de asociaciones de defensa forestal».

## Puesto de Sant Medir

En el parque de Sant Medir-Sant Gregori, donde hay un vehículo rural pesado, prestan servicio tres vigilantes y un bombero, que conducen el camión bomba cargado con 3.500 litros de agua.

Según nos manifestaron, los días conflictivos prestan servicio desde las diez de la mañana hasta las ocho de la tarde, mientras que las jornadas en que la probabilidad de que se declare un incendio es baja lo hacen desde las doce del mediodía hasta las siete de la tarde.

Su tarea consiste en estar pendientes de los bosques que les rodean, por lo que continuamente uno de ellos otea el terreno desde lo alto de la torre del campanario de la iglesia de Sant Medir. También en todo momento están pendientes de la radio de su camión, con la que, permanentemente, se mantienen en contacto con todos los vehículos de las comarcas gerundenses.

Los cuatro hombres coincidieron en señalar que este verano la climatología ha sido buena, desde el punto de vista de la lucha contra el fuego. A pesar de ello, nos dijeron que habían tenido que participar en varias extinciones, casi todas de poca importancia.



Los hombres del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis de la Generalitat vigilan los bosques gerundenses. (Fotos DAVID QUINTANA).

DIARI DE GIRONA  
LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Redacció, Administració, Publicitat i Tallers: C/. Comerç, s/n  
Tels. 47 62 77/78. Telex: 93.988 EDGI  
FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA)Publicitat de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29  
Tels. 20 18 82 - 20 20 42  
17 001 - GIRONADelegació en Figueres: C/. St. Llútz, 35 Tel. 50 99 09  
Delegació en Olot: C/Bisbe Vilanova, 1. 1er. Tel. 26 88 11Difusió controlada  
porDepósito legal  
GE-2-1958-Año XLIVDirector: Jaume Sureda i Prat  
Subdirector en funciones: Josep Victor GayRedactor Jefe en funciones: Félix Bousó Deportes: Narcís Planas  
Comarcas: Rósa M.ª Mestres Fotografia: Dani Duch  
Reportajes: Ramon Rovira  
Catalunya, España e Internacional: Susanna Quintana

Administrador: Josep Vila i Mont

Distribución: Enric Cullerll Suscripciones: M.ª José Cinca  
Jefe Sistema: Sergio Biondi Talleres: Horacio Zaro  
Jefe de Impresión: Santos N. García

## LA OTRA EUROPA

**N**O descubrimos nada nuevo si decimos que hay dos Europas: la occidental y la oriental. La primera se distingue porque la libertad impera en todas sus naciones, mientras la segunda está subyugada por la URSS. Esa Europa, que tantos años lleva soportando la presión de los comunistas de Moscú, comienza a entrever un rayo de esperanza. Pocas personas se atreven aún hoy día a criticar abiertamente a los soviéticos por su tiranía en la Europa oriental. Ha tenido que ser Reagan quien señalara que una de las pruebas que Gorbachov podría dar para que el mundo diera crédito a su tan cacareada apertura sería decidiendo la autodeterminación de los países de la Europa del Este. Es, bien a las claras se ve, una ayuda moral a aquellos pueblos que tantos años llevan sin haber recobrado su perdida libertad. En realidad desde la terminación de la guerra europea, cuando fueron ocupados por las tropas rusas, que ya jamás se marcharon y allí donde lo hicieron dejaron sus satélites a guisa de vigilantes y además cuando menester ha sido, volvieron sus tanques. Reagan, si consigue que Nicaragua vaya a unas verdaderas elecciones democráticas y que la URSS, misiles aparte, demuestre con hechos sus promesas de buena voluntad, como podría ser esa autodeterminación de los países del

Este europeo, seguro que sus partidarios lo aclamarían como uno de los mejores presidentes que jamás tuvieron los EE.UU.

La táctica que está llevando a cabo los EE.UU. cerca de la URSS parece que va dando sus frutos. Daniel Ortega quiere hacer las paces con la iglesia católica y anuncia la constitución de la Comisión Nacional de Reconciliación, con lo que pone en marcha uno de los acuerdos firmados en Esquipulas II. Indudablemente en el fondo de la actitud de Ortega debe estar la firme recomendación del «zar rojo» de Moscú. Gorbachov, también misiles aparte, va poco a poco permitiendo ciertas libertades del todo impensables en otros tiempos, a la par que critica públicamente las sangrientas purgas llevadas a cabo por Stalin.

Un día debe llegar en que las naciones oprimidas de Europa recobren su identidad. Hubo, en sus momentos, algunos intentos que fueron brutalmente sofocados por las tropas soviéticas, pero si el mundo toma plena conciencia de que tal situación no debe continuar, puesto que atenta a todos los derechos humanos y respalda a Reagan, Gorbachov, que parece ser el presidente de la apertura, no tendrá otro camino que autorizar esa autodeterminación que cambiaría totalmente el mapa político europeo.

## ELS INCENDIS

Maurici Duran

**E**STEM ACABANT o ja estira la pota un dels estius més severs del segle. En no ploure prou i venir la terra eixuta de mesos, sense poder revenir els reixorts ni les deus, heus aci que la calor sufocant ha estat present, sobretot pels voltants de la Mare de Déu d'Agost, quan tota la societat, els grassos i els secs, varem sofrir els rigors d'una calor insuportable que quasi ens ofegava. Diuen que la broca dels termòmetres va aixecar-se molt més del degut, assenyalant la calor més forta dels darrers cent anys. Si llavors ja n'hi havien de penjats per les parets, ben segur que tot això és prou veritat.

En espera de l'arribada de l'hivern per veure si en aquest pròxim podem jugar a bola sobre el glaç de la gorga de la riera, el mateix que feïem quan érem petits, hem de pensar i reflexionar que enguany hem estat molt de sort en passar un estiu tan masoter i no haver-hi moltes més cremadisses de boscos que en altres estius normals. És més, durant aquest s'ha reduït considerablement els incendis forestals i tots els sis milions de catalans hem de gaudir-ne d'aquesta grata realitat.

La motivació del per què el foc no hagi estat tan present en els nostres indrets, ben segur que es deu en gran manera a que estem mentalitzats de la insistent i encertada advertència dels de la Generalitat; que cada dia ens han fet present de les rostides i de les fumèries. L'acció preventiva d'incendis portada a terme per la Generalitat, ha arribat fins a la ment de cada un dels sis milions de censats, mitjançant una campanya seguida, penetrant i eficaç. Tant, que cada un de nosaltres, en rascar el llumí, pensem amb el bastó dels honorables i consellers.

L'incendi de Montserrat, el de l'Albera i l'Empordà i alguns d'altres de l'estiu 86 foren decisoris perquè es pogués posar mà forta i amenaçar de part de bo als possibles piròmans. A més varen servir per crear noves necessitats les de muntar més seccions entorn als bombers i dels mossos d'esquadra. Diuen que ara els anomenats «enxufats» de la Generalitat físicament ja ens arriben a tots els caps de vesana per vetllar i salvaguardar les nostres bardisses i els nostres rossinyols. Que mantenir tota aquesta gent significa econòmicament cada any un gran cost? Què significa un centenar de suquerrades sempre segures?

Això no ha d'importar mai, ni tampoc no hem de pensar-hi. La qüestió és que Catalunya es mantingui verda i que els sis milions que la componem, no acabem pas fent la fi dels pollastres a l'ast.



## UN RAIG DE SOL

Enric Manuel-Rimbau

**E**LS QUE ja tenim uns quants anys recordem, amb una certa enyorança, aquell petit setmanari esportiu de color groc, «El 11», degut pràcticament tot a la ploma i l'enginy de l'humorista Castanys que, entre moltes altres coses plaents però mai feridores, tenia l'habilitat de trobar per cada un dels diaris que es publicaven llavors, un apel·latiu entre afectuós i sarcàstic. Un dels diaris de més tiratge en aquell temps, i ara, era nomenat sempre com «La sesuda...» per la ponderació i objectivitat amb què acostumava a pronunciar-se.

Certament, «La sesuda...» continua, en general, amb la mateixa tònica que li fa comptar amb un grup molt important de lectors i subscriptors fidels, per als quals és, com desitjava un dels grans mestres del periodisme, «el seu diari». Però, de vegades, te trobes amb sorpreses degudes a articles que, ni per si mateixos, ni pel diari en el qual es publiquen són, com diuen els castellans, «de recibo».

Una bona mostra del que diem es produí el dijous de la setmana passada sota el títol «Mucha nieve». En l'article, el conegut escriptor Jaume Llores es refereix al canvi de l'ambaixador espanyol davant la Santa Seu, i fa tota una colla de reflexions i comentaris francament desencertats.

Potser el que passa, perquè la memòria és flaca, és que molta gent no recordi els antecedents del cas.

Quan es va conèixer la decisió del govern de nomenar al senyor Puente Ojea ambaixador a la Santa Seu, la sorpresa d'espanyols i estrangers va ser de tamany natural doncs, conegut l'agnosticisme del designat, del qual en feia constantment bandera, s'adivinava clarament que es volia provocar un «non placet» de Roma, que havia de venir molt bé per parlar l'obscurantisme, atac a la sobirania espanyola, intent de coartar l'independència de la diplomàcia del nostre Estat, etc, etc. En definitiva, en triar al senyor Puente Ojea per a l'ambaixada romana, s'operava amb la mateixa lògica que hauria aconsellat designar ambaixador a Washington a Santiago Carrillo o a Blas Piñar per regir l'ambaixada de Moscú. Els petits Maquiavels del nostre Ministeri d'Assum-

ptes Exteriors es fragaven les mans de satisfacció: «Aquesta vegada sí que els hem ben hagut...».

Però resulta, resulta, que de diplomàcia a la Santa Seu no n'hi han pas d'ensenyar i, amb decepció dels autors de la jugada i de certs escriptors que ha afilaven la ploma i preparaven la més sarcàstica de les seves tintes, es donà el «placet» i el possible afer es va desfer com un bolado. Ara sí que l'hem feta bona!

Però, està clar, els dies passen, és arribat el moment en què el Ministeri d'Assumptes Exteriors ha cregut convenient el canvi d'ambaixador a la Santa Seu; i tots aquells impropis que es varen haver d'endregar quan el nomenament han pogut sortir ara a la llum.

Com que resulta que el senyor Puente s'ha divorciat i sembla que es vol tornar a casar, ja tenim el motiu per invocar l'obscurantisme i fer del divorciat una espècie de sant agnòstic, el que no deixa de ser una ben especial classe de sant. Tant és així, que l'articulista que motiva aquest comentari avala i dona suport a les seves idees amb l'autoritat d'una periodista ben coneguda pel profund «apreci» que sent per qualsevol cosa que procedeixi de l'Església. Doncs, sí que...

A mi, que no sóc, ni de molt, tan intel·ligent ni tan trempat com el senyor Llores o com l'escriptor que cita, quan el senyor Llores parla de palles i vigues en els ulls, se m'acut pensar:

Sí quan el Ministeri d'Assumptes Exteriors va nomenar al senyor Puente Ojea ambaixador a la Santa Seu, cap dels periodistes afins al govern va dir que ho feia per raó de la seva particular manera de pensar i de fer, ¿per què ara que el propi Ministeri decideix el canvi s'han de buscar tan sofisticades explicacions?

Per a alguns comentaristes, el canvi de l'ambaixador espanyol al Vaticà és fruit d'una mostra de disgust respecte de la manera de fer del representant diplomàtic, cosa que per altra banda Roma té perfecte dret a fer com qualsevol altre estat sobirà, però nosaltres pensem, coincidint amb els defensors de la llibertat del nostre govern, que encara resta en el Ministeri d'Assumptes Exteriors alguna persona amb el suficient bon criteri per esmenar un error que mai s'hauria d'haver comès.

O sigui que de «much a nieve», res. Més aviat un petit raig de sol.

## NOTA PER ALS LECTORS

A partir de dimarts que ve, 1 de setembre, les pàgines d'opinió comptaran, a més dels articles de col·laboració oberta, amb unes firmes fixes que ja venien apareixent en el CAP DE SETMANA. Ara, en llençar el nou suplement «DOMINICAL», la pràctica totalitat dels articulistes del diumenge passen a aquestes pàgines d'opinió, essent la seva aparició la següent:

## DIMARTS:

- Joaquim Gironella
- Enric Mirambell

## DIMECRES:

- Joan Basté
- Dr. Jaume Marquès

## DIJOUS:

- Ricardo Llapart
- Francesc Costa i Torró
- Jordi Dalmau

## DIVENDRES:

- Josep Mª Ministrall
- Ramon Guardiola

## DISSABTE:

- Julià Manegat
- Martí Alabau

## DIUMENGE:

- José Mª Gironella

Los días 4, 5 y 6 de septiembre

**DIGO YO...**

●...que, si hemos de ser sinceros, esta vez no han sido los «duendes de la imprenta». Generalmente, cuando hay una equivocación se suele cargar la culpa sobre la espalda de esos «duendes». Y muchas veces, casi todas, es verdad. Pero esta vez no. ¿Cuántas veces habremos escrito el nombre de Josep Quintanas? En ocho años, tal vez centenares. Incluso, si nos pusiéramos a contar, más de mil. Pues ya ven. Ayer se nos olvidaba la «s». Y se quedaba en Quintana. Lo decimos para que el amigo Quintanas, cuando vuelva de China, sepa que es él y no otro. El que avisa no es traidor.

● Vamos de errores. Días atrás en el Alminar, caíamos en el vicio del «laísmo». Como el tema es para especialistas, digamos, en forma general, que se trata de utilizar mal el «la» en vez del «le». Para tranquilidad de nuestro comunicante, prometemos esmerarnos.

● Ayer fue un sábado ideal. Ni frío ni calor. Y sobre todo, poca gente en Girona. Se podía hasta aparcar en cualquier sitio. Pero nos da la impresión de que esas «gozadas» han finalizado. A la vuelta de pasado mañana está septiembre.

● Para mí los mejores días de trabajo son los que estoy de vacaciones.

● Ahora dicen que, según en qué lugares, va a ser obligatorio tener el libro de reclamaciones a disposición de los clientes. ¿Pero esto no era obligatorio antes? Yo lo usé una vez. Para reclamar que en ese lugar no había libro de reclamaciones.

F.B.M.

**IRIS CLUB**

Nou horari a partir de l'1 de setembre

Laborables: De 16 h. a 2 nit  
Diumenges i festius a partir 6 tarda

**PÀRKING PRIVAT**

# Programa de actos de la fiesta mayor del barrio de Sta. Eugènia

**D. CÈSPEDES**

Girona.— La comisión de fiestas del barrio de Santa Eugènia de Girona ha editado un completo programa de actos. La fiesta mayor del citado barrio dará inicio, tal como anunciamos, el próximo viernes por la tarde.

### El pregón dará inicio a la fiesta

El viernes, a las seis de la tarde, tendrá lugar el primero de los actos de la fiesta mayor, que consistirá una liguilla de baloncesto entre los conjuntos de Santa Eugènia, Valvi-Girona y Salt. Intervendrán los equipos juvenil y junior. A las siete y media dará inicio una desfilada de majorettes de Germans Sàbat. El recorrido será el siguiente: Centre social, Montseny, Plaça Garrotxa, Massana y finalmente Plaça Santa Eugènia. Media hora más tarde, y una vez finalizada la desfilada, se llevará a cabo el pre-

gón de fiesta mayor. David Marca, presidente de la asamblea provincial de la Cruz Roja y presidente de la Associació d'Amics de les Flors, se encargará de leer el pregón. A continuación, y en la misma Plaça Santa Eugènia, se llevará a cabo una audición de sardanas.

Por la noche, a las once, se celebrará un gran baile de noche, amenizado por el conjunto musical Setson. A la media parte del baile se realizará la elección de la «pubilla» de Santa Eugènia y sus respectivas damas de honor.

### Habaneras en el velero de la Pl. Santa Eugènia

La jornada del sábado dará inicio, a las cuatro de la tarde, con una competición de bochas. Una hora más tarde se llevarán a cabo diversos juegos infantiles. A las seis de la tarde se disputará un partido de baloncesto en el que tomará parte el equipo juvenil. Seguidamente jugará el equipo junior de Santa Eugènia. A las nueve de

la noche, en el velero situado el pasado mes de abril en la Plaça Santa Eugènia, tendrá lugar una «Cantada d'havaneres».

Por la noche, a las once, se celebrará un baile, el cual estará amenizado por el conjunto musical Els vampirs.

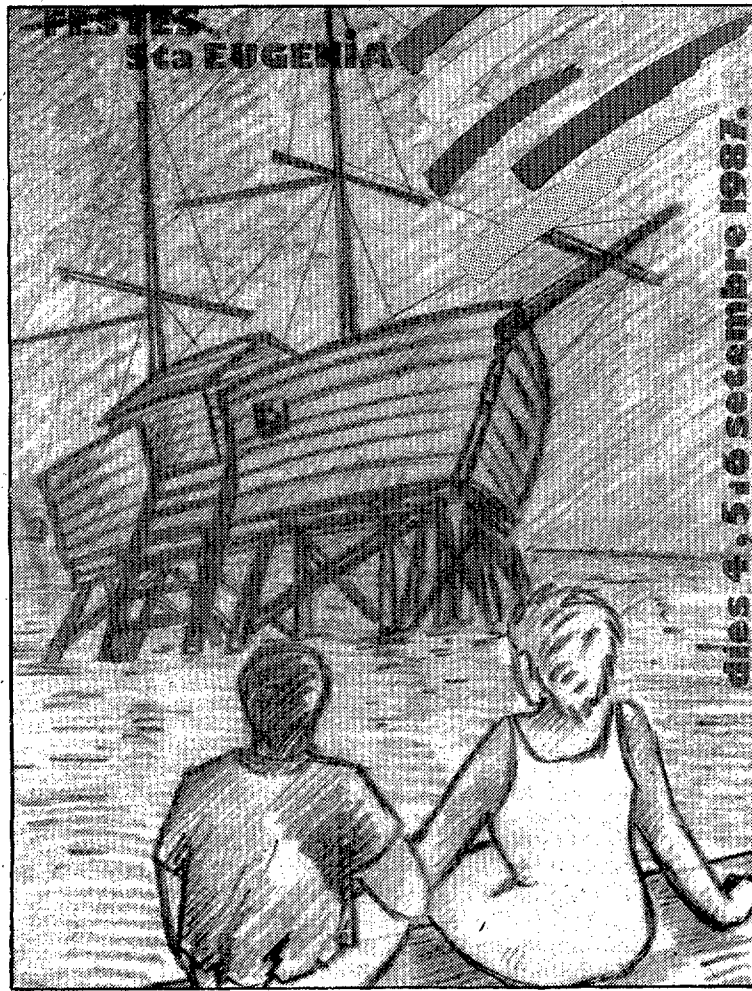
### El domingo, marcha ciclista popular

A las diez de la mañana del domingo se disputará una marcha ciclista popular. Por la tarde, los equipos juveniles y juniors disputarán el último partido de la liguilla que enfrentarán los conjuntos del Valvi-Girona y Salt, además del equipo local, el Santa Eugènia.

Por último, y para finalizar los actos de la presente edición de la fiesta mayor, se llevará a cabo un gran baile con el conjunto musical Drac màgic, alternado con la actuación del conocido «Peseta». La comisión se reserva el derecho de modificar los horarios de estos actos en caso de necesidad.

El próximo viernes, David Marca pronunciará el pregón de la fiesta mayor

Se celebrará una «Cantada d'havaneres»



Portada del programa de actos.

**ALMINAR**

## Insistencia



F. BOUSO MARES

**S**etenta veces siete. Eso es lo que dicen los textos evangélicos que deben ser las veces necesarias para perdonar. Y para pedir. Por eso, el que insistamos alguna que otra vez sobre determinados temas, no es tanto cabezonería como deseos de que se hagan esas cosas.

Debía ser a finales del mes de junio cuando se daba la noticia se la suspensión del Curs de Llengua i Cultura Catalana per a universitaris. Después de tres años en los que parecía que había arraigado la actividad, la falta de matrícula obligaba a la cancelación. Escribíamos a filo de esa noticia y señalábamos que no debería perderse algo que suponía una promoción de nuestra ciudad. Y apuntábamos que debiera estudiarse la fórmula que permitiera la celebración de actividades que no tuviera limitación de ningún tipo.

¿Nos está permitido soñar con una Universidad de Verano?. Probablemente sí. Otras ciudades con menor tejido infraestructural las tienen. No se trata, por descontado, de suprimir el Curs de Llengua i Cultura Catalanes. Podría, debería ser, un curso más de los que podría ofrecer la Universidad de Verano.

Ya sabemos que la idea es factible, pero difícil. Insistimos en que hay infraestructura. Y creemos que debe hacerse. Podría ser otro salto importante de Girona hacia ese año 2000 del que se había hablado tanto y ahora está silenciado. Habrá que aunar muchas instituciones. Pero aquí se está acostumbrado a eso. Si Girona no tiene su Universitat d'Estiu es porque quienes pueden ponerla en marcha no se han lanzado todavía...

**10%**  
LLIBRETA D'ESTALVIS  
COMpte CORRENT  
A LA VISTA

**12%**  
IMPOSICIÓ A TERME  
DIPÒSIT A TERMINI  
1 MES

**13%**  
PAGARÉS  
BONS  
3/6 MESOS

Desitjo més informació sobre:  
LE  CC  IAT/DAT  PAG/BON   
Nom \_\_\_\_\_  
Adreça \_\_\_\_\_  
Tel. \_\_\_\_\_  
Població \_\_\_\_\_ C.P. \_\_\_\_\_

**Banc de la Petita i Mitjana Empresa  
BANKPIME**

17001 Girona/Gran Via de Jaume I, 34  
08021 Barcelona/Travessera de Gràcia, 11  
25007 Lleida/Avgda. Francesc Macià, 27  
28006 Madrid/Maria de Molina, 33  
50004 Saragossa/Marquès de Casa Jiménez, 6  
43001 Tarragona/Reding, 37

\*Per a particulars i empreses \*\*Financera del BPME \*\*\*Des de 1 Pta. sempre que el saldo superi les 100.000 Ptes. sense cap mena de despeses. Amb domiciliació de rebuts, nòmnes o càrrecs de targetes de crèdit i dèbit. \*\*\*\*Del BPME \*\*\*\*\*D'Empresa

†

PREGUEU DÉU EN CARITAT  
PER L'ÀNIMA DE

**RAMON CULLELL  
i XIFRA**

que morí cristianament víctima d'accident a Palamós  
el dia 28 d'agost del 1987 a l'edat de 57 anys.

— A. C. S. —

La Raó Social «TRANSPORTES F. BARNADAS, S.A.» participen a llurs clients i amics tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui diumenge dia 30, a les deu del matí, a l'església parroquial de Sant Jaume.

Salt, 30 d'agost del 1987.

J. Nadal estuvo presente en la asamblea de vecinos de Montilivi

## Una gestora se encargará de confeccionar la junta directiva



El nuevo local fue inaugurado con la celebración de la asamblea de vecinos. (Foto DAVID QUINTANA).

A última hora de la tarde de ayer se celebró, en el nuevo centro social de la Asociación de vecinos del barrio de Montilivi, una asamblea para escoger el nuevo presidente de la entidad. Durante la primera parte de la asamblea estuvo presente el alcalde de Girona, Joaquim Nadal, acompañado del responsable del Área de Relaciones Ciudadanas, Miquel Fañanás. Al final se creó una gestora compuesta por cinco personas, la cual, en un plazo de dos meses, deberá buscar una nueva junta directiva y convocar una asamblea. Por otra parte, posiblemente la fiesta del barrio no se celebre este año.

### DAVID CÉSPEDES

Girona.— Con una asistencia de un treintena de personas se celebró durante la tarde de ayer la asamblea de vecinos del barrio de Montilivi, que en ciertos momentos estuvo un poco «caldeada». Joaquim Nadal, acompañado de Miquel Fañanás, asistió a una parte de la asamblea para responder algunas preguntas formuladas por los vecinos. Además, el alcalde de Girona se dirigió a los asistentes recordándoles algunas de las acciones que el Ayuntamiento ha llevado a cabo durante los últimos años, así como los futuros planes para el barrio.

El principal punto de la asamblea era la elección del nuevo presidente de la asociación. En primer lugar, Josep Maria Zamora se dirigió a los asistentes dando un repaso a los últimos diez años. «Una de las primeras necesidades de la asociación era un centro social donde pudiéramos llevar a cabo nuestras reuniones y para prestar servicio al barrio en general. Por eso, nos dirigimos al Ayuntamiento de Girona y, finalmente, desde hace poco disponemos de este nuevo local. Durante todos estos años se han culminado felizmente varios proyectos. Hemos conseguido cosas buenas para el ba-

rrío. En algunos aspectos hemos estado acertados e, indudablemente, en otros hemos cometido errores».

Después de la breve intervención de Josep Maria Zamora, se procedió a la elección de presidente. No obstante, antes de todo, el presidente de la asociación respondió varias preguntas formuladas por parte de los vecinos referentes a algunos temas del barrio.

Al no llegar a ningún acuerdo concreto y al no presentarse ninguna candidatura, se decidió crear una gestora para intentar buscar una nueva junta directiva. Esta nueva gestora, compuesta por cinco personas, entre las cuales se encuentra Josep Maria Zamora, tiene como objetivo convocar una asamblea en la cual se presentará la junta de la asociación de vecinos. Tiene como plazo dos meses y, en caso que no se llegue a ningún acuerdo antes del treinta de octubre, se recurrirá a los estatutos para proceder a la disolución de la asociación.

Ayer, jornada de descanso de la E. d'estiu

## Debate sobre el paso de EGB a enseñanza secundaria

### REDACCIÓN

Girona.— Uno de los debates que se desarrolla dentro del marco de la XV Escola d'estiu es el paso de EGB a enseñanza secundaria. En la última jornada se presentaron las conclusiones y propuestas del trabajo llevado a cabo durante la semana.

### Relaciones entre los tutores de EGB y BUP

Una de las conclusiones presentadas hace referencia a las relaciones entre profesores de octavo curso de EGB con los tutores de primero de BUP o FP. Estos contactos ya han existido durante el curso 86-87 y, según una propuesta elaborada en la Escola d'estiu, «vale la pena mantenerlos. Para ello durante la segunda quincena de septiembre el ICE convocará a los coordinado-

res de la segunda etapa de EGB y los coordinadores del primer curso de BUP y FP con el objetivo de ponerse de acuerdo sobre la elaboración de un modelo de ficha informativa. Estas fichas se rellenan por parte de los tutores de octavo curso de EGB y las hacen llegar al Centre de Recursos y después se envían a los diferentes centros de BUP y FP».

### A partir de mañana, las jornadas de tarde

Durante esta última semana de la XV Escola d'estiu organizada por el Moviment de Mestres per una Escola de Catalunya, las jornadas se llevarán a cabo en sesiones de tarde con el objetivo de facilitar el trabajo de los profesores que iniciarán próximamente el nuevo curso escolar.

LLAME AL 476277

## Acumulación de basuras

Una vecina de la Plaça del Vi, esquina Abeuradors, nos llamó a nuestra sección para dejar constancia de un hecho que, al parecer, se sucede en repetidas ocasiones: la acumulación de basuras y cajas de cartón.

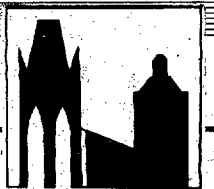
— El alcalde de Girona tiene conocimiento del hecho porque en un ocasión tuve la oportunidad de exponerle mi problema. Resulta que mi vivienda está situada en la Plaça del Vi, esquina con la calle Abeuradors. Cuando llegan las ocho de la tarde, comienzan a colocarse basuras delante de mi puerta e incluso cajas de cartón que provienen de algunos establecimientos de la propia calle. A veces, y no exagero, las cajas de cartón se acumulan y casi sobrepasan la altura de la ventana. Confío en que se intentará solucionar este problema...

LLAME AL 476277

DESDE MI CIUDAD

## Cap de Setmana

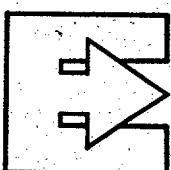
J. SUREDA I PRAT



**H**OY, según está programado desde hace tiempo, aparece la última edición de las páginas dominicales que conocíamos con el nombre de Cap de Setmana y que tanta aceptación han tenido a través de sus tres largos años de vida, sin faltar un solo domingo. Realmente el secreto de Cap de Setmana no ha sido otro, según muy inteligentemente proclamó hace poco uno de sus asiduos lectores, la selección de plumas que recogió, un fenómeno periodístico que jamás se había dado en la historia de la prensa gerundense. ¿Entonces, tienen derecho a preguntarse por qué desaparece Cap de Setmana? Se lo explicaremos. A partir del domingo verán sorprendentes novedades, como la portada a todo color abriendo el *Dominical*, unas páginas eminentemente de reportajes, al estilo de un *magazine*, con lo que la edición del domingo ya quedará más que garantizada en calidad y amenidad. Otra preocupación estaba en cómo promover el máximo las páginas de Opinión, otro espacio muy leído, y reforzar el interés diario del periódico. La solución ha sido fácil. Muchas de las firmas que avalaban Cap de Setmana ahora las encontraremos de martes a domingo en las páginas de Opinión, siguiendo un orden fijo. De esta manera, continuando la edición de domingo con sobrados alicientes, afianzamos la sección literaria del DIARI DE GIRONA-Los Sitios, regalando cada día a nuestros amigos con las firmas que antes aparecían juntas el domingo. Esperamos que la iniciativa dé el resultado que hemos puesto en la ilusión. Les advertimos, empero, que no son éstas las únicas novedades que verán a partir del primero de setiembre. Continúen dándonos su confianza y el DIARI DE GIRONA-Los Sitios intentará superarse. Proyectos no nos faltan. Ya verán, ya verán.

Informació, inscripcions,  
formalització de matrícula,  
a partir de l'1 de setembre

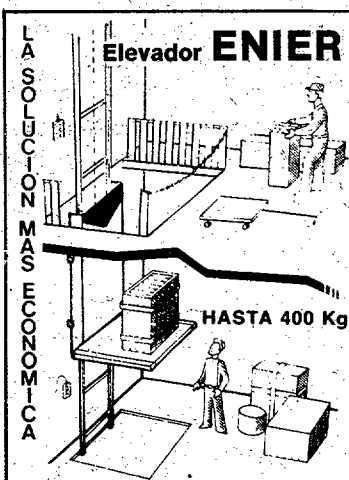
Horari Secretaria: Dimarts de 10 a 13  
Dijous de 18 a 20



escola  
d'educadors especialitzats  
de les comarques gironines

Centre de Formació i Recerca en Treball Social

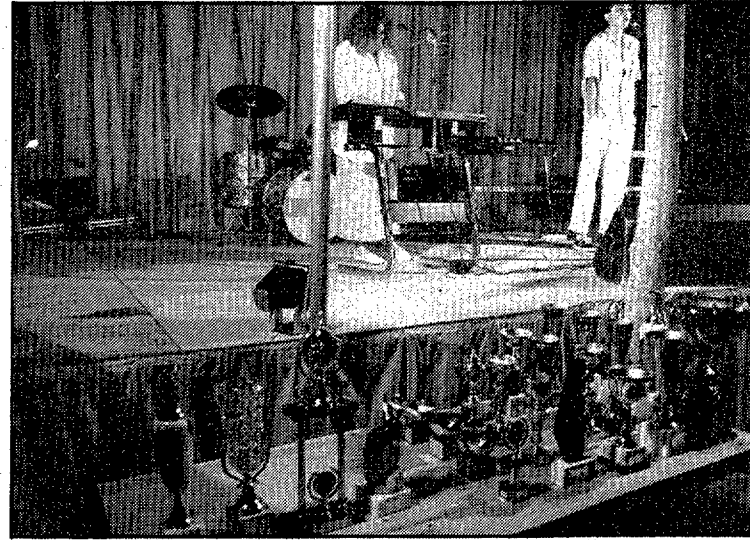
Col·legi Universitari: Pjda. St. Domènec, 9  
Tel. 21 60 38 - 17004 GIRONA



REINE S.A.  
Ctra. N. II Km. 720,4  
Tels. 20 28 35 - 20 19 46  
SARRIÀ DE TER - Girona

El nombrós públic que es reuní al casal dels jubilats superà totes les previsions

# El premi del II Festival de la cançó de Salt va quedar-se a casa



Els organitzadors ja pensen en el III Festival de la cançó, vist l'èxit de participació i de públic. (Foto DAVID QUINTANA).

**GEMMA VILA**

Salt.— «Tot s'omple de vi», interpretada pel grup Bigodí Oida de Salt va ser la guanyadora del II Festival de la cançó que se celebrà anit en el casal del jubilat de la vila. El segon i tercer lloc foren per Joan Colls, de Palamós, amb «Sirena de Mar» i Jordi Roca, de Crespà, amb «Somnis de ponent». Pel que fa al trofeu concedit pel jurat popular —es repartiren quinze butlletes entre el públic assistent— fou per Ramon Caselles, de Sant Hipòlit de Voltregà, amb la cançó «Pell Negra».

El concurs, que s'inicià a les deu

de la nit, finalitzà passades les dues de la matinada i reuní prop de cinc-centes persones en el pati del casal dels jubilats. El gran nombre de públic desbordà les previsions dels organitzadors que es mostraren molt satisfets de la bona acollida que s'ha donat des de la primera edició a aquesta iniciativa musical. «Això assegura que l'any vinent se'n celebri una altra», va dir Emili Crous. «El que ens manquen són més subvencions. No ens esperàvem que vingués tanta gent. Calculàvem que se superaria una mica les tres-centes de l'any passat, però no d'aquesta manera. Molts han

hagut d'escoltar el festival drets».

La presentació fou a càrrec de Josep Pladevella, de Ràdio Salt. L'emissora municipal va retransmetre en directe les incidències del festival. A mena d'anècdota destacar la gran quantitat d'incondicionals de Salitja que es desplaçaren per donar suport als cantants d'aquesta localitat. Potser portats per la fidelitat es mostraren contraris a la decisió final del jurat a crits de «Tongo, tongo...».

Un cop escoltades les set primeres cançons es procedí a l'entrega

del Trofeu Emili Crous de petanca que va recaure en la persona d'Antoni Peruga. Abans del festival va tenir lloc un sopar de germanor, en el mateix pati on després se celebraria el concurs, per cloure la competició que Crous organitzà «pensant en proporcionar una distracció més als avis en les tardes d'estiu».

Mentre el jurat es reunia a del·liberar, el conjunt Unitats i l'Albert animaren els presents amb el seu repertori. Fins i tot va haver-hi espontanis que volgueren fer-los més curta l'espera, com en Jordi Paldejà que saltà a l'escenari per cantar amb el seu particular estil.

## Cançó guanyadora

Salt.— L'originalitat en la interpretació i vestuari del grup saltenc «Bigodí oida» fou un factor determinant a l'hora de declarar-los guanyadors. Amb «Tot s'omple de vi», els components d'aquest grup entretingueren el públic, ahora que li cantaven la cançó. Vestits de negre rigorós i amb una mà de morter, feren les delícies dels presents que els descobriren per primera vegada. La lletra de la cançó és aquesta:

Espera la nit com s'espera el botxí.

El rostre perdut, enfonsant-se al coixí.

La por el persegueix, però no pot fugir.

L'espanta el silenci, l'espanta el brogit.

No veus la lluna, la cara que fa només per a tu?

De cels solitaris va omplint el seu llit,

enmig de llençols, fa un crit, una tomba ha farcit.

Les drogues del marbre no l'han convertit.

No veus la lluna, la cara que fa només per a tu?

No el lliga cap home, només el destí

que lliure camina pels camps de la nit.

No el lliga cap home, tampoc cap desig,

si l'esperit el busca, tot s'omple de vi.

No veus la lluna, la cara que fa només per a tu?

Tot s'omple de vi.

Tot s'omple de vi.

<b>LOTERIA NACIONAL</b>			<b>SORTEO DEL DIA</b> <b>29 DE AGOSTO DE 1987</b> Veinte series de 100.000 billetes cada una				SORTEO <b>35</b> <b>87</b>	Lista acumulada de las cantidades que han correspondido a los números premiados, clasificados por su cifra final  Estos premios podrán cobrarse hasta el día 30 de noviembre de 1987, INCLUSIVE											
0		1		2		3		4		5		6		7		8		9	
Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas
02600.....27.500	02601.....25.000	02602.....25.000	02603.....25.000	02604.....25.000	02605.....25.000	02606.....25.000	02607.....25.000	02608.....27.500	02609.....27.500	02610.....27.500	02611.....25.000	02612.....25.000	02613.....25.000	02614.....25.000	02615.....25.000	02616.....25.000	02617.....25.000	02618.....27.500	02619.....27.500
02620.....27.500	02621.....25.000	02622.....25.000	02623.....25.000	02624.....25.000	02625.....25.000	02626.....25.000	02627.....25.000	02628.....27.500	02629.....27.500	02630.....27.500	02631.....25.000	02632.....25.000	02633.....25.000	02634.....25.000	02635.....25.000	02636.....25.000	02637.....25.000	02638.....27.500	02639.....52.500
02640.....27.500	02641.....695.000	02642.....10.000.000	02643.....695.000	02644.....25.000	02645.....25.000	02646.....25.000	02647.....25.000	02648.....27.500	02649.....27.500	02650.....27.500	02651.....25.000	02652.....25.000	02653.....25.000	02654.....25.000	02655.....25.000	02656.....25.000	02657.....25.000	02658.....27.500	02659.....27.500
02660.....27.500	02661.....25.000	02662.....25.000	02663.....25.000	02664.....25.000	02665.....25.000	02666.....25.000	02667.....25.000	02668.....27.500	02669.....52.500	02670.....27.500	02671.....25.000	02672.....25.000	02673.....25.000	02674.....25.000	02675.....25.000	02676.....25.000	02677.....25.000	02678.....27.500	02679.....27.500
02680.....27.500	02681.....25.000	02682.....25.000	02683.....25.000	02684.....25.000	02685.....25.000	02686.....25.000	02687.....25.000	02688.....27.500	02689.....40.000	02690.....27.500	02691.....25.000	02692.....25.000	02693.....25.000	02694.....25.000	02695.....25.000	02696.....25.000	02697.....25.000	02698.....27.500	02699.....27.500
99300.....27.500	99301.....25.000	99302.....25.000	99303.....25.000	99304.....25.000	99305.....25.000	99306.....25.000	99307.....25.000	99308.....27.500	99309.....27.500	99310.....27.500	99311.....25.000	99312.....25.000	99313.....25.000	99314.....25.000	99315.....25.000	99316.....25.000	99317.....25.000	99318.....27.500	99319.....27.500
99320.....27.500	99321.....25.000	99322.....25.000	99323.....25.000	99324.....25.000	99325.....25.000	99326.....25.000	99327.....25.000	99328.....27.500	99329.....27.500	99330.....27.500	99331.....25.000	99332.....25.000	99333.....25.000	99334.....25.000	99335.....25.000	99336.....25.000	99337.....25.000	99338.....27.500	99339.....27.500
99340.....27.500	99341.....25.000	99342.....25.000	99343.....25.000	99344.....25.000	99345.....25.000	99346.....25.000	99347.....25.000	99348.....27.500	99349.....27.500	99350.....27.500	99351.....25.000	99352.....25.000	99353.....25.000	99354.....25.000	99355.....25.000	99356.....25.000	99357.....25.000	99358.....27.500	99359.....27.500
99360.....27.500	99361.....25.000	99362.....25.000	99363.....25.000	99364.....25.000	99365.....25.000	99366.....25.000	99367.....25.000	99368.....27.500	99369.....27.500	99370.....27.500	99371.....25.000	99372.....25.000	99373.....25.000	99374.....25.000	99375.....25.000	99376.....25.000	99377.....25.000	99378.....27.500	99379.....27.500
99380.....27.500	99381.....25.000	99382.....25.000	99383.....25.000	99384.....25.000	99385.....25.000	99386.....25.000	99387.....25.000	99388.....1.527.500	99389.....20.000.000	99390.....27.500	99391.....25.000	99392.....25.000	99393.....25.000	99394.....25.000	99395.....25.000	99396.....25.000	99397.....25.000	99398.....27.500	99399.....27.500
<b>Terminaciones</b> 0.....2.500	<b>Terminaciones</b> 491.....25.000 521.....25.000 571.....25.000 761.....25.000	<b>Terminaciones</b> 133.....25.000	<b>Terminaciones</b> 795.....25.000	<b>Terminaciones</b> 166.....25.000 226.....25.000 586.....25.000	<b>Terminaciones</b> 067.....25.000 557.....25.000	<b>Terminaciones</b> 878.....52.500 8.....2.500	<b>Terminaciones</b> 389.....40.000 569.....27.500 639.....27.500 669.....27.500 89.....15.000 9.....2.500												
<b>PREMIOS ESPECIALES</b> 23.000.000 Ptas. Núm. 99389 PRIMER PREMIO			<b>FRACCION</b> 1. 1. 7. 2. 6.	<b>SERIE</b> 2. 6. 7. 9. 17.	<b>PREMIO ACUMULADO</b> 25.000.000 25.000.000 25.000.000 25.000.000 25.000.000	<b>POBLACION</b> LAS PALMAS LAS PALMAS LAS PALMAS LEON PALENCIA													

Demanaven millors serveis i la creació d'un formulari per rebre queixes

## Els defectes formals aturen una moció de CiU a l'Ajuntament de Palafrugell

M.C. DARANAS  
Corresponsal

Palafrugell.— L'Ajuntament de Palafrugell va rebutjar una moció de CiU, en la qual el grup municipal demana millorar els serveis públics i crear un formulari de queixes, considerant-la «inadmissible». A criteri de l'alcalde, Lluís Medir, la redacció de la moció presentava irregularitats. El grup municipal convergent presentà a la mateixa sessió, celebrada divendres, una segona moció, que fou acceptada per l'equip de govern, en la qual demanava informació als ciutadans entorn de la construcció de les peixateries noves.

La moció relativa als serveis demanava crear un formulari per posar a disposició dels palafrugellencs amb la finalitat de rebre queixes o comunicats en relació amb el tema. Josep Esteba, portaveu de CiU, exposà també que calia millora-los per quant s'havia assignat a aquesta àrea un regidor amb dedicació exclusiva. Igualment es proposava dur un registre complet dels comunicats rebuts i que la regidora delegada de l'àrea establís un horari fix per tal d'atendre personalment els assumptes que ho requerissin. A criteri del grup municipal de CiU, aquestes disposicions havien de ser fetes

públiques a través d'un ban de l'Alcaldia.

L'alcalde, Lluís Medir, criticà la moció considerant que la seva redacció era «incorrecta i inadmissible». En aquest sentit, remarcà que un ban era competència exclusiva de l'Alcaldia i que la regidora delegada ja tenia uns horaris establerts. El grup convergent, indignat per les puntualitzacions de Medir, considerà que, malgrat les possibles irregularitats, la moció podia acceptar-se. En aquest sentit s'indicà que, per bé que la redacció no fos exacta, segons s'afirmà, «s'entén perfectament què volem dir». El regidor Manuel Padrós considerà que «ho heu agafat de la forma que més us ha convingut i ho interpreteu a la vostra manera».

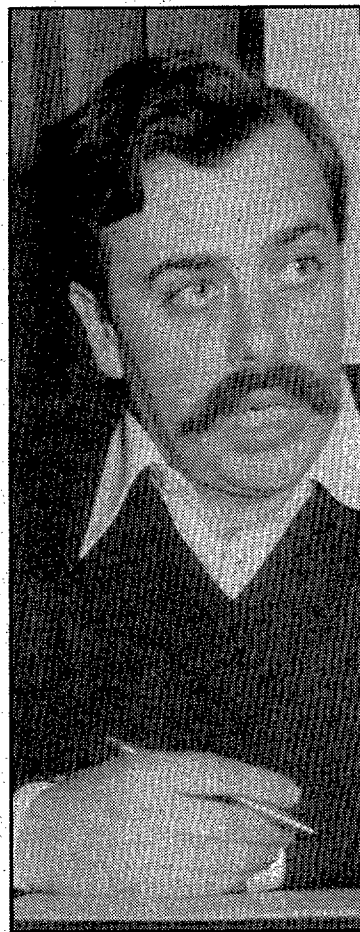
Lluís Medir insistí que pensava ajustar-se al text de la moció que, finalment, fou rebutjada pels vuit vots socialistes contra els set convergents.

Anteriorment havia estat debatuda la moció convergent en relació amb la construcció de les peixateries noves de la població. La moció era motivada pel retard que pateixen les obres i la variació del pressupost inicial que va passar de

vint-i-tres a trenta-set milions de pessetes. CiU demanà que l'equip de govern informi, a través dels mitjans de comunicació i el butlletí municipal, de les causes del retard i de la modificació del pressupost. Igualment se sol·licitava conèixer si el pressupost actual es manté i la data de finalització de les obres.

Segons el portaveu de CiU, Josep Esteba, «aquest és el moment idoni per tenir en compte aquestes dos punts: el pressupost i la data de finalització de les obres per tal que el poble sàpiga exactament què passa». La moció convergent també indicava que calia determinar si hi havia responsabilitats en aquest tema.

El regidor d'Urbanisme, Joan Llenas, anuncià que el grup de govern votaria favorablement la moció però puntualitzà que «ja teníem previst informar-ne en el proper número del butlletí». Llenas assenyala també que «els documents són públics i poden ser consultats en qualsevol moment». El regidor del grup socialista ironitzà, d'altra banda, afirmant que «dubto que trobeu completa i us satisfaci la informació que es publiqui en el butlletí».



Lluís Medir.

## L'Ajuntament de Blanes vol consensuar amb les entitats la política de construcció de llars d'infants

Blanes.— En el decurs dels propers dies es reuniran representants dels diversos grups polítics de l'Ajuntament de Blanes amb representants de les associacions de la població per tal de consensuar la política municipal en relació a les llars d'infants, informa Joan Ferrer.

Aquesta reunió se celebrarà a proposta dels membres d'Iniciativa per Catalunya que veuen com la política de construcció de llars d'infants als diversos barris de Blanes, executada fins aquestes darreres eleccions per l'equip de govern socialista i prosseguida per CiU, no coincideix amb els plantejaments del grup comunista. IC proposa la construcció d'una única llar d'infants a la població, a la zona del Racó d'En Portes. A criteri d'aquest grup «construir petites llars als barris pot portar a una sèrie de despeses innecessàries que no serviran per construir unes instal·lacions i uns serveis com els que podrien aconseguir-se amb una guarderia central».

A l'espera de la celebració d'aquesta reunió, en la darrera sessió de ple celebrada per l'Ajuntament blanenc, varen quedar sobre la taula l'adjudicació de les obres de la primera fase de la llar d'infants del sector Mas Carolet-Ca l'Aguidó, amb un pressupost de dotze milions de pessetes, aproximadament, i l'aprovació inicial del projecte d'adequació i modificació de la llar d'infants del barri de la Plantera, que ja funciona en un local de propietat municipal.

El grup socialista va ser a punt d'abandonar el ple

## La constitució de les comissions informatives porta polèmica a Blanes

JOAN FERRER  
Corresponsal

Blanes.— El grup municipal d'Iniciativa per Catalunya de l'Ajuntament de Blanes anuncià que la setmana entrant donaria a conèixer els seus representants a les comissions informatives que encara no s'han constituït. Aquest fet va provocar polèmica a la darrera sessió de ple municipal, en la qual el grup socialista amenaçà amb abandonar la sala. El PSC blanenc anuncià que prendria aquesta decisió si no es retiraven de l'ordre del dia diversos temes que necessitaven l'informe preceptiu de les comissions informatives corresponents. En no haver estat constituïdes, els informes venien dins la documentació de cada punt signat per l'alcalde com a president nat de les comissions, la constitució de les quals va ser ajornada dies enrera a petició d'Iniciativa per Catalunya, que no havia decidit quins serien els seus representants.

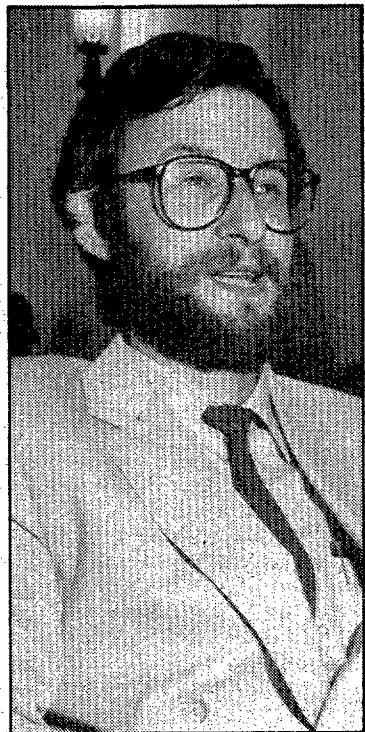
La signatura de Fèlix Bota als informes preceptius no fou acceptada pel grup socialista i les discrepàncies entorn el tema varen obligar, fins i tot, a interrompre la sessió durant deu minuts per tal que els diferents grups polítics intercanviessin parers. A criteri del PSC, «no podem deixar d'utilitzar el dret que tenim de participar en les comissions. S'està enganyant el ciutadà». En aquest sentit anunciaren la seva intenció d'abandonar la sala si no eren retirats tots els punts que necessitaven informe de comissió. Igualment assenyalaren que «perquè després no es digui que volem



Maria Dolors Oms i Fèlix Bota.

retardar la tasca de l'equip de govern» proposaren constituir les comissions l'endemà del ple, per celebrar-lo dos dies després.

Carles Gibert, portaveu convergent, afirmà que s'havia consultat l'assessor jurídic municipal abans de prendre la decisió de presentar els informes sigants per l'alcalde, Fèlix Bota. En aquest sentit, Gibert afirmà que «se'ns informà que era legal i l'única diferència estaria en què el debat que normalment es fa a les comissions es farà avui. La constitució de



les comissions —assegurà— fou ajornada a petició dels membres d'Iniciativa per Catalunya, com també ho hagués estat a petició de qualsevol altre grup».

Maria Dolors Oms no acceptà les consideracions de Gibert i qualificà aquella situació d'antidemocràtica. Segons Oms, «Ningú no pot signar en nom d'una comissió no constituïda. És una irresponsabilitat de qui signi. Les comissions són l'únic lloc on pot participar l'oposició i nosaltres només demanem el que ens co-

rrespon».

Per la seva part, Jordi Gelabert, portaveu d'IC, considerà que el seu grup era «una part del problema» i aclarí que, coincidint amb el PSC, «també hi veiem un defecte legal». Gelabert afirmà que «no hi ha cap intenció política, però estem d'acord en l'existència d'aquest defecte de forma que s'hauria de solucionar d'una manera favorable per a tothom». Després de trenta minuts de discussió, va proposar-se que els assumptes fossin acceptats amb caràcter d'urgència per evitar problemes de forma. Abans d'acceptar-se aquesta mesura, el ple va suspendre's durant deu minuts. Aquest breu espai de temps fou establert perquè els grups polítics intercanviessin la seves opinions. Posteriorment, la mesura fou acceptada i el ple va poder continuar.

Abans de continuar amb l'estudi dels temes i per evitar problemes posteriors, IC va comprometre's a donar a conèixer els seus representants dins la primera setmana de setembre.

Una vegada finalitzada la sessió, l'alcalde, Fèlix Bota, considerà que la reacció socialista corresponia a una fórmula «per fer-se escoltar. Ens haurem d'anar acostumant —afirmà— perquè de formalismes sempre en trobaran».

En la sessió, com es deu recordar, els grups d'esquerra aconseguiren sumar vots contra CiU per rebutjar la inclusió del municipi de Blanes a la Selva i promoure la creació d'una nova comarca, entre d'altres punts.

## L'Ajuntament de Sant Feliu dona el seu vist-i-plau a la divisió comarcal

Sant Feliu de Guíxols.— L'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols va acceptar la inclusió del municipi a la comarca del Baix Empordà, informa Rafael Albiol. La proposta d'acceptació de la divisió comarcal establerta pel Govern de la Generalitat va ser presentada per CiU en una moció al ple que va ser debatuda en la darrera sessió, celebrada dijous passat.

Malgrat que el grup municipal socialista va fer constar el seu desacord amb la llei d'Organització Territorial, la moció de CiU va prosperar. El regidor socialista Antoni Juanals indicà que la LOT no satisfà el PSC de Sant Feliu.

Els regidors convergents consideraren que el nou model d'organització territorial «ens permetrà donar una resposta satisfactòria als problemes que la nostra col·lectivitat té plantejats a nivell local».

La moció de CiU que s'aprovà fixa que «el nostre municipi, tant en els aspectes socials i històrics com en els aspectes estructurals i funcionals, s'integra plenament en la comarca del Baix Empordà».

En el mateix ple, va quedar consensuat pels grups municipals de PSC i CiU el text de la crida oficial de l'11 de setembre a Sant Feliu de Guíxols.



Les mocions i preguntes varen protagonitzar el segon ple ordinari de la legislatura

# Figueres accepta la divisió comarcal, però farà nous estudis sobre el tema

J.M.<sup>a</sup>. BERNILS V.

Figueres.— L'apartat d'afers urgents i els precís i preguntes foren els que van protagonitzar el ple municipal ordinari de divendres passat al vespre, per part de l'Ajuntament de Figueres.

Els cinc punts de l'ordre del dia foren de pur tràmit i feien referència a qüestions merament administratives. Ja en el capítol d'afers urgents, el primer tinent d'alcalde, Martí Palahí, va llegir l'acord de la comissió municipal encarregada d'estudiar els límits de la comarca, d'acord amb la consulta formulada pel Parlament per aprovar la LOT, pel que s'estava d'acord en la comarca assignada, s'adjuntava l'informe elaborat per l'historiador Albert Compte i es manifestava la voluntat de promoure un estudi més aprofundit sobre aquesta temàtica. La proposta fou assumida per tota la Corporació.

A continuació, el portaveu del Grup municipal socialista, Joan Armanqué, va demanar la retirada del cobrament de la taxa d'escombraries i depuradora per considerar que hi havia algunes irregularitats en l'aplicació feta en alguns professionals autònoms (paletes, electricistes, fusters, etc) que, malgrat tenir el domicili fiscal de la seva activitat a l'habitatge particular, normalment no hi desenvolupen cap feina.

Després que l'alcalde recordés la conveniència que aquests temes fossin tractats a les comissions in-

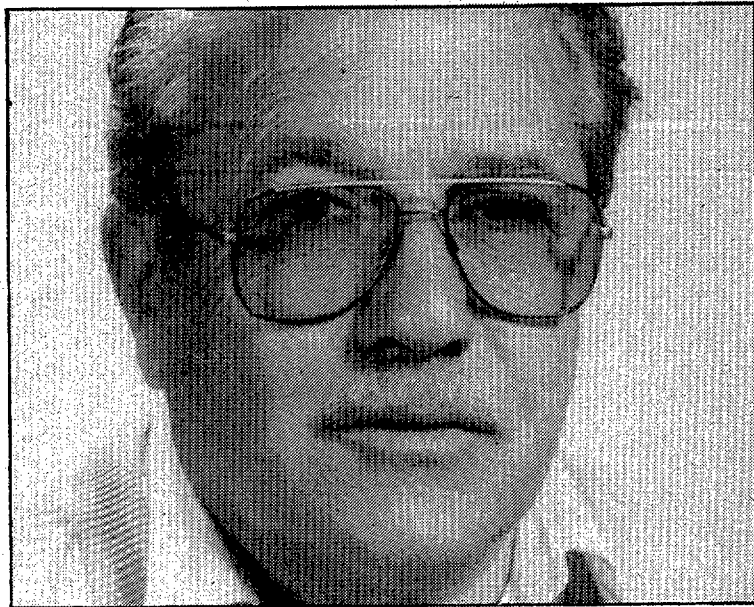
formatives, el tinent d'alcalde Manuel Toro va recordar que a la comissió d'hisenda ja se n'havia parlat i que l'Ajuntament havia aplicat rigorosament l'ordenança fiscal. En qualsevol cas, indicà que de dotze mil rebuts posats a cobrament, només s'havien produït 60 reclamacions. La urgència de la moció fou desestimada.

A continuació, Joan Carné, també del PSC, va demanar que els dos recursos presentats contra el concurs d'idees del mercat no fossin contestats pel silenci administratiu, sinó que, pel contrari, s'estudiés la possibilitat d'incorporar-hi alguna de les al·legacions formulades.

El batlle va indicar que l'Ajuntament farà, en el seu moment, totes les esmenes i al·legacions que cregui oportunes al projecte de mercat municipal cobert, però que la resolució dels dos recursos corresponia, a efectes legals, al secretari de la Corporació. La urgència de la moció també fou rebutjada, encara que en aquest cas el grup de CiU només tingué el suport del tinent d'alcalde d'AP, Ernest Vila, mentre que l'altre regidor popular, Manuel Blasi, votava, juntament amb l'independent Josep Fajol, i amb els socialistes. Joan Santos, d'ERC, es va abstenir.

## Fajol, a l'atac

El ple es va acabar amb tres preguntes formulades pel regidor independent, Josep Fajol, que



Josep Fajol.

motivaren una forta controvèrsia amb l'alcalde Lorca.

En primer lloc es va demanar perquè «l'Ajuntament s'ha patejat els diners dels ciutadans» en haver pagat amb retard la mútua dels funcionaris i, en conseqüència, patir un recàrrec d'unes vuit-centes mil pessetes. L'alcalde va demanar que retirés la frase, mentre que Fajol la matisava dient que «s'han emprat uns diners malament» i, després d'una forta discussió, acabà dient que havia estat una mala gestió. Lorca va anun-

ciar que explicaria abastament el tema i recordaria la situació rebuda de la darrera Corporació no democràtica, que precisament havia presidit Josep Fajol.

El regidor independent també va demanar per què s'havia lliurat amb tant de retard el pla històric del centre de la ciutat i quina era la situació de l'ex-cap del gabinet de l'alcaldia, Joan Francesc Burgas, actualment assessor de l'alcalde. Lorca li va dir que «és un càrrec de confiança i fa l'horari que jo li permeto».

## Tots els pobles garrotxins volen Beget i Bassegoda

Olot.— Tots els municipis de la comarca de la Garrotxa han pres l'acord, a través del Consell de Muntanya, de reivindicar l'actual demarcació de la comarca i de poder recuperar els nuclis de Beget i Bassegoda. Aquest acord es pren dins del període de consulta municipal que la Generalitat ha establert abans de l'aplicació de la nova divisió comarcal de Catalunya. L'única incògnita que es manté és Sant Ferriol. L'alcalde, Jaume Quintana, considera que «ens seria més fàcil pertànyer a l'àrea de Banyoles si es crea una nova comarca», però afirma que «en aquest nomenament, som de la Garrotxa».

## Adjudicació de tres obres a Figueres

Figueres.— L'Ajuntament de Figueres ha aprovat, mitjançant la Comissió de Govern, tres obres públiques de relleu. Per un costat, l'arranjament dels accessos al col·legi dels Cendrassos que té un import de 3.472.819 pessetes. L'altra millora és el condicionament del carrer Canigó —entrada principal de l'aparcament del Garrigal— per 2.198.319 pessetes. Finalment s'han aprovat les obres de millora de l'enllaç amb l'estació d'autobusos per 998.184 pessetes.

Totes aquestes obres municipals han estat adjudicades per l'Ajuntament a l'empresa Miquel Costa S.A.

Es desenvoluparà fins al dia 5 de setembre

## Curs internacional de tècnica vocal a Colera

Sant Miquel de Colera.— Ahir va començar a Sant Miquel de Colera el Curs internacional de tècnica vocal i interpretació que cada any desenvolupa el professor Helmut Lips.

El curs es desenvoluparà fins al proper dia 5 de setembre i consisteix en un conjunt de classes d'especialització, aplicades fonamentalment al cant oral. Es tracta d'un treball personalitzat i individualitzat que desenvolupa el mateix Lips amb la col·laboració de François Barotte i Waly Poser, pianistes auxiliars. El nombre màxim d'assistents és de deu alumnes.

L'organització d'aquest curs és a càrrec de l'Orfeó Lleidatà i compta amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat i l'Ajuntament de Sant Miquel de Colera.

## Bàscara invertirà onze milions en el nou Ajuntament

Bàscara.— Un antic casal municipal serà rehabilitat a Bàscara per allotjar el nou edifici de la casa de la vila. L'obra es troba inclosa dins el pla d'Obres i Serveis de la Generalitat de Catalunya, havent ja sortit publicat el corresponent anunci per a la contractació de les obres. El tipus de licitació s'ha fixat en

11.666.000 pessetes, i el termini d'execució de l'obra serà de sis mesos, essent la mateixa un conjunt de mesures destinades a la rehabilitació del casal que en una primera fase consistirà en enderrocs, consolidació de l'edifici i cobertes.

Generalitat de Catalunya

# Encara no menja en català...

## Ara és el moment de fer-ho.

La Generalitat ha enviat a més de 30.000 bars, cafeteries i restaurants lèxics i materials gratuïts per tenir les cartes, els menús i les llistes de preus en versió catalana.

Si coneixeu algun establiment que encara no hagi rebut els lèxics, feu-nos-ho saber, usant la butlleta o trucant a algun d'aquests telèfons: Serveis Territorials de Cultura a Barcelona: 201 64 88; a Girona, 20 34 04; a Lleida, 27 09 09; a Tarragona, 21 06 51; a Tortosa, 44 60 50. També a la Direcció General de Política Lingüística: (93) 215 90 04.

**N**ormalització del català

Envieu, si us plau, un dossier dels materials de normalització lingüística de la restauració, a l'establiment següent:

Nom de l'establiment: \_\_\_\_\_ Municipi: \_\_\_\_\_  
 Adreça: \_\_\_\_\_ Codi Postal: \_\_\_\_\_

Envieu aquesta butlleta, un cop emplenada a: Direcció General de Política Lingüística, Generalitat de Catalunya. c. Mallorca, 272 8è, 08037 - BARCELONA

Dos ojos para toda la vida

Prestales atención y cada 2 años REVISION

CAMPAÑA DE PROTECCION OCULAR  
ASOCIACION DE UTILIDAD PUBLICA

El nucli antic es convertí en una gran zona comercial tancada al trànsit

# Olot va cloure la temporada de rebaixes d'estiu traient el comerç al carrer

ESTHER CARRERAS

Olot.— Sota el lema «La botiga al carrer», els establiments comercials del nucli antic de la capital de la Garrotxa varen exposar ahir, durant matí i tarda, les seves ofertes als carrers per cloure la campanya de rebaixes d'aquest estiu. Gairebé tots els comerços de la plaça Major, del carrer Major i d'altres carrers del nucli antic de la ciutat van participar en aquest acte organitzat per la Unió de botiguers d'Olot, l'objectiu del qual consistí primordialment de divulgar el comerç olotí.

La celebració d'aquest acte motivà que al llarg de tot el dia d'ahir els carrers s'omplissin de gom a gom d'un públic que es passejà en massa per tal d'adquirir productes a preus molt rebaixats, i obligà a tallar el trànsit pel nucli antic de la ciutat, fet que va ser criticat per algun sector.

Per la seva banda, els comerciants de la zona del Carme es queixaren de la manca de promoció de l'acte, atès que en principi s'havia anunciat que solament exposarien els seus productes al carrer els establiments de confecció i, en decidir-se finalment que hi podrien participar tot tipus de comerç, els comerciants d'aquest sector manifestaren que també l'haurien seguit.

Malgrat tot, però, «La botiga al carrer» va servir per apropar ciutadans i botiguers d'Olot. Jordi Freixas, president de la Unió de botiguers, manifestà, fent un balanç



Els comerciants d'Olot varen treure les seves ofertes al carrer per tancar la temporada de rebaixes. (Foto JULI).

de la diada d'ahir, que «ha estat el mateix públic qui ha mostrat l'èxit de l'acte, ja que ha acudit en massa a veure la mercaderia exposada». Pel que fa a la participació, assenyala que «ha estat molt accentuada, un dia abans creïem que serien 50 els establiments que treurien al carrer els seus productes, i finalment es va duplicar en nombre la partici-

pació. Això ha estat així perquè comerços que en principi no estaven preparats, van decidir treure la seva parada al carrer».

Segons Jordi Freixas, l'acte d'ahir «no perseguia un objectiu d'especulació, es tractava simplement d'apropar el ciutadà i el botiguer. Les ofertes que es feien eren molt bones, o sigui, no ha consistit de cercar un be-

nefici econòmic, sinó simplement de divulgar el comerç de la nostra ciutat per poder mostrar que és viu i dinàmic i que roman a l'abast de tothom».

En un altre ordre de coses, convé assenyalar que dissabte vinent el mercat de l'artesanía d'Olot tindrà lloc al firal en motiu de les festes del Tura i no a la plaça Major com és habitual.

## Remodelatge de la carretera d'accés a Sant Iscle

Sant Feliu de Pallerols.— La carretera d'accés de la comarca 152 a Sant Iscle, serà remodelada després de l'acord prè entre el parc natural de la zona volcànica de la Garrotxa i l'Ajuntament de St. Feliu de Pallerols. L'asfaltatge d'aquesta carretera es durà a terme en diverses fases per motius econòmics. La millora projectada afecta a més de quatre quilòmetres de carretera.

## Període de matriculació a l'Escola de Belles Arts d'Olot

Olot.— L'Escola de Belles Arts d'Olot ja ha obert al públic el període de matriculació pel curs vinent. Per als alumnes d'ensenyament oficial d'arts aplicades i oficis artístics, la matrícula resta oberta del dia 1 de setembre al dia 10 del mateix mes. En relació a d'altres tipus d'ensenyament, els interessats poden matricular-se del dia 14 de setembre al 25.

## Lletissonada a Joanetes

Sant Esteve d'en Bas.— Avui se celebrarà als prats del Molí del Ferrer, de Joanetes, el VI Aplec de la lletissonada, organitzat pel GECA Lletissonada. Aquest aplec s'iniciarà a les dues de la tarda i, en cas de mal temps, la celebració es faria al local de Can Tista.



## Generalitat de Catalunya Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

### AJUTS PER A EXPLOTACIONS AGRÀRIES EN ZONA DE MUNTANYA (Indemnitzacions compensatòries)

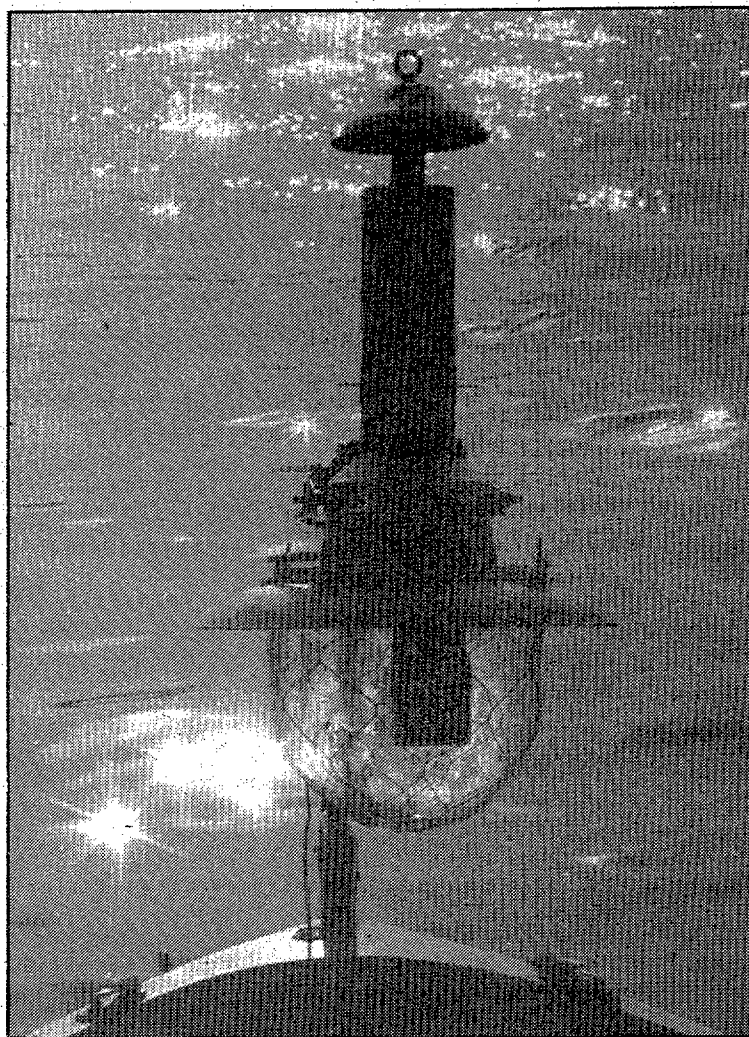
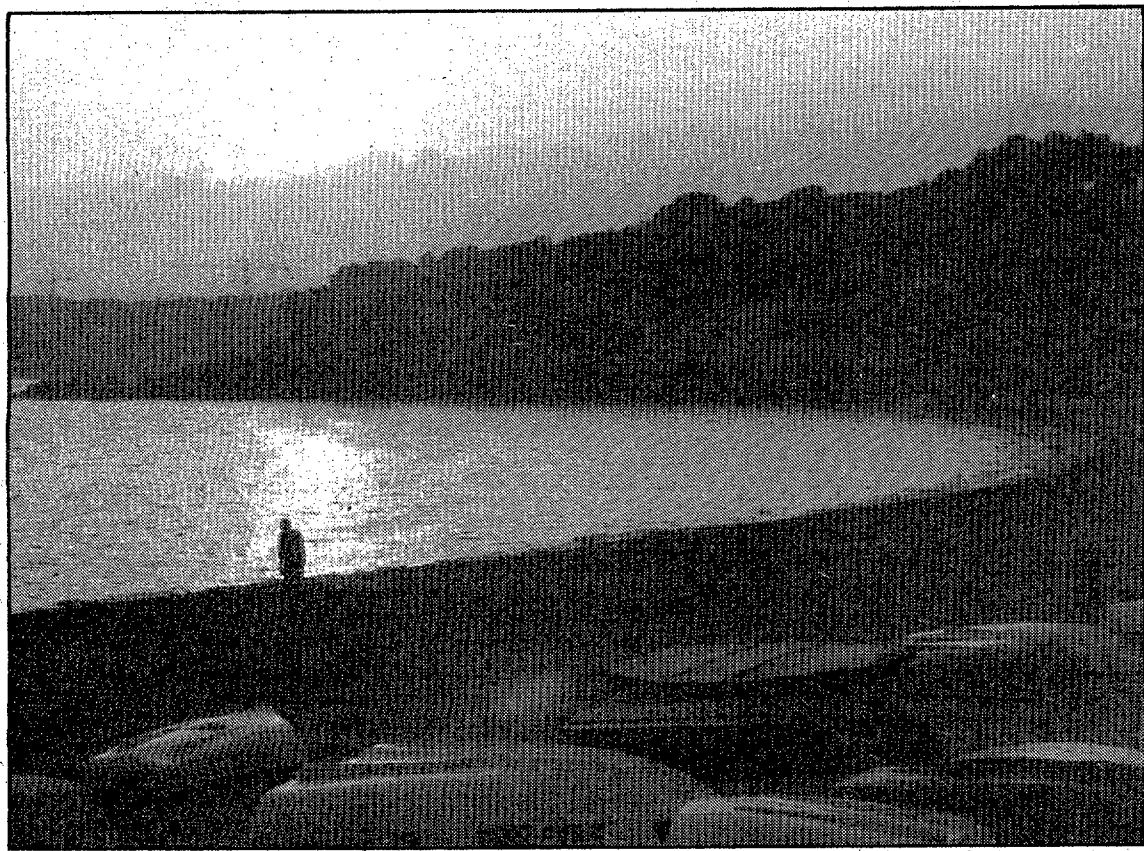
En aplicació de les disposicions de les Comunitats Europees, en matèria de política, socio-estructural, els titulars d'explotacions ramaderes i agrícoles, residents en zones de muntanya o municipis limítrofs poden beneficiar-se del pagament d'una indemnització. Aquestes zones són les definides per les Comunitats Europees. Per això, a fi i a efecte de facilitar la tramitació d'aquest ajut comunitari, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha establert un programa d'atenció especial en les seves oficines comarcals. El termini de presentació de les sol·licituds va de l'1 de setembre al 30 de setembre de 1987, per a més informació consulteu els Serveis Territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Girona: Avgda. St. Francesc, 29  
Tel. 21 24 00

### CALENDARI D'ACTES INFORMATIUS A LES OFICINES COMARCALS

Comarca	Localitat	Data
La Garrotxa	Besalú	2 Setembre 1987
La Garrotxa	Maià de Montcal	2 Setembre 1987
La Garrotxa	St. Jaume	7 Setembre 1987
La Garrotxa	Castellfollit	7 Setembre 1987
La Garrotxa	La Vall d'en Bas	7 Setembre 1987
La Garrotxa	Tortellà	7 Setembre 1987
La Garrotxa	Olot	7, 14, 21 i 28 Set. 1987
La Garrotxa	Ripoll	8, 15, 22 i 29 Set. 1987
La Garrotxa	Puigcerdà	9, 16, 23 i 30 Set. 1987
La Garrotxa	Besalú	2 Setembre 1987
La Garrotxa	Besalú	2 Setembre 1987
La Garrotxa	Besalú	2 Setembre 1987
La Garrotxa	Besalú	2 Setembre 1987

## A reveure!



*El suplement d'estiu «De sol a sol» de DIARI DE GIRONA-Los Sitios arriba avui al seu final per aquest any 1987. Al llarg dels dos darrers mesos hem acostat als nostres lectors la informació que oferia la temporada estiuenca, a més d'entrevistes amb polítics o personatges famosos que passaven les seves vacances a la Costa Brava. Ara, però, arriba el setembre i, amb ell, el final de l'estiu i del nostre suplement. Esperem que la tasca desenvolupada hagi estat satisfactòria, i ja només queda acomiadar-nos fins que arribi el juliol de l'any vinent. Fins llavors, a reveure! (Fotos RICARD CAMÓ).*



## AGENDA

## Diumenge, dia 30

Bellcaire d'Empordà. Festa major.  
Blanes. Sardanes. Passeig del Mar. 22 h.  
Figueres. Toros. 17 h.  
Llafranc. Festa major. Sardanes. Passeig de Llafranc. 13 h. Cercavila. Passeig de Llafranc. 17'30 h. Animació infantil. Parc infantil. 18 h. Sardanes. Pl. de Llafranc. 18'30 h. Sardanes. Pl. de Llafranc. 22'30 h. Ball popular. Passeig de Llafranc. 23'30 h.  
Olot. Sardanes. Pl. dels braus. 17 h. Sardanes. Passeig d'en Blay. 20 h.  
Palamós. Sardanes. Passeig del mar. 19 h.  
Sant Antoni de Calonge. Festa major.  
Sant Hilari Sacalm. Festa major.  
Sant Joan de les Abadesses. Sardanes. Pl. Major. 18 h.  
Vilamallà. Festa major.

## Dilluns, dia 31

Camprodon. Sardanes. Pl. Dr. Robert. 22 h.  
Sant Antoni de Calonge. Festa major.  
Santa Coloma de Farners. Sardanes. Camp de treball a Sant Pere Cercada. 22 h.  
Sant Hilari Sacalm. Festa major.

## Dimarts, dia 1 de setembre

Blanes. Ball popular. Sa Palomera. 22 h.  
L'Estarlit. Sardanes. Esplanada del Club Nàutic. 22 h.  
Figueres. Cinema «Vértigo». Jardins del Teatre Municipal. 22 h.  
Palafrugell. Ball popular. Plaça Nova. 21 h.  
Platja d'Aro. Sardanes. Aradi. 22 h.

## GASTRONOMIA

## Receptes senzilles i saboroses

## Arròs de motlle

## Ingredients:

Mig quilò d'arròs, una llauna de bonítol de mig quilò, tres ous, cinc cullerades de salsa de tomata, cinquanta grams de mantega, sal, julivert i maionesa per cobrir. Temps de cocció: Quinze minuts.

## Preparació:

Es cou l'arròs amb aigua bullent abundant i sal. Al cap d'un quart d'hora, s'escorre i es renta l'arròs a raig d'aigua freda. Se salteja amb la mantega i el julivert picat. Llavors es fa una truita amb els tres ous de la grandària del motlle que s'utilitzarà. S'unta aquest motlle amb mantega o bé amb oli i s'hi tira per sobre pa ratllat. Llavors es posa en el motlle una capa d'arròs, a continuació un altre de bonítol esmicolat i barrejat amb la salsa de tomata. A sobre s'hi posa la truita, després una altra capa de bonítol, per acabar amb una altra d'arròs. Per presentar-ho, es desemmotlla sobre una plata rodona i es cobreix amb salsa de maionesa. S'adorna amb pèsols i espàrrecs, segons es vulgui.

## Espàrrecs frescos amb ou al plat

## Ingredients:

Espàrrecs, ous, vint-i-cinc grams de formatge parmesà i mantega.

## Preparació:

Cal escollir espàrrecs que siguin al màxim de frescos possible, i si s'han de guardar fins al dia següent s'hauran d'embolicar amb un drap humit per evitar que perdin la pròpia humitat i es facin fibrosos. Es pelen amb molta cura, i tallant-los tots i donant-los la mateixa grandària, es posen a coure en aigua bullent amb sal, deixant que bullin mitja hora com a mínim. Després es refreden sense treure'ls de l'aigua (això és molt important). Quan sigui el moment de servir, s'hauran d'escórrer.

Els ous es fan en cassoles individuals. Es posa una mica de mantega en cada una. Quan s'ha fet s'hi incorporen els ous i es posen a forn fort dos o tres minuts. S'intercalen ous i espàrrecs en una plata rodona, on també s'hi escampa, finalment, el formatge ratllat a l'hora de servir.

## Espinacs enreixats

**Ingredients:** 1'5 Kg. d'espinacs frescos o congelats, cent grams de cansalada, dues cebes grosses, cent cinquanta grams de formatge de sandvitxos, quatre cullerades d'oli, dues cullerades de mantega, sal, pebre i nou moscada.

**Preparació:** Temps: vint-i-cinc minuts. Netegeu i renteu els espinacs, si són frescos, i bulliu-los amb aigua salada durant cinc minuts. Si són congelats, submergiu-los en molt poca aigua bullint, sense descongelar-los i, amb la cassola tapada, es fan coure durant dos o tres minuts. Escorreu-los bé i, si és necessari, es farà dins d'un drap net perquè treguin tota l'aigua.

Talleu la cansalada en daus petits i poseu-la a escalfar amb l'oli en una cassola de terrissa, on se servirà. Piqueu la ceba fina i fregiu-la a sobre durant uns 5 minuts, sense que arribi a quedar daurada. Afegiu-hi els espinacs, la sal, el pebre i la nou moscada i deixeu amb oli el conjunt. Al cap de tres minuts, alliseu la superfície i col·loqueu-hi a sobre les tires de formatge, formant una reixa. Gratineu al forn durant uns deu minuts, i serviu-ho de seguida.

Si es vol, aquest plat es pot congelar un cop fet.

## Budding rústec

**Ingredients:** Cinc panets que s'hagin quedat secs, llet, tres ous, cinquanta grams de mantega, tres cullerades de sucre, pela de llimona i panses.

**Preparació:** Vesseu la llet bullint sobre el pa, que s'haurà esmicolat prèviament i, quan estigui completament empapat, afegiu-hi els ous, la mantega desfeta, el sucre, la pela de llimona ratllada i les panses. Barregeu-ho tot fins obtenir un conjunt homogeni no pas massa espès.

Encarameleu un motlle de «savarin», vesseu la barreja a dins i deixeu-ho coure al bany maria durant una hora i mitja. Una vegada fet això, es posa sobre un plat de servir i pot ornamentar-se a gust amb panses seques, nata i cireres.

## AVUI FA UN ANY

## Un adéu que es renova



El nostre «De sol a sol» s'acomiadava l'estiu passat ben equipat i preparat de cares als temps que es veien venir. Per això, coincidint amb el seu darrer número, s'oferia un reportatge realitzat a la piscina del restaurant Big-Rock de Platja d'Aro, on es va presentar la col·lecció de pel·leteria de la casa Mar Franc per l'hivern del 86. Ara només cal esperar la del 87.

Per altra part, les pàgines centrals estaven dedicades a un resum gràfic dels principals temes que havien passat pel «De sol a sol» durant les setmanes de més calor de l'any. Diverses figures del món de l'espectacle, la cultura i la política van ser les protagonistes, com també ho van ser en aquell darrer «De sol a sol» el final que es donava a les vacances en diversos punts de la costa. L'artista Modest Cuixart era l'amfitrió de la darrera gran festa de la tempora-

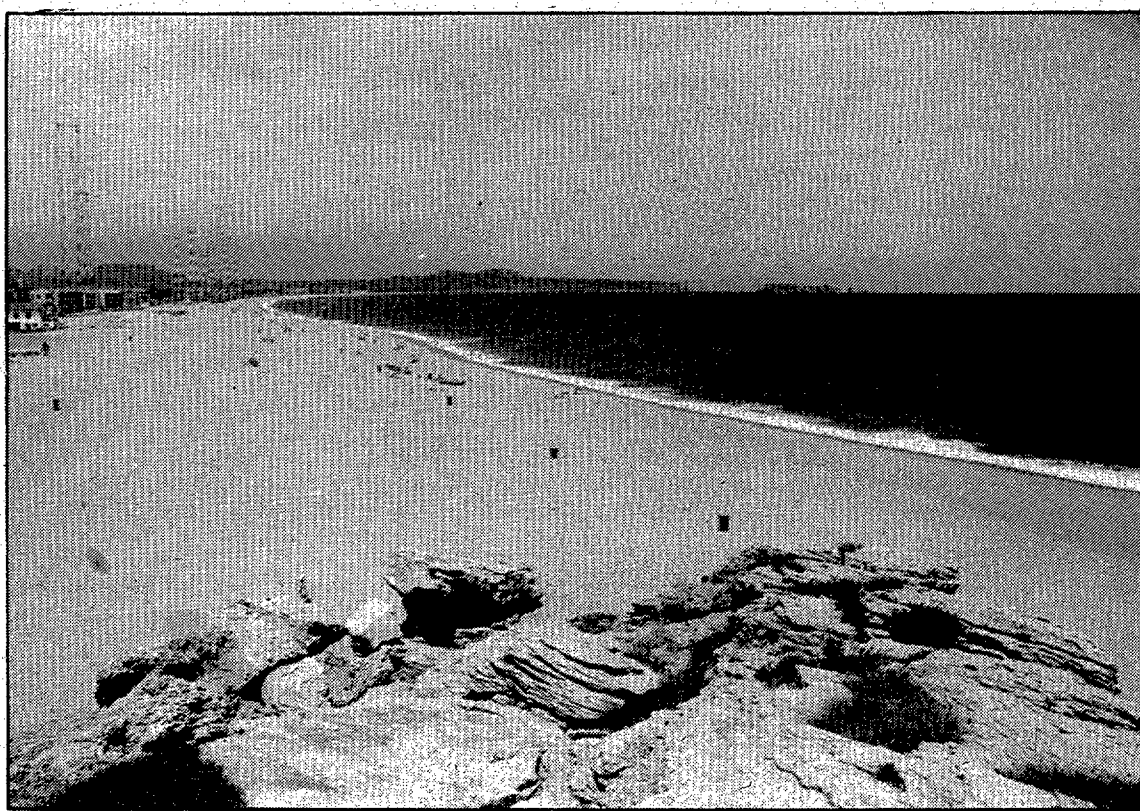
da, que va consistir en una arrosada en el restaurant La Resclosa de Llofrui, al qual van assistir diverses personalitats de renom, pertanyents a la política, la banca i la medicina catalanes, i tots ells, amics personals del pintor.

Ben a prop, a Llafranc, tenien el bon seny d'acomiarar l'estiu amb les festes de Santa Rosa, amb cercaviles, sardanes i balls. I Tossa convocava el mateix dia el seu XXX Concurs de pintura ràpida, que és ja un dels clàssics dins d'aquesta mena de convocatoris.

Finalment, i també en el camp artístic, «De sol a sol» recollia la crònica de la finalització del Festival de música de Cadaqués, que es va cloure amb una actuació estel·lar del tenor Josep Carreres, amb la interpretació de cançons de diversos compositors europeus, sobretot italians, i amb la

remarcable presència d'una gran quantitat de públic, nota predominant al llarg de totes les sessions d'aquest festival, en aquesta ocasió presidit pel conseller de Cultura de la Generalitat, Joaquim Ferrer, acompanyat per Miquel Roca i per Miquel Figueres, alcalde de Cadaqués.

Va ser aquell un adéu a un estiu molt intens, que es va acabar amb el desig de tornar a ser amb els lectors durant la temporada següent, desig que ara es repeteix.



## A poc a poc

Entre avui i demà són molts aquells que, encara que els pesi, aniran acabant els seus dies de vacances. Ara, els estan esperant els exàmens de setembre d'alguna mainada, la casa que caldrà posar al dia, després d'estar tancada... És clar que encara queden els addictes al mes de setembre, que continuen essent minoria selecta, però, ni que sigui lentament, les nostres platges aniran tornant a la quietud que els és pròpia durant tota la resta de l'any. (Foto JOAN SEGUR).



## José Luis Moreno i els seus ninots varen actuar al Gran Palace de Lloret

Monchito, Macario i Rockefeller varen fer les delícies del públic, que va aplaudir entusiasmats els acudits d'aquests tres personatges

M.B. Divendres a la nit, al Gran Palace de Lloret de Mar va tenir lloc l'actuació del ventríloc José Luis Moreno, un dels més prestigiosos i que gaudeix de més gran popularitat en l'Estat espanyol.

José Luis Moreno va sortir a l'escenari acompanyat de tres dels seus ninots que són ja tots uns veritables personatges. La innocència pícara de Monchito, el passotisme de Rockefeller i la ingenuïtat de Macario varen fer gaudir el públic d'allò més.

José Luis Moreno, que darrerament ha obtingut una gran popularitat per la presentació i direcció a Televisió Espanyola del programa «Entre amigos», va demostrar un cop més que a part de ser un gran ventríloc és un home que sap moure's damunt d'un escenari amb una gran soltesa.

Amb aquesta gala, el Gran Palace dona pràcticament per acabades les seves gales d'estiu, que s'han anat alternant amb l'espectacle propi de la sala de festes i que any darrera any va renovant-

se. Recordem que aquest estiu han estat figures de primer ordre com Lola Flores, el Tricicle o el mateix José Luis Moreno els qui han passat per aquesta prestigiosa sala de festes, restant encara pendent l'actuació de Moncho Borraro.

A cada actuació hi ha acudit nombrosos i diferents públics. És evident que el públic de Lola Flores no és el mateix que el del Tricicle. Cal dir que aquesta darrera actuació fou una de les més multitudinàries i que la sala estigué plena

de gom a gom.

El Gran Palace, amb una capacitat d'unes mil cinc-cents persones, és una de les sales que gaudeix d'un més gran prestigi a la Costa Brava. Des que va obrir les seves portes ha acollit espectacles de gran qualitat i artistes de primer ordre. El gran nombre de turistes que visiten Lloret de Mar durant aquests mesos d'estiu tenen sempre una cita obligada al Gran Palace. Així mateix, nombrosos públics no tan sols de les contrades gironines sinó de les barce-

lonines es desplacen a aquesta sala de festes a la recerca del seu espectacle i de la seva diversió.

Enguany, quan la temporada turística està pràcticament acabada, el Gran Palace oferirà encara una altra actuació i amb aquesta conclouran les d'aquest estiu. Es tracta del gran humorista Moncho Borraro, que hi serà present el dia 11 de setembre. Amb humor, doncs, el Gran Palace dirà adéu a les actuacions d'aquest estiu per començar ja a preparar les de l'any vinent.



Els ninots, amb la seva veu, sembla que cobrin vida. (Foto CARLOS SANS).

El dia 11 de setembre tindrà lloc l'actuació de Moncho Borraro



Moreno és un dels millors ventrílocs espanyols. (Foto CARLOS SANS).

# Deixalles i matolls donen una mala imatge a la desembocadura del Ridaura

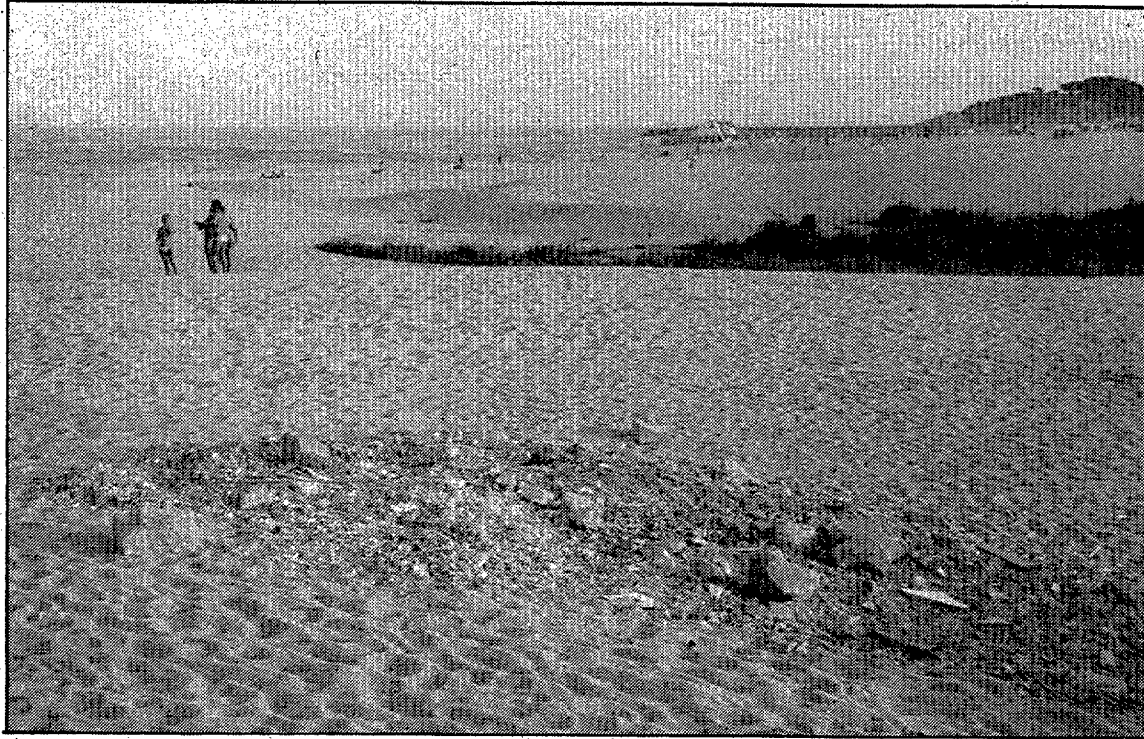
## El problema es manté des de fa ja alguns mesos

R. ALBIOL

La part baixa del riu Ridaura, a Platja d'Aro, presenta un aspecte força deplorable. El matoll envaeix bona part del llit del riu i s'hi han abocat runes i escombraries, causant una molt mala impressió en tot aquest sector turístic de Platja d'Aro. En aquesta època de l'any en què el riu baixa sec de les seves aigües naturals, també s'hi observa la presència de determinades zones humides, amb aigua no fluvial que no acaba d'abocar al mar i que es filtra en el subalvi del Ridaura. No es descarta que puguin ser aigües provinents d'algun sobreexidor de l'estació depuradora d'aigües residuals, en no poder donar abast a la seva evacuació l'emissor submarí que aboca al mar les aigües brutes un cop tractades, i que va entrar en servei fa uns quants mesos.

La zona de la desembocadura del riu, abans d'arribar a la platja, i a ambdós costats del pont de la carretera de Sant Feliu a Palamós, just a la zona de les instal·lacions de Port d'Aro, necessitaria una acció de neteja puntual, per tal de treure les escombraries i les runes que s'hi han abocat, i una neteja de tot el matoll del llit del riu. Tanmateix, una acció de vigilància hauria de posar fi als abocaments d'aquesta mena.

La part baixa del riu Ridaura tra-



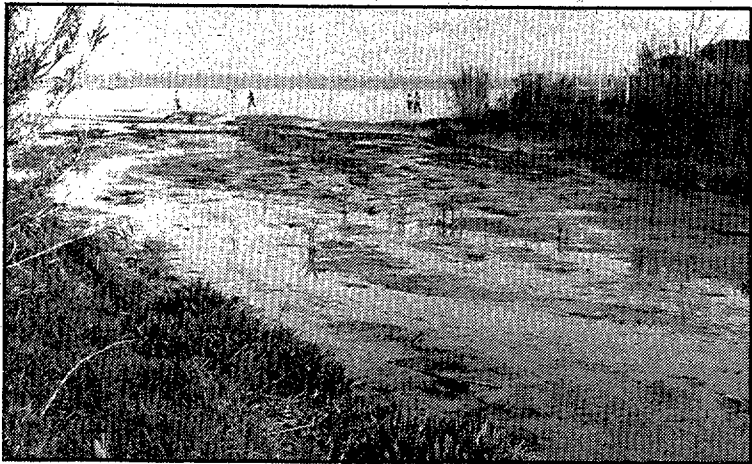
La desembocadura del Ridaura ofereix una mala imatge pel turisme. (Foto CARLOS SANS).

vessa tota una zona eminentment turística que hauria de merèixer una atenció especial per part de la Confederació Hidrogràfica i l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro. A prop de la desembocadura del riu, s'hi troben el camping Vall d'Or i les instal·lacions del Beach

Palace. També s'hi troba en les proximitats un lloc de socors de la Creu Roja del Mar.

D'altra banda, s'hauria d'averiguar de manera definitiva l'origen de les aigües no fluvials que s'acumulen i filtren en el jaç del Ri-

daura, i donar-hi la solució més adequada per tal de posar fi d'una vegada per totes a aquesta situació, en evitació de la seva filtració, ja que aquestes aigües no acaben d'arribar al mar, en desaparèixer en el llit del riu abans de la seva desembocadura.



El problema dels abocaments de deixalles i dels matolls, que va iniciar-se fa alguns mesos —com es veu en les fotografies—, encara no ha pogut ser solucionat. (Fotos JOSEPHUS).



## Apotecari i senyora tornen a ballar avui a Sant Pere Màrtir

### El barri olotí celebra la seva festa

Avui diumenge, els populars apotecari i senyora tornaran a ballar al barri de Sant Pere Màrtir d'Olot, en el decurs de la cercavila que, amb el títol de «Bon despertar», tindrà lloc a partir de les nou del matí, amb motiu de la festa del barri.

Els actes, però, varen iniciar-se ahir dissabte, al matí, amb un concurs de dibuix per a la mainada. A la tarda es va celebrar la I Gimcana social del grup 4x4, una competició de petanca i la I Gimcana popular de bicicletes, al pati de les escoles. Posteriorment es varen fer jocs de cucanya i un berenar per a la mainada. A la nit, a la plaça del barri, es va fer un ball popular amenitzat pel conjunt Zambra, en el decurs del qual es va elegir la nova pubilla del barri. Avui diumenge, després de la

cercavila —en la qual participaran, a més d'apotecari i senyora, alguns «jeeps»—, es farà la gran cursa ciclista puntuable per a la IV Copa Girona, i una hora més tard hi haurà una missa a l'església parroquial.

A la una de la tarda, la cobla La principal d'Olot oferirà una audició de sardanes, en el decurs de la qual també tornaran a ballar els populars apotecari i senyora. A dos quarts de sis de la tarda, serà Veus de Besalú qui portarà a terme una cantada d'havaneres, en el decurs de la qual es farà un cremat de rom.

La festa del barri de Sant Pere Màrtir d'Olot es clourà després de la cantada d'havaneres, amb un gran ball de fi de festa a càrrec del conjunt Lava.



Els populars apotecari i senyora tornaran a ballar avui amb motiu de la festa del barri olotí de Sant Pere Màrtir. (Foto JULI).

## Sant Hilari Sacalm continua celebrant la seva festa major

Al llarg de tot el dia d'avui continuaran a Sant Hilari Sacalm els actes de la festa major de la població, que varen iniciar-se divendres passat, dia vint-i-vuit, i que s'allargaran fins demà dilluns.

Avui, a les dotze del matí, hi haurà una cercavila amb el grup Carantamaula, que seran acompanyats pels gegants i els caparruts de la vila. A dos quarts de dues del migdia es lliuraran a l'Ajuntament els premis dels concursos de dibuix i de pintura ràpida, i a les sis de la tarda es farà la VI Baixada de carretons sense motor. Els vehicles hauran restat exposats des de les quatre de la tarda a les places Verdaguier, Dr. Robert i de l'Església, i a les cinc, des de la plaça de Cal Ros es traslladaran els vehicles i els participants al pla de les Arenes, des d'on sortiran els participants, fins a la plaça Gravalosa, on, i un cop arribats tots els concursants, hi haurà xarangues a la placeta.

A les deu de la nit, i al passeig de la Font Vella, hi haurà una audició de sardanes amb la cobla Ciutat de Girona, i a dos quarts de dotze del vespre, al pavelló, ball de festa major amb l'orquestra València i l'actuació del transformista Carmelo Seyes i del ventríloc Selvin.

Pel que fa a dilluns, els actes festius començaran a les dotze del matí a la plaça Mr. J. Verdaguier amb l'espectacle de titelles «Naip». A les cinc de la tarda, i a la plaça Gravalosa, sardanes amb la cobla Genisenca, essent la segona «El ball dels Gegants». A les set de la tarda, el cantant Hèctor Vila actuarà al pavelló i a les deu es clourà la festa major amb un espectacle de pirotècnia a càrrec del grup El Drack a la sortida de l'Ajuntament i la posterior cantada d'havaneres pel grup Ancora a la plaça Gravalosa, amb repartiment de cremat per a tothom.

# Miquel Roca: «La universitat espanyola retarda la condició d'aturats dels joves»

## El portaveu de la Minoria Catalana va parlar sobre les perspectives del 92 al Solàrium de Platja d'Aro

ROSA M<sup>a</sup> MESTRES

Miquel Roca, portaveu de la Minoria Catalana al Congrés dels diputats, considera que la universitat actual espanyola és «una fàbrica d'aturats», afegint que «seguim arrelats a un sistema educatiu elitista i classista que l'únic que fa és retardar la condició d'aturats dels joves». El secretari general per delegació de Convergència Democràtica de Catalunya va parlar de les perspectives del 92 en el Solàrium celebrat a l'hotel Aromar de Platja d'Aro que organitza el Club Liberal de Girona. Cal dir que l'assistència va ser molt nombrosa, la qual cosa obligà a un canvi en l'escenari habitual d'aquests sopars-col·loqui per una sala molt més gran.

Roca, a punt ja d'acabar les seves vacances, va explicar que queden cinc anys per arribar a la fita històrica del 92, «que representa molt de temps, però en realitat en representa poc pels canvis que caldrà aplicar en el camp educatiu, econòmic i d'infraestructura de serveis».

El portaveu de la Minoria Catalana afirmà que a partir del 92 els grans protagonistes són els ciutadans, assenyalant també que «el sistema educatiu actual no serveix per a les necessitats de l'Europa del 92». El polític català creu que «és fonamental la Formació Professional, que actualment encara és el refugi del fracàs escolar, del que no serveix». També va fer referència a les vagues i manifestacions d'estudiants, «la resposta del Govern a això ha estat concedir més diners per la gratuïtat del sistema educatiu. Però, als estudiants, no els preocupava tant la gratuïtat com què faran amb el títol quan surtin de la universitat. La gratuïtat ha d'anar acompanyada d'una reforma de l'ensenyament».



La presència de Miquel Roca al Solàrium de Platja d'Aro va aixecar una gran expectació, i l'afluència de públic va ser la més nombrosa, fins ara, de tot el cicle. (Foto CARLOS SANS).

Que «ens preparem econòmicament» és, per a Miquel Roca, fonamental de cara al 92. «Hem de facilitar als nostres agents econòmics el mateix marc fiscal, laboral, de patents, etc. en què es mouen els europeus». Afegí que «l'únic progrés és el creador de diners».

Pel que fa a la infraestructura dels serveis, la considera actualment escassa, «no és l'adequada i

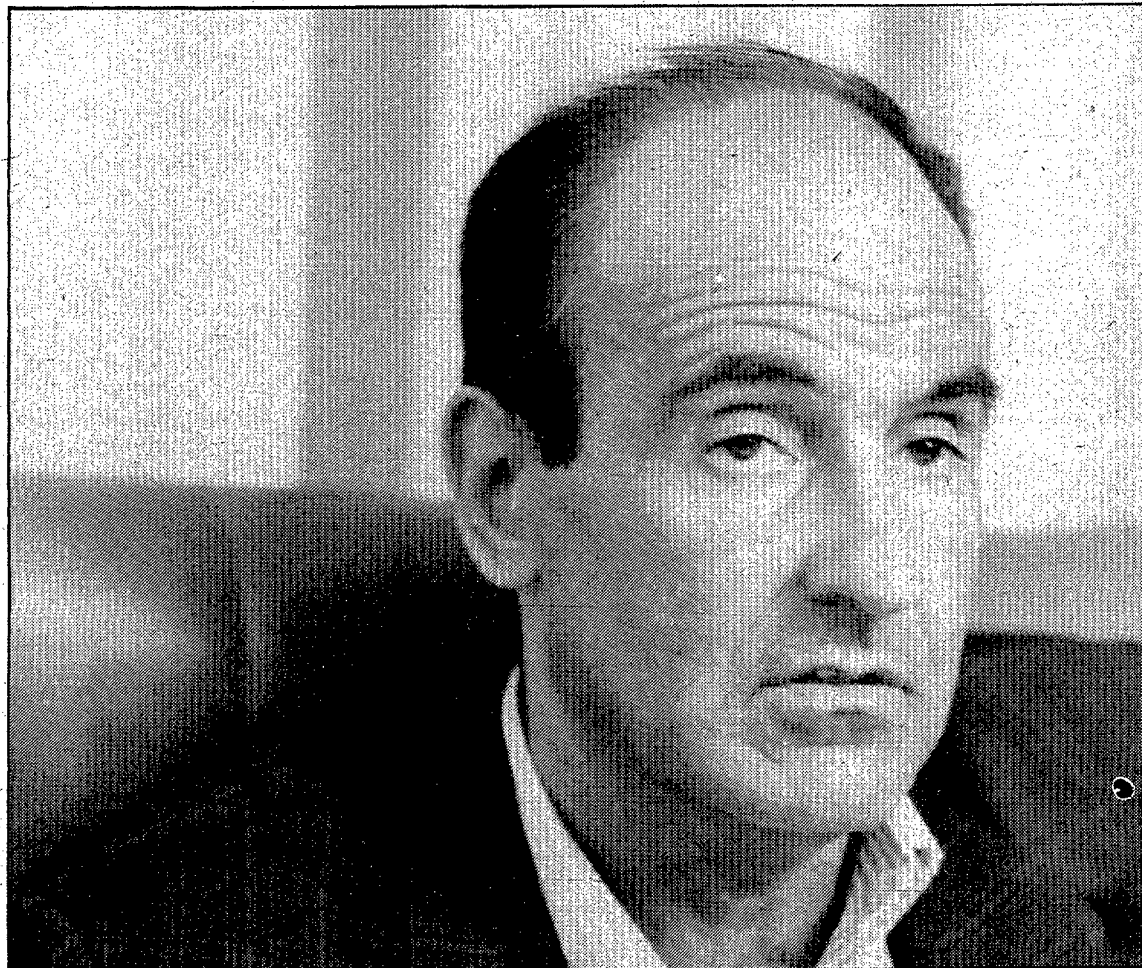
cada any es destinen menys diners a la justícia, la sanitat, les carreteres... ens cal millorar els serveis públics amb una certa rapidesa».

Abans d'obrir el col·loqui, preveïen que algunes preguntes dels assistents anirien dirigides a la gestió de l'actual Govern socialista i també sobre les eleccions autonòmiques de l'any vinent. Explicà que «no ens obsessionem per

saber el temps que governaran els socialistes o qui els substituirà, sinó per saber què es pot fer diferent. Mentre l'alternativa sigui amb un desig de substituir i no de crear un bon programa i acció de Govern, no anirem bé». Respecte a les eleccions autonòmiques, manifestà que «les enfoquem amb certa tranquil·litat, perquè ha estat una bona acció de Govern. Des de

l'any 80 diem el mateix i a vegades sona estrany en aquest país que tothom canvia molt sovint d'opinions. Nosaltres ens considerem una monotonia al servei de la construcció». Va acabar la seva intervenció dient que de cap manera volia ser pessimista parlant de les perspectives del 92, i ressaltà la situació privilegiada de Catalunya.

«Ens cal millorar la infraestructura de serveis amb certa rapidesa»



«Enfoquem les eleccions autonòmiques amb certa tranquil·litat»

El portaveu de Minoria Catalana al Congrés dels diputats considera que l'actual universitat espanyola «és una fàbrica d'aturats». (Foto CARLOS SANS).

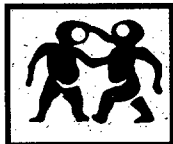
**HOROSCOPO**



**ARIES** (Mar. 21 a Abril 20)  
Sólo cuando logre calmarse, podrá todo volver a la normalidad. No empeore el ambiente con rezongos.



**TAURO** (Abril 21 a Mayo 21)  
Usted tendrá sentimientos contradictorios con respecto a un acuerdo financiero, estúdielo mejor.



**GEMINIS** (Mayo 22 a Junio 21)  
No debería preocuparse por dinero ya que hoy podría haber hechos muy afortunados para usted.



**CANCER** (Junio 22 a Julio 23)  
Trate de conservar su posición, aún cuando pequeños problemas lleguen a usted. Muy buena velada.



**LEO** (Julio 24 a Agst. 23)  
Si logra decidirse con referencia a un compromiso conraído, su humor mejorará. Escuche a su corazón.



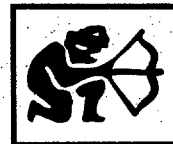
**VIRGO** (Agst. 24 a Sept. 23)  
Sus dudas y reservas para esta noche sobrepasarán la realidad. Vigile de cerca sus gastos.



**LIBRA** (Sept. 24 a Oct. 23)  
Una situación difícil podría tornarse enpositiva si usted sabe manejarla. La suerte lo acompañará.



**ESCORPIO** (Oct. 24 a Nov. 22)  
Quizás el comienzo del día no sea muy promisorio, pero su humor retornará a tiempo.



**SAGITARIO** (Nov. 23 a Dic. 21)  
La suerte estará con usted en asuntos familiares y de bienes raíces. En otras áreas, sea prudente.



**CAPRICORNIO** (Dic. 22 a En. 20)  
Si actuó incorrectamente con alguien, no dude en que éste es el mejor momento para disculparse.



**ACUARIO** (Enero 21 a Feb. 19)  
Aunque será un largo día de trabajo, terminará siendo muy exitoso. La perseverancia será la clave.

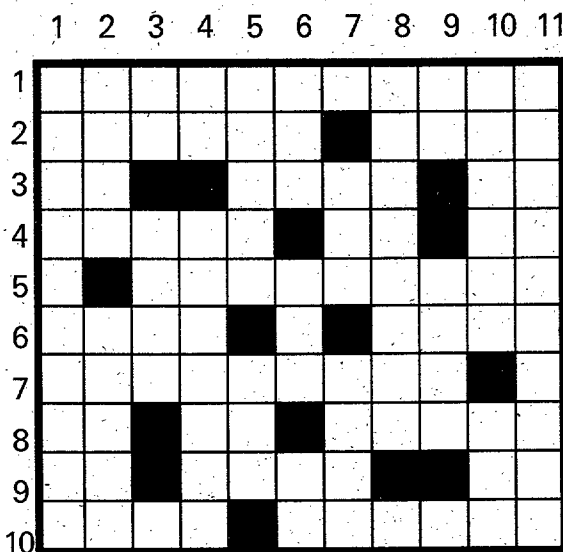


**PISCIS** (Feb. 20 a Mar. 20)  
Usted está en lo correcto en no mezclar hoy los negocios con el placer. Disfrute una salida diferente.

**Si nació usted en esta fecha:**  
Será especial tanto para el arte como para las ciencias. A menudo buscará trabajar bajo la fuerza de la inspiración, siendo muy efectivos defensores de las buenas causas. Gustará ayudar a los demás, desinteresadamente. También podría tener cierta inclinación para el teatro. Hoy comparten su cumpleaños: Shirley Booth, actriz.

**CRUCIGRAMA**

C. LLUIS



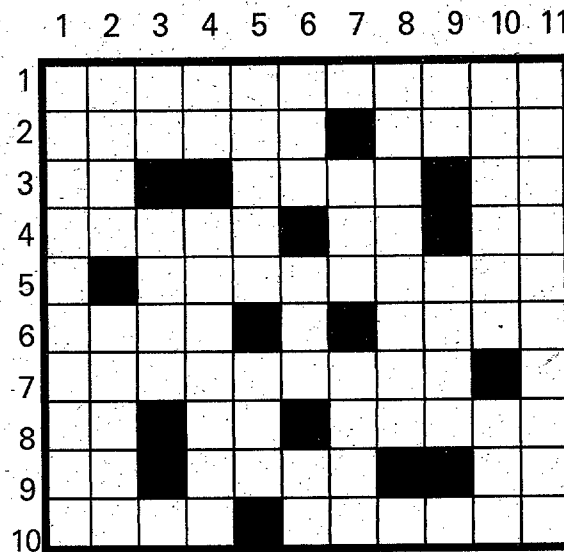
**HORIZONTALES** 1. Cualquier animal solipedo que sirve para cabalgar en él (plural).— 2. Cada uno de los anillos para colocar colgaduras y cortinas. Pronombre personal.— 3. Consonantes correlativas. Al revés y familiarmente madre, Marchar.— 4. Hermano de Moisés. Dativo o acusativo de pronombre personal. Dona al revés.— 5. Cifra romana. Conveniente, apto, oportuno.— 6. Personaje bíblico. Vocal. Lo hice desnudo y al revés.— 7. Que tiene principio, pero no fin. Una romana que no está en Roma.— 8. Dos de Roma y no son romanas. Consonante repetida. Al revés, metaloide usado para desinfectar el agua.— 9. Invertida nota musical. Al revés, medida de superficie. Vocales de la tia.— 10. Pierdes el equilibrio al revés. Capital de Grecia.

**VERTICALES** 1. Hidalgos de calificada nobleza.— 2. Parte posterior y superior del 1 horizontal. Evita un daño.— 3. Preposición inseparable que significa dos. Media ración de ravioles. Preposición.— 4. Contracción gramatical. Canto frecuente y molesto, de abajo arriba.— 5. Se dice del vestido sin adornos. Nombre de consonante.— 6. Al revés, daño material o moral. Gran extensión de agua salada. Al revés, voz de mando militar.— 7. El este. Dueño. Nota mal escrita.— 8. Poner remedio al daño. Vocal.— 9. Cuarenta y nueve romanos. Ni saco, ni asco, ni caso, pero por ahí anda la cosa. El norte.— 10. Dicese de la persona (femenino) con que uno se ha unido y coligado. Ata con cuerdas.— 11. Sardónicas.

**SOLUCIONES HORIZONTALES** 1. Caballerías.— 2. Anilla. Ella.— 3. BC. amall. i.— 4. Aaron. Me. aD.— 5. L. Acomodado.— 6. Lev. A. iCan.— 7. Eviternas. I.— 8. Ra. NN. orolC.— 9. oD. aera. IA.— 10. SEAC. Arenas.  
**SOLUCIONES VERTICALES** 1. Cabelleras.— 2. Anca. Evade.— 3. BI. RAVI. A.— 4. Al octinac.— 5. Llano. Ene.— 6. iaM. Mar. ra.— 7. E. Arno. NOAT.— 8. Remediar. E.— 9. II. ACSO. N.— 10. Aliada. Lia.— 11. Sardónicas.

**MOTS ENCREUATS**

C. LLUIS

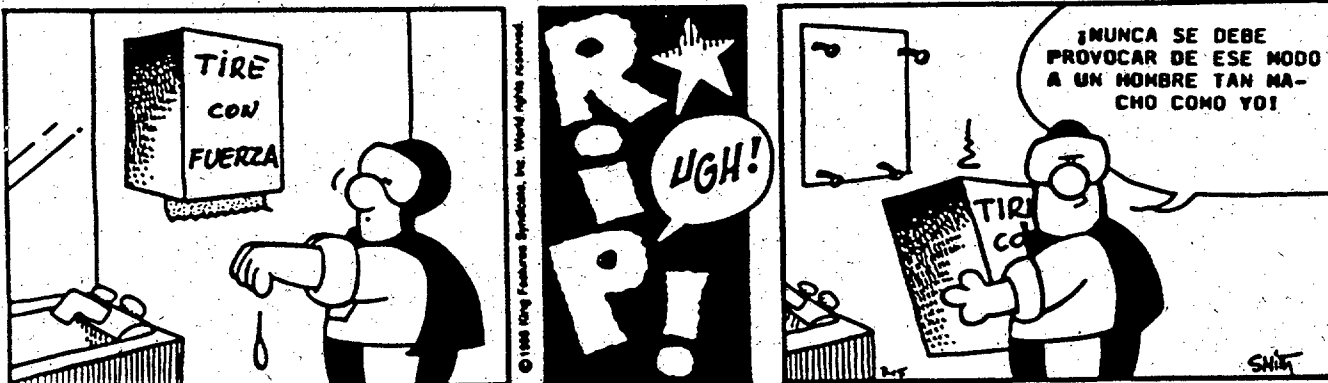


**HORIZONTALS** 1. Herba del mal de pedra (Herniària glabra).— 2. Lluerna (peix). Dit del que la sap molt llarga.— 3. El titani. Al revés, ni calent ni fred. Vocals.— 4. Planxes, fulloles de metall, fusta, etc. Consonant repetida. Altra cop.— 5. Un romà. Ésser l'ocasió d'alguna cosa.— 6. Covarot. Xifra romana. Al revés, dit del pa, de la pasta de farina, etc., sense llevat.— 7. Suscita interès. Una G.— 8. El liti. Nota musical. Color de castanya.— 9. Cent cinquanta romans invertits. Es fa per no fer (al revés). Article.— 10. Aquesta cosa. Mirall.

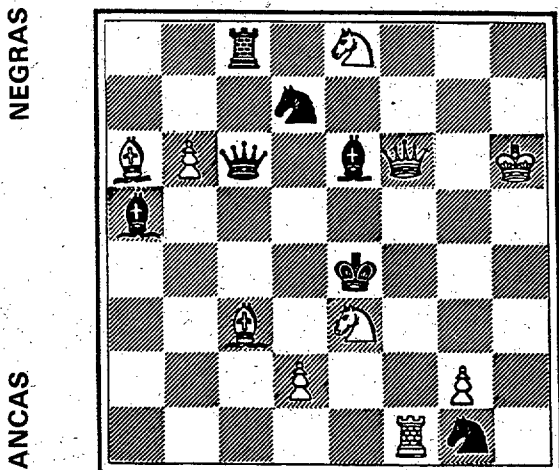
**VERTICALS** 1. Insecte originari de Mèxic, que viu sobre el nopal, del qual s'extreu una matèria colorant vermella, o aquesta mateixa matèria.— 2. Aparença, aspecte, al revés. Començament.— 3. El níquel. Pouat. Una ics.— 4. Grau d'elevació d'un so. Forma prefixada del mot eclesia, església.— 5. Nom de dona. Riu europeu.— 6. Caggirat pregó del batlle. Invertit article en la seva forma plural. Nota musical.— 7. Una ge. Anirà de baix a dalt. De poca fondària, al revés i plural.— 8. Arregussa. El fòsfor.— 9. Contracció gramatical. Fer niu. Un romà.— 10. Relatiu al sistema nerviós. Arrel.— 11. Poblacions petites caggirades.

**SOLUCIONS HORIZONTALS** 1. Cent-en-grans.— 2. Orla. Eiet.— 3. TI. Ibet. UE.— 4. Xapes. RR. RR.— 5. I. Ocasional.— 6. Nial. L. sija.— 7. Interessa. G.— 8. LI. SI. Marró.— 9. LC. info. El.— 10. Això. Espill.  
**SOLUCIONS VERTICALES** 1. Cobrilla.— 2. era. Inici.— 3. NI. Post. X.— 4. To. Eclesio.— 5. Elisa. Rim.— 6. nab. sie. Re.— 7. G. éli. smos.— 8. Retrossa. P.— 9. Al. Niar. I.— 10. Nueral. Rel.— 11. sterragoll.

**CAPITAN VENCIBLE**



**AJEDREZ**



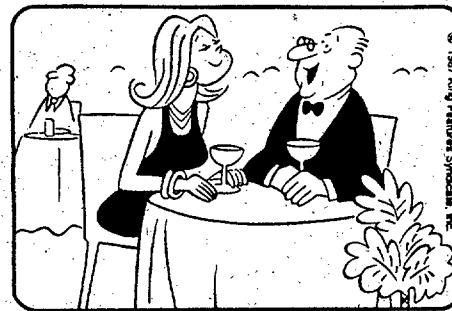
Juegan blancas y dan mate en dos. ¿Cómo?

**SOLUCIÓN**  
1. P3D+, RxC  
2. D2A mate

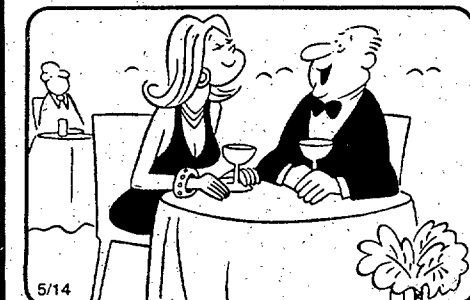
**SEIS DIFERENCIAS**

por  
HARRY SMITH

ENTRE ESTOS DOS DIBUJOS HAY SEIS DIFERENCIAS ¿SABRIA HALLARLAS?



**SOLUCIÓN**



1. El hombre está al revés.  
2. La pulsera.  
3. El escote es diferente.  
4. El moño es más grande.  
5. Falta tan los anteojos.  
6. Falta una hoja de la planta.



## COLÒNIES I CASALS



**Torn:** Únic. Organitza el club Tempir.

**Lloc:** Les Cabanes, a la muntanya de Rocacorba.

**Durada:** Del 21 al 30 d'agost.

**Edats:** Deu a divuit anys.

**Monitors:** Nou monitors.



# L'encant de l'antic Egipte és a Rocacorba

Les cases anomenades Les Cabanes de Rocacorba acullen el campament que el club Tempir de Girona organitza en aquesta coneguda muntanya en torn únic. Seran cent vint els participants, noranta d'ells tenen entre deu i dotze anys i els trenta restants oscil·len entre els catorze i divuit. Hi seran des del dia vint-i-u al trenta d'aquest mes d'agost tractant d'esdevenir habitants de l'antic Egipte faraònic i buscant el misteriós tresor amagat. Un altre viatge per la història a les activitats d'estiu.

### JULIO GALDEANO

No fa gaires dies esmentàvem el curs d'anglès i informàtica que és desenvolupava a la casa central de Rocacorba. El segon dels organitzadors (el primer era l'associació Fanals) era el club Tempir, que centra les seves tasques en preparar activitats culturals i, sobretot, recreatives per a nois i joves de diverses edats. Ara, a les cabanes properes a aquella casa, hi són de campament (un campament molt semblant a les colònies normals) uns altres xicotets que volen passar-s'ho bé, en aquest cas sense necessitat d'estudiar i sí jugant una mica més.

Joan Sidera, un dels monitors, parla del tema que els servirà com a mètode de donar sentit a les diferents activitats que es fan.



«Els nois són a una vall que anomenen la Vall de Rocambú-Simbel, dins l'antic Egipte. Allà la labor fonamental serà trobar un tresor, el de Rocantep, que se suposa està amagat a la zona. Amb aquest fi hauran de passar moltes proves fins que, quan arribi el campament als seus darrers dies, ho aconseguixin». El tresor serà un «premi» per als millors.

A diferents indrets que hi ha a prop de les cases, i també al menjador, prepararen una ambientació molt adient al centre d'interès, «en ella va ser essencial la tasca d'Eliseu Aiguaviva», amb dibuixos i jeroglífics realment bonics (com es pot veure a les fotografies d'aquest article). Un dels més característics era l'obelisc que era fora on s'ajuntaven signes reals dels jeroglífics egipcis amb d'altres absolutament inventats, però amb una finalitat molt concreta que serviria com a nova atracció molt relacionada amb el fil conductor del campament.

«Els jocs utilitzaven uns jeroglífics amb idioma propi que abans de començar a superar la prova havien de llegir si es volia saber què havien de fer». L'idioma propi, que trobem a diferents colònies, aquí té una de les expressions més destacables gràcies precisament a escollir Egipte. Els dibuixos representen els seus propis valors i aquesta llengua seva es fa fàcil d'entendre. Quan superen la prova que en aquell moment es proposa guanyen «el simbel, que signifiquen punts. Així doncs, el grup que més punts tinguí al final serà qui compti amb més possibilitats d'aconseguir el tresor de Rocantep».

Entre aquestes proves podem esmentar-ne dues que van tenir molt d'èxit. Una és la gimcana egípcia. «Que tenia coses tan curioses com una competició de mòmies, en la qual els nois havien d'embolicar els seus companys de cap a peus». Una condició indispensable era tenir la seva disfres-

sa que, com passa a la totes les activitats d'aquest tipus, preparaven ells mateixos. «Consistia en el típic casc o barret egípcia i una faldilla (alguns que no van tenir temps d'acabar-la ho van solucionar ràpidament posant-se una tovallola)». Una altra prova era el creuament amb cordes del riu Nil en una de les sortides que va haver, les altres foren a Santa Margarida

i el Collell.

La resta del temps s'aprofitava per a activitats molt diferents, sobretot jocs, com els de nit. També les vetllades i representacions o els tallers. I durant el matí les competicions esportives de futbol, futbol sala, bàsquet i beisbol. «Es realitzen per cabanes, perquè n'hi ha disset i és ben fàcil fer la divisió per grups. Cada una d'elles té el nom d'una ciutat de l'antic Egipte, com Alexandria, Heliòpolis, Sàkara, Luxor, Carnac, Grisé, etc. Un dels dies vam tenir competicions especials com waterpolo, o curioses com jugar a futbol lligats».

Precisament la mateixa divisió serveix per a una de les finalitats del campament, voler fer aprendre a ser monitor. Els trenta xicotets més grans (estudiants de batxillerat) es reparteixen entre les disset cabanes i ells miren d'anar amb compte amb els altres (que fan de cinquè a setè de Bàsica). De mica en mica veuen si és una cosa que els agrada i si volen ésser monitors. És una manera interessant de posar-se en contacte amb aquestes tasques. Amb ells es troben, portant tot el campament, Eduard Boada, Josep Antoni Armengol, Josep Pallarés, «i també Seto Masferrer, Dani Spinella, Pedro García i Josep Maria Falgueres».

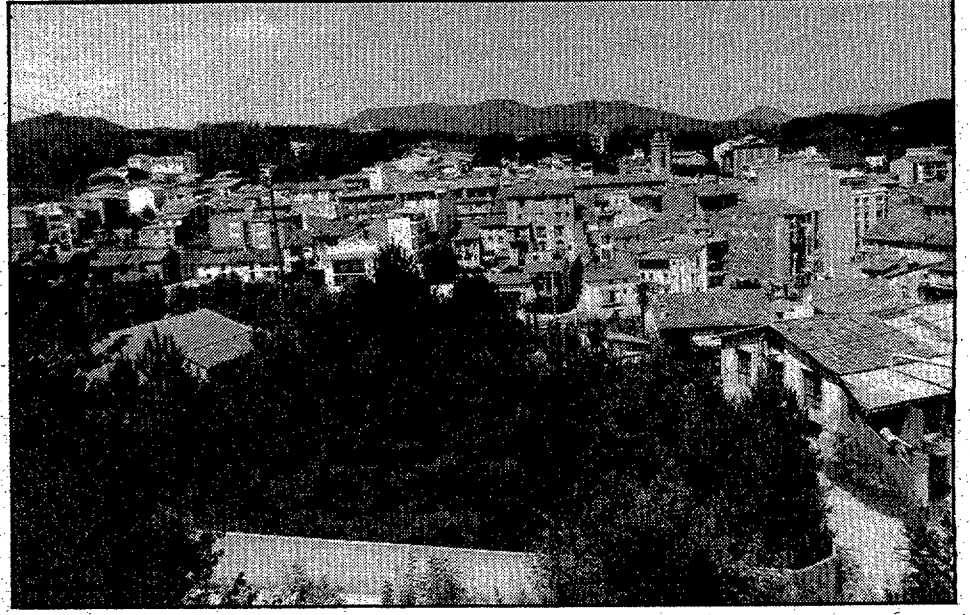
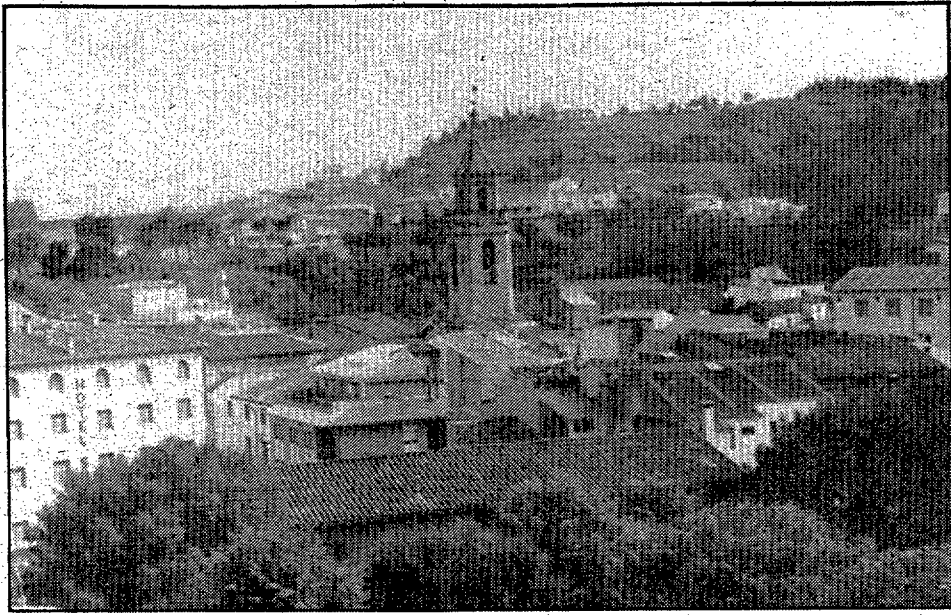
*El club Tempir, de Girona, organitza la colònia-campament que enguany realitzen a les cases anomenades Les Cabanes, a la muntanya de Rocacorba. Allà hi són des del vint-i-u fins avui, dia trenta d'agost.*

*Són noranta els xicotets d'uns deu a dotze anys i trenta de catorze a divuit que participaran en les activitats. Els monitors han decidit que l'Egipte dels faraons, amb els jeroglífics, sigui el món on es traslladin imaginàriament durant aquests dies.*



*L'objectiu d'aquests nous egipcis, que viuen a la vall de Rocambú-Simbel, és trobar el tresor de Rocantep. Per aconseguir-ho, hauran de superar proves com travessar el riu Nil o competir en una gimcana disfressats adientment.*

## MAR I MUNTANYA



El municipi de Sant Hilari Sacalm és a una zona muntanyosa plena de boscos i amb les seves famoses aigües. (Foto DAVID QUINTANA i JOAN SEGUR).

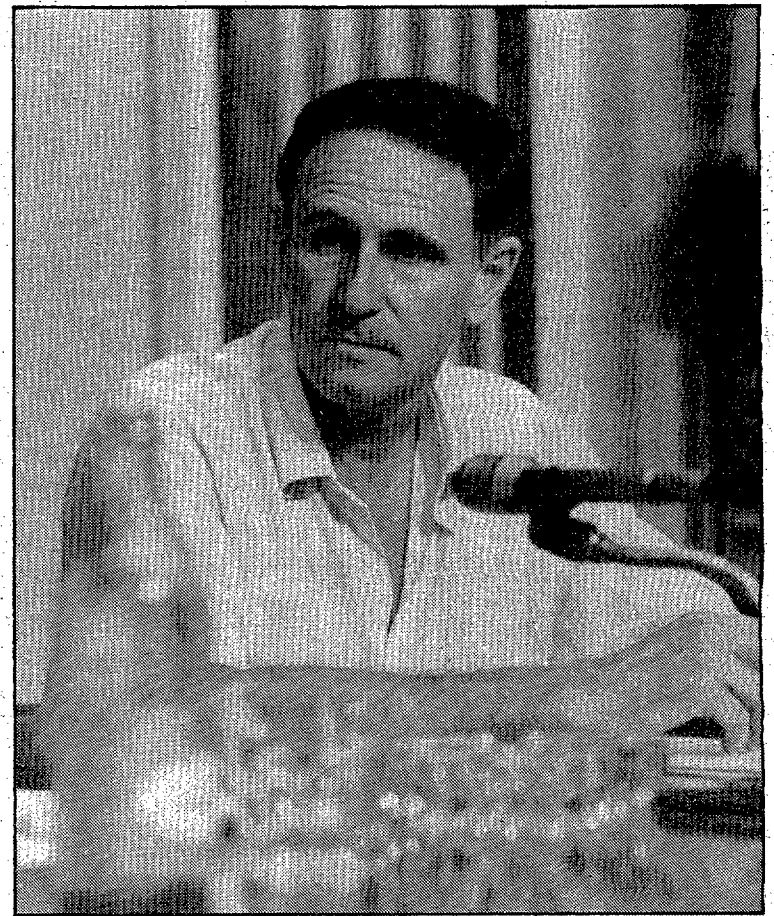
## Sant Hilari Sacalm, tot l'atractiu de les Guilleries per oferir als visitants

Sant Hilari Sacalm, municipi de la comarca de la Selva, és a les Guilleries. Es troba a una zona (capçalera de la riera d'Osor, pla de les arenes, puig de Sant Miquel, la Gavarrà, serra del Pedró) caracteritzada per tenir una bona alçada i un paisatge magnífic. El turisme, atret també per les seves aigües, és una de les activitats destacades dintre del poble des de fa molts anys. Xavier Rossell, l'alcalde, creu que «la millor època de l'any és l'estiu però aquí no és pas l'única. La tardor pot considerar-se molt bona i també les vacances de Setmana Santa. De fet el dia de l'any que ve més gent és quan fem el Via Crucis tradicional. Nadal no és pas un mal moment però no hi ha la mateixa afluència que a la Setmana Santa». Respecte a l'Ajuntament, «actualment la majoria de la gent dorm als hotels, ja que hi ha moltes places hoteleres. El costum de llogar un pis per uns dies cada cop sembla utilitzar-se menys. Però el que sí es veu són cases de segona residència amb gent que ve des de fa molt de

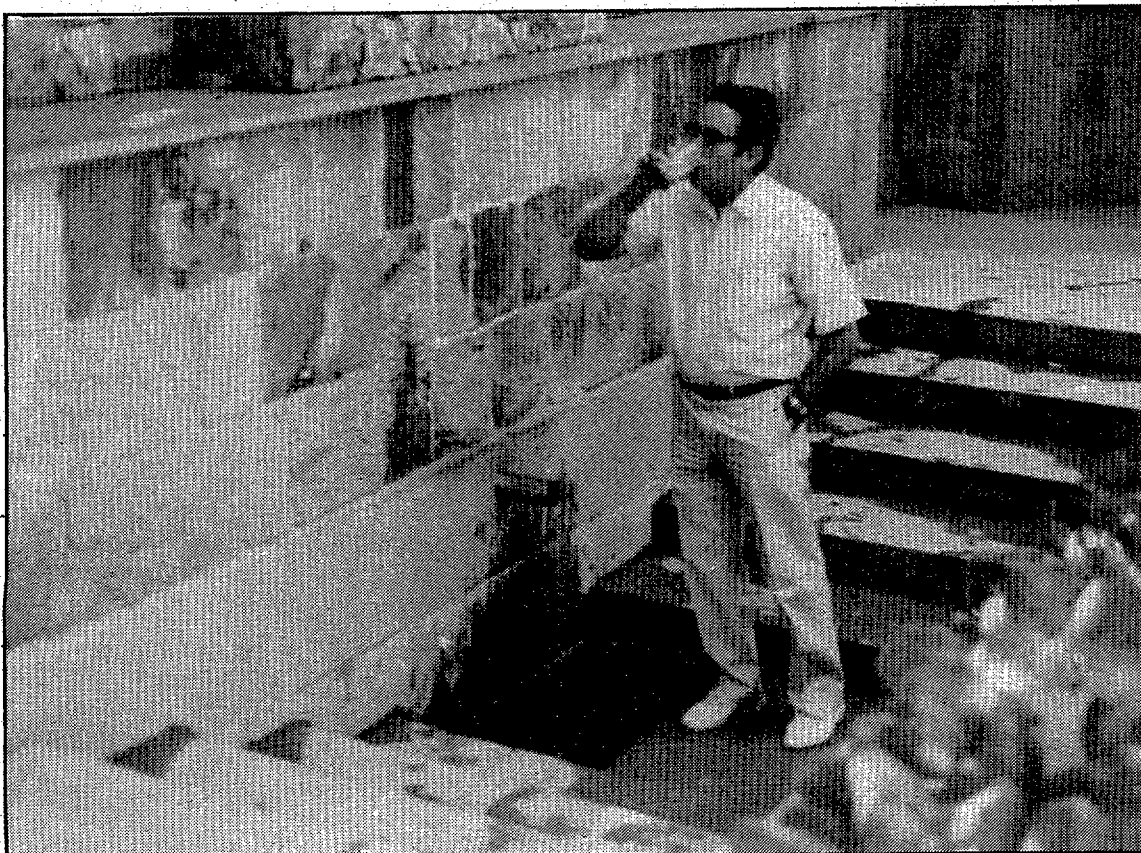
temps perquè Sant Hilari és un dels llocs més tradicionals de turisme. Nosaltres tenim un concurs on s'escull el turista que porta més temps venint-hi. L'any passat guanyà una família que hi venia des de l'any 1915 i enguany una vídua que ho fa des del 20». La majoria dels visitants són gent de Barcelona i també de Girona. Pel que fa als estrangers, «darrerament també rebem holandesos, que arriben en bicicleta, i esporàdicament turistes de Lloret i Blanes».

Els podran veure gran quantitat de coses. «Són molts els atractius. Un seria el paisatge en si mateix. Ens trobem, amb clima mediterrani, amb una zona bastant alta que dona una flora fabulosa en quantitat i qualitat i una fauna molt interessant». El museu municipal de les Guilleries, que hi ha a Sant Hilari, «dóna una excel·lent mostra d'elles. La segona podrien ser «les aigües de la Font Picant», que són tot un conjunt de fonts que han donat fama a la vila i que van atraure els primers turistes.

«Hi hauria molts més atractius com les revetlles, festes o concerts de música que s'organitzen durant tot l'estiu o els habituals com discoteques i piscines, però els boscos i aigües són els que marquen la diferència amb d'altres llocs». A l'hora d'informar-se d'aquestes bel·leses hom pot visitar l'oficina de turisme, que també organitza excursions prou interessants. Però respecte al coneixement de la vila, Xavier Rossell opina que «encara els llocs d'interior no estan prou ben senyalitzats a les vies de comunicacions com passa amb els de costa, cosa que seria interessant perquè els turistes cada cop demanen més un complement a la platja». La carretera és, així sí, una de les coses que s'ha millorat, «amb la construcció de la carretera nova, però una nova aspiració és aconseguir que l'eix transversal que travessi la comarca passi per aquí». Entre els projectes de l'Ajuntament cal esmentar en primer lloc l'ambulatori «i una casa de cultura junt amb un centre musical».



Xavier Rossell, l'alcalde, creu que l'ambulatori i el centre cultural són dues de les obres que cal fer a Sant Hilari. (Foto CARLOS SANS).



Les aigües de Sant Hilari, que surten per multituds de fonts, són una de les riqueses característiques de la vila. (Foto DAVID QUINTANA).

## Boscos, aigües i monuments

La vila de Sant Hilari de Sacalm és a la capçalera de la riera de Sant Hilari o d'Osor, en una fondalada. L'església parroquial, d'origen romànic, fou totalment reformada dels segles XVII al XIX. El lloc sorgí a la sagrera de l'església, esmentada ja el 922, dins del terme del Castell de Solterra. Aquest castell està situat al cim del puig del mateix nom, al límit amb el d'Osor, i consta des de l'any 944. De l'antic castell, en resta només la base d'una torre i les ruïnes de la capella de Sant Miquel de la Solterra. Una altra població del terme és Santa Margarida de Vallors, que s'estén per un territori molt accidentat on neix la riera de Vallors, afluent de la riera de Santa Coloma. El lloc ja existia a l'any 886 i l'església fou consagrada al 1183 i refeta al segle XVIII; pertany a la seva demarcació el santuari del Pedró. Aquest santuari de la Mare de Déu del Pedró és a la vessant septentrional del pla de Goteres i consta des de l'any 1280. L'església actual va ser refeta vers el 1520 i ampliada l'any 1619; s'hi conserva una imatge del segle XVI. També cal esmentar el poble de Mansolí, a la vora de la riera, ja

esmentat l'any 1038. L'antiga església, del segle XIII, ha estat convertida en santuari marí i el 1880 fou bastida una nova església, prop de la font Picant. I el terme de Querós.

Les aigües de la font picant foren descobertes l'any 1790 i explotades des d'aleshores per les seves propietats bicarbonatades i ferrisses. A principis de segle hom bastí el gran balneari «Martín», actualment tancat, que donà lloc al desenvolupament de la seva famosa funció balnearia i d'estiueig. Igualment, una activitat importat és l'embotellament d'aigua mineral, com la de la font Vella, d'Or i del Pic, prou conegudes. Una altra riquesa industrial de Sant Hilari és la torneria per a l'elaboració de «souvenirs» turístics, cosa que es fa en un gran nombre de tallers. L'agricultura començà a trobar-se en franca regressió des de l'any 1950 i actualment té poca importància dintre de l'economia del municipi; es compona especialment de cereals i patates, a més d'algun petit hort. Té bastant importància la cria de bestiar porcí. Una gran part del terme és ocupada per boscos de castanyers, alzines, faigs, pins i avets.

## GIRONA M'ENAMORA

# Diumenge vinent, castells de sorra

JOAN GAY

D'aquí a una setmana, justament diumenge sis de setembre, la Devesa de Girona serà una vegada més l'escenari del concurs de castells i escultures de sorra que cada estiu organitza la casa Cobega, concessionària de Coca-Cola, que té una factoria a Sarrià de Ter. En aquest cas, s'arriba a la XXIX edició d'aquest concurs, que té un abast estatal, encara que des de fa quatre anys la mateixa casa comercial ha assumit igualment el Campionat de Catalunya.

### Participació a tota la costa catalana

Girona, tot i no tenir platja, adreça convenientment un sector del parc de la Devesa, on s'acull des de fa diversos anys la fase final de la Costa Brava, en la qual participaran tots els premiats en els concursos locals que s'han anat desenvolupant durant els mesos de juliol i agost.

L'Escala va ser la primera de les platges on es va celebrar un d'aquests concursos enguany, i a continuació van seguir els de Llafranc, Palamós, Blanes, l'Estartit, Sant Feliu de Guíxols, Roses i Sant Antoni de Calonge, pel que

respecta a la Costa Brava. També Banyoles va tenir la seva convocatòria, ara fa quinze dies, a la vora de l'estany. Al mateix temps, a un bon nombre de platges de Barcelona i Tarragona, hi ha hagut també els seus corresponents concursos, que han anat acabant igualment en fases finals, com en el cas de Girona. La final de Tarragona es va produir el setze d'agost, i la barcelonina està prevista pel proper dia tretze d'aquest mateix mes de setembre.

Cal dir, però, que aquest concurs ha estat reservat, des del principi, als nois i noies menors de catorze anys, la qual cosa no és obstacle perquè s'hi puguin veure autèntiques obres d'art, a causa que el model que cada concursant realitza és totalment lliure i ha de ser ideat únicament segons la seva imaginació. També s'ha de comptar amb una limitació de temps, perquè les fases locals duren només una hora i les finals una hora i mitja. Això fa que els participants es vegin obligats a compaginar la seva habilitat amb la rapidesa de realització de les obres.

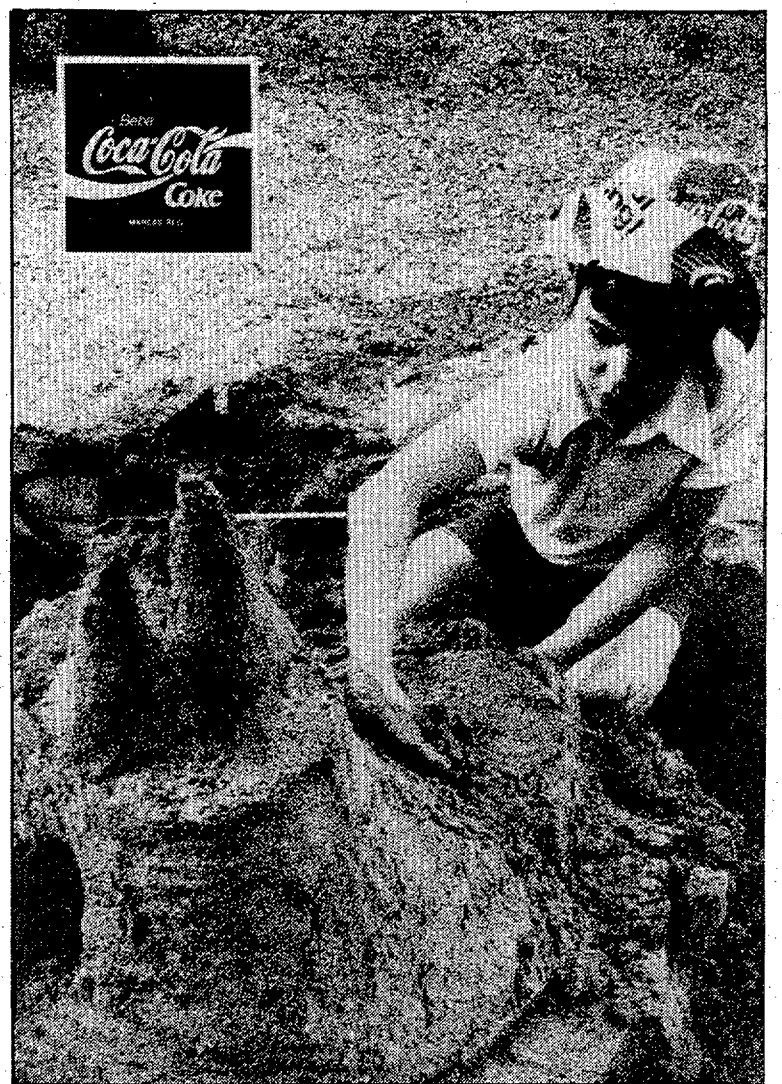
Els premis són concedits en cada cas per les cases comercials col·laboradores en aquest concurs: Rabasa Derbi, Kodak, Philips, Nenuco i d'altres, entre les

quals també hi ha, naturalment, Cobega Coca-Cola. El primer qualificat és obsequiat amb una bicicleta Panther BMX, i el segon, amb una Kodamatic. Queda clar que els guanyadors de cada sector poden passar a la fase següent, fins arribar a la gran final, on participen els guanyadors dels concursos de tot l'Estat. En aquesta ocasió, Barcelona serà la cita de tots els aficionats el proper dia setze, en el marc de les seves festes de la Mercè.

### Un concurs simpàtic

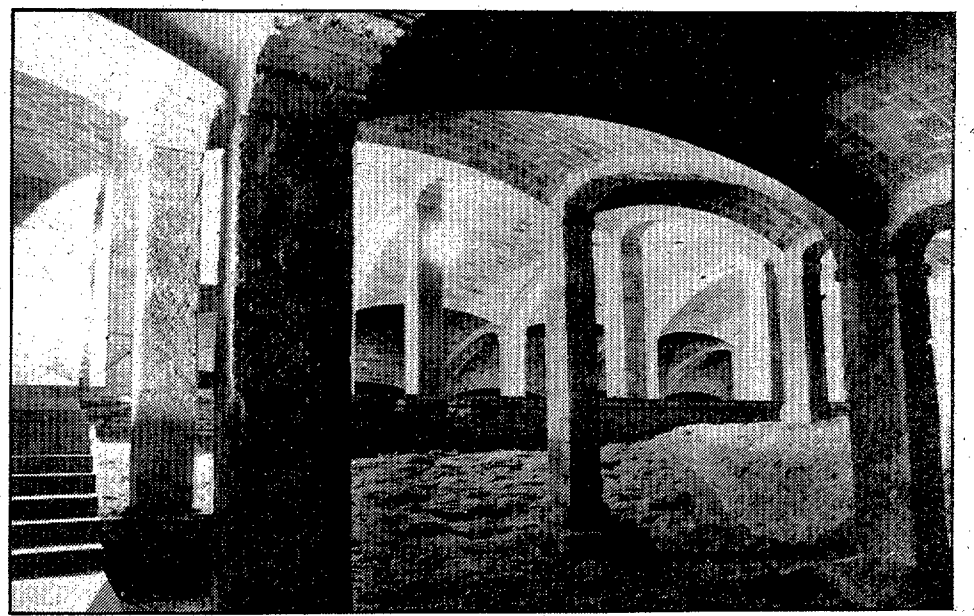
La principal finalitat d'aquesta competició estatal d'obres fetes amb sorra de les platges és proporcionar un espai adequat a tot el jovent que es diverteix amb aquest entreteniment per mostrar la seva capacitat, alhora que cada fase del concurs es converteix en una festa agradable i simpàtica per tots els seus participants i espectadors.

Al mateix temps, és una altra de les accions socials començades des de fa temps per la firma Cobega, que també porta la iniciativa de l'organització dels concursos de redacció catalana i castellana que tenen lloc cada primavera, també dirigits als nois i noies d'aquesta mateixa edat.



Ha estat ja presentada la fase gironina del XXIX Concurs de castells de sorra, que tindrà lloc d'aquí a una setmana.

# La Catedral, el final d'un itinerari gironí



La Catedral de Girona serà el darrer comentari d'aquesta secció. A la dreta, una curiosa imatge de les seves golfes. (Foto JOAN SEGURÍ).

JOAN GAY

Avui arribem, en el darrer número del «De sol a sol», al final del recorregut per diversos racons de Girona, que hem anat seguint durant els mesos de juliol i agost. Per aquesta ocasió, ha estat escollit el conjunt de la Catedral, que podria ser considerada l'element cohesionador cap al qual es dirigeixen la majoria de les mirades d'aquells que ens visiten, i que fins ara havia estat deliberadament deixada de banda.

Hi ha una consideració que cal deixar clara ja en un principi, i és que només la Catedral i tot el seu contingut ja serien matèria suficient per a una bona quantitat de comentaris, i bona prova d'això són les nombroses publicacions de llibres que tenen com a tema la Catedral o alguna de les seves parts, per això la pretensió d'aquest article no és altra que concentrar en unes poques ratlles una visió general dels aspectes més significatius d'aquest magne edifici.

### Una barreja d'estils

Primerament, cal dir que la Catedral conté en ella mateixa una característica que es repeteix múltiples vegades arreu de tot el nucli històric de Girona: la suma de construccions i aportacions artístiques d'èpoques molt diverses, cada una de les quals ha anat deixant algun element que ara es troba integrat dins del conjunt. Els més antics que encara es conserven són la capella de Sant Pere, recentment restaurada, la Torre de Carlemany i el Claustre, tots ells d'estil romànic. En el cas de la Torre, es tracta de l'antic campanar de la Catedral romànica que anteriorment hi havia en el mateix lloc. És una obra bàsicament del segle XII, encara que feta sobre una base ja anterior, i avui ha quedat incorporada com si es tractés d'un contrafort. Pel que fa al Claustre, que és un dels més importants i representatius del romànic català, data dels segles XII-XIII i la seva planta no és regular, sinó

trapezoidal, a causa de la seva ubicació just al costat de les muralles de la ciutat. En tots els estudis que se n'han fet, es posa un accent especial en les característiques dels seus capitells, tots decorats amb l'estil propi del romànic, amb molts temes bíblics i també de la vida quotidiana de l'època, aspecte que atorga molt d'interès a aquesta iconografia.

Per altra part, el que és el cos de la catedral i la seva immensa nau gòtica, són una obra que es va allargar durant molt temps, iniciada el segle XIV, en què es va construir la capçalera de tres naus i es va començar la nau principal, que no va ser acabada definitivament fins als primers anys del XVII.

### Un gòtic que ha fet història

Aquesta nau única, de la qual s'ha repetit innumerable vegades que és la més ampla de l'estil gòtic, mostra tota la seva bellesa en les voltes de creueria i també en els vitralls, que han estat objecte

d'un estudi minuciós en els darrers temps, el qual ha culminat amb la publicació d'un extens volum on s'exposen els aspectes més rellevants d'aquest aspecte de la Catedral gironina.

En el mateix segle XVII, després de finalitzades les voltes de la nau, es va començar a edificar la façana principal, considerada globalment com clàssico-barròca, feta entre els segles XVII i XVIII. Durant aquest període, també es van realitzar elements significatius, com el campanar la base del qual ja havia estat posada amb anterioritat, el gran rosetó, i l'escalinata. Ara bé, la culminació de tota l'obra no va arribar fins aquest mateix segle vint, cosa que dona a entendre fins a quin punt ha costat arribar a l'aspecte que avui presenta la Catedral. En la dècada dels seixanta es va modificar el rematament de la façana, s'hi van incorporar les escultures que encara hi mancaven i, ja en els anys setanta, s'acabava la porta dels Apòstols amb un projecte que ha respectat encertada-

ment les seves línies i, al mateix temps, produeix una agradable impressió visual.

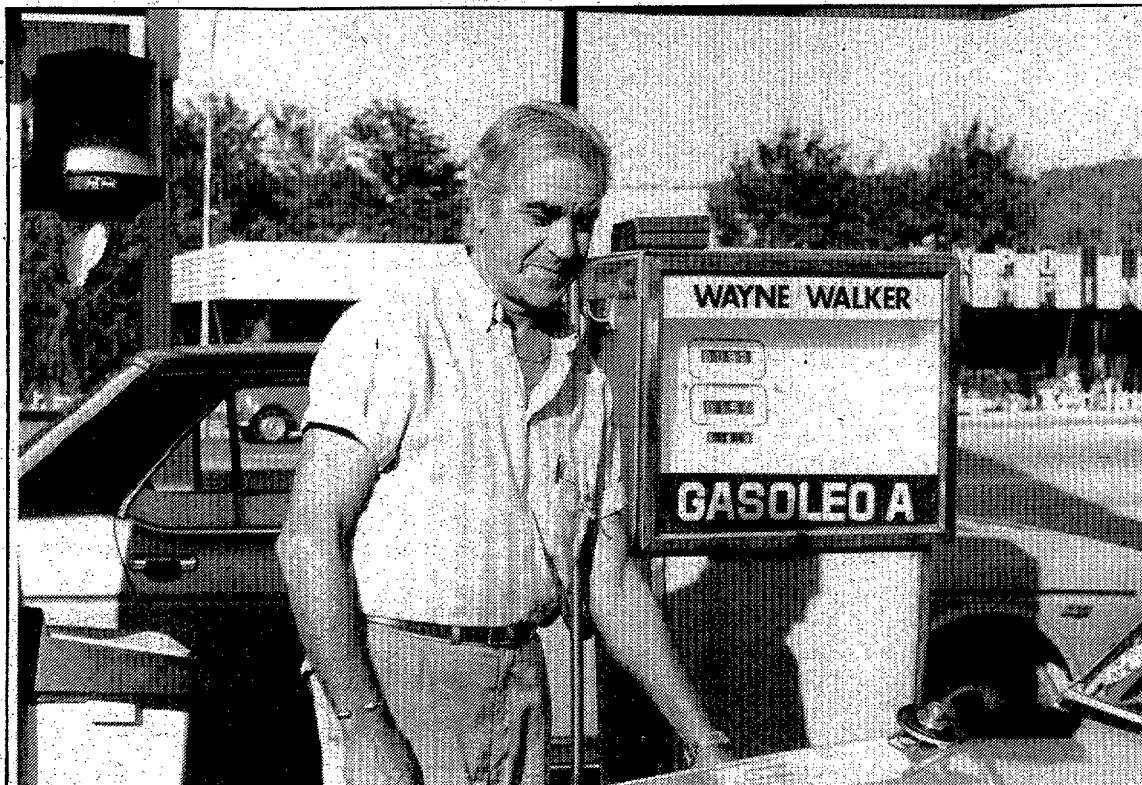
### El final d'un llarg treball

Al darrera de tot aquest procés han quedat generacions de gironins que han vist com anava evolucionant el seu primer temple, diversos grups d'arquitectes, amb les seves problemàtiques reunions, i infinitat de detalls, que van des de la gàrgola de la bruixa a la tomba del Cap d'Estopes, passant per tots els retaules que es poden veure a les capelles laterals i per l'absis i per les peces sense preu del Museu, que compta, a més, amb un fons documental de primer ordre.

Naturalment, és ben normal que, al davant d'aquesta acumulació d'elements interessants, que moltes vegades els gironins són els únics en passar per alt o donar per sobreentesos, hi hagi sempre qui trobi un al·licient o altre que l'empenyi a fer-hi una visita, tot intentant comptar els esgraons per enèsima vegada.

DIGUI...

«S'estan instal·lant aparells per a l'autoservei a les gasolineres»



Francesc Meléndez creu que les gasolineres d'aquest país estan a nivell europeu. (Foto JOSEPHUS).

DIGUI...

«S'ha de tallar d'arrel que s'arribi fumant als sortidors de combustible»

## «Mai no ha protestat ningú del preu ni de la qualitat de la nostra gasolina»

Francesc Meléndez, propietari d'estació de servei

JOSEPHUS

Ahir, avui i demà, trenta-u d'agost, són els tres clàssics dies de l'any en què les gasolineres es troben més concorregudes. Les vacances d'estiu s'acaben per a la majoria dels ciutadans d'aquest país i també per als de fora. Tothom torna a casa seva i, ja se sap, els cotxes necessiten gasolina per circular, o si no, malament rai... Francesc Meléndez, ajudat per la seva família en pes, es troba sempre al peu del canó en la gasolinera de Quart, una estació de servei ubicada en un dels llocs més estratègics d'una carretera que dona l'entrada i la sortida a tothom qui vol anar al sector centre de la Costa Brava provinent de la frontera francesa i l'autopista.

El senyor Meléndez i la seva família ens expliquen que no paren en gairebé tot l'estiu perquè, «quan vénen cap a la Costa Brava és molt lògic que omplin una bona part dels dipòsits per poder arribar fins als llocs de destí i, quan se'n tornen, aleshores sí que els om-

plen al màxim, ja que com que la gasolina és molt més barata aquí que en els seus respectius països, aprofiten l'ocasió per passar la frontera francesa amb els tancs gairebé fins a dalt de tot; així poden estalviar alguns diners. Paquen religiosament i encara no he sentit mai ningú que m'hagi protestat de la qualitat del combustible. La nostra gasolina és tan bona com la de fora...».

Quant als diferents serveis que ofereix l'empresa, les coses ja marxen diferents. Francesc Meléndez ens comenta que, «hi ha clientela de tota mena. Per exemple, els italians són molt còmodes i voldrien que els féssim la feina: rentar vidres, posar aigua, inflar

els pneumàtics, etc. Ells no se saben fer ben res tot sols. En canvi, quan vénen els alemanys i els holandesos, sobretot, ells mateixos es miren els nivells de l'aigua, de l'oli, es renten els vidres i, si cal, es netegen el cotxe de dalt a baix. Fins i tot, de vegades, quan nosaltres ens hem vist desbordats de feina, s'han posat en persona la gasolina. Són gent que està molt acostumada a fer-s'ho tot. Estan educats d'una forma molt moderna i europea...».

Per Francesc Meléndez sembla ser que no hi ha clients difícils, que tots es comporten bé, però, «sempre hi ha aquell ximplet que no vol entendre les coses i no li dóna la gana de fer cua. Creu que se l'ha de servir primer que els

altres, a risc d'enfrontar-se amb cèssiten el cotxe com a eina de treball, sembla que a l'hora de pagar se'ls arranqui un queixal, però a la llarga tothom es conforma. Quin remei...!».

Creu també el senyor Meléndez que les gasolineres o estacions de servei espanyoles estan suficientment preparades per competir amb les de la resta d'Europa. «Ara bé —ens afirma—, el que no està ben preparat és una gran majoria de clients. Pertot Europa existeix l'autoservei. Aquí, a Espanya, un noranta per cent dels clients estan acostumats encara que els serveixin. Les estacions estan instal·lant aparells perquè la gent se serveixi ella mateixa; entre altres coses

perquè hi ha una major rapidesa, però es veu que no hi ha manera. Molts volen encara que els hi posis tu, el combustible, i així no anem enlloc. D'altra banda també, es veu tot sovint algunes persones que entren fumant en una gasolinera. Això s'ha de tallar immediatament i de cop. És d'una inconsciència total fumar en un lloc on hi ha combustibles perillosos i altament inflamables».

Finalment, el nostre entrevistat veu molt bé que dintre d'un temps hi hagi competència entre marques, serveis i preus a les diferents concessions de gasolines, donada la nostra entrada a la CEE, perquè ens afirma que, «tothom s'ha de preparar. Hem d'estar a l'altura dels altres països de la Comunitat. Si hi ha hagut reconversions en altres rams de la indústria, també n'hi ha d'haver a la nostra. És el preu del progrés...». les altres persones que ja fa estona que s'esperen», afegint que, «tampoc en èpoques en què hi ha hagut puja de preus hem tingut problemes ni protestes. És clar que alguns, sobretot els que ne-

## DE TOT ARREU

● La imatge que el terrorisme ofereix d'Euskadi condició l'ocupació turística que, d'altra banda, segueix la línia ascendent iniciada ja fa uns anys, segons que han informat fonts del govern basc. Les dades que el departament de turisme té fins al moment fan mantenir als seus responsables la convicció que aquest any se superarà el rècord de 1.800.000 pernотacions que es va assolir el passat exercici, tot i que les adverses condicions climatològiques del passat mes de juliol varen fer davallar l'ocupació d'un deu per cent respecte a l'any anterior.



Aquesta dada, juntament amb el fet que el turisme s'està consolidant davant del capital basc com un sector alternatiu, fa que els responsables d'aquest departament del govern basc es mostrin optimistes respecte al seu futur, «encara que sempre hem de jugar amb els inconvenients de la imatge, en un camp en el qual aquesta té una importància fonamental». Durant l'any passat es varen produir inversions en aquest sector, exclusivament de capital basc, per un import superior als dos-cents milions de pessetes, destinats fonamentalment a la millora i adequació dels establiments hotelers existents, més que a la creació de noves places. El turisme a Euskadi té, segons que varen explicar fonts del departament corresponent del departament del govern basc, dues línies clarament diferenciades. Per un costat els visitants de caràcter vacacional, pertanyents a la classe mitjana i mitjana-alta, que arriben al País Basc en un curt període de l'estiu o de la Setmana Santa, fonamentalment. D'altra banda hi ha les persones que visiten el País Basc per motius de treball, fires industrials o congressos. Aquest és el que té un major rendiment econòmic, ja que hi ha una capacitat de despesa superior al vacacional. Ambdós sectors tenen un caràcter estacional diferent, ja que el primer es genera durant l'estiu i té com a destí les diferents localitats de la costa, i el segon es produeix durant la resta de l'any i s'orienta cap a les capitals basques que, a excepció de Sant Sebastià, veuen notablement reduït el nombre de visitants durant l'estiu. El vuitanta per cent dels visitants del País Basc procedeixen de l'Estat, fonamentalment de Madrid, Barcelona, Saragossa i València, i el vint per cent restant procedeix en la seva majoria de diferents països europeus. Davant del futur, el departament de turisme del govern basc ha iniciat l'estudi i desenvolupament de nous

mercats, que com el nàutico-esportiu té una creixent demanda, tant interior com exterior. Tanmateix espera que la millora de la infraestructura que es porti a terme al País Basc, encara no directament orientada al turisme —neteja de platges i millora de les comunicacions—, pugui tenir una incidència positiva en l'increment de visitants. En qualsevol cas, el departament de turisme del govern basc considera prioritari «sensibilitzar el país de la importància del turisme, perquè amb això podem recuperar imatge, no solament en aquest cas, sinó també en d'altres sectors econòmics».

● Una forma de treure diners a la gent a Marbella és la de concedir premis al millor, ja sigui venedor d'electrodomèstics, radiofonista, ferrer o empresari, previ pagament de la factura corresponent. La idea, en aquesta ocasió, va ser d'Armando Benegas, un sud-americà que va pensar d'organitzar un acte d'aquest tipus i dedicar-lo a tot empresari que pagués les deu mil pessetes del sopar i una quantitat desconeguda per sufragar l'estatueta de rigor. Varen convidar com a estrelles Ruiz Mateos i una dona, empresària també, com Olivia Valère. La festa no va donar més de si a excepció del somriure de l'empresari de Xerès i la protesta final d'un dels que va pagar quan va veure que ningú no el cridava per concedir-li el premi.

● Cheryl McGinnis, model de vint anys nascuda a Nova Orleans, als Estats Units, ha estat proclamada, recentment, a Campiglio —al nord d'Itàlia—, Lady Univers 1987. Cheryl, pèl-roja d'ulls verds, va ser elegida per un jurat internacional entre cinquanta candidates arribades de tot el món. Les dames d'honor de Cheryl són Patricia Owyang, princesa xinesa de vint-i-tres anys que exerceix com a estilista, i Paula Pelagie, model de vint-i-sis anys, natural de Martinica.

# CAP DE SETMANA

SUPLEMENT SETMANAL

DIARI DE GIRONA  
LOS SITIOS

Escriptor, editor i polític

## SET DIES

La setmana començà amb explosions. La de les tempestes de calamarsa sobre Sarrià, el minitíf de Blanes y la bomba de Terra Lliure contra els abocadors. Juntament amb això, la vaga dels controladors, que afectava l'aeroport, i la guerra de l'Ajuntament de Figueres contra els ocells de la rambla.

Després, l'arrossada dels seixanta mil, que al final foren només deu mil. Les pluges tornaren a mitja setmana i, d'alguna manera, va començar l'èxode. Trèiem a la llum el tema de l'empresa Municipal de Serveis de Girona i la Generalitat abonava amb subvencions l'estació de neu de Vallter.

La setmana finalitza amb el bon temps i els aficionats al futbol i a d'altres esports tenen ja assegurades discussions, disgustos y alegries amb el començ de la temporada...

L'estiu està dient quasi adéu... Però qui dirà adéu, definitivament, són aquestes pàgines. L'afany de millora, la idea d'oferir un millor producte als nostres lectors, ha imposat el canvi. Avui mor «Cap de Setmana». S'ha complert una etapa important. Però si mor la forma, no mor el fons. Tots i cadascun dels qui han emplenat amb els seus articles aquestes pàgines no se'n van del diari. Continuen amb aquest. Uns, en aquest nou suplement. D'altres, a les pàgines d'Opinió de cada dia.

Els qui d'una manera o d'una altra hem col·laborat en aquest «Cap de Setmana» no estem tristos. Acostumats al treball diari, sabem que la glòria d'un rotatiu, d'un suplement, està en el fet que mor cada dia per néixer l'endemà...

Fèlix BOUSO MARES

## Carles Barral: «El Parlament europeu està excessivament burocratitzat»

Carles Barral ha fet un xic de tot durant la seva vida. Escriptor, polític, editor, navegant, conversador, Barral s'ha convertit en un personatge notable en el panorama polític de l'Estat espanyol i amb un llegat important en el panorama literari. Barral resideix, durant pràcticament tot l'any, a Calafell un petit poble de la comarca del Penedès on pràcticament ja s'hi ha establert d'una forma definitiva, amb tot i de tant en tant fa escapades fins a la Costa Brava per conversar amb els seus amics i sobretot per gaudir dels plaers que es deriven de la costa gironina.

R. ROVIRA

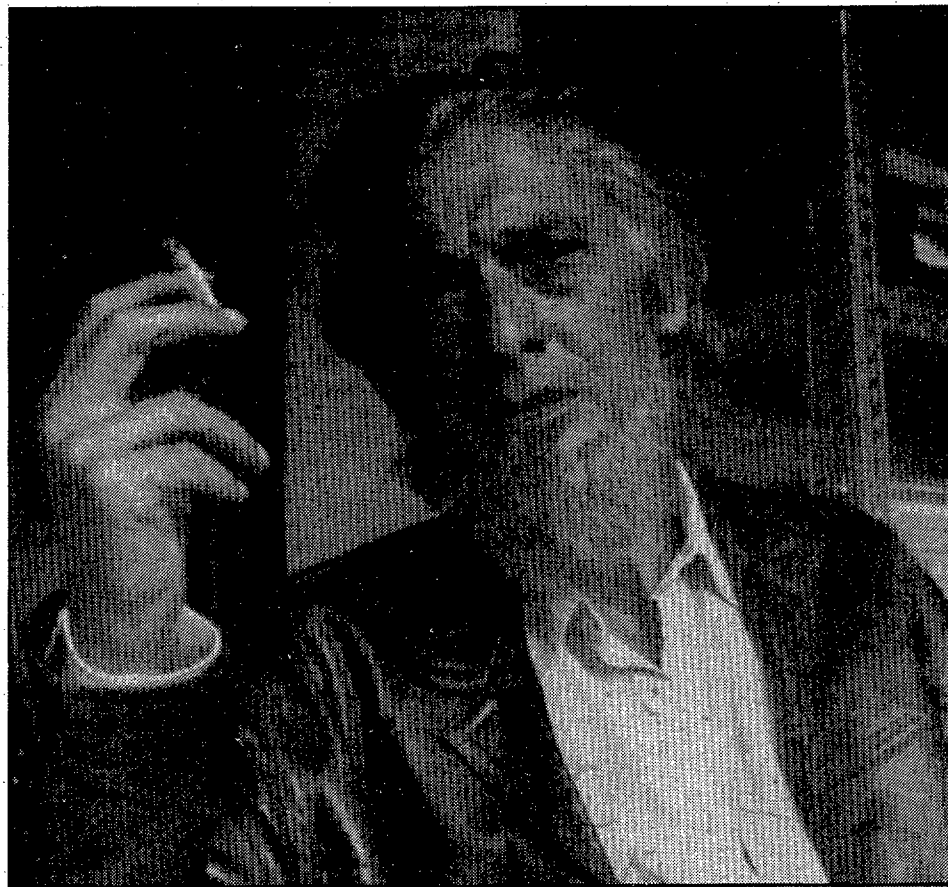
Carles Barral ha desenvolupat fins ara una notable activitat en pràcticament tots els àmbits relacionats amb la cultura literària. Des d'editor fins a escriptor ha fet un xic de tot. Això es nota perquè domina les qüestions que se li plantegen amb una notable diplomàcia i mà esquerra. Amb tot, ell mateix es retreu que durant els darrers anys ha fet un xic el manta i que li han quedat penjades un gran nombre de projectes que hauria d'haver iniciat.

— Això és ben cert. Mira des que vaig anar al Parlament europeu ara fa uns dos anys pràcticament no he fet res relacionat amb la literatura. De fet allò es tan absorbent i ocupa tantes hores que pràcticament no hi ha temps per res més.

— En tot cas aviat serà qüestió de tornar-ne a parlar, no?

— I tant que sí. Aquest mes d'agost no penso pas fer vacances. Tornaré a agafar la ploma i penso escriure el tercer volum de les meves memòries, un llibre que ja fa temps que hauria de tenir gairebé complet i al qual fins ara no li he pogut dedicar tota l'atenció que calia.

— Vostè ens recordava anterior-



Carles Barral és un personatge molt conegut tant en el món literari com polític de l'Estat.

ment que fins fa poc temps era diputat al Parlament europeu. Ara, amb les darreres eleccions, aquest càrrec han quedat substituïts pels nous eurodiputats. Quina experiència ha tret vostè del Parlament continental.

— Per ser ben franc he de dir que és un sentiment un xic contraposat. D'una banda és evident que la participació en les labors parlamentàries continentals són una feina molt afalagadora, però no deixa de ser veritat, també, que és un Parlament amb escasses competències i que té greus entrebancs per portar a terme la seva labor.

— Entrebancs de quin tipus?

— Per exemple hi ha un teixit legislatiu molt complex i és molt fàcil que qualsevol país que en formi part faci ús d'aquesta complexitat burocràtica per atu-

rar projectes o per arraconar propostes. Això fa que la labor del parlamentari sigui especialment ingrata. Jo que conec el món del parlamentari espanyol a través del senat m'he adonat que aquí la labor és molt més directa, que les coses van molt més ràpides i que els resultats es poden observar també amb molta més normalitat.

— Vostè ha tingut una experiència concreta que explica aquesta laxitud del Parlament europeu?

— I tant que sí. Fa pocs dies el Parlament europeu va donar llum verda a un projecte sobre prioritats intel·lectuals que tindrà una gran importància per al món dels escriptors i els artistes en general. Doncs bé, tot i que el projecte l'havia elaborat i proposat jo mateix ha estat el meu company Xavier Robert de Ven-

tós qui ha culminat la seva tramitació, donat que durant tot l'any de debats no va ser possible culminar la seva aprovació. Això ja dóna idea de la complexitat del Parlament d'Estrasburg.

— Parlem d'una altra qüestió. Vostè és un bon navegant.

— Cada cop menys per qüestió de l'edat. És cert perquè m'agrada navegar i cada estiu faig alguna sortida. Aquest any, per exemple, tinc previst fer un viatge tot vorejant la costa catalana i penso que serà una bona experiència. En tot cas cal tenir present que el meu vaixell és un llaüt antic molt pesant i que tinc molta feina per fer-lo manobrar. Per això les meves sortides han de ser necessàriament a prop de la costa per no tenir problemes.

## BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Desitjo subscriure'm al DIARI DE GIRONA des del dia .....

Subscriptor .....

Adreça .....

Localitat .....

DNI / CIF ..... Tel. ....

### MODALITAT DE SUBSCRIPCIÓ

- Mensual ..... 1.550 Ptes.
- Trimestral ..... 4.650 Ptes.
- Semestral ..... 9.300 Ptes.
- Anual ..... 18.600 Ptes.

Faré efectiu l'import mitjançant taló bancari adjunt

Domiciliació bancària/Caixa

Nº Compte .....

Agència .....

Població .....

DIARI DE GIRONA  
LOS SITIOS

Ctra. Barcelona, 29 - GIRONA  
Tel. 20 18 82 / 47 62 77

Signatura

UN DIARI PER A GIRONA I COMARQUES / AMB COMPLETA INFORMACIÓ LOCAL I COMARCAL / ARTICLES D'OPINIÓ, CULTURA, ESPECTACLES, ESPORTS, PAGESIA, TV, CINEMA / TOT I MES, CADA DIA

CURSOS



87/88

### GESTIÓ D'EMPRESA

Comptables, gerents, comandaments

tarda i vespre

### LEGISLACIÓ FISCAL

Assessors, tècnics fiscals, gerents

per Xavier Santaló Sors

### MARKETING/DIRECCIÓ DE L'EQUIP DE VENDES/VENEDORS

Per a responsables comercials i venedors.

### VALORACIÓ DE LLOCS DE TREBALL / BORSA / OPEN ACCESS II / OPOSICIONS A L'ADMINISTRACIÓ LOCAL / ...

Informe-vos a:

Escola de Gestió Empresarial.

Plaça Marques de Camps, 9 planta 3ª

Tel. 20 30 88

GIRONA



CULTURA

JOAN-JOSEP THARRATS

# Alfred Roth, arquitecte de la continuïtat

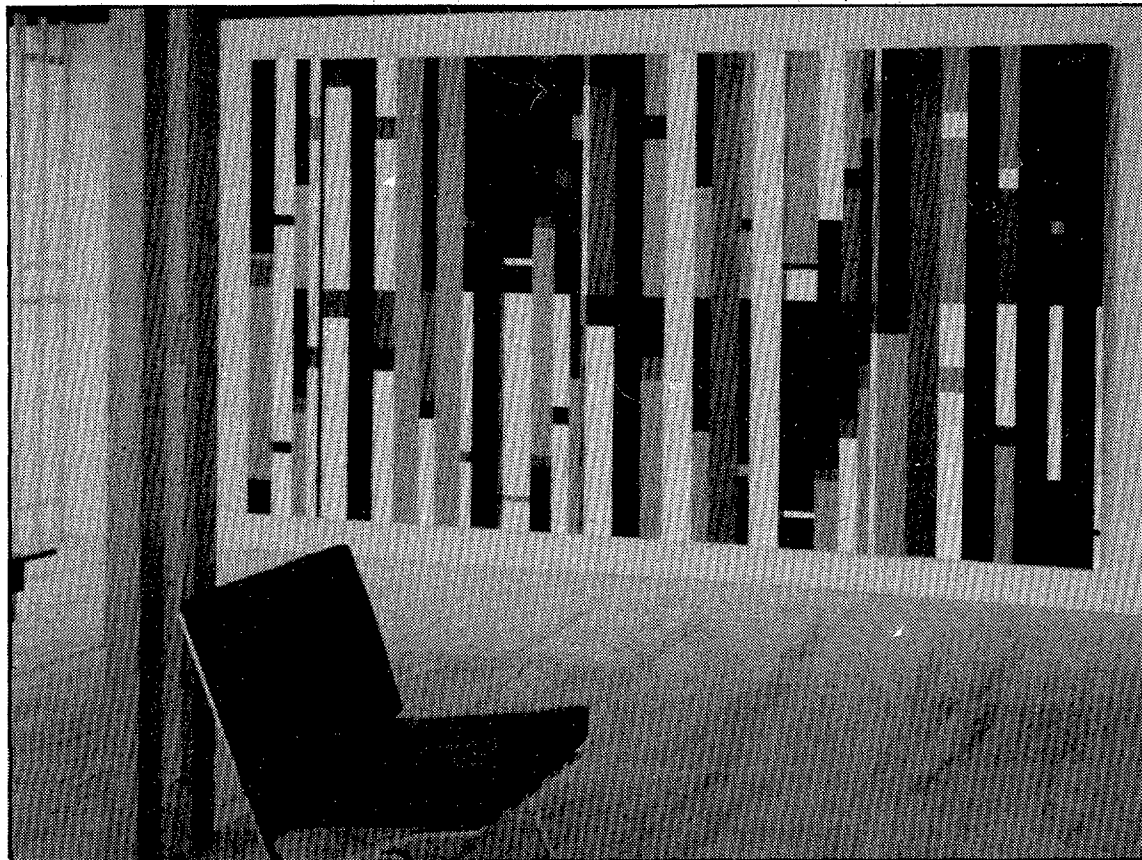
La vitrina d'una llibreria de Basilea m'ofereix un títol suggestiu que em rememora una llunyana recordança: «Alfred Roth, arquitecte de la continuïtat». Vaig conèixer el gran animador de l'arquitectura moderna europea fa cosa d'uns trenta anys. Vingué a Barcelona per formar part del jurat que havia de decidir quin seria el projecte de construcció del nou edifici del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Balears. A l'Ateneu Barcelonès, Alfred Roth va donar unes conferències en les quals va voler remarcar la relació rigorosa que ha d'existir entre les obres dels pintors, escultors i arquitectes del nostre temps. Se'm fa encara present com el notable director de la revista «Werk» va assenyalar com, a les escoles d'arquitectura, s'hauria d'arribar a l'estima i comprensió de la pintura i escultura dels nostres dies, així com els escultors i els pintors deuen recobrar, al seu torn, el sentit de l'arquitectura que es va perdre al segle XIX, quan aquells artesans es varen recloure als seus tallers.

«La renovació de l'arquitectura —escrivia Alfred Roth l'any 1940— s'ha produït, tan sols en una petita part, als estats menors, mentre que els grans centres intel·lectuals, Viena, Berlín i París, donaren una major contribució. A les petites democràcies, però, el nou moviment va trobar condicions més favorables al seu desenvolupament. Existeix a més a més un altre factor al que no li falta importància: l'absència d'una gran tradició històrica i arquitectònica, mentre que, en els grans països, el pes de la tradició fa difícil els progressos de les noves tendències. Cal exceptuar el que passa a Itàlia on, des de fa un temps, es va desballestant el predomini de les costums tradicionals».

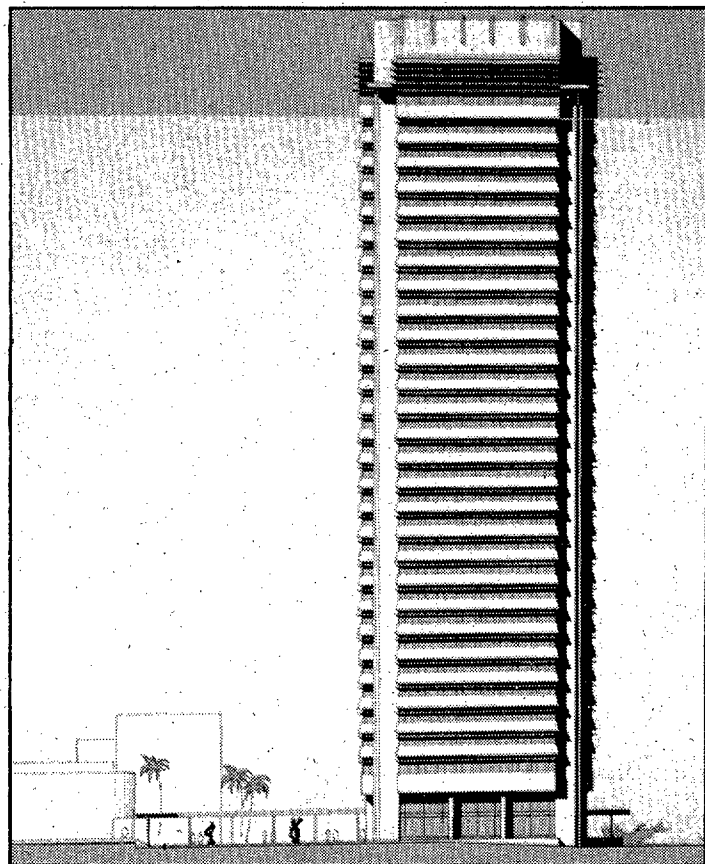
Home extremadament simpàtic, Roth, més que un il·lustre i experimentat arquitecte, ens va aparèixer com l'apòstol d'una nova veritat artística. Les seves paraules estaven al servei de les seves conviccions. Els exemples gràfics que en aquella ocasió se'ns van projectar venien a palesar les passes que s'havien fet en el camí d'aquella veritat. Alguns pintors privilegiats: Cézanne, Picasso, Ozenfant, Mondrian, Van Doesburg, Kandinski... arribaren a marcar, amb les seves formes i colors, el nou estil arquitectònic i arribaren, fins i tot, a tenir-ne intuïció, encara que les obres foren creades a espatlles d'una flagrant realitat.

El darrer dia de la seva estada, Alfred Roth, que ja havia fet la seva visita de rigor al Museu d'Art Romànic i a la Sagrada Família de Gaudí, fou homenatjat pels arquitectes del Grup «R» (Pratmarsó, Bohigas, Sostres, Moragues-Gallissà) i alguns alumnes de les escoles superiors d'arquitectura, amb un sopar que tingué lloc a un típic restaurant de la Barceloneta. Fou als joves que es va dirigir, més o menys amb aquestes paraules: «He observat que la vostra ciutat no es distingeix precisament pels seus edificis moderns. (Era encara el temps de les darreres aberracions de la pedra artificial). Crec, no obstant això —va afegir Roth— i en tinc l'absoluta seguretat, que d'aquí a deu anys, si torno a Barcelona, podré veure, en molts llocs, exemples vivents de la vostra devoció per la nova arquitectura».

Per l'arquitecte suís no passaren despercebudes les gràcies de les nits barcelonines. Al primer dia de la seva arribada va quedar sorprès



Interior de Richard P. Lohse en una construcció d'Alfred Roth.



Alfred Roth: Edifici bancari a Beirut.

per la munificència haendeliana o versallesca d'uns focs artificials. Una molt solvent entitat bancària celebrava no sabem quina grata efemèride: Li haguérem de fer comprendre que allò era un fet excepcional. La minsa economia del nostre país no donava per festes faraòniques. A la mateixa nit, entre un concert de Marian Anderson, al Liceu, o una exhibició més o menys sofisticada de ball flamenc, a «La Macarena», Roth es va decidir —recordant aquells versos de rigor d'Alfred de Musset: «Avez-vous vu à Barcelone une andalouse au sein brun?...»— per la darrera possibilitat.

Tan bon punt el cèlebre arquitecte hagué entrat, a la popular taverna, fou escomès per una de les ballarines que se li va apropar, com si el coneixés de tota la vida.

— Vostè és aquell artista del cinema americà que surt tan sovint a les pel·lícules de gàngsters! —li digué una «cantora». Com a fisicista no hi ha ningú que em

guany!

Immediatament, per complaure a Roth, va dir que li dedicaria una cançó en anglès... La noia de «La Macarana» va cantar aquella nit el Tipperary, amb ritme de música flamenca.

Alfred Roth havia estat un bon amic del pintor Mondrian. Feia temps que li anava al darrera perquè l'holandès es decidís a vendre-li un dels seus quadres que amb tant de rigor i dificultat produïa. Home molt metòdic, Piet Mondrian li va enviar el següent qüestionari:

De quin color desitgeu el quadre? Blau, groc, roig?

Amb molt, regular o poc blau, groc, roig?

(Ratllar les paraules que no interessen)

M'he trobat anotades d'aquella data tres anècdotes que Roth ens va referir, amb el seu més cordial bon humor. Eren històries de funcionaris de duanes:

1ª. La vídua del pintor Theo

Van Doesburg va passar un cert dia la frontera holandesa amb un gran paquet que contenia algunes obres del seu marit.

— Què porteu aquí? —li va preguntar un dels encarregats de la inspecció.

— Poqueta cosa —va contestar la senyora— unes pintures surrealistes.

— Vostè s'equivoca —va puntualitzar el duaner—. Això són pintures neoplàstiques, del grup «De Stijl».

2ª. Un altre viatge. L'inspector de duanes, naturalment, no és el mateix. Es tracta de passar una obra de Mondrian.

— Què porta? —li diuen a l'interessat.

— Un mostrari de colors.

— Molt bé, ja podeu seguir...

3ª. Arribada del mateix Alfred Roth, a Amèrica.

— Què veniu a fer als Estats Units?

— Vinc a ensenyar.

— Què ensenyau?

— Arquitectura.

— Clàssica o moderna?

— Moderna.

— Us felicito. Això és el que ens convé. Rebeu la meua més cordial benvinguda a Amèrica del Nord.

L'activitat d'Alfred Roth als Estats Units es produí, principalment, a les Universitats de Berkeley i Harvard. A Quèbec va formar part del Jurat de competició per l'edifici de l'Ajuntament. Entre els anys 1955 i 1961 fou president del Consell d'Art de la ciutat de Zuric. A les Trienals de Milà fou un dels membres dirigents. «La Bellesa no es construeix —ha dit—. Es crea».

Alfred Roth havia col·laborat, amb Le Corbusier, al Palau de les Nacions de Ginebra. A la Bauhaus de Dessau va treballar amb Mies Van der Rohe, Walter Gropius i el mateix Le Corbusier. A la mort del gran creador de les revolucionàries unitats d'habitació, a Alfred Roth li fou encomanada l'Oració Fúnebre que fou pronunciada al pati majestuós del Louvre.

Ha estat membre honorari de nombroses associacions professionals estrangeres i ha obtingut moltes distincions internacionals. Alguns dels seus treballs més im-

portants, com a arquitecte, s'han produït en la realització d'edificis civils per a les ciutats de Skopje (Iugoslàvia), Beirut i Kuwait.

La seva gran preocupació pels estudis del color i de l'aplicació de les noves formes de l'art, a l'arquitectura, ha fet que la seva relació amb alguns pintors fos integradora i generosa. Un equilibri visual del que ja no ha pogut prescindir. Des de la mondrianització d'amples espais fins a l'animació d'altres ambients hi ha tot un curs de pintura mural, lluminosa, que parteix de les formes d'artistes amics, com han estat Max Bill i Richard Paul Lohse, que se'ns mostren, ara, amb tota la seva vitalitat al Kunstmuseum de Basilea.

També arquitecte, pintor, escultor, grafista, dissenyador industrial i teoritzador de l'art, Max Bill vingué a Cadaqués l'estiu de 1979 per realitzar una completa mostra de les seves pintures, dibuixos i escultures. Les parets i l'espai de la «Galeria Cadaqués», així com mesos més tard l'ambient de la Fundació Miró de Barcelona, foren un marc ideal per l'obra de Max Bill. Les formes pures exactes i austeres, els colors simples, nets, polits i modulats de les escultures i de les pintures constituïen la decoració justa d'aquelles sales.

Quan per primera vegada vaig arribar a Suïssa, l'any 1957, vaig adonar-me del gran prestigi que Max Bill tenia a la seva pàtria. Era considerat com una mena d'heroi nacional. Les seves escultures es reproduïen en els segells de correus helvètics. Els artistes que exposaven, a la meua galeria de Lausana, el tenien com el seu mestre i conseller. Max Bill es va formar a l'Escola d'Arts i Oficis de Zuric, possiblement la de més prestigi i caràcter internacional. Va treballar a les Bauhaus de Dessau, a la d'Ulm i fou membre del grup «Abstraction-Création». Ell i Theo Van Doesburg són els qui varen introduir el terme «Art Concret», per definir una estètica que utilitza com a mitjà d'expressió els colors primaris i les formes geomètriques més simples. Ells són els avançats precursors del Minimal Art. La seva idea ha estat la de construir una síntesi de l'art plàstic: la creació pura.

Max Bill va realitzar a Girona l'escultura més ambiciosa de les exposades a la Galeria Cadaqués. És una obra de pedra polida, de grans dimensions, que porta per títol «Construcció amb tres planes idèntiques». L'artista l'ha cedid, generosament, al nou Museu de la vila de Cadaqués, inaugurat fa un parell d'anys.

De formació autodidacta, Richard Paul Lohse es va dedicar a la pintura, després d'una carrera de grafista. El seu instrument de treball ha estat sempre la geometria. Lohse obtingué el premi de la ciutat de Zuric de 1973. És membre de la comissió del Kunstmuseum de Zuric. Va exposar a Cadaqués el 1976. Les seves composicions eren construïdes per estructures diagonals, horitzontals i verticals que assenyalaven alguns problemes relatius a quantitats de formes i colors en el camp del rectangle. Lohse ha fet una gran aportació a l'Art Concret. Alguns títols de les obres que ens va oferir a Cadaqués tenen una certa poesia ortològica: «Moviment de vuit colors al voltant d'un eix», «Diagonal a partir del taronja, passant pel verd clar, fins al blau obscur», i «Sèrie graduada de quadrats, al voltant d'un centre complementari».

## INFORME

JAUME MARQUÉS I CASANOVAS

## La capella dels Dolors (II)

En passar per davant de la capella de la Mare de Déu dels Dolors, molts visitants des de la catedral es deturen bona estona per contemplar el retaule que omple les parets d'aquella estança.

Si hom reïx a encendre tots els llums que hi ha instal·lats, frueix de la contemplació d'un conjunt escultòric i pictòric d'una perfecció i riquesa extraordinàries que, a més, ens ha arribat en estat tan perfecte com va sortir del cistell i dels pinzells dels seus autors i de la ment dels seus acabats mecenes. Bé que adaptats, no hi manquen ni els bancs laterals ni el frontal de tela situat davant l'altar.

És, per a mi, una meravella de l'art barroc, construïda en temps de la plenitud de l'estil, encara no afectat pels exagerats retorçaments de les figures i dels vestits que caracteritzen la darrera època de l'estil.

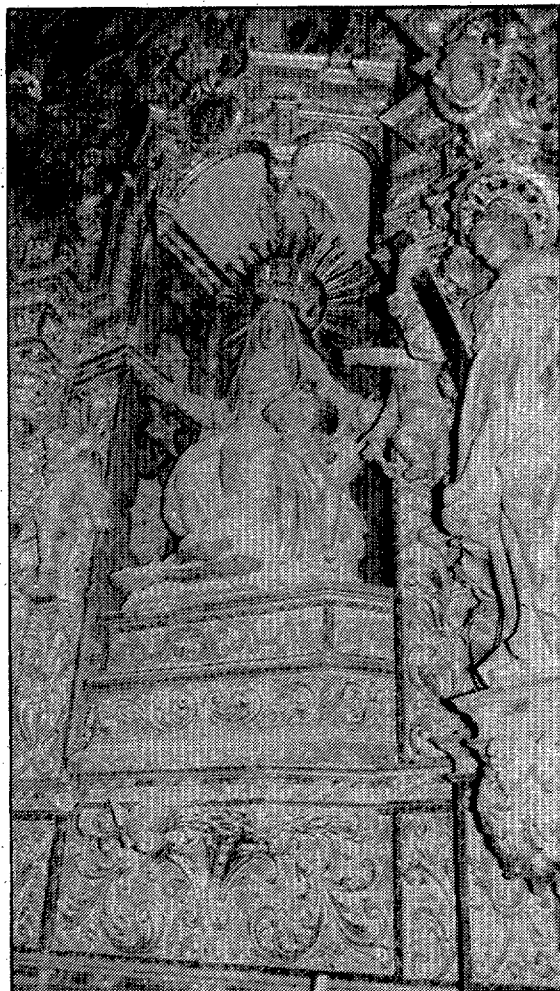
## Descripció del retaule

Al centre de la composició hi veiem l'altar, destinat a l'acte principal del culte, que és la celebració de l'Eucaristia, el qual ve alçat sobre el nivell del sòl per mitjà d'una senzilla tarima de fusta. Sobre aquesta es recolza l'antependi mòbil de domàs, que era de diferent color segons la festivitat litúrgica que s'hi celebrava.

Al fons de la mesa i sobre d'ella hi han els graons per sostenir els candelers i el crucifix requerits per a la Litúrgia.

Als costats de l'altar, més al fons de la capella, s'alcen els basaments del retaule, ornats amb l'escut nobiliari del benefactor, que correspon a la casa Pagès d'Ultramort (Baix Empordà), on nasqueren els canonges Cristòfor i Genís Pagès, que, com veurem, foren els mecenes d'aquesta peça artística. L'escut representa un prat del qual emergeix un relleu un braç que sosté un manat d'espigues de blat.

El mateix blasó, sense relleu, es troba incís en la llosa de la tomba familiar, situada al paviment del temple al davant de la capella dels sants Doctors.



Meravella de l'art barroc, construïda en temps de la plenitud de l'estil.

Aquells basaments del retaule suporten sengles parelles de columnes salomòniques carregades d'ornamentació de tipus vegetal. Formen unes fornícules destinades a la veneració d'altres imatges de sants. La imatge de la dreta de l'espectador representa santa Eulàlia, distingible per la creu aspada que mostra a la mà dreta, i per la palma del martiri de la mà esquerra. És la patrona del poble d'Ultramort, bressol del llinatge Pagès.

Al costat esquerre del retaule hi ha l'estàtua de Sant Vicenç de Paul, representat amb un crucifix a una mà i revestit de sotana, sobrepellis, estola i almusa.

El cos central forma una gruta en la qual s'encabeix la imatge de la Pietat, consistent en la Verge

assegada tenint a la falda el cos exànim del seu Fill davallat de la Creu ans de l'enterrament. La Verge té el braç dret estès com si invités els passants a considerar el seu dolor amb la frase bíblica que se li aplica: «Tots els que passeu pels camins, considereu i mireu si hi ha dolor semblant al meu». (Thren. 1-12).

Un cornisament construït a diferent alçada per a les respectives capelletes separa el cos central del superior, on hi ha altra gruta amb l'estàtua del màrtir sant Vicenç amb vestidures de diaca i la palma del martiri. Cal pensar que el primitiu destí de la capella havia estat la veneració d'aquest sant màrtir. Al costat dret, sense fornícula, hi ha l'estàtua d'un sant bisbe i a

l'esquerre la d'un altre màrtir. La primera segurament correspon al bisbe sant Valer, de qui Vicenç era diaca.

Les parets laterals de la capella queden amagades darrera uns grans quadres pintats, en els quals es presenta sant Vicenç de Paul en actitud de predicar, a la dreta, i de celebrar l'eucaristia, a l'esquerre. Els marcs també són d'una riquesa decorativa notable.

## Biografia del patrocinador

De la casa senyorial del Pagès d'Ultramort en sortiren nombrosos clergues del mateix cognom, dels quals esmentaré dos germans anomenats Cristòfor i Jeroni Pagès, oncles, al seu torn, d'altres dos germans de nom Cristòfor i Genís.

El primer (1676-1726) sobresortí per les seves dotes administratives i tingué cura de legalitzar les possessions del capítol posant al dia els llibres de «capbreus». Morí el 27 d'octubre de 1726 i fou sebollit en la tomba situada davant de la capella dels Doctors.

Jeroni fou canonge entre 1709 i 1711 i en aquest breu temps intervingué en la construcció del retaule de la Concepció de la Mare de Déu presentant al capítol l'ofertament del canonge Cristòfor Ric de costejar el citat retaule fins a la quantitat de quatre-centes lliures. Llavors resultà que l'escultor, que era Pau Costa, en volgué sis-centes lliures i l'Obra de l'Església va sufragar la quantitat restant. Fou una obra ben documentada per intervenir-hi el canonge obrer de la Catedral. Cristòfor Ric, era oncle dels germans Pagès.

Cristòfor Pagès, segon, fou el més famós per les seves qualitats humanes i per la pràctica de les virtuts. Es dedicà a la predicació sagrada i al ministeri d'oïr confessions; dotat de gran eloqüència i sòlida doctrina, obtingué la càtedra de teologia en l'Estudi general o Universitat de Girona. Morí el 18 d'abril de 1733 i fou enterrat en la tomba del seu oncle dels mateixos noms.

Genís Pagès, germà de l'ante-

rior, fou el seu confident i executor de les seves darreres voluntats i per aquest concepte intervingué en realitzar l'acabament del retaule de la Mare de Déu dels Dolors. Morí el 15 de maig de 1738 i fou enterrat amb els seus parents davant la capella dels doctors.

## L'autor del retaule dels Dolors

Amb data de 23 de gener de 1717 el capítol catedral concedí llicència a Cristòfor Pagès per dedicar a la Mare de Déu dels Dolors la capella fins llavors destinada a Sant Vicenç. El dia 1 de desembre de 1731 el mateix benefactor completà l'ornamentació amb bancs i quadres, si bé encara aquests darrers no foren posats a la capella fins després de la mort del donant. Fou obra del seu germà Genís Pagès, qui per concessió del Capítol feu ornamentar i daurar el retaule a partir del 7 de gener de 1736, any que encara es veu escrit als graons del retaule.

En aquell temps, l'escultor que gaudia del màxim prestigi a les comarques gironines era Pau Costa, amb el qual mantingueren íntima relació els canonges Ric i els Pagès.

Jeroni Pagès fou l'intermediari per a la concessió del retaule de la Concepció, realitzat per Pau Costa entre els anys 1710 i 1719.

Pau Costa fou l'escultor del retaule de Sant Pere i Sant Pau, en la confecció del qual el trobà la mort. Cristòfor Pagès ho comunicà al Capítol fent avinent que calia reclamar la part del preu que l'escultor havia percebut i no havia invertit en l'obra, que va acabar el seu fill Pere Costa i Cases.

Per això, quan Cristòfor Pagès va assumir per compte seu la construcció del retaule dels Dolors, és obvi que n'encarrega l'execució a l'escultor de la màxima celebrat, amb el qual ja l'unia una relació familiar.

No sabent quin notari va autoritzar el contracte entre les dues personalitats, ens hem d'accontentar amb aquesta deducció ben òbvia i congruent.

## BÍBLIA

MARTÍ ALABAU

## El primer anunci de la mort

**Diumenge vint-i-dos (A)**  
**Jeremies 20,7-9**  
**Roma 12,1-2**  
**Mateu 16,21-27.**

Després de la Confessió de fe, allà a Cesarea de Felip, Simó, el fill de Jonàs, va rebre el nom de Pere. Literalment de «Céphas», mot hebreu que caldria traduir en rigor, per roca més que per pedra, la traducció que s'ha imposat. Es tracta d'una imatge molt bíblica. «El Senyor és la meua roca», canten els salms. I Isaïes: «Mireu la roca d'on us han tallat... Mireu Abraham, el vostre pare». Indiscutiblement, la imatge vol dir clarament el lloc fonamental de Pere en l'Església del Senyor, el paper excepcional en el seu govern. Quan el Papa Montini va visitar el Consell Ecumènic de les Esglésies, es va presentar dient: «El nostre nom és Pere». Era una manera ferma i humil alhora, pròpia de l'intel·lec-

tual honest que era Pau VI, de dir la identitat i el paper del Bisbe de Roma. Després, l'evangeli, que és el d'aquest diumenge, conta el blasme de Jesús a Pere per la reacció que va tenir a l'anunci de la mort a Jerusalem: «Fuig d'aquí, Satanàs!». Per a nosaltres, la mort de Jesús és el moment culminant de la seva vida. La nostra imatge de Jesús és inseparable de la creu, un misteri de gràcia, d'amor i de perdó. Però en aquell estadi de la seva vida de deixeble, Pere no podia comprendre encara el misteri d'amor que seria la mort del Calvari. La seva reacció era humana, sense profunditat ni esperança. Ara, objectivament era una impertinència enorme, que Jesús subratlla intencionadament amb una frase excessiva. Però deuria apreciar, sens dubte, el fons d'amor que hi havia en les paraules de Pere: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar». Escric el dia de Santa Mònica. Acabo de llegir, un any més, la famosa esce-

na d'Agustí amb la seva mare a Ostia Tiberina, popularitzada pel quadre d'Ary Scheffer. A Ostia, morí nou dies després d'allitar-se. Un dia d'aquells, es va desmaiar. En tornar en si, va veure Agustí i el seu germà tristos i atònits. «On era, jo?», els va demanar. I després: «Aquí enterrareu la vostra mare». Agustí continua contant: «Jo callava i m'aguantava els plors, però el meu germà va dir no sé quines paraules, amb les quals semblava que li desitgés, perquè ho creia més feliç, morir en la pàtria i no en unes terres tan llunyanes. Ella, en escoltar-lo, el va reprendre amb la mirada, i després clavà la vista en mi, i va exclamar: «Mira què diu». La reacció del fill Navigi, com la de Pere, era humana. Però Mònica estava en una altra ona, que la posava en sintonia amb el Jesús votat a la mort.

Amb l'escena de Cesarea, es gira una pàgina decisiva de l'evangeli. En la vida pública del Senyor, hi ha un abans i un després de

Cesarea. Jesús s'encamina cap a Jerusalem. A l'horitzó, hi ha la creu, la terrible mort de creu. Jesús tornarà una vegada i una altra sobre aquesta mort anunciada. Ha viscut el darrer període de la vida amb el pensament de la mort. Aquest pensament habita secretament en tantes persones! Per temperament aprensiu o depressiu, perquè les males notícies no s'acaben mai, perquè senten, potser, la mort en un replà de l'escala... El dia 20, festa de Sant Bernat, moria Mn. Joan Turà, rector de Castellfollit de la Roca, company i amic. Cap al final de la malaltia implacable, en sortir d'una llarga estona d'un grandíssim sofriment, va dir: «No m'hauria pensat que es pogués sofrir tant». La frase m'ha impressionat profundament. Per ella mateixa i per sorprenent coincidència amb la que va dir Santa Teresina: «Mai no hauria pensat que es pogués sofrir tant». I també: «No es pot comprendre el que és sofrir d'aquesta manera». I en

un altre moment de la seva terrible malaltia: «¿Què és escriure coses sublimes sobre el sofriment? No és res!, no és res! Per saber-ho cal haver entrat en aquest indret ombrívol». El pensament de la mort amb què va viure Jesús el darrer tram de la seva vida, em porta el record de moltes persones que sé que sofreixen per la por de la malaltia, per la malaltia, per la mort que els espanta. I no tinc altra cosa que la pregària. Em serveixo sovint d'aquesta pregària commovedora que va escriure el P. Charles: «Vaig a pregar-vos pels qui ploren. Hom ho feia, en altre temps, amb amor, a la cristiandat. Jo que no he conegut fins ara les llargues malalties implacables (...), us prego de posar davant meu, en la vostra gràcia i en el vostre Paradís, tots els pobres els ulls dels quals són humits, els desolats, els abandonats, tots aquells per als quals la vida és dura i el cor dels quals sagna, tots els malalts i tots els miserables».



CALAIX DE MESTRE

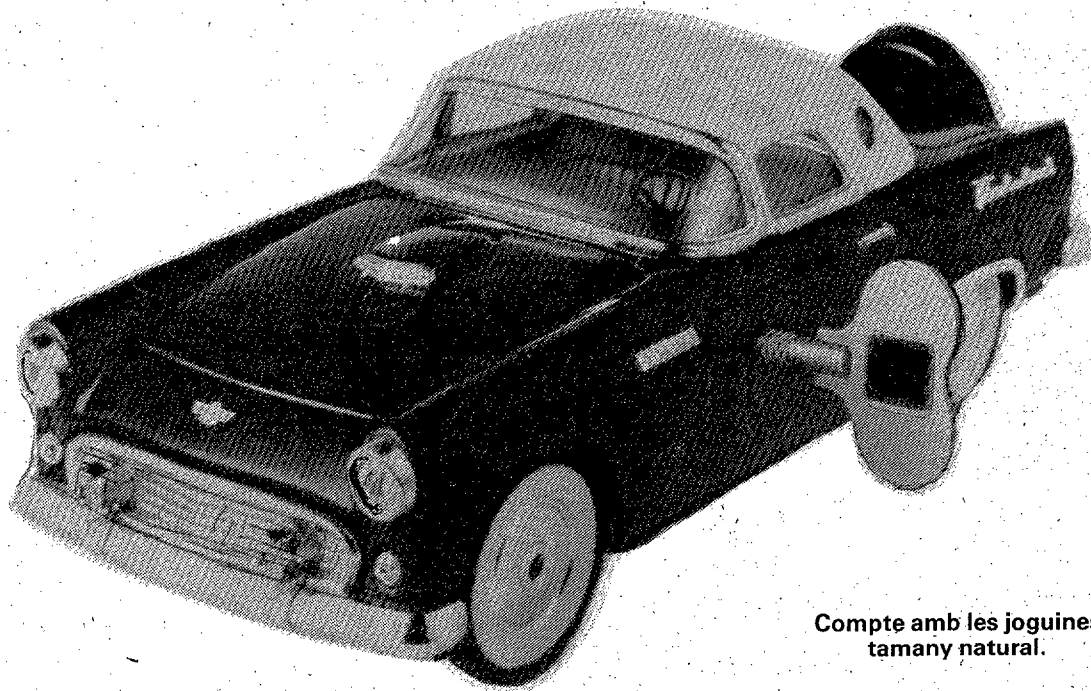
JOSEP M.<sup>a</sup> MINISTRAL I MASIA

# Cotxes de corda

Quan jugàvem de petits, tots els cotxes eren de corda, com aquest que ara surt del calaix, com si fos un garatge de lloguer. Després de tan de temps, la clau que li dona vida està ja una mica rovellada, però encara pot servir perquè prengui embranzida i doni algunes voltes, tot fent una exhibició de facultats com els grans circuits de Fórmula 1. El petit automòbil de metall pintat poc a poc es va esgotant i es detura en un racó de l'estança fent-se l'adormit. La corda s'ha acabat i, si vol seguir el seu recorregut, caldrà tornar a girar la clau una dotzena de vegades perquè torni a tenir impuls per moure les rodes.

La passió per obtenir el motor sense carburant ha estat de molt temps ençà un estímul per a molts inventors. Les proves que s'han fet amb vehicles que consumien els més diversos líquids —inclosa l'aigua— han estat un fracàs. De moment, el petroli sembla que no es pot substituir, i els grans vaixells ventruts hauran de seguir carregant al Golf Pèrsic aquell suc pestilent que tan agrada als consumidors de tot el món. Mentre els pous «tinguin corda» per anar pouant i no s'inventin els cotxes de corda tamany natural, els fums de les ciutats es nodriran dels motors d'explosió dels automòbils. I és una llàstima, perquè seria una solució al problema de la fressa, de la contaminació i dels preus que cada moment ens donen un ensurt amb les puges dels «petrodòlars».

D'aquells inoblidables motors que s'engegaven donant voltes a un manubri situat davant del radiador al mateix morro del vehicle, i



Compte amb les joguines tamany natural.

després de unes quantes i enèrgiques intencions començaven a roncar amb estridència, ja ningú no se'n recorda. Era un sistema de «donar corda al cotxe», almenys en el moment de produir les primeres espurnes al motor. Després, la corda, ja la subministrava la benzina en anar explosionant i movent rítmicament l'arbre metàl·lic que fa donar voltes a les rodes. Perquè en síntesi «la corda» inicialment era això: un fil resistent que anava enrotllat a un cilindre, i per l'acció d'un pes situat a l'extrem, l'anava estirant lentament gràcies a la resistència que oferia una roda dentada que anava regulant el moviment. D'aquesta manera s'impedia que la força amb

què estirava el pes es convertís en una violenta estrabada d'un moment, un lloc d'obtenir una tensió continuada i regular. La «rauxa» d'un instant, transformada en un treball durader i metòdic, es pot aprofitar per moure el mecanisme d'un rellotge o la petita màquina d'un cotxe de joguina.

Ara, el progrés de l'electrònica ha substituït aquestes antiestètiques claus de donar corda per unes piles i un petit mecanisme que fa de motor. Ja no hi ha les portes pintades sobre la llaua de la carrosseria, ni les rodes són de metall, sinó una perfecta reproducció del natural amb finestretes que es tanquen, llums que s'encenen i moviment autònom del vehi-

cle. Això, la mainada d'ara ho troba natural. Prèmer un botó i posar-se el cotxe en moviment, moure una palanqueta amb el dit i girar d'un costat i l'altre són meravelles dels nous «Gullivers» al país de Lil·liput mecànic.

El que no és el mateix serà després, en posar-se al volant d'un automòbil «de debó», on no existeix el comandament a distància i es perd la visió del conjunt des de la panoràmica de l'altura d'aquell gegant que feia anar la joguina, i ara s'ha convertit en un senzill conductor amb les mans aferrades al volant, atent als pedals dels peus, les palanques de canvi, les llumetes que s'encenen inesperadament. Tot es veu ara en el marc

limitat d'una finestra i a pocs centímetres del sòl. Ja no movem una joguina, sinó una màquina sense més cervell que el nostre. Si el petit model, per una distracció de l'infant que el maneja, topa contra un moble que ha trobat pel camí, es fa recular i segueix el joc. Si això passa a la carretera i ara l'obstacle és un arbre, el resultat és fatal.

No es pot oblidar que la joguina s'ha tornat perillosa, i que la corda ja no dura una petita estona, sinó que té una potència enorme i capaç d'esclafar-nos si no sabem controlar-la. Aquells «autoxocs» de les fires ens fan mantenir la il·lusió de poder topar uns amb altres sense conseqüències, i tenir la satisfacció de conduir en totes direccions, o rodant com una baldufa. Les escurxidores escenes dels serials de la televisió no són per imitar-les com si manegéssim un cotxe de corda, o un model sobre la pista d'un «escalètric». Ara cal tenir l'esperit de peató, que ens fa pensar igual que si anéssim a peu, i que no som ni aspirant a campió, ni protagonistes de serial, i molt menys ninotets metàl·lics conduint un cotxe de joguina.

Les conseqüències de no pensar-ho quan definitivament «s'acaba la corda» del vehicle esperitat porten a ser remolcats «estirant per una corda» cap al taller de reparacions o al cementiri de cotxes per convertir-lo en ferralla. I qui sap si d'aquella ferralla podran fabricar algun petit model de llaua per entreteniment —ara sense perill— d'algun vailet somniador.

MESTRAL

R. GUARDIOLA I ROVIRA

# Dalí i les fotos

Salvador Dalí ha preferit alguns fotògrafs per la seva intimitat. L'home tan fotografiat per tots cantons, que ha estat perseguit per agafar-lo en totes les actituds, que milers de professionals han omplert les pàgines de tots els medis de comunicació universalitzant l'artista empordanès, ha tingut algunes preferències amicals. És ben sabut que Dalí cuidava molt la seva imatge i que la seva naturalitat desapareixia quan veia una màquina de fotografier, i tot seguit aixecava el cap, obria els ulls esperpènticament, i mantenia la imatge daliniana amb els bigotis engomats i el bastó inseparable. Aquest és el Dalí per la societat de consum, que ha divertit la gent enmig d'un món moltes vegades trist i preocupat.

També hi ha fotografies del Dalí fora d'escena i aquestes són les que han aconseguit fotògrafs com Delacroix, Descharnes, Postius, Pablito i Meli. En els treballs d'aquests professionals se'ns posa de manifest l'altre Dalí, el que treballava molt i que vivia i es divertia al seu aire i en la buscada soletat, en l'aïllament que li era tan propens i aprofitat per l'artista. Se'ns ofereix el geni autèntic, que és el menys conegut i valorat. Per si soles aquestes fotos ja ens donen la biografia. Una d'aquestes mostres està exposada a Santa Margarida, de Roses. L'autor és el fotògraf figuerenc d'adopció, Meli. Melitó

Casals Casas, oriund de Vic. Presenta més de cent fotografies, a l'edifici Sandra-A, Av. de la Platja 23 de Santa Margarida, la coneguda urbanització dels canals.

Roses ha presentat aquesta manifestació dintre el programa d'actes de la seva festa major. Els primers dies l'havien visitada més d'un miler de persones. Dalí sempre atreu l'atenció. I pels estrangers és més personatge que per nosaltres. Roses, que sap copsar moltes coses, també ha llucat aquesta. I així es manifestava en l'acte d'inauguració pel senyor Battler. Roses ha estat en l'atenció de Salvador Dalí. Els seus detalls li eren presents des de petit i per això s'alarmà quan es començaren a tallar tots els plàtans corpulents i alterosos que cobrien la carretera de Roses a Figueres. Dalí insinuava a Obres Públiques que almenys respectessin un quilòmetre d'arbres, i que la nova carretera passés per cada costat, al llarg d'aquest quilòmetre que seria un testimoni i un record. Obres Públiques no tenia tanta sensibilitat i com que els treballs ja eren subhastats i adjudicats no hi veien solució. La idea de Dalí hauria estalviat moltes de les explicacions que ara es donen perquè els joves es facin una idea d'aquell túnel de follatge que a més protegís dels rigors del sol, i feia més agradable un viatge a la platja fet a l'ombra. Quan es començaren les edifica-



Cartell de l'exposició de Meli que presenta a Roses.

cions a la gran platja de Roses, Dalí aconsellava que es possessin edificis dintre una gran urna que semblarien enormes garotes que donarien personalitat a aquell sector que s'ompliria de ciment.

Meli ens presenta, sobretot, el Dalí empordanès. El Dalí més nos-

tre, el de Portlligat, el de Figueres i el seu museu i el de les visites rebudes a Cadaqués. Com sempre, poques fotografies de Gala. Ella s'apartava molt dels fotògrafs, inclús de Meli, que era tan entrant a la casa. Li agradava recomanar: —És Dalí, és per ell, facin a Dalí. I per aquest criteri, tan convençut, costava fotografier-la. Aquesta exposició és ben bé el que diu el seu títol: «Dalí vist per Meli». Són més de trenta anys de la vida de Dalí a l'Empordà que ens el presenten en tots els aspectes. El seu autor ha tingut cura de no posar-hi les moltíssimes fotografies que té del Dalí més conegut, sinó que exposa aquelles menys cridaneres i llampanes, que ens fan tocar més la realitat del seu viure i el seu comportament entre nosaltres bon xic diferent de l'artista-actor que atreia les primeres pàgines de les publicacions. Anar a l'exposició de Meli és veure a la font directa, és aconseguir la informació de primera mà per conèixer el personatge universal, que ja ell mateix deia com Montaigne que volia «arribar a l'universal a través de l'ultralocal». Aquesta és una bona presentació del treball de Meli, que tan bé ho ha sabut interpretar.

Obre l'exposició un Dalí tranquil i atent dibuixant un got de vi pel quadre «El Sant Sopar» que estava pintant. Com tots els quadres procurà la minuciositat i el realisme. Les estovalles havien estat

plegades tot un hivern per aconseguir els plecs que ell volia. També es veu el grup de pescadors que serviren per les figures dels apòstols. La casa de Portlligat hi és ben present, ja que és un document del gust de l'artista. Dalí està amb els seus amics, però és un recull de personatges que el visitaven i dels que feien quilòmetres per no faltar als seus actes. Dalí prenent el sol, Dalí reposant. Sempre el Dalí protagonista. Amb un bastó i un bigoti s'ha passejat pel món cridant l'atenció. Ell deia que la gent encara que no pintés el seguirien perquè copsaven la seva personalitat. El protagonista sempre ha sigut ell i no molestava mai ningú. Hi ha una anècdota que el retrata tan bé com les fotografies de Meli i és el comentari d'ell mateix.

Era difícil que Dalí pogués estar sol. El buscaven a pertot. Davant a casa seva amb la mirada a la finestra del seu estudi, amb les màquines fotogràfiques a punt, per si hi sortia, sempre hi havia gent. Amb la seva ironia Dalí em comentava: —Ara he trobat la manera de banyar-me tranquil. Vaig a la cala d'en Sisó. Com que hi ha algunes i als turistes no els agraden ningú em pertorba. Les algues fan una aigua tèbia, t'acaricien les cames, i m'hi he acostumat tant que ara no em podré banyar si no em posen fideus a la banyera.

El personatge, sempre ell.

## GIRONA, ENTRE LA HISTÒRIA I L'ACTUALITAT

ENRIC MIRAMBELL I BELLOC

## Les festes de carrer (II)

L'endemà del dia gran de la festa hi havia una mica de cansament i es notaven cares de son. Però la festa continuava i era qüestió d'espavillar-se i tornar a recuperar l'activitat.

Els difunts del barri eren recordats en la celebració d'una missa en suffragi de les seves ànimes. A la sortida es portava processionalment la bandera i la imatge del patró a la casa del nou clavari. Imatge i bandera restaven exposades tot aquell dia en la botiga o en el balcó del que l'any vinent seria responsable de la festa. Al migdia es tornaven a ballar sardanes i a la tarda s'anava a fer la feixina.

La feixina consistia en un berenar en una font, amb acompanyament de la cobla que hi tocava sardanes.

Uns barris acostumaven a anar a alguna de les fonts de Sant Daniel; altres a Fontajeu; altres a la font del Rei. Tothom es portava el seu berenar. Uns portaven un paquetet, altres una bossa, hi havia qui un cistell o un cabàs amb la minestra per a tota la família. Allí es menjava, es ballaven sardanes, es jugava, se saltava i corria.

El retorn es feia corporativament, i en arribar a les proximitats del barri, es marxava al camp de la cobla, que interpretava «L'airet, l'airet de la matinada...».

Encara que la mainada partici-

pava, en certa manera, en tots els actes de la festa major, hi havia una sessió que els era especialment dedicada. Consistia en una gran varietat de jocs i entreteniments, com les curses de cintes, trencar l'olla, curses de sacs, posar-se mútuament a la boca melindros amb xocolata, portant els ulls tapats; i un llarg etcètera, que feia les delícies dels petits, dels no tant petits i també dels grans que ho organitzaven.

No totes les festes de carrer tenien la mateixa categoria. Hi havia barris més rics que altres; però tots es divertien abundantment. També la categoria de la festa depenia de l'habilitat, dedicació i possibilitats del clavari, a què cada any corresponia l'organització.

El més costós era llogar una bona cobla. Hi havia barri que podia llogar dues i fins i tot més cobles; però la major part tenien treballs per contractar-ne una d'una mica de categoria. Un any el barri del Mercadal organitzà la festa amb una orquestrina improvisada; la integraven un reduït nombre de veïns, amb uns rudimentaris coneixements musicals, que assessorats per un músic professional arribaren a tocar els balls amb més o menys encert. La seva actuació, des del punt de vista artístic, no fou pas un model de perfecció; però l'ambient que crearen en els diaris assaïtos, que precediren almenys un mes a la festa, donà

més animació que la que hauria assolit el millor conjunt professional.

Jo no recordo pas les festes del carrer Nou i del dé Ciutadans; però he sentit contar que, per no haver-hi prou amplada per muntar-hi l'entaulat, els músics tocaven les sardanes des del balcó d'una casa particular. Són de bon record les festes del barri de Sant Pere, en la diada del seu patró; de les Ballesteries dedicades a Santa Anna, del Mercadal, per Santa Susanna; de la Rambla i del carrer del Carme, per la Mare de Déu d'Agost, i Sant Joaquim; la de la plaça de la Independència, per Sant Agustí; i per les mateixes dates la de l'Argenteria. La del carrer de Canadèrs, Rambla Pi i Margall, i rodalies, el tercer diumenge de setembre, en honor de la Mare de Déu de Rocacorba. La del barri de la Mercè, pel 24 de setembre. En semblants dates la del barri del Carril, anomenat «l'Havana petita». La de la Cort Reial, per sant Corneli. I tancant el cicle anual la de Pedret, per la Mare de Déu del Pilar.

La participació dels veïns en tots els actes era pràcticament unànime, i tan podies trobar en l'ofici algun que no visitava l'església la resta de l'any, com contemplant els balls alguna senyora que normalment només anava a novenes i rosaris. Recordo un bon home que tenia cura de la fornícula de la pa-

trona del barri, que hi ha en una façana, i ho feia amb gran il·lúsió, procurant que d'una manera especial els dies de la festa no hi manquessin ni llums ni flors. Un dia fent-hi referència, manifestava amb tot convenciment: «Jo amb Déu i amb els capellans no hi crec pas; però la Mare de Déu me l'estimo molt».

Les festes de carrer tenen una llarga tradició, i la seva celebració ha passat per moments d'esplendor i altres de decadència. Els anys immediatament anteriors a la guerra eren de decadència, a causa del major nombre de famílies que disfrutaven de l'estiueig i que un més alt nivell econòmic permetia altres expansions i divertiments. La guerra ho trencà tot; però després hi hagué un notori revifament que durà fins cap als anys seixanta.

Aquest moment alt de les celebracions el podríem atribuir a diverses causes. Després d'aquells anys tristos hi havia una veritable febre de restauració; es volia tornar a abans, i encara més, a abans d'abans. Per altra banda, les circumstàncies econòmiques, que no eren tan dures com per impedir la celebració d'una festa de carrer, sí ho eren per no permetre viatges de plaer ni llargues estades fora de la ciutat, i això ajudava a que aquestes expansions modestes assolissin un bon èxit.

I així des dels primers anys de la

postguerra veierem restablir-se moltes festes majors, fins i tot, algunes que pels anys trenta ja s'havien deixat de celebrar. L'escassetat de gasolina havia reduït el trànsit motoritzat a la mínima expressió, i així no hi havia cap dificultat en celebrar actes festius al bell mig del carrer.

Una de les festes més llüdes d'aquesta època era la del barri del Carril, anomenat «l'Havana petita». Es ballaven sardanes tranquil·lament a la plaça del Marquès de Camps i a la del Poeta Marquina. En el tram de carretera de Barcelona comprès entre les esmentades places s'hi havien celebrat concursos de danses. I tot això es podia fer sense ocasionar problemes de circulació.

L'any 1959 encara s'organitzà la festa d'aquell barri; però en el moment de celebrar-la es plantejà ja el problema circulatori, i els balls s'hagueren de reduir a la plaça que forma el carrer Coll i Turbau. L'any següent ja no hi hagué festa del barri del Carril.

En realitat fou l'automòbil i la generalització de l'estiueig els que condemnaren aquelles festes de barri.

Ara se celebren també festes populars que tenen un bon ressò i àmplia participació ciutadana. Però ja no són el mateix. No podem dir que siguin millor ni pitjor, però sí que són una altra cosa.

## ANTICS COSTUMS

JOAQUIM GIRONELLA I GARAÑANA

## Sant Bartomeu, apòstol

Els carnissers l'havien tingut per patró

Sant Bartomeu, com tots els altres apòstols, va donar generosament i heroicament la seva vida, immolada en cruel martiri, testimoniant amb la seva sang la veritat de l'Evangeli i la seva fidelitat a Jesucrist. Després d'un llarg temps i fructuós apostolat per terres armenies, l'enveja dels sacerdots pagans capitanejats per Astiages, germà del rei Polini, va planejar per En Bartomeu un dels més terribles martiris. Abans de decapitar-lo li varen arrencar la pell sofrint en la seva dura agonía, aquest dolórosíssim suplíci.

Per raó del seu martiri, els carnissers el tenien per patró.

També l'havien tingut per patró els drapaires. Aquest ofici de drapaire pròpiament dit és modern; és una extensió dels ferrovellaires, que només compraven metalls vells i ferralla, com també el veneraven els que tractaven amb robes velles, que constituïen una faceta dels sastres i hi participaven al mateix temps bastant els ataconadors.

Sant Bartomeu havia gaudit a casa nostra de força més devoció de la que compta avui dia. Això va motivar que el prenguessin per patró un gran nombre de poblacions que en aquesta diada celebren la seva festa major. Així, a la comarca del Gironès, la celebra la població de Bordils i a la comarca de l'Alt Empordà, la de Camallera. També la celebra el poble de Sant



El carnisser, segons una auca setcentista d'arts i oficis.

Privat d'en Bas i, concretament, el llogarret del Mallol, l'església està dedicada a Sant Bartomeu, aixecant-se sobre un turó i situada en l'antic recinte que ocupava el castell que en dit lloc hi tenien els

comtes d'en Bas, gaudint d'una gran veneració entre el veïnat; i les antigues edificacions s'agrupen a l'entorn del temple, devoció que es reflecteix en aqueixa estrofa d'un dels seus antics goigs que,

copiats literalment, diuen així: «En mil vuyt cents vint y sis nos concedí lo Senyor poder millorar lo temple de nostre gran protector; Mallolents, tots de bon cor

implorém nostre advocat: Sant Bartomeu, amparaunos en tota necessitat».

Així mateix, en el llogarret de Pincaró, terme de Bassegoda i avui d'Albanyà, sobre un petit pujol, es trobava situada una església qualificada de Sant Bartomeu. Es tractava d'un modest temple d'estil romànic que s'havia després del monestir de Santa Maria d'Arles, constant la seva existència com a priorat dependent d'aquell cenobi, l'any 878.

També compta amb una capella pública al llogarret de Pins, terme municipal de Vilopriu.

Amb referència a aquesta diada, així diu el refranyer:

Si plou per Sant Bartomeu, bona tardor tindreu.  
Per Sant Bartomeu, la perxa al noguer i el forrol al foguer.  
Per Sant Bartomeu, tronar sentireu  
Per Sant Bartomeu, cull l'avellana de tot arreu.  
Per Sant Bartomeu, bat el noguer que és teu; i si no és teu, deixa'l estar, que algú o altre el baterà.  
Per Sant Bartomeu agafa el porc pel peu, si és que abans ja no ho féu.



08.45 Carta de ajuste.  
09.00 Informe semanal.  
10.00 El día del Señor. Santa missa.  
11.00 Concierto.  
12.00 Pueblo de Dios.  
12.30 Vida salvaje. «El zorro».  
13.15 Dibujos animados.  
13.35 Curro Jiménez. «El bosque de las brujas».  
14.30 Siete días.  
15.00 Telediario 1.  
15.35 El inspector Gadget.  
16.00 Estrenos TV. «El templete de Nasse House». (1986). Director: Clive Donner. Intèrpretes: Jean Stapleton, Peter Ustinov, Susan Woodridge, Constance Cummings.  
18.35 Dibujos animados.  
19.00 Parada de postas.  
20.00 México precolombino. «La ciudad de los dioses». 20.30 Telediario 2.  
21.05 En portada. «Canal de Panamá. La larga marcha hacia la soberanía». El 7 de setembre se cumplieron 10 años de la firma de un tratado importante para el futuro de Panamá. El entonces presidente Jimmy Carter.  
21.35 Domingo cine. «El abogado del diablo». Director: Guy Green. Intèrpretes: John Mills, Stephanie Audran, Jason Miller, Paola Pitagora, Raf Vallone, Romolo Valli y Timothy West.  
00.25 Despedida y cierre.



10.00 Missa.  
11.00 La buena música.  
12.00 Estudi d'estadi.  
21.00 Informatiu cap de setmana.  
21.30 Debat. Un tema polèmic, un personatge d'actualitat o un esdeveniment susceptible de provocar opinions trobades, poden protagonitzar aquest programa que dirigeix i presenta Mercè Remolí.  
22.00 El diario secreto de Adrian Mole. Un nuevo episodio de las aventuras de un adolescente inglés que va vertiendo en su diario los hechos más importantes de su vida: las peleas de sus padres, la boda de su abuelo, los primeros escarceos amorosos con una compañera de clase, su toma de postura política y otras muchas cosas importantes en la vida de un muchacho de 14 o 15 años.  
22.30 Estudio estadio. Programa documental que da cuenta de todo lo que ha acontecido en el mundo del deporte con especial preferencia por el fútbol del que se dan resultados, clasificaciones y los reportajes filmados de los partidos de primera división, con entrevistas a jugadores, directivos, entrenadores, árbitros, etc.  
24.00 Despedida y cierre.



13.00 Carta d'ajust.  
13.25 Començament d'emissió.  
13.30 Temps d'estiu.  
14.00 Olímpics en acció.  
15.00 Telenotícies cap de setmana.  
15.30 El vent entre els salzes.  
16.00 La gran vall. «Les 25 tombes de Mides». Heath Barkley és trobat ferit, inconscient i confós per un lladre que va robar a l'empresa minera Dutton. Una vídua amargada, que va perdre el seu marit en un accident a les mines, l'ama. Els Barkley són accionistes d'aquestes mines i el que en realitat pretén la vídua és venjar-se de la seva desgràcia matant a Heath.  
16.45 El meravellós circ de la mar. «Les fiertes envernades».  
17.10 Artesania. «El foc».  
17.35 L'home i la ciutat. «Cent pàgines en blanc». Una de les oportunitats més fortes de l'alcaldia Alcala, la consellera Jill Stafford, li comunica que renuncia al seu càrrec a causa d'una malaltia hereditària fatal que pateix. Encara Música vista.  
18.10 La ruta de la seda. «Dues rutes al Pamir».  
20.00 Mecanoscrit del segon origen.  
20.30 Telenotícies cap de setmana.  
21.00 30 minuts.  
21.30 A cor obert. «Tirar al dreb».  
22.30 Gol a gol.  
23.30 Fi d'emissió.

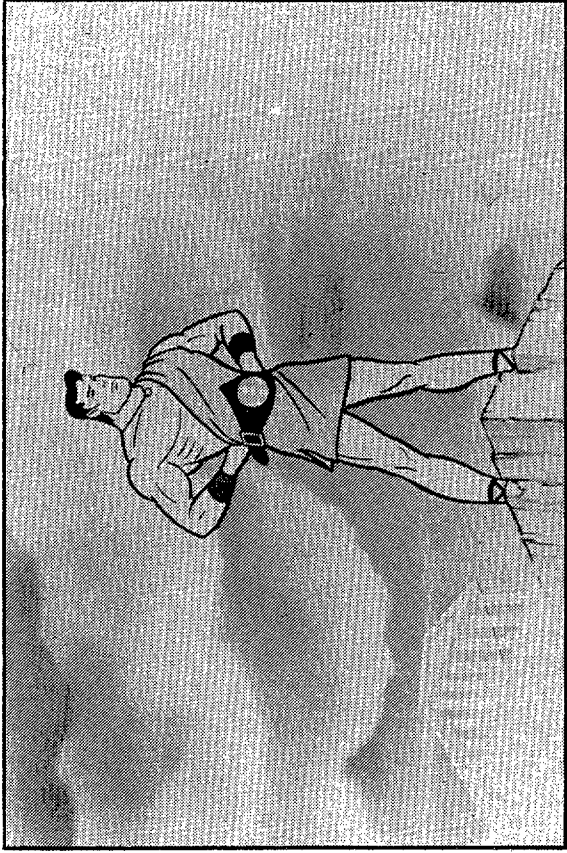
Programación



Setmana del 31 d'agost al 6 de setembre

DIARI DE GIRONA  
LOS SITIOS

«Hèrcules, el forçut»



Hèrcules, fill de Zeus.

TV3 ha començat a emetre una nova sèrie de dibuixos animats, «Hèrcules, el forçut», produïda i dirigida per Joseph Oriolo per Trans Lux TV Corporation. Basada en llegendes de la mitologia grega, intenta introduir nous personatges en unes històries clàssiques, tan populars com eternes. Fill del poderós Zeus, Hèrcules és conegut per la seva immensa força. De tots els memorables treballs d'Hèrcules, potser el més notable és la recerca del Toisó d'Or amb Jason i els argonautes. Hèrcules comparteix les seves aventures amb uns altres personatges fabulosos, com Zeus, el seu pare; Newton, el petit centaure; Wilma, la diàbola bruixa i Pegàs, el cavall aliat.

**inlingua**  
PRIMERA ORGANITZACIÓ INTERNACIONAL D'ENSENYANÇA D'IDIOMES  
A 23 països. A Espanya 48 escoles.  
ANGLÈS - FRANCÈS - ALEMANY  
Professors nadius. Mètode propi.  
Obertura de curs: 1º Octubre.  
Inscripcions a partir de l'1 de setembre, d'11 a 1 i de 4 a 8.  
Central Pedagògica.  
Société Internationale des Ecoles **inlingua** LOVE  
Joan Maragall, 23 - GIRONA

**ANUNCIO OFICIAL**  
Industrias Carbónicas Ampurdanesas, S.A.  
La Junta General Extraordinaria de Accionistas, celebrada el 28 de mayo de 1987, adoptó, entre otros, los siguientes acuerdos:  
Ampliar el capital social hasta la cifra total de cuarenta y ocho millones novecientos noventa mil pesetas (48.990.000), esto es, en veinticuatro millones cuatrocientas noventa y cinco mil pesetas (24.495.000), con cargo a las Reservas de Libre Disposición, sin desembolso alguno, por tanto, por los accionistas, mediante la emisión y puesta en circulación de este acto, de nueve mil setecientos noventa y ocho acciones al portador, de 2.500 pesetas de valor nominal cada una y duración indefinida, que formarán una sola serie con las anteriores y llevarán un consecuencia, numeración correlativa del 9.799 al 19.596, ambos inclusive, con los mismos derechos políticos y económicos que las actualmente en circulación.  
Los actuales accionistas podrán ejercitar, dentro del plazo que terminará el 30 de setembre de 1987, el preferente derecho a suscribir en la nueva emisión una acción nueva por cada una de las antiguas que posean, sin desembolso alguno.  
Figueras, a doce de junio de mil novecientos ochenta y siete.  
El SECRETARIADO DEL CONSEJO.

**AJUNTAMENT DE VENTALLÓ (Girona)**  
**EDICTE**  
Durant el període de deu dies, a partir del de publicació, i als efectes oportuns, Trobareu exposada a la Secretaria de l'Ajuntament la Llista de Propietaris afectats per l'obertura de caïcces, corresponents a l'estudi edafològic i anàlisi de sòls i aigües del terme municipal de Ventalló, fruit del conveni de col·laboració signat per la Direcció General d'Indústries Agroalimentàries de la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments de l'Armentera, Sant Pere Pescador, Torroella de Fluvià, Ventalló i Vilamacolum.  
Els interessats poden assistir a la reunió informativa que se celebrarà dimecres vinent dia 2 de setembre, a les 10 del vespre, al local de les Escoles de Ventalló.  
Per a més informació podeu dirigir-vos al coordinador de l'estudi En Narcís Poch i Ros, Tel. 52 02 38, o bé, a la Secretaria de l'Ajuntament, de dilluns a dijous i de 9 a 13 h. Tel. 79 41 56.  
Ventalló, 28 d'agost de 1987.  
L'alcalde Francesc Palomera i Auquer

Dos ojos para toda la vida  
Prestales atención y cada 2 años REVISIÓN  
Garantía de confort y seguridad en el trabajo  
CAMPAÑA DE PROTECCIÓN OCULAR  
ASOCIACIÓN DE UTILIDAD PÚBLICA



- 08.45 Carta de ajuste.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. III parte.
- 10.00 Noticias y conexión con el exterior.
- 11.35 Rituales.
- 12.30 Avanc de l'Informatiu.
- 13.30 So-Terrani.
- 14.00 L'Informatiu.
- 15.00 Telediarlo 1.
- 15.35 Fama. «Blanca luz».
- 16.30 La tarde. Programa que presenta actuaciones de cantantes en directo y entrevistas, información, concursos y una guía de lugares insólitos.
- 17.55 Avance Telediarlo.
- 18.00 Barrio Sesamo. «Tres juegos para dos».
- 18.30 A media tarde. Programa que se basa en cuatro o cinco juegos fundamentados en el lenguaje.
- 19.00 Mr. Belvedere. «La renuncia».
- 19.30 Marsha se siente muy deprimida después de un desastroso examen de fin de curso, por lo que decide dejar los estudios y dedicarse a ser madre y esposa.
- 20.30 De película. «Homenaje a unisex-symbol» eterno. Homaje a Norma Jean, más conocida como Marilyn Monroe, en el 25 aniversario de su muerte, inolvidable «sex-symbol».
- 21.05 Telediarlo 2.
- 21.55 Documental. «Leyenda de la pantalla». Cuatro grandes estrellas —Dorothy Lamour, Ginger Rogers, Rhonda Fleming y Myrna Loy— comentan sus carreras cinematográficas.



- 08.15 Antlope 1.
- 08.45 La Une chez vous.
- 10.00 Puisque vous êtes chez vous.
- 12.00 Tournez manège.
- 13.00 Le journal de la Une.
- 13.50 Opération trafics.
- 16.30 Des clips dans mon quatre heures
- 18.00 Mini-journal.
- 18.15 Mannix.
- 19.10 Santa Barbara.
- 19.35 La roue de la fortune.
- 20.00 Journal.
- 20.35 L'indiscretion.
- 22.15 Histoires naturelles.
- 00.00 Les envahisseurs.



- 22.50 cualidades de esta artista en una serie de arias y romanzas.
- 22.50 Documentos TV. «Somos 5.000 millones».
- 00.10 Telediarlo 3.
- 00.30 Teledeporte.
- 00.40 Despedida y cierre.



- 06.45 Télématin.
- 09.30 Le privé.
- 11.55 Météo.
- 12.05 L'académie des 9.
- 13.00 A2 midi.
- 13.45 Nuits secrètes.
- 15.50 Rue Carnot.
- 16.15 Sports été.
- 19.05 Des chiffres et des lettres.
- 19.30 Quoi de neuf, docteur?
- 20.00 Le journal.
- 20.30 On m'appelle Emilie.
- 22.15 J'aime à la folie.
- 23.35 Journal.



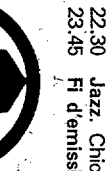
- 13.15 Carta d'ajust.
- 13.35 Avanc Informatiu.
- 13.50 TV3, segona vegada. «Cita amb l'esport».
- 15.00 Telenotícies migdia.
- 15.30 Magnum. «La historia d'Elmo Ziller».
- 16.25 Pel·licula. «El llarg estiu de George Adams» (1981). Director: Stuart Margolin. Intèrpretes: James Garner i Joan Hackett. George Adams treballa a l'estació d'un poble d'Oklahoma en el manteniment de les màquines de tren a vapor.
- 18.05 F1 d'emissió.
- 19.00 International. Headlines.
- 20.00 Pandemonium.
- 20.30 El gruner.
- 21.00 Telenotícies vespre.
- 21.00 Gent del barri. Avui Lou torna a casa i per acabar de complicar les coses li demana a Michelle que l'ajudi a traslladar l'equipatge. Ian i Kelvin ajuden Ethel a banyar «Willie», però al gos no li fa cap gràcia i la cosa acaba una mica malament.
- 21.30 Informatiu cinema. Replés de les novetats cinematogràfiques del moment, dirigit i presentat per Jaume Figueras.
- 22.00 Cinema 3. «La lladre, el seu pare i el taxista» (1965). Director: Alessandro Blasetti. Intèrpretes: Sophia Loren, Marcello Mastroianni, Vittorio de Sica, Umberto Mähari. Paolo, un jove taxista, ha realitzat el somni de la seva vida: comprar-se un taxi. En un dels seus viatges coneix a Lina, la filla d'un lladre habitual, per la qual se sentirà molt atret. Però a Lina l'urc que li interessa en un principi és robar-li el taxi, encara que després s' enamorará d'ell i acabaran promesos.
- 23.45 Telenotícies nit.
- 24.00 Bona nit.
- 00.10 F1 d'emissió.



- 12.30 Annuse 3.
- 12.35 Le crayon enchanté.
- 12.45 40° a l'ombre de la 3.
- 17.00 Vive la vie.
- 17.30 Le mariage enchanté.
- 18.30 Les papas.
- 18.35 Fortune.
- 19.00 L'inspecteur Gadget.
- 19.55 La classe.
- 20.05 On m'appelle Emilie.
- 20.30 Le téléphone sonne toujours deux fois.
- 22.20 Soir 3.
- 23.30 Pélude à la nuit.
- 23.50 Fin des émissions.



- 08.45 Carta de ajuste.
- 09.00 Más vale prevenir. «Las nuevas vacunas».
- 09.30 Don Quijote de la Mancha. «El encantamiento de don Quijote».
- 10.00 La bola de cristal.
- 11.00 Gente joven.
- 12.00 Lotería. «Sorteo de la Vendimia».
- 12.40 Documental.
- 13.30 Objetivo '92. «Baloncesto».
- 15.00 Telediarlo.
- 15.35 Daniel el travieso.
- 16.00 Primera sesión. «Once más uno». (1983). Director: Terell Tannen. Intèrpretes: John Huston, Peter Fox, Lisa Wills, David Rumprecht, William Parker.
- 17.40 Documental.
- 18.10 Hong-Kong Phoonney.
- 18.30 El profesor Poopsnape. Cuando se encuentran en el pantano, los chicos se dan cuenta de que han sido separados de Matt y Dingle, los cuales esperan una oportunidad para apoderarse de El Poopsnape.
- 19.00 Número 1.
- 19.35 El equipo A. «Esta noche, Las Belles».
- 20.30 Telediarlo 2.
- 21.05 Informe semanal.
- 22.10 Sábado noche.
- 23.30 Vidas cruzadas. Nick Burnham, fabricante de aceros, acaba de regresar a Estados Unidos, después de un viaje por Europa.
- 01.00 Filmoteca TV. «Y el mundo marcha». (1928). Director: King Vidor. Intèrpretes: James Murray, Eleanor Boardman, Bert Roach, Daniel G. Tomlinson, Dell Henderson, Lucy Beaumont y Estelle Clark. Un joven perteneciente a la clase media americana es educado desde pequeño con el fin de que en el futuro pueda llegar a ocupar un alto puesto en la sociedad.
- 02.35 Despedida y cierre.



- 10.00 Biniki i la dragona rosa.
- 10.45 Musical passarel·la.
- 11.15 Miradas.
- 12.00 Una història particular.
- 13.00 La vall de Shallowford.
- 14.00 L'Informatiu.
- 14.30 Panorama.
- 15.00 Estadio 2. Amplio programa de carácter deportivo que ofrece diversas conexiones con aquellos lugares donde se juegan los partidos o se realizan las distintas pruebas. En esta ocasión está prevista la retransmisión de atletismo. Campeonato del mundo desde Roma; automovilismo, Gran Premio de Italia de Fórmula 1; ciclismo, campeonato del mundo desde Austria; motociclismo, gran premio Ciudad de Alcalá; baloncesto, partido entre las selecciones de España y Checoslovaquia correspondiente al campeonato de Europa femenino.
- 21.00 Informatiu cap de setmana.
- 21.30 Amor, salut i feina.
- 22.00 Noche de teatro. «La bella Dorotea». Ciclo Miguel Mihura. Dorotea es una muchacha a la que su novio dejó plantada en la misma puerta de la iglesia. Como protesta por este desquite, Dorotea decide llevar siempre puesto su traje de novia mientras permanece soltera. Con el paso del tiempo encuentra un hombre con el que se casa. A partir del momento de su boda, tanto ella como él han de hacer grandes esfuerzos para conservar y preservar su felicidad.
- 23.40 Diálogos con la música.
- 00.10 Despedida y cierre.



- 14.10 Carta d'ajust.
- 14.30 Comencament d'emissió.
- 14.40 Sardanes.
- 15.00 Telenotícies cap de setmana.
- 15.30 Els barrutets.
- 16.00 Els germans Hardy i la Nancy Drew. «L'últim petó de l'estiu» (I).
- 16.50 Olimpícs en acció. «Pentathlon modern».
- 17.50 La nova ruta de les Índies. Serie inspirada en la vida de Thomas Waghorn, un guardamarina anglès considerat com l'inventor de l'enllaç entre Europa i Àsia, el 1929, 40 anys abans de l'obertura del canal de Suez.
- 18.10 Retrat. «Tintoretto».
- 19.00 Fletxa negra.
- 19.30 Boté flúix.
- 20.00 Joc de ciència. «Trobadors amb Saturn».
- 20.30 Telenotícies cap de setmana.
- 21.00 Pel·licula. «Tempesta de setembre». (1960). Director: Byron Haskin. Intèrpretes: Joanne Dru, Mark Stevens, Robert Strauss, Asher Damm, Jean-Pierre Kérien i Vera Valmont. Una model neoriquina, anomenada Anne Traymore, passa les seves vacances a Mallorca i s'enamora d'un aventurer americà. Joe confessa a Anne que ell i el seu amic són els únics supervivents d'un naufragi en el qual es van estonsar milions de monedes d'or. Joe vol aconseguir un vaixell per anar a rescatar el tresor. Anne intenta convèncer un pretendent espanyol, Manuel del Río Montoya, propietari d'una barca, perquè els deixi la nau als dos joves. Quan estan a alta mar, han d'esquivar mil perills i fins i tot arriscar la vida per aconseguir el tresor que, finalment, és confiscat pel Govern espanyol.
- 22.30 Jazz. Chicago Blues Festival.
- 23.45 F1 d'emissió.



- 10.25 Journal des sourds et malentendants.
- 10.45 Le bar de l'escadille.
- 13.00 A2 Midi.
- 13.35 V.
- 14.40 Les jeux du stade.
- 19.15 Des chiffres et des lettres.
- 19.40 Affaire suivante.
- 20.00 Le journal.
- 20.30 Michael Sardou au palais des congrès.
- 21.40 Les brigades du tigre.
- 22.40 Rigol'été.
- 23.30 Journal.
- 00.00 Fin des émissions.



- 14.00 Objectif santé.
- 14.30 Sports-loisirs.
- 17.30 L'abbé Farin.
- 18.30 La nouvelle affiche.
- 19.15 Actualités régionales.
- 19.35 Disney Channel.
- 19.40 Gil et Julie.
- 20.30 Disney Channel.
- 20.30 Soir 3.
- 22.15 Le divan.
- 22.35 Histoires singulières.
- 23.30 Pélude à la nuit.
- 00.00 Fin des émissions.



07.45 Carta de ajuste.  
08.00 Buenos días.  
09.00 Por la mañana.  
09.35 Los ricos también lloran. (II parte).  
10.00 Noticias, conexiones con el exterior y concurso.  
11.35 Rituales.  
12.30 Avancé de l'Informatiu.  
12.35 El príncipe regent.  
13.30 So-terrani.  
14.00 L'Informatiu.  
15.00 Telediario 1.  
15.35 Fama. «La primera vez». Nicole rechaza la idea de Jesse de llegar a una relación más íntima.  
16.30 La tarde.  
17.55 Avancé Telediario.  
18.00 La aldea del Arce. «Un pueblo sólo para niños».  
18.30 Mundo Disney. «El secreto del valle perdido».  
19.30 Más vale prevenir. «Las nuevas vacunas».  
20.00 La hora de Bill Cosby.  
20.30 Telediario 2.  
21.05 Europa. «Italia».  
22.10 Viernes cine. «Luces de bohemia». (1985). Director: Miguel Ángel Díez. Intérpretes: Francisco Rabal, Agustín González, Fernando Fernán-Gómez, Berta Riaza, Imanol Arias, Mario Pardo y Vicky Lagos. Max Estrella, poeta derrumbado por la ceguera y el hambre ha muerto. Su velatorio adquiere un dramatismo especial con la llegada de su amigo y lazarillo don Latino de Hispálias. Este es duramente acusado por la hija de Max de la muerte del padre.

23.50 Cortometraje. «El hombre pollo».  
00.00 Telediario.  
00.20 Teledaporte.  
00.30 Despedida y cierre.



08.15 Antiope 1.  
08.45 La Une chez vous.  
12.00 Flash infos.  
12.05 Tournez... manège.  
13.00 Le journal de la Une.  
13.50 Opération trafics.  
14.45 Croque-vacances.  
16.30 Des clips dans mon quatre heures.  
18.00 Mini-journal.  
18.15 Mannix.  
19.10 Santa Barbara.  
19.35 La roue de la fortune.  
20.00 Le journal de la Une.  
20.35 Pourquoi tu tousses?  
22.10 Capitaines courageux.  
00.15 Une dernière.  
00.30 Le sixième sens.  
01.20 T.S.F.



14.55 Carta de ajuste.  
15.05 Atletismo. En directo, desde Roma, segundo campeonato del mundo de Atletismo.

19.30 Baloncesto. Desde el pabellón municipal deportivo del Puerto de Santa María, encuentro entre las selecciones de España y Finlandia correspondiente al campeonato de Europa femenino.

21.00 Las cuentas claras. «El turismo, una reconversión necesaria». El futuro del turismo español pasa por una reconversión. Es necesario un ordenamiento distinto del sector y desarrollar otras clases de turismo, como el cultural, el deportivo, o el de alto nivel adquisitivo.

21.30 El arte de vivir. «Festival de Santes: Ojos adentro». La ciudad francesa de Santes ha conseguido que su festival de música sea uno de los más importantes de Europa. Este año lo ha dedicado a la música española.

22.00 Concierto. «Orquesta municipal de Valencia».

23.20 Tiempos modernos. En el programa de hoy tendremos una entrevista con Francisco González Ledesma, ganador del premio planeta con «Crónica sentimental en rojo». Visita a la exposición titulada «Ruben, co-pista de Tiziano». Veremos la exposición que René de Costa ha montado con motivo del congreso internacional de intelectuales y artistas de Valencia sobre el chileno Vicente Huidobro etc.

00.20 Despedida y cierre.



06.45 Télématin.  
09.35 Rush.  
10.25 Itinéraires.  
12.00 Midi Flash.  
12.05 L'académie des 9.  
13.00 A2 Midi.  
13.45 La star et le milliardaire.  
15.20 Rue Carnot.  
15.45 Sports été.  
19.05 Des chiffres et des lettres.  
20.00 Quoi de neuf, docteur?  
20.30 Le quatrième gala de la presse.  
22.45 Journal.  
22.55 Souper des stars.  
00.05 Fin des émissions.



07.45 Carta de ajuste.  
08.00 Buenos días.  
09.00 Por la mañana.  
09.35 Los ricos también lloran. (II parte).  
10.00 Noticias y conexiones con el exterior y concurso.  
11.35 Rituales.  
12.30 Avancé de l'Informatiu.  
12.35 Palmerstown.  
13.30 Musical mots.  
14.00 L'Informatiu.  
15.00 Telediario 1.  
15.35 Fama. «Ebenzer Morloch».  
16.30 La tarde.  
17.55 Avancé telediario.  
18.00 Barrio Sésamo. «Una tarde en casa».  
18.30 Heidi. «A dónde ha ido Pitchy?».  
19.30 Heidi pierde a «Pitchy», su pajarito preferido, y su abuelo trata de evitar la tristeza de la niña.

19.00 Nuestros árboles.  
19.30 Todos juntos. «Nena» (Bélgica). Nena es la menor de dos hermanas. Es normal y muy traviesa. Gracias a sus juegos se ve en una situación peligrosa que los mayores consiguen resolver con gran esfuerzo.  
20.00 La hora del lector. «Lucía Bosé».  
20.30 Telediario 2.  
21.05 Qué noche la de aquel año. Recordando la historia de la música pop española, llegamos con este programa al año 1974, y contamos con las actuaciones de Mariana del Mar Bonet y Joan Manuel Serrat.

22.05 Sesión de noche. «Bola de fuego» (1941). Director: Howard Hawks. Intérpretes: Gary Cooper, Barbara Stanwyck, Oscar Homolka, Dana Andrews, Dan Duryea.  
00.00 Telediario 3.  
00.20 Teledaporte.  
00.30 Testimonio.  
00.35 Despedida y cierre.



08.15 Antiope 1.  
08.45 La Une chez vous.  
09.15 Croque vacances.  
10.00 Puisque vous êtes chez vous.  
12.00 Tournez... manège.  
13.00 Le journal de la Une.  
13.50 Opération trafics.  
18.00 Mini-journal.  
18.15 Mannix.  
19.10 Santa Barbara.  
19.35 La roue de la fortune.  
20.00 Le journal de la Une.  
20.30 Météo.  
20.35 Fefe de Broadway.  
23.15 Histoires naturelles.  
00.30 TF1 actualités.  
00.50 Le sixième sens.



13.05 Carta d'ajust.  
13.25 Començament d'emissió.  
13.30 Servei d'informació agrària.  
13.45 TV3, segona vegada. «30 minuts»  
15.00 Telenotícies migdia.  
15.30 Magnum. «Cura't tu mateix».  
16.25 Pel·lícula. «La lliga-cama de Gertie». (1943). Director: Alan Dwan. Intèrpretes: Dennis O'Keefe, Marie McDonald, Barry Sullivan, Binnie Barnes. Ken es un gran científic però és un desastre amb les dones. Ha d'assistir a un judici perquè explicuï la compra que va fer d'una lliga-cama valerosa per una antiga amiga i això l'inquietava. Ken acaba de ser elegit membre de la societat de recerques científiques.

18.00 Fi d'emissió.  
19.00 International headlines.  
19.30 Hèrcules el forçut.  
20.00 El grumet.  
20.30 Telenotícies vespre.  
21.00 Gent del barri. Saeed, com Naima, ha canviat d'imatge, decideix tallar-se el bigotí. Les coses li van bastant bé. Ian i Kelvin, però, segueixen diners, decideixen fer jerséis amb la màquina de tricotar de Kathy. Sue no reacciona i el seu matrimoni s'en ressenteix.

21.30 Perry Mason. «El cas del semental espartà». Jo Ann Blanchard demana ajuda a Perry Mason quan John Brant, un vell ric i paràlitic, li agafa un cavall de carreres molt bo com a pagament d'una hipoteca que té sobre una propietat seva.  
22.30 Telenotícies.  
24.00 Galeria oberta. «Paulovsky».  
00.15 Bona nit.  
00.20 Fi d'emissió.



12.30 Colargol.  
12.35 Le crayon enchanté.  
12.45 40° à l'ombre de la 3.  
14.30 Les films de l'été.  
17.30 Le manège enchanté.  
18.30 Les Papas.  
18.35 Fortune.  
19.00 19-20.  
19.55 Inspecteur Gadget.  
20.05 La classe.  
20.35 La belle et le cavalier.  
22.20 Soir 3.  
22.45 Mini-film.  
23.20 Prélude à la nuit.  
23.35 Fin des émissions.



14.55 Carta d'ajust.  
15.05 Atletismo. En directo desde Roma, el campeonato del mundo de atletismo.

21.00 El mundo es un escenario. «Admiteme, coro a esta historia». En este último programa, Ronald Harwood habla del teatro de nuestros tiempos y se pregunta si realmente vivimos en una época de creación intensa. En el año 1950, en Londres, nació un nuevo grupo de actores y autores. Utilizando la obra «Look back in anger», de Osborne, como punto de partida, Ronald Harwood contempla el panorama en Francia, Italia y Alemania, durante la primera mitad del siglo, para revelar las fuerzas que conducen al teatro contemporáneo, capaz de realizar muchos cambios y en el que están desarrollando unas formas de drama con mucha fuerza.

21.55 El tiempo es oro. Concurso en el que se cuentan tanto la exactitud en las respuestas como el tiempo invertido en efectuárlas, y donde se puede ganar más de un millón de pesetas.

22.55 La buena música. «De los flamencos: Ramon». Combinar una serie de elementos de belleza propia y diversa en una ciudad armoniosa es la base del arte; la conjugación de ramas y flores en un ramo es artesanía que al programa «Ramo» conjunta diversos momentos flamencos en el marco de una meditación floral».

23.50 Despedida y cierre.



06.45 Télématin.  
09.35 Le privé.  
11.55 Météo.  
12.05 L'académie des 9.  
13.00 A2 Midi.  
13.45 Nuits secrètes.  
15.30 Rue Carnot.  
15.55 Sports été.  
19.35 Des chiffres et des lettres.  
20.00 Le journal.  
20.30 Dead zone.  
22.10 Le débat.  
23.15 Le journal.  
23.20 Les fustrés.  
23.35 Fin des émissions.



- 07.45 Carta de ajuste.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. Luis Alberto dice a su padre que está decidido a abandonar a Mariana.
- 10.00 Noticias, conexiones con el exterior y concurso.
- 11.35 Rituales.
- 12.30 Avancé de l'informatiu.
- 12.35 El príncip regent.
- 13.30 Noves veus, música jove.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 Fama. «Broadway Danny Amatulo».
- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avance Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «La compañía de Espinete».
- 18.30 La vuelta al mundo de Willy Fog. «Destino a Nueva York».
- 19.00 A tope. Actuaciones de Escorial Oriental, The Long Ryders, Jaky Graham, Blow Montkeys, Mott Ley Cru, Madonna y U-2.
- 20.00 Las chicas de oro.
- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 El Edén. Invitados: Esperanza Roy (vedette), La Vella Dixieland (musical), The Kims (cómicos), Wurre-wurre (cómicos).
- 22.10 Corrupción en Miami. «Definitivamente Miami». Tubbs y Crockett esperarán encontrarse con el señor Clemente, dueño y señor de la organización del crimen. Joe Dalva explica que Clemente insiste en encontrarse con su hermana María Rojas. Contra los deseos de Castillo, María está obligada a encontrarse con su hermano, a quien ella teme. Esta es mi tierra. «Mallorca».
- 23.00 Telediaro 3.
- 00.20 Teledeporte.
- 00.30 Despedida y cierre.



- 17.45 Carta d'ajust.
- 18.00 Colleccionistes.
- 18.25 Avancé de l'informatiu vespre.
- 18.30 D'Arracat i els tres gossos mosqueters.
- 19.00 Misteri.
- 19.30 Què vol veure?
- 20.00 L'informatiu vespre.
- 20.30 A la tercera va la vençuda. Sete d'humor.
- 21.00 El pulso de Hollywood. «Asedio». Vance Bates, un peligroso delincuente, traficante de drogas y armas, y asesino de un federal, es localizado en Hollywood.
- 21.50 Tendido cero. Programa dedicado a la actualidad taurina con reportajes y entrevistas relacionadas con el mundo de los toros.
- 22.20 Fin de siglo. Invitados: Victor Ullate (baileín y coreógrafo), Luis Saraliqui (abogado), Rosa Oliva (astrologa) y Arturo Castilla (empresario de circo). Y las actuaciones de Green on Red, Gerardo Núñez y David Knopfler.
- 23.50 Tiempos de crear.
- 00.05 Despedida y cierre.



- 18.00 Fi d'emissió.
- 19.00 International Headlines.
- 19.30 Hércules, el forçut.
- 20.00 El Grumet.
- 20.30 Telenotícies vespre.
- 21.00 Gent del barri. Al final, Arthur deixa que Michelle agafi el seu torn a la bogaderia. Ella se sent una mica culpable i ho diu a Pauline. Saced y Naima no han obert la botiga en tot el dia i Pete i Kathy decideixen passar per casa seva per esbrinar què els succeeix... i resulta que han decidit passar tot el dia al lliet.
- 21.30 Simon i Simon. «Oll amb coartada». A.J. y Rick es dona compta que el cas que estan investigant: la desaparició d'una persona, és, en realitat, un cas d'assassinat, però l'únic sospitós té una conratada perfecta: en el moment de l'assassinat estava volant.
- 22.30 Angel Casas Show.
- 24.00 Telenotícies.
- 00.15 Bona nit.
- 00.20 Fi d'emissió.



- 12.30 Colargol.
- 12.35 Le crayon enchanté.
- 12.45 40° à l'ombre de la 3.
- 17.00 Vive la vie.
- 17.30 La manège enchanté.
- 17.35 Les gamins de Baker Street.
- 18.30 Les pappas.
- 18.35 Fortune.
- 19.00 19.20.
- 19.55 Inspecteur Gadget.
- 20.05 La classe.
- 20.30 Chantons sous la mode.
- 21.55 Thalassa.
- 22.40 Soir 3.
- 23.05 Auteurs Studio.
- 00.10 Fin des émissions.



- 07.45 Carta de ajuste.
- 08.00 Buenos días.
- 09.00 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. Conociendo la verdad, Beto aclara sus dudas a Marisabel y se hacen novios. Luis Alberto no encuentra a Beto con Chole y le dice que regresará más tarde. Más tarde va a hablar con Victoria. Humberto recuerda a Lili que será mejor que se vaya buscando otro novio porque a Beto ya le ha perdido. Luis Alberto vuelve a buscar a Beto y Chole le dice que está en casa de Mariana.
- 10.00 Noticias y conexiones con el exterior y concurso.
- 11.35 Rituales.
- 12.30 Avancé de l'informatiu.
- 12.35 El príncip regent.
- 13.30 Jazz.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 Fama. «Decisiones». En las pruebas de admisión de nuevos alumnos de la escuela, Leroy debe tomar la difícil decisión de no admitir a un antiguo amigo del barrio.
- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avance Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «La magia de Espinete».
- 18.30 Musiquisimos.
- 19.00 Pippi Calzaslargas. «Pippi y las primeras nieves». La nieve llega por primera vez y Pippi sale a disfrutar de ella. Se avientan las vacaciones de Navidad y justamente ahora es cuando Pippi decide ir al colegio para sentirse la alegría de tomarse las vacaciones.
- 19.30 Con las manos en la masa. Programa dedicado a este material.
- 20.00 Telediaro 2.
- 20.30 Teledeporte.
- 00.15 Despedida y cierre.



- 21.05 Fortunata y Jacinta.
- 22.10 Ciclo de películas olímpicas.
- 23.55 A media voz. «Hilario Carnacho».
- 00.20 Telediaro 3.
- 00.40 Teledeporte.
- 01.50 Despedida y cierre.



- 16.05 Carta d'ajust.
- 16.20 Atletismo. En director desde Roma, segundo campeonato del mundo de atletismo.
- 21.00 XXXIII certamen nacional de Havaneras y polifonía. Resumen de este certamen.
- 22.00 Jueves cine. «La invasión de los ultracuerpos». (1978). Director: Philip Kaufman. Intérpretes: Donald Sutherland, Brooke Adams, Leonard Nimoy, Verónica Cartwright. Elizabeth vivía tranquilamente entre su amigo y Matthew, su admirado jefe en el ministerio de la salud, hasta el día en que nota algo extraño a su amigo. Su aspecto exterior es el mismo, pero repentinamente se vuelve frío, distante. Y en San Francisco otras personas se extrañan de idénticos fenómenos ocurridos a gente cercana. Matthew, a quien Elizabeth le confía sus temores, está en principio incrédulo, pero acaba creyendo visualmente la mutación que sufre durante el sueño de una de sus amigas: una especie de planta gigantesca produce un ser idéntico a su víctima mientras el «original» queda esterilizado.
- 23.55 Metrópolis. «Atles-87: Nan Goldin y Mas Vadukul. Grace Lam». Jornadas sobre fotografía que se han celebrado en el festival de Atles-87 y obras de los fotógrafos Nan Goldin y Mas Vadukul.
- 00.25 Despedida y cierre.



- 13.00 Carta d'ajust.
- 13.30 Servei d'informació agrària.
- 13.50 TV3, segona vegada. «Angel Casas show».
- 15.00 Telenotícies migdia.
- 15.30 Magnum. «Un partit de bàsquet».
- 16.25 Pel·lícula. «Perversitat» (1946). Intèrprets: Edward G. Robinson, Joan Bennett, Dan Duryea. Christopher Cross, un caixer malcasat, té una inesperada aventura amb Kitty i s'enamora. Ella li fa creure que l'estima i li dona ànims perquè practiqui la seva afició a la pintura. Kitty i el seu amant, Johnny, venen les pintures de Christopher i ella es fa passar per l'autora; dels quadres que aviat creen sensació. Finalment, Christopher ho descobreix tot i mata a Kitty però culpen a Johnny del crim.
- 18.30 Fi d'emissió.
- 19.00 International Headlines.
- 19.30 Hércules el forçut.
- 20.00 El gran casino elèctric.
- 20.30 Telenotícies nit.
- 21.00 Gent del barri. Michelle té una llarga conversa amb Den sobre els seus problemes però el seu humor millora quan Lou li diu que li donarà 150 lliures com a regal del seu setzè aniversari. Den torna a cridar a Jan. Naima reb una carta anònima en la qual li diuen que Saede realitza visites regulars a un burdell.
- 21.30 Ràdio Cinemati. «Un malentès radiofònic».
- 22.00 Guaita que fan ara! Espai que recollirà els millors moments del programa «No passa res».
- 22.30 Temps d'estiu.
- 00.05 A tot esport.
- 00.20 Bona nit.
- 00.25 Telenotícies nit.
- 00.25 Fi d'emissió.



- 12.30 Colargol.
- 12.35 Le crayon enchanté.
- 12.45 40° à l'ombre de la 3.
- 17.00 Vive la vie.
- 17.30 La manège enchanté.
- 17.35 Les gamins de Baker Street.
- 18.30 Les pappas.
- 18.35 Fortune.
- 19.00 19.20.
- 19.55 Inspecteur Gadget.
- 20.05 La classe.
- 20.30 Madame X.
- 22.10 Soir 3.
- 22.35 Déchibis.
- 23.35 Fin des émissions.

VIDEO

ESTEVE RIBES

«El hermano bastardo de Dios»

# La guerra civil espanyola, en els records de José Luis Coll

Molt s'ha parlat del suposat oportunisme d'alguns directors que, al llarg de l'any passat, realitzaren pel·lícules on es mostrava la guerra civil o les seves conseqüències («Dragon Rapide», «Mambrú se fue a la guerra») i «Me hace falta un bigote» foren alguns d'aquests films, tot coincidint amb el 50 aniversari del conflicte. Una de les pel·lícules més originals i potser menys comercials de les que tractaren aquesta temàtica és «El hermano bastardo de Dios», que ha estat editada per CBS/Fox menys d'un any després de la seva estrena.

«El hermano bastardo de Dios» està basada en la novel·la de José Luis Coll, un text que, com es pot suposar, no té res a veure amb els acudits que l'han fet famós, juntament amb Fernando Sánchez Polack, «Tip». És una història clarament autobiogràfica, Coll recorda els anys de la guerra civil, en què era un nen que amb prou feines podia entendre el que passava. Partint d'aquest record infantil, el director Benito Rabal ha volgut que la guerra no es vegi excessivament identificada en el film, de manera que les experiències dels personatges es poden aplicar a qualsevol altre conflicte. En el film, interessa més explicar unes petites històries que posar-se a analitzar la guerra civil, així que la trama evoluciona sense donar dates exactes, excepte al principi, que ens situa al 1935. Més tard, se'ns fa saber l'inici de la guerra, el seu desenvolupament i el final,



Els principals protagonistes del film de Benito Rabal.

sense mostrar dades de calendari ni fer-nos veure un seguit d'explosions i morts. D'una manera més subtil, Benito Rabal pretén captar aquesta evolució mitjançant l'entorn dels personatges i els canvis que experimenta l'aspecte físic dels protagonistes.

Aquest és el primer treball com a director del fill de Francisco Ra-

bal, que ja tenia una experiència força important en curt-metratges, el teatre i en col·laboracions amb altres directors com a ajudant de direcció. El fet d'haver escollit la novel·la de José Luis Coll com a tema per al seu debut és que, després d'haver-ho intentat amb altres històries, sense resultat, Mario Camus (amb qui havia

col·laborat com a ajudant de direcció a «Fortunata y Jacinta») li proposà portar al cinema «El hermano bastardo de Dios». Rabal quedà convençut després de llegir el llibre, i Mario Camus, juntament amb el mateix José Luis Coll, actuaria com a supervisor del guió, escrit per Rabal i el seu cunyat, Agustín Cereales.

Parlant de parentesc, un dels aspectes més insòlits de la pel·lícula és el seu caràcter de film familiar. El nen protagonista, Paquito Rabal, és el fill del director, escollit amb el vist-i-plau de l'autor del llibre original, i els avis del personatge han estat interpretats pels seus avis en la vida real, Francisco Rabal i Asunción Balaguer, pares de Benito Rabal, per als quals foren escrits els seus personatges en el guió. En el cas d'Asunción Balaguer, el director volgué substituir-la per una altra actriu, perquè no resultés massa sospitós, però aquesta li va fallar i la seva mare va haver d'incorporar-se al rodatge del film. En tot cas, cal dir que Benito Rabal no ha tingut cap mena de complex a l'hora de dirigir els seus familiars i la seva actitud no ha estat la d'un director inexpert que s'amaga darrera l'experiència dels actors. Concretament, Francisco Rabal fa un paper força allunyat dels personatges amb boina que l'han caracteritzat en els darrers anys. La seva gran categoria com a actor aporta la resta, de la mateixa manera que tots els altres intèrprets ens fan totalment creïbles els seus personatges.

Benito Rabal demostra la seva experiència en altres camps de la professió, exercint un gran domini tècnic i moltes ganes de fer cinema en cada seqüència, si bé és José Luis Coll qui queda com a «autor» definitiu, després d'haver-hi posat la seva veu com a narrador.

CINE

EDMON ROCH

# «Tres amigos», la comèdia de l'estiu

L'estiu solia ser l'època idònia per a la reposició dels productes còmics considerats més o menys atemporals, de manera que era rara la temporada en què no poguéssim admirar l'habitual Charlot o aquell germans Marx que tant havia fet riure els nostres pares, o, amb l'arribada de l'art i assaig, alguns Jacques Tati o Ernst Lubitsch. Aquest any, però, només el «Tres amigos», de John Landis i la regular «Cita a ciegas» de Blake Edwards ens han portat les poques, poquíssimes riallades d'aquests mesos tan xafogosos.

Hem de confessar que la primera vegada que vàrem anar a veure «Tres amigos» ho fèrem amb certes reserves, sobretot amb el record encara fresc de l'horrible «Espías como nosotros», amb la qual «Tres amigos» comparteix director (John Landis), actor (Chevy Chase) i músic (Elmer Bernstein). A més a més, el seu gran èxit als Estats Units, on la tant ben intencionada com mediocre «Cocodrilo Dundee» es pot convertir en el major èxit còmic de la història i on triomfen productes tan insuportables com «Loca Academia de Política», tampoc deixava de ser sospitós. Afortunadament, però, aquest cop ens equivocàvem:



John Landis conversant amb Chevy Chase, en una pausa del rodatge de «Tres amigos».

«Tres amigos» és una de les millors comèdies dirigides al gran públic que dels EE.UU. ha sortit en els darrers temps.

Dirigida amb mà segura per un John Landis a anys llum del de «Espías como nosotros» —sembla estrany com entre la distreta «Cuando llega la noche» i la notable «Tres amigos» el mateix Landis pogués signar un producte tan dolent— escrita per Randy Newman, Steve Martin i Lorne Michaels, i interpretada per Chevy Chase,

Steve Martin i Martin Short, «Tres amigos» no solament és una comèdia notable —la comèdia de l'estiu— sinó també un producte intel·ligent, estranyament ben escrit, on tot (o quasi tot) funciona a la perfecció. Entre moltes altres coses, destacaria el seu humor efectiu i enginyós, que no cau mai en la grolleria i que es permet tocs deliciosament absurds, gairebé surrealistes; la cinefília de Landis, respectuosa i edificant —exemplar el tros de pel·lícula muda—; la in-

terpretació perfecta de principals i secundaris —¿qui ha comès l'heroicitat, gairebé el miracle, de transformar l'insofrible Chevy Chase en graciosos?—, o la música, de molts quilats, signada per uns inspiradíssims Elmer Bernstein i Randy Newman (les cançons). En definitiva: una pel·lícula per al gran públic —sense excepcions— per passar una bona estona.

No volem acabar aquest comentari, però, sense parlar de l'altra cara de la moneda de les nostres cartelleres estiuenques, cara —o sigui, creu— que ens ve exemplificada per «Arma letal» i «Superman IV».

Quan féu «Superman III», Christopher Reeve jurà no tornar a interpretar mai més aquest personatge. Desgraciadament no ha estat així, i quan els de la Cannon comparen els drets de la sèrie als Salkind, Christopher Reeve acceptà interpretar l'home d'acer de nou, a canvi de col·laborar en el guió. Els resultats no podien ser més desastrosos: pèssimament dirigida, amb un guió d'una nul·litat total i amb un increïble desaprofïtament de la pantalla gran i del Dolby Stereo, horrorosament doblada, «Superman IV. - En busca de la paz» es permet, a més a

més, malbaratar l'excel·lent partitura de John Williams amb la seva nefanda utilització. A destacar també uns horribles efectes especials —trucatges abominables, superposicions escandaloses— made in Cannon (recorden els de «Las minas del Rey Salomón» versió Chamberlain?) que acaben de fer de «Superman IV» una pel·lícula només recomanable a menors de sis anys.

I per finalitzar, un breu comentari sobre «Arma letal», de Richard Donner, autor de pel·lícules tan dispars com «Lady Halcón» i «Los Goonies». «Arma letal» és un producte efectista al 100%, que no solament compta amb un excel·lent trailer —indubtablement, el millor del film— sinó també amb algunes escenes realment molt ben dirigides, però que acaba resultant desprovist de tota efectivitat gràcies a un guió repetitiu que proposa la violència com a fi. El més lamentable del cas és que aquesta pel·lícula tan dura i violenta, que no només incita a l'ull per ull sinó també al suïcidi, que aquesta mena de Rambo de «aqualitat» sigui vista per una sala plena de públic menut, molt menut, que l'aplaudeix i riu. Realment incompreensible.

FILATELIA

XAVIER ROMERO

COMENTARIO  
SEMANAL

Hoy se clausura en Torroella de Fluvià la IV Mostra de col·leccionisme, que desde el pasado viernes ha podido ser visitada en la sala de exposiciones de las antiguas escuelas, patrocinada por el Ayuntamiento de la localidad; la Comisión de Fiestas y el Centre d'Estudis del Baix Fluvià.

La presente exposición está en la línea de calidad y variedad de las anteriores, y cabe felicitar a todos los coleccionistas que han colaborado, por ese trabajo y, por qué no decirlo, la generosidad que demuestran al presentar al público el producto de su trabajo y dedicación de muchos años. El día de la inauguración hubo un acto muy cordial, en el transcurso del cual se entregaron medallas conmemorativas a los expositores del año pasado.

Exposición de  
coleccionismo en  
Cassà

Se está preparando en Cassà de la Selva una exposición de coleccionismo, que presentará este cronista, y que contando con la colaboración del Ayuntamiento, de la Escola d'Adults y de la Sociedad Filatélica Gerundense, estará abierta del 11 al 20 de septiembre, abarcando de esta forma dos festividades en el pueblo, la de la Diada Nacional de Catalunya y la de la Fira de Santa Tecla.

A lo largo de unos 38 cuadros, se mostrarán casi una treintena de temáticas: monedas, billetes, cromos, revistas, cuentos, postales, sellos, grabados, programas de cine, vitolas, documentos antiguos, medallas, acciones, etc., en un repaso que pretendemos divulgativo y para el que ya se ha previsto la visita de los colegios. Todos los visitantes, especialmente los de edad juvenil, recibirán un pequeño obsequio de un lote de sellos, que en colaboración con SOFIGE se está preparando, además del reparto de folletos informativos de las emisiones filatélicas españolas y otros detalles.

La exposición tendrá por marco la Casa de Cultura de «la Caixa» en Cassà, perfectamente acondicionada para este tipo de actos, estando abierta directamente de 5 a 9 de la tarde y los festivos de 11 a 2 del mediodía y habiéndose programado la visita oficial de las autoridades para el día 18, dentro de los festejos de la Fira de Santa Tecla.

Se está preparando, asimismo, una nueva exposición, que en el mismo local y para las fiestas de Navidad, tratará de Postales Antiguas (2ª parte), continuación de la que ya presentamos el pasado mes de junio para la Festa Major y que comprenderá temas eminentemente topográficos de pueblos y ciudades.

# Los matasellos de Exfilna '87



Estos son los matasellos especiales que se dedicarán a Girona y a la Costa Brava, dentro de la amplia serie concedida a la Exposición Filatélica Nacional '1987.

La Exposición Filatélica Nacional que se celebrará este año en Girona, y que es la oficial de la Federación de Sociedades Filatélicas, FESOFI, contará con una interesante serie de matasellos especiales, que la Sociedad Filatélica Gerundense, como entidad organizadora del certamen, ha querido dedicar a la provincia.

Estos matasellos especiales o conmemorativos, que colaboran eficazmente en el lucimiento pos-

tal y filatélico de cualquier exposición, irán apareciendo diariamente y su presentación se hará en el stand de la Dirección General de Correos y Telégrafos, ubicado en la primera planta del Edificio Fórum, de «la Caixa», sito en la calle Albareda de nuestra ciudad.

El primer día de exposición, el 24 de octubre, se darán a conocer el matasellos de primer Día de Circulación y el propio de la misma Exposición. Esto será a las 10 de la

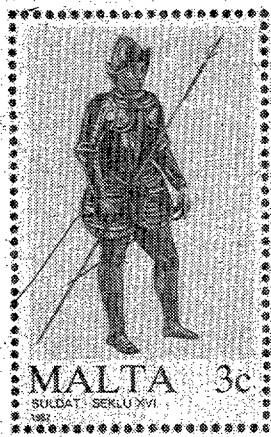
mañana, momentos antes de proceder a la inauguración oficial por parte del President de la Generalitat y demás autoridades.

El día 26, le tocará el turno al matasellos especial denominado «Banyoles Olímpica»; el día 27, al de «La ruta del Románico», en honor del Monasterio de Ripoll; el día 28, será el titulado «Girona m'enamora», recordando la riqueza monumental de la ciudad; el día 29, el de «Los Atletas Cósmicos», de

Salvador Dalí, y el día 31, el que refleja la Costa Brava.

En este número, les mostramos las ilustraciones de los correspondientes a Girona y a la Costa Brava, cuños o matasellos que ayudan considerablemente a la promoción turística y cultural de los lugares aludidos, toda vez que a través de los correos viajarán a los lugares más dispares y alejados.

## Uniformes de Malta



Los cuatro sellos que Malta ha dedicado a sus antiguos uniformes.

La administración Postal de la Isla de Malta emitió recientemente una serie de cuatro sellos, de 3, 7, 10 y 27 c., dedicados a los antiguos uniformes de la Orden, que tanto nombre ha dado a aquel pequeño territorio situado al sur de Italia y hasta hace pocos años colonia británica.

En dichos faciales se representan, respectivamente, a un soldado del siglo XVI, un comandante de igual período, un abanderado del siglo XVIII, y un general de esa época. Todos ellos portan bien vi-

sible en su pecho, a excepción del soldado, por ir con armadura, la gran cruz blanca, distintivo de la Orden de Malta.

Esta organización religioso-militar, conocida como la de San Juan de Jerusalén, existió entre los años 1530 y 1798, siendo reconocida por el Emperador Carlos V y destacándose en su lucha contra el Imperio Otomano, llegando a tener gran influencia en todo el Mediterráneo y siendo colmada de honores y posesiones por los monarcas de entonces.

## 200 años de circo en Suecia



La hoja-bloque que conmemorará el segundo centenario del arte circense en Suecia.

A mediados del mes de octubre de 1787, un inglés llamado James Price y su compañía de domadores de caballos empezó a actuar en Estocolmo. Además de los ejercicios ecuestres se demostró la «Fuerza de Hércules» y se presentó el baile en la cuerda floja; esta última actuación la ejecutaba la señora Price, destacada artista del grupo.

Con tal motivo, y al cumplirse el segundo centenario, la Administración Postal Sueca pondrá en circulación el próximo 10 de octubre una hojita-bloque, al precio de ocho coronas, y compuesta por tres sellos de 2,10 coronas de facial cada uno.

Con esta famosa compañía, se llegó al circo moderno que

conocemos en la actualidad, surgiendo de cantidad de países un gran número de artistas que se subían a la caravana del circo para recorrer los más remotos pueblos y ciudades. Precisamente, el país escandinavo tiene gran tradición en este espectáculo, habiendo vivido algunos momentos de esplendor como es el caso de la década de 1890, cuando la ciudad de Gävle llegó a convertirse en un centro del arte circense sueco.

Actualmente, y por desgracia, aquellos entrañables circos han ido desapareciendo, conservándose un reducido número que logra sobrevivir a duras penas y que aún hace las delicias de pequeños y grandes en las ferias y fiestas mayores.





## TRIBUNA ABIERTA

JOSE M<sup>a</sup> GIRONELLA

## Rodeados de misterios

Es un hecho indubitable que vivimos rodeados de misterios, o de un solo gran misterio geminado en infinitos pedazos. Si queremos andar por el mundo con los ojos vendados, sin detenernos a meditar, todo discurre por cauces normales. «Es la vida», decimos, lo mismo si estalla una guerra, que si se descubre la penicilina, que si se produce un eclipse solar. Todo depende de nuestra capacidad de asombro, de nuestra curiosidad, de nuestra tendencia a ser sujetos pasivos o, por el contrario, sujetos de reflexión. Hay niños que rompen los juguetes para saber lo que esconden dentro, hay otros niños que se contentan con que la muñeca lllore y tome el biberón o con que el tren eléctrico arranque, dé la vuelta y regrese sin trabas a su punto de partida.

Sin la menor pretensión de superioridad, declaro pertenecer, por temperamento, a la raza de los niños que rompen los juguetes. Me gusta indagar, averiguar, cuestionar al vecino, al desconocido, consultar mapas y preguntarle al infinito. Ni que decir tiene que a menudo pego un salto de alegría porque una voz secreta o unas palabras sapientes me resuelven la duda, mi crucigrama particular; pero confieso que son muchas más las veces que me declaro derrotado, que he de aceptar que el enigma me excede, que otro día será.

Y lo curioso es que a medida que avanzo en años mi perplejidad va en aumento. En vez de «crecer en sabiduría», diríase que crezco en ignorancia. Todo se me antoja sutilísimo, complejo, y podría pasarme horas contemplando un mirriápod —un ciempiés— o un mi-

crósuro que gira y gira. ¿Cómo es posible que los sonidos permanezcan ocultos, hibernados, en el disco? ¿Cómo es posible que ese señor que se ve en el espejo sea yo? Desde que vivo en el campo, los enigmas se han multiplicado. Entre otras cosas, han empezado a preocuparme el mundo de los pájaros y la meteorología. Las nubes, el viento, la humedad. Hay nubes como sueños infantiles, otras preñadas de turbios presagios. A Kazantzaki —lo he escrito varias veces— le gustaba decir: «Dios se ha hecho lluvia», «Dios se ha hecho amanecer radiante»; a mi me gusta decir: «Sospecho que mañana nevará en los Alpes y en mi corazón».

A falta de un Catálogo de Misterios, colocados por orden de impenetrabilidad, cada cual ha de habérselas con aquellos que mayormente lo intrigan o lo atestiguan. Conocí a un hombre cuyo misterio personal era la incapacidad de «amar». Quería amar a personas y cosas y no podía. Era egoísta, ombliguista y cuando leía que hay misioneros que por amor lamen las llagas de los leprosos, se llevaba las manos a la cabeza y se sentía el más desgraciado de los mortales. Conocí a otro, astrólogo de profesión, que andaba de cabeza por el yogur. El yogur, su principal alimento, le tenía ensimismado. No alcanzaba a comprender el proceso de su elaboración y tuvo la desdicha de topar con la definición que de él puede leerse en antiguas ediciones del Diccionario Enciclopédico Salvat: «Yogur: nombre que dan los turcos a la leche cuajada de los búlgaros». Un misterio con todas las de la ley. Personalmente, he de decir que

uno de los secretos que con mayor tenacidad me persiguen es el que implica esa cosa huidiza que llamamos Tiempo. ¿Qué es el Tiempo? El ahora no existe, pues en cuanto terminamos de pronunciar la palabra ya estamos en el después. El Tiempo conlleva tantas posibilidades especulativas que no es raro que haya preocupado a todos los filósofos y creadores que en el mundo han sido, desde los poetas védicos y Chang Ch'ao, pasando por Aristóteles y los mayas, hasta llegar a Shakespeare (obsesionado), a Emerson («el veneno es más seguro que el tiempo») y a ese gran malabarista del tema cuyo nombre es J.B. Priestley. Chang Ch'ao, como buen oriental, para aludir al tiempo buscaba siempre puntos de referencia abstractos: «Nos conocimos cuando aquellos tres soles azules, ¿te acuerdas?». «Murió cuando el monzón esperado acababa de beberse a sí mismo».

San Agustín ha tratado como pocos el arcano del tiempo y, sobre todo, ahondando en él descubrió que hay misterios que tal vez lo sean por la imposibilidad de expresarlos por medio de la palabra. En efecto, el obispo de Hipona, que al fin y al cabo era hijo de la duda, escribió: «Así, pues, ¿qué es el tiempo? Si nadie me lo pregunta, lo sé; si deseo explicárselo a quien me lo pregunta, no lo sé». Respuesta honda, que invita a destripar la muñeca para ver lo que contiene. A lo mejor el misterio del espejo y del yo dejaría de serlo si hallara el lenguaje necesario para expresar lo que me conmueve. A lo mejor el hombre que suponía que no podía «amar» amaba mucho y bien, pero lo que

le ocurría era que se embarullaba con el lenguaje, con el significado del verbo. Es frecuente que las cosas sean como creemos que son, sólo que al revés. Hay ladrones que nunca lo hubieran sido si alguien no les hubiera revelado que robar es un acto culpable. La atracción del abismo es un hecho real en el mar, en la montaña y en el amplio círculo de nuestras concupiscencias.

Pero huyamos de toda soterrada pedantería y atengámonos a lo dicho al principio, a la realidad de que nuestra existencia discurre por laberintos que, apoyados en la razón, no conducen a ninguna parte. ¿Qué hombre no se sorprende al cabo del día con reacciones personales que nunca pudo prever? Alborozados nos dirigimos al encuentro de un amigo y llegados allí su presencia nos desconcierta. Lo sentimos extraño, distante y no sabemos por qué. Puede ser el nudo de la corbata, el olor de bar, la luz oblicua que entra por los ventanales. «¡Hola!». «Hola...». A veces nos ocurre algo similar al despertarnos en nuestro lecho. ¿Qué hacemos allí, en posición horizontal, recién llegados de un sueño que nos había trasladado a la infancia o a la pesadilla de vivir entre elefantes? ¿Cuánto tiempo ha transcurrido? ¿Y por qué tenemos que levantarnos? ¿Quién nos necesita y por qué? En cierta ocasión soñé que era una pipa que al encenderse provocaba en el mundo entero un pavoroso incendio. Hasta que llegué a la ducha, el incendio no se apagó. En otra ocasión soñé que me había parido Satan, pero que no por ello había desvelado el enigma del Mal. Todo es misterioso en torno

nuestro, pero a veces nos alegramos de que así sea. Existe el masoquismo de no llegar nunca a la explicación definitiva, de avanzar saludando incertidumbres. La omnisciencia sólo es concebible siendo Dios, y ser Dios, con frecuencia, a los ciempiés que nosotros somos, se nos antoja desorbitado y tedioso. ¡Saberlo todo, conocer la primera Cuasa, la última, tener enfrente las dos caras de las innumerables lunas que pueblan la creación! ¿Y la intriga, pues? ¿Y el secreto de los jilgueros? Es muy posible que Sherlock Holmes fuera más feliz que Goethe y que los grandes famosos. Y no digamos Agatha Christie. Agatha Christie gozaba tanto enredando los hilos que al final decidió casarse con un arqueólogo; es decir, con un hombre que estimaba menos arriesgado elucubrar sobre el pasado que sobre el futuro, tal vez porque el pasado nos facilita mandíbulas concretas, hachas de sílex y fechas aproximadas, en tanto que el futuro sólo alcanza a introducirnos en lo que el Tiempo tiene de menos mensurable.

Para terminar, sólo un inciso. Se me ocurre que tanto o más que el Tiempo debe preocuparnos el tiempo, nuestro tiempo (o ritmo) interior y el que empleamos para hacer las cosas, para existir. Afortunado aquél que logra adecuar su personalidad al tiempo que a esta le corresponde. Vivirá tranquilo, como algunos investigadores de bata blanca y algunos ermitaños de hábito pardo. El tiempo es el compás; el Tiempo, en cambio, con todas sus implicaciones positivas o lo contrario, a la postre está supeditado a su creemos o no creemos en lo eterno, en nuestra inmortalidad.

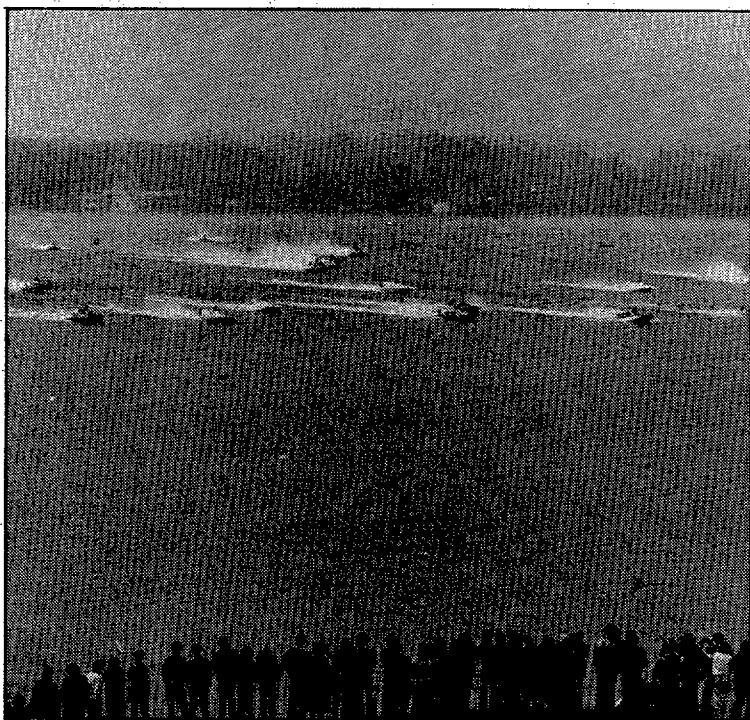
## FULLS DE CASA

JORDI DALMAU

## Blaus i verds no lliguen massa

Quan aquests dies d'estiu t'acostes a la franja de mar es pot veure-hi que a certs llocs hi ha un moviment creixent. Les xifres sempre estintolen més les intuïcions: les llicències federatives catalanes de motonàutica són set mil; les de vela, també a Catalunya, són unes quatre mil. Hom assegura que cada any augmenten un deu per cent. L'esport competitiu indica prou bé la bona salut del sector: els regatistes catalans van ser campions de l'Estat espanyol, l'any passat, en vint-i-una de les diverses classes i categories. Però a més del lleure i l'esport —propis i forans— que ocupen el mar hi ha també una altra activitat els mesos d'estiu: ens arriben les barques de pesca del sud que vénen per l'anxova i la sardina. Roses i el Port de la Selva ens explicarien moltes coses del «ple» d'aquest estiu; i les xifres tornen a sortir per fer una indicació frapant: Roses l'any 1983 va recaptar dotze milions recollits a la flota forastera, i l'any 1986 la recaptació va ser de quatre-cents sis milions.

La riquesa que pot generar el mar és tan diversa com evident. Només si analitzéssim les possibilitats de pesca, motonàutica i vela ja veuríem llocs de treball per a l'indústria, transports, construcció, tallers de tota mena, magatzems d'hivernatge, serveis diversos, etc. En aquest sentit el color blau del mar és optimitzador i pot



Per a uns fer nàutica és el màxim atractiu del turisme de prestigi.

obrir una eufòria perquè sembla que allà on s'acaba la terra justament comença el benestar. I per refermar-ho ve el saló nàutic de Barcelona i et subministra més pistes: a l'Estat espanyol, malgrat el bon clima i l'excel·lent litoral, hi ha un nivell baix d'embarcacions d'esport i de lleure perquè en te-

nim 2 per mil habitants, mentre a Noruega en tenen 162 i a França en tenen 108. La conclusió/solució és així de planera: construir més ports i ampliar els existents. Però simultàniament amb aquest món blau, tan ple de possibilitats, interessos i voluntats, tot força encarrilat, hi ha el món del moviment

verd, d'amics, defensors i carismàtics de l'ecologia, amb uns ideals que no lliguen amb els primers citats. Pot afegir-s'hi a la qüestió

—almenys per ara— que la Generalitat només té competències exclusives en ordenació de ports no considerats d'interès general, i a més el govern central intenta rebaixar el nostre sostre de competències. Per no moure'ns de l'ambient marítim potser hauríem de dir que la barca farà aigua aviat.

Tanmateix, blaus i verds són dos móns diferents. Els blaus pengen medalles (al seu pit i al de País) que a tothom solen agradar. Els verds pengen pancartes que a molts els provoca un somriure o una ira o un pobre menyspreu; algú els tracta de romàntics, altres de subversius. Però la veritat —començant pel vessant científic— també és en ells i tenen trumfos a la mà que els ha proporcionat l'estudi, a vegades el sentit comú, altres el desig de supervivència. Tot això, a vegades, amant amb un cert extremisme que fa de tot plegat un paquet d'actituds entre carismàtiques i provocadores. Mirant amb ulls blaus la motonàutica i la vela van a la conquesta del port esportiu com una part ja integrant del paisatge (diuen ells), mentre amb ulls verds es veu com un irremediable trencament de l'hàbitat i de la coherència. Per a uns, la nàutica és el màxim atractiu del

turisme de prestigi, com la més prolífica de les gallines ponedores, però per als altres és una pobra venda de la franja de mar per un plat de llenties, encara que aquestes siguin ben adobades.

Les veles i les motores tenen el vent al seu favor, ara que som vigília d'uns Jocs Olímpics que directament o indirecta faran eclipsar moltes coses i passaran davant de moltes cues de realitzacions, sense demanar torn. Els verds no són en vigília de res, però per a ells la vida i la qualitat són tan serioses com la més participada de les regates, la natura és tan important com poder amarrar vaixells de deu metres d'eslora, les conviccions ecologistes són tan pregones com els ideals esportius de les élites més refinades.

Conciliar interessos tan diferents i criteris tan contradictoris és una tasca arduament urgent. Molts Parlaments europeus ja tenen parlamentaris del bàndol ecologista. Aquí, a falta de verds oficials, algú ha de fer l'esforç de veure i mirar les situacions amb serenitat perquè l'interès general del mar no esdevingui una vulgar baralla entre blaus i verds. El nostre Parlament ha de legislar molt sàbiament assumint les dues realitats, mirant la bandera blava de la gallina ponedora en potència i llegint també la pancarta verda que no es cansa d'enlairar el clam per salvar la Mediterrània.

# La España que aguarda a Felipe González

**E**l otoño del Presidente. Con un viaje a Las Landas, en el sur de Francia, para entrevistarse con el presidente de la República Francesa, François Mitterrand, el Presidente González ha dado por finalizadas sus vacaciones de verano en Doñana. La entrevista con el presidente galo requiere un comentario especial, pero antes debemos reflexionar acerca de la España que aguarda a Felipe González que mañana definitivamente reanuda su actividad habitual, aunque el momento culminante será sin duda la apertura del parlamento, a partir de este año sin debate sobre el estado de la nación, que se ha situado en el mes de febrero. En los últimos días los comentarios acerca de la necesidad de un cambio en el gobierno se han hecho tan insistentes que estamos a la espera de que se nos convoque a una rueda de prensa en la Moncloa en cualquier momento para conocer la lista del nuevo Gobierno. Pero Felipe González es tozudo y no querrá dar la impresión de que ha procedido a efectuar la remodelación gubernamental por la fuerza de los acontecimientos, lo cual querría decir que le superan o por presiones de su propio partido. Peces-Barba, hasta hace un año presidente del Congreso, utilizó términos muy suaves para pedir el cambio. Dijo que había ministros que lo habían hecho muy bien pero que estaban tremendamente cansados y necesitaban un relevo. Como dice Giulio Andreotti, el incombustible político italiano lo que quema no es el poder, sino el no tenerlo. O sea que el señor Peces Barba ha querido ser muy amable pero lo que ha querido decir es que hay ministros que piden a voces, por su gestión y la respuesta popular a la misma, un relevo inmediato. Así pues, el Presidente del Gobierno se reincorpora a su despacho con la ineludible necesidad de dar un cambio en su política y de remodelar convenientemente el ejecutivo. No es una decisión fácil para quien pretendía efectuar el cambio coincidiendo con el congreso del PSOE del próximo año.

**M**ás madera para Mancha. Pero Hernández Mancha también tiene sus problemas y en Alianza Popular comienza a encontrarse con una contestación creciente. En algunas provincias se han hecho verdaderas salvajadas hasta el punto de liquidar de los cargos de dirección no sólo a la vieja guardia franquista sino a quienes dieron su apoyo en el congreso extraordinario del partido a Miguel Herrero de Miñón. Hay quien no consiente que se actúe con el nepotismo de Mancha, el cual ha formado una



Felipe González ha sido claro y certero en sus últimas declaraciones sobre el terrorismo, después de entrevistarse con Mitterrand.

dirección en la que fundamentalmente están sus amigos del partido. No va bien por ahí el delfín de la derecha. Mientras, Herrero de Miñón se dedica a su puesto de portavoz de AP en la Comisión de Asuntos Exteriores del Congreso y a rehacer su despacho de abogado. Siempre hay quien pueda decir y con razón que Herrero no iba a solucionar nada que no haya solucionado Hernández Mancha, pero como el invento no le acaba de arrancar al político extremeño-andaluz, hay quien comienza a poner sus ojos en Herrero de Miñón. Éste se deja querer, aunque públicamente no haga ninguna maniobra. Cuando se encuentra a algún periodista en los pasillos del Congreso, no duda en soltar maliciosamente: supongo que os estáis dando cuenta que yo no digo nada. Claro que no dice nada, pero es evidente el malestar y el descontento. Hernández Mancha se está despreocupando un tanto de los conflictos locales, como los que ahora se han abierto en Valencia o en Zaragoza pensando que la

mejor forma de liquidarlos es dejar que se peleen entre sí los enfrentados y que gane el más fuerte. Pero claro, si se van sumando las pequeñas crisis, al final se encontrará dirigiendo un partido que está instalado en la crisis, y eso que está en la oposición y sin ningún atisbo de poder alcanzar el poder mientras las cosas continúen así. En Galicia tienen ya el problema evidente de que pueden perder el poder en cualquier momento, puesto que el ex vicepresidente José Luis Barreiro se ha incorporado a Coalición Gallega, lo que supone un contratiempo gravísimo en los proyectos de conseguir un gobierno estable en aquella comunidad mediante un pacto entre aliancistas y coagas. Mancha ya mandó a Fraga a Estrasburgo para liberarse un poco de la sombra del patrón en todas sus decisiones. Como hay quien permanentemente habla de la vuelta de Fraga a la dirección aliancista, ahora pretendía aparcarle definitivamente en Galicia. Veremos si llegan a tiempo.

**U**na posición seria y coherente. Las palabras del Presidente del Gobierno sobre terrorismo al término de su entrevista con el jefe de Estado francés han sido alabadas por casi todas las fuerzas políticas. Evidentemente el Presidente del Gobierno sabe que este tema es tan sangrante para nuestro futuro que justifica una actitud valiente, nunca humillante por supuesto, pero que pueda servir para dar una solución definitiva a todo este asunto. Ya hemos dicho que hemos observado un cambio importante en el sector de la oposición, que hasta ahora era menos receptivo a posiciones arriesgadas para resolver este asunto y nos referimos a Alianza Popular. La tesis oficial de Alianza Popular hasta ahora ha sido que el único terrorista bueno es el terrorista muerto, como dijo Fraga hace tiempo, y quizás esto sea compartido por muchos ciudadanos, es posible. Sin embargo la realidad es otra y con grandes frases o titulares como ésta no se arregla el problema. En estos

asuntos la responsabilidad corresponde al Gobierno, porque es necesaria discreción y eficacia. La postura más correcta desde la oposición en el parlamento es dar un margen de confianza al ejecutivo rindiendo éste periódicamente cuentas de la marcha de su actividad. La lucha antiterrorista no puede ser objeto de debates y de polémicas públicas y periódicas porque acaban haciendo buenos a los terroristas. Guste o no hay que dar confianza al Gobierno. Esto se ha venido haciendo desde gran parte de la oposición, pero faltaba esta toma de postura mucho más clara que ha hecho ahora Hernández Mancha

**E**l federalismo inexplicado. Hace ahora exactamente una semana el secretario de organización del PSC-PSOE Josep María Sala hizo unas declaraciones acerca de una propuesta que los socialistas catalanes pensaban presentar en el congreso del PSOE pidiendo que se avanzara hacia el federalismo. Claro que esto dicho así, sin más, un domingo por la mañana de agosto no quiere decir mucho. No dice nada mientras no se aclare exactamente a qué tipo de federalismo se refiere el señor Sala. Si se trata de hacer un federalismo «sui generis» en el sentido de igualar las competencias de todas las comunidades autónomas y dejar definitivamente sentado el principio del café para todos, esto evidentemente no es federalismo. En estos momentos este asunto no es fundamental ni mucho menos importante porque hay mucha gente que se emborracha con los grandes conceptos y no incide en los contenidos reales y éste es un claro ejemplo de ello. Aquí el asunto es que desde Madrid no se quiere ni oír hablar de federalismo y están hasta el gorro de las últimas actitudes del PSC-PSOE. O sea que podemos ver en los próximos meses algunos problemitas entre la calle Ferraz, sede del PSOE, y la calle Nicaragua -vaya nombrecito- de Barcelona, sede central del socialismo catalán. Otra serpiente de verano ha sido sin duda la transformación en polémica de unas palabras de Ramon Trias Fargas, presidente de CDC, el cual habló a nivel teórico, dejando claro que no lo hacía como presidente de Convergència, de la viabilidad económica de la independencia de Catalunya de la misma forma que podía haber dedicado la conferencia a hablar de la viabilidad económica de la independencia de la provincia de Girona. Hay amores que matan y alguna derecha cavernícola madrileña que apasionadamente lanza guiños a CDC puede sorprender en cualquier momento.

Esta es, por el momento, la última semana política. En esta casa se han preparado, tal como verán en su momento, algunas sorpresas para el domingo, y algunas secciones, como ésta, se transforman radicalmente. A lo largo de casi tres años hemos estado haciendo un repaso a la actividad de la semana. Primero fue, estrictamente, un recorrido por lo que había sido protagonista de nuestros artículos diarios, luego, en una segunda etapa, con la sección ampliada en cuanto a espacio, el planteamiento de diversos temas de actualidad. Cuando se nos propuso iniciar este tipo de

artículos desde Madrid éramos conscientes que aparecen a diario docenas de artículos e informaciones sobre la vida política del país en los periódicos y revistas. En muchas ocasiones se cae en el error, absolutamente lamentable, de escribir en clave, sólo para aquellos cuatro privilegiados —es un decir— que siguen el cotarro cada vez más aburrido del cotilleo político. Madrid es una ciudad llena de intrigas; mal nos pese a los catalanes, en Madrid se sigue cortando el bacalao. Por eso, hemos creído que a cualquier persona interesada por la vida de su país le interesaba

saber cual era la realidad del momento político en Madrid, qué se cocía, cuáles eran las ideas que primaban en un momento determinado, en definitiva explicar qué pasa en Madrid, pero ofreciendo las claves necesarias y ofreciendo una lectura catalana y gerundense cuando la ocasión lo permitía. En algunas ocasiones hay quién habrá discrepado de nuestra opinión. No nos preocupa. Ésta era una sección interpretativa en la que no sólo se ofrecían unos datos sino que se opinaban sobre ellos.

## GASTRONOMIA

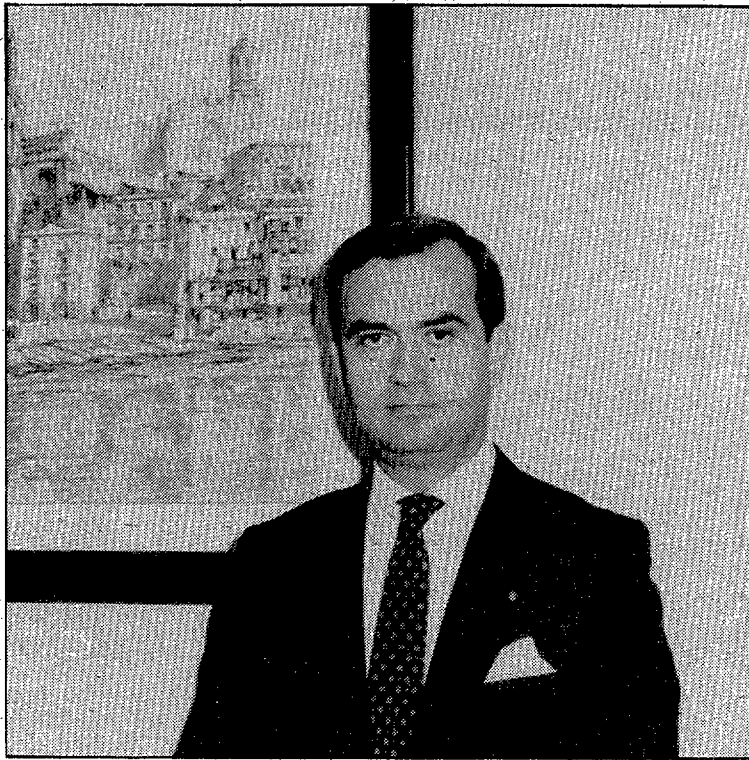
JAUME TEIXIDOR

# Alfonso Jordán, director general del hotel Ritz

## El hotel que modificó las costumbres de la sociedad aristocrática barcelonesa

El primer hotel del mundo y también el más famoso. Los personajes más poderosos se han acomodado en sus venerables mesas; la prestigiosa cadena Ritz alberga, sin la menor duda, los hoteles más elegantes, lujosos y acogedores. Por lo que respecta a Barcelona, ese templo del refinamiento nació en octubre de 1919 y desde entonces la lista de personajes hospedados es interminable. Antes de que se inaugurara el palacio de Pedralbes, Alfonso XIII residía en el Ritz. El que fue rey de Italia Humberto de Savoya eligió, para sus estancias barcelonesas, este primerísimo establecimiento hotelero. Los duques de Windsor hicieron otro tanto. Se recuerda, asimismo, a personajes como el mariscal Petain, Dr. Fleming, Samuel Hoare, el almirante Leahy, el mariscal de Bono, Salvador Dalí, el cardenal Spellman, Juan March, escritores como Jacinto Benavente, S. Maugham, Pemán y Lahos; artistas como John Wayne, Madelaine Carroll, Charlie Rival, Douglas Fairbanks, padre e hijo, Tyrone Power y su esposa Lynda Christian, Cantinflas, Xavier Cugat, nuestro entrañable pintor y músico que ha hecho del Ritz su mismísimo hogar... Sofía Loren, en sus mejores tiempos, también se alojó en el Hotel Ritz y su llegada, según cuentan las crónicas de la época-inicio de la década de los sesenta fue poco menos que apoteótica. En aquellos tiempos, ver de cerca hasta el sesenta por ciento de los pechos de una mujer que no fuera la propia era mucho; Por cierto que cambiando de lance, y nunca mejor empleada la palabra, Carlos Arruza, el gran torero mexicano, fue el primer diestro que se alojó en el Ritz, ya que antes los toreros no eran admitidos.

Si nos remontamos a los principios de los años cuarenta, podemos recordar, a través del Ritz, el «plantón» que Eva Duarte de Per-



Alfonso Jordán.

ón dio al Jefe del Estado, generalísimo Franco. Eva «la Perona», como se la conoció cariñosamente en Barcelona, se alojaba en el Palacio de Pedralbes, aunque los servicios los preparaba el Ritz, como asimismo sirvió el gran banquete de despedida. Para asistir a esta cena de gala, Franco vino en avión. Fue la única vez que el entonces Jefe del Estado utilizó este medio para viajar a Barcelona. El banquete se había previsto para las diez de la noche, y el Caudillo fue, como siempre, extremadamente puntual. A las diez en punto, él ocupaba el puesto de honor, junto a la silla vacía que debería ocupar Eva Duarte. Todos los invitados, uniformes de gala y gran etiqueta en sus puestos.

Y pasaron los minutos. Un cuarto de hora y comenzaron los mur-

mullos. Pasó media hora y Franco, impasible, esperando de pie que la guapa Eva se dignara entrar en el salón. Pasó el tiempo, en el salón había un auténtico guirigay de conversaciones. Salieron mensajeros más o menos discretos para tratar de averiguar la causa del retraso, pero regresaban diciendo que la señora vendría en seguida. Y eran cerca de las once de la noche cuando la dama apareció en el salón, resplandeciente, bella y tranquila. Las crónicas aseguraron entonces, con ciertos visos de verosimilitud, que Eva Perón le dijo a Franco, y no precisamente con espíritu de disculpa sino como simple explicación, que ella necesitaba un tiempo determinado para acicalarse y que cuanto más importante era la personalidad que la iba a recibir, más tiempo también

necesitaba porque así su presencia impecable honraba y resaltaba la singularidad del acontecimiento...».

Faisal era sólo príncipe cuando a su llegada se inscribió en el libro de registro en la conserjería del Hotel. Cuando apenas había empezado a comer una llamada telefónica urgente hizo poner a Faisal al aparato. Y le comunicaron que su hermano había sufrido un atentado y había muerto asesinado, y que, por lo tanto, desde aquel momento, él, Faisal, era rey. Faisal fue designado rey, mientras se hospedaba en el Ritz.

Francesc Cambó, miembro del primer consejo de Administración, fue uno de los más entusiastas fundadores del hotel. La obra arquitectónica fue encargada a Eduardo Ferrés Puig, a quien se le aconsejó que realizara un viaje por diversos países con objeto de que asimilara en lo posible el estilo de funcionalidad de los hoteles Ritz. La decoración corrió a cargo de Santiago Marco, pero la decoración de la Parrilla es obra de Ricard Martín.

Hace algunos años se produjo el relevo en la dirección general del Hotel Ritz, cargo que ostenta desde entonces Alfonso Jordán. Nacido en Rupia ha trabajado en los más prestigiosos y famosos hoteles de dentro y fuera del país. Su inteligencia, capacidad y profesionalidad le han convertido en el «chevalier» de la hostelería y restauración de Catalunya...

— ¿Qué ha supuesto para Vd. haber llegado a director general del Hotel Ritz?

— «El resultado de un trabajo constante después de muchos años de aprender, viajar, seguir aprendiendo y sobre todo, un orgullo para una persona nacida en un maravilloso pueblo gerundense, llamado Rupia, al cual recuerdo siempre con gran cariño y que demuestra que no importa tu origen si te sacrificas y

luchas para conseguir un objetivo en tu vida».

— ¿Cómo ve desde su óptica profesional el momento de la restauración en Catalunya?

— En un gran momento de creación y máxima del trabajo bien hecho y el gran interés que se toman por la cocina autóctona.

— Girona capital ¿llegará un día a tener la fama y prestigio gastronómico que tienen hoy en día Figueras y Sant Feliu de Guixols, por sólo citar dos ejemplos?

— Confío sinceramente que sí, pero no será fácil debido a que Figueras tiene una extensa trayectoria hotelera y culinaria muy difícil de superar. No obstante, depende de las personas y de su entrega al trabajo...

— ¿Cuál es el plato preferido o uno de los preferidos de Alfonso Jordán?

— L'escudella y carn d'olla, sin discusión.

— ¿Qué consejo daría a las jóvenes promociones que se están formando en la Escuela de Hostelería de Girona?

— Que lo importante, lo verdaderamente importante es instruirse. Después trabajar en buenos restaurantes y en buenos hoteles. Todo esto es esencial, es vital, mucho más que exigir, de entrada, unos buenos sueldos.

Un extraordinario consejo de un verdadero maestro de la hostelería y la gastronomía. Para una próxima ocasión dejamos el comentario de su cocina, una de las mejores de Barcelona y desde luego el único o por lo menos uno de los muy contados establecimientos hoteleros que puede ofrecer banquetes con la más completa selección de cubertería de oro y plata para doscientos comensales; vajillas de porcelana de Sévres y cristalerías de Baccarat. Y por supuesto, acompañando todo esto con el personal más eficiente.

Restaurant  
EL MOLÍ  
DE LA SELVA  
Masia medieval

El paradís  
dels gourmets  
Cuina de mercat,  
als preus més ajustats

Direcció: JOSEP MAYMÍ  
Restaurant



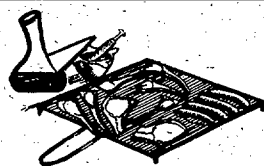
Ctra. Vidreres-Platja d'Aro  
Tel. 47 03 00

RESTAURANT

Mas Ros



Especialitats en:  
cuina catalana i francesa  
Ctra. Girona-St. Feliu  
Tel. 46 12 33  
CASSÀ DE LA SELVA



LA BRASA  
RESTAURANT

Ctra. Santa Coloma, 21  
Telèfon 85 60 17  
RIUDARENES



RESTAURANT  
GARBI

Pompeu Fabra, 13  
Tel. 203036

GIRONA

RESTAURANT  
EL CABRIT

Sant Esteve de Llémena  
Tel. 44 30 11

¡El rei del cabrit!

Tancat tots els dimecres  
no festius

Restaurant

Bahia

Direcció: Emili Albó  
Obert tot l'any

Cuina de mercat

Pg. del Mar, 17-18  
Tel. 32 02 19  
SANT FELIU DE GUÍXOLS



Restaurant  
Els  
Escuts

LLAGOSTERA

Telèfon: 83 04 50



Ctra. Girona-Palamós, Km. 22  
Tel. 63 03 07  
CORÇA - LA BISBAL

CAFETERIA  
TALY

Snack · Granja

Local climatitzat

Comunica a la seva clientela i amics, que a partir de demà dilluns, estarà novament al seu servei

Recordem les nostres especialitats, esmorzars, dinars, plats combinats, sandvitxos, pizzes, pastissos, suïssos, etc., i ara menú del dia

C/ Santa Clara, 49 · Tel. 21 09 25  
GIRONA













## PSUC i ENE de Lleida deixen la comissió d'actes de la Diada

Lleida.— El PSUC i l'Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra van abandonar la comissió organitzadora dels actes de l'onze de setembre per considerar que alguns partits volen instrumentalitzar la celebració.

Segons un comunicat donat pels dos partits, les causes que han motivat l'abandonament de la comissió es basen en «el caràcter reivindicatiu de la diada i en la proposta per a la celebració d'una manifestació unitària de l'esquerra nacionalista de Lleida». Ambdós partits asseguren que la comissió organitzadora vol instrumentalitzar el desenvolupament de la celebració i «les reivindicacions que es pretenen plantejar són fora de context».

CiU ja abandonà anteriorment l'esmentada comissió, que ara ha quedat formada pel PSC, PCC, JSC i els sindicats CC.OO i UGT.

La comissió encara no ha aprovat els actes definitius de la Diada i celebrarà una nova reunió dilluns vinent per analitzar la delicada situació que pateix i cercar fórmules de consens que evitin noves separacions.

Enllaçaria el complex petroquímic Enpetrol amb Barcelona

## Campsa construirà un oleoducte al Baix Llobregat

Sant Vicenç dels Horts (Barcelona).— Campsa construirà un oleoducte que travessarà la comarca del Baix Llobregat si l'estudi sobre l'impacte mediambiental que està realitzant l'empresa Acuapec és favorable.

El projecte de l'oleoducte s'està exposant al públic després d'èsser aprovat per la Generalitat i enllaçaria el complex petroquímic Enpetrol, situat a Tarragona, amb Barcelona i potser Girona.

Aquest conducte travessaria els termes municipals de Cabrera, Sant Andreu de la Barca, Palleja, Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló, Sant Boi del Llobregat, Sant Joan Despí, Corne-

llà, l'Hospitalet, el Prat i Barcelona.

### Reaccions contràries

Ahir es van reunir a l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts els representants de Campsa amb els dels diferents municipis del Baix Llobregat com Sant Boi, Cornellà, Sant Vicenç, el Prat, Santa Coloma, Sant Andreu, Palleja i Corbera per les protestes que ha suscitat aquesta construcció.

Una de les raons és que es creu que els accessos que subministren aigua potable a les localitats de Sant Andreu de la Barca, Sant Vicenç i el Prat del Llobregat podrien

veure's afectats pel pas de l'oleoducte. Campsa acceptà les al·legacions al projecte presentades pels representants municipals.

La Federació comarcal d'associacions de veïns del Baix Llobregat i la Unió de Pagesos de la comarca es manifesten en contra de la construcció de l'oleoducte.

La Unió de Pagesos s'oposa al projecte perquè, per un costat, afecta una zona agrícola protegida pel pla general metropolità (la zona 24) i, per altra banda, perquè els oleoductes suposen un elevat risc de contaminació i una progressiva disminució del terreny agrícola a la comarca.

## Diputats catalans, a Xile, per abonar l'oposició a Pinochet

Barcelona.— Concepció Ferrer, diputada d'Unió Democràtica de Catalunya al Parlament europeu, i Ferran Camps, diputat del mateix partit al Parlament de Catalunya, viatgen avui a Xile per donar suport a l'oposició al règim del general Augusto Pinochet.

Ambdós diputats, que es desplacen avui a la capital Santiago de Xile, pertanyen a les delegacions de parlaments democràtics

occidentals que participaran a la segona assemblea parlamentària internacional per la democràcia.

A l'assemblea, que se celebrarà la propera setmana, també intervindran els antics membres del darrer Parlament de Xile abans que Pinochet encapçalés el cop d'estat de l'any 1973 que enderrocà el govern de Salvador Allende.

Els dirigents d'Unió Democràtica de Catalunya es reuniran amb

membres del Partit Democristià de Xile, PDC, escollits al darrer congrés del partit, que finalitzà recentment.

Concepció Ferrer, presidenta de les dones democristianes europees, també presidirà la reunió convocada per la Unió de Dones Democristianes d'Amèrica en la qual s'elaborarà un document sobre la participació de la dona xilena en la lluita contra la dictadura.

## Demà comencen a Barcelona dos certàmens d'exposició de moda masculina

Barcelona.— Demà comença el saló de moda Gaudí-Home que organitza la Fira de Barcelona i que durarà fins dimecres. En aquest saló participaran 82 expositors espanyols que mostraran les seves creacions de roba d'home per la temporada primavera-estiu de l'any vinent. La Generalitat i el Govern són els subvencionadors d'aquest certamen que se celebrarà al mateix temps que el saló Bon-Home, creat per a les empreses de confecció que no estan integrades al Gaudí, on participaran 23 expositors.

## Dimarts es clou el XXII Congrés mundial de mestres sastres

Barcelona.— Unes sis-centes persones, representants de vint-i-vuit països, participen en el XXII Congrés mundial de mestres sastres que s'inaugurà el passat vint-i-vuit d'agost i que es perllongarà fins dimarts.

El congrés està organitzat per la Federació mundial de mestres sastres, informà Joan Vidal, secretari del Consell espanyol de sastres, organisme que col·labora en la realització de la present edició.

El certamen està patrocinat pel Departament de Consum i Turisme de la Generalitat i el Centre de promoció de disseny i moda d'Indústria i Energia.

## SISTEMA DE PANELS ELECTRÒNICS PER A INFORMACIÓ DINÀMICA

EN VIA PÚBLICA AMB PUBLICITAT

**SPID**  
EMPLAÇAMENTS EXCEPCIONALS

**SPID**  
OPORTUNITAT ÚNICA EN PUBLICITAT EXTERIOR

**SPID**  
PUBLICITAT DE QUALITAT I PRESTIGI

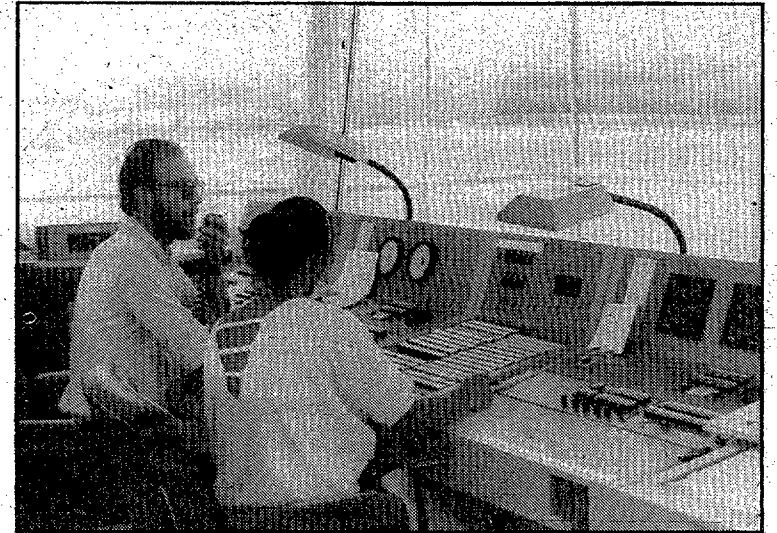


Informeu-vos a:



Ahir el tràfic aeri va ser normal

## La vaga de controladors se suspèn fins dissabte vinent



Els controladors poden tornar a la vaga.

Barcelona.— Els controladors aeris de l'aeroport de Barcelona continuen considerant que serà difícil desconvocar la vaga de dissabte vinent perquè es consideren «enganyats» per l'Administració. Segons Ramón Cortiñas l'assemblea que se celebrà en la matinada d'ahir, en la qual es desconvocà la vaga prevista per ahir, va ser «molt tensa» i només els prejudicis que podia ocasionar al sector turístic van fer que s'aprovés aquesta desconvocatòria.

En canvi la vaga del dia cinc de setembre es manté per majoria absoluta i amb sols tres vots en contra. Segons Cortiñas el document signat a Madrid no té res a veure amb la proposta que la Direcció general d'aviació civil els havia co-

municat per telèfon. «Com a les pel·lícules, tota semblança amb la realitat és pura coincidència».

El portaveu dels controladors explicà que telefònicament se'ls havia assegurat que rebrien el pagament dels retardaments corresponent al període que va del mes de gener de 1980 al juny del 86, condició que no figurava al document que portà a Barcelona el president de la Associació Confederal Espanyola de Controladors Aeris (Aceca), José Ignacio Periañez. El document tampoc no anava firmat pel cap del gabinet del ministre de Transports com també se'ls havia dit. «Al president de l'Aceca li han pres el pèl tant com a nosaltres», indicà Cortiñas davant d'aquesta situació.

Con un saldo provisional de 39 muertos, 208 heridos y casi 700 soldados detenidos

# Corazón Aquino superó, ayer, la peor crisis de su presidencia

Manila.— Corazón Aquino, presidenta de Filipinas, superó el quinto y más cruento intento de derrocarla en su mandato de menos de dos años, al confirmarse la rendición de los últimos soldados rebeldes esta madrugada. Con un saldo provisional de 39 muertos y 208 heridos, la mayoría civiles, y casi 700 soldados detenidos, se cierra día y medio de una seria aventura militar cuyas consecuencias son aún imprevisibles.

Mientras Manila recupera paulatinamente la calma y la prensa de la tarde se pregunta a grandes titulares «¿Dónde está el coronel Gregorio «Gringo» Honasan, el cabecilla de la revuelta?», las noticias que llegan de todo el país hablan de que el ejército y el gobierno controlan de nuevo la situación.

En principio, parece adivinarse una reacción de simpatía hacia Corazón Aquino y su gobierno a pesar de la pérdida de su popularidad en las últimas semanas debido a los conflictos laborales y las protestas por la subida del precio del carburante para automóviles.

Este clima de agitación social, que alcanzó su punto culminante en la protesta a nivel nacional del miércoles, fue la circunstancia aprovechada por los rebeldes para dar su golpe, intentado sacar ventaja de la debilidad del gobierno. El resultado es que Corazón Aquino, a pesar de lo que hace unos días se creyó, sigue teniendo el apoyo militar y civil suficiente para salir airosa de esta grave prueba de fuego.

Los rebeldes han dado la sensa-



Cory Aquino, otra vez triunfadora.

ción de estar bien organizados, al mando, al menos a nivel intermedio, de un grupo de jóvenes coroneles activos en la organización del movimiento reformista dentro de las Fuerzas Armadas durante la dictadura de Marcos.

Para el jefe del ejército y hombre de confianza de Corazón Aquino, general Fidel Ramos, la preocupación ahora es doble: primero, aplastar por completo la cola del movimiento rebelde y, segundo, tratar de saber cómo fue posible que los servicios de inteligencia del ejército no se enteraran de la intentona.

El golpe fue totalmente inesperado y los jefes militares han dado la sensación de estar totalmente a oscuras hasta que sonaron los pri-

meros disparos.

Quedan dos preguntas más que ahora son fuente de especulación: primera, dónde está el coronel Gregorio Honasan, que al parecer huyó el sábado de madrugada del cuartel general del ejército, Campo Aguinaldo, donde estaba el último grupo rebelde.

La otra pregunta es qué papel jugó —si es que jugó alguno— el senador y ex ministro de defensa Juan Ponce Enrile, hacia el que muchos apuntan el dedo acusador y que hasta ahora no ha dicho una palabra.

El nuevo golpe contra Corazón Aquino no acaba aquí y los problemas y la inestabilidad del régimen persisten. La amplia protesta contra la subida del precio de la gaso-

lina del pasado miércoles y la convocatoria de una huelga general fue la primera vez que la presidenta hizo frente a un amplio movimiento de protesta en términos de diversidad de clases sociales.

A pesar de la consolidación formal del régimen democrático con la apertura del primer congreso elegido popularmente, en julio, su imagen pareció sufrir los efectos de una situación social en deterioro.

En cuanto a la actitud del ejército, la revuelta del viernes es la consecuencia de una situación de protesta candente entre muchos miembros de las fuerzas armadas leales a Ponce Enrile.

## Rebeldes arrestados en un barco

Un total de 29 oficiales y 574 soldados que participaron en el intento de golpe de Estado permanecerán arrestados en un navío de la Marina filipina. Los oficiales y soldados, que fueron capturados o se rindieron al quedar sofocada la intentona la pasada madrugada, fueron transportados al barco en autobuses civiles. Se calcula que los arrestados permanecerán varios días en el barco, que se desplazará constantemente por la bahía de Manila, hasta que comience el proceso legal contra ellos.

Los militares arrestados pertenecen a distintas unidades del Ejército, y algunos de ellos dispararon contra soldados leales al actual régimen durante los momentos más cruentos de los combates.

## TELEX

- La Resistencia Nicaragüense (contras) informó que ordenó a sus combatientes en el interior de Nicaragua la suspensión de los ataques para dar oportunidad de poner en práctica el acuerdo de paz de Guatemala. El anuncio fue hecho por Alfredo César, uno de los miembros de la Resistencia Nicaragüense, que se quejó de que los sandinistas rechazaron todas las propuestas de paz ofrecidas por la oposición.

- La clase política brasileña condenó el veto militar al anteproyecto de la nueva constitución, que la calificó de «inaceptable» y producto del «pensamiento de minorías organizadas».

- Once soldados sandinistas murieron y nueve resultaron heridos, al ser derribado un helicóptero, de fabricación soviética, por un proyectil antiáereo disparado por grupos rebeldes en el norte del país. A la misma hora que fue derribado el helicóptero, otro grupo rebelde emboscó a un vehículo militar y dio muerte al mayor del ejército sandinista Francisco Gutiérrez Hernández y al capitán Johnny Angulo Pérez, informó «Barricada», diario del partido gobernante.

- Gonzalo Puente Ojea, que el viernes fue destituido como embajador de España ante la Santa Sede, declaró que «mi cese se hace por razones políticas ante la presión de ciertos sectores de la Iglesia española y de otras instancias que debe conocer el Gobierno mejor que yo».

- El Jefe de Gobierno de España, Felipe González, los presidentes de Francia, François Mitterrand, Hungría, Karoly Nemeth, y el canciller de la Unión Soviética, Eduard Shevarnadze, visitarán Uruguay en los próximos meses. Entre el 19 y el 22 de septiembre, el presidente húngaro, Karoly Nemeth, será huésped oficial del Gobierno uruguayo, siendo recibido por su colega Julio María Sanguinetti. Uruguay desea incrementar el comercio con Hungría, hacia donde las exportaciones el pasado año se situaron en los seis millones de dólares.

- Combates de una extrema dureza prosiguen en la ciudad de Auzu, en el extremo norte de Chad, según anunció el alto mando militar chadiano. Dos aviones «Mig 23» y un helicóptero de combate libios fueron derribados sobre Auzu, según fuentes militares de Chad.

- Estados Unidos estudia la posibilidad de construir plataformas flotantes con barcazas como puntos de apoyo para sus dragaminas y helicópteros que operan en el Golfo Pérsico, dijeron fuentes militares. El Pentágono utilizó este tipo de puertos flotantes durante la guerra del Vietnam para que las patrulleras pudieran reabastecerse sin necesidad de tocar las orillas de los ríos.

## TELEX

- Dieciocho personas murieron en los 17 accidentes de tráfico ocurridos en las carreteras españolas desde que empezó, el viernes a las 15.00 horas, la «Operación Retorno», informaron fuentes de la Dirección General de Tráfico. En estos diecisiete siniestros, ocurridos hasta las 16.30 horas de esta tarde, resultaron gravemente heridas diez personas y trece de carácter leve, informaron las mismas fuentes. Los diecisiete accidentes mortales ocurrieron en las provincias de Córdoba, Barcelona, Cádiz, Salamanca, Murcia, Valencia, Alicante, Tarragona y Sevilla.

- El ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación, Carlos Romero, dijo en Salamanca que la situación del girasol «va a empezar a normalizarse». Romero precisó que esta normalización se va a producir «una vez que la Administración ha demostrado su voluntad de intervención en el sector por primera vez, en una operación costosa e importante, que permitirá mantener los precios en torno a los de intervención». Carlos Romero manifestó no entender los motivos de algunos dirigentes agrarios andaluces «para defender planteamientos sobre el girasol que favorecen a los industriales».

## Nueve millones y medio de estudiantes ante el curso 87-88

Madrid.— Unos nueve millones y medio de estudiantes se preparan para comenzar, a partir del próximo 15 de setiembre, el curso 1987-88, un año que estará marcado por el debate público sobre la reforma general de la enseñanza que quiere impulsar el ministro de Educación, José María Maravall, ante el año 2.000.

Aunque el Ministerio de Educación no facilitó todavía datos concretos sobre la afluencia de alumnos a las aulas, se espera una disminución similar al pasado curso en el número de estudiantes de primero de EGB —unos 60.000 menos— a causa del descenso de la natalidad.

En el curso 1986-87 se matricularon casi nueve millones de estudiantes en los niveles de preescolar, EGB, educación especial, BUP-COU y Formación Profesional, y más de 800.000 en las diferentes universidades públicas.

Los datos concretos del curso pasado, en los diferentes niveles, fueron los siguientes: en preescolar (1.114.711), EGB (5.518.204), educación especial (98.506), BUP y COU (1.280.554) y Formación profesional (826.805).

Este año destaca la exención de tasas académicas para las enseñanzas medias —la EGB es enseñanza obligatoria y gratuita—, debido a las negociaciones del ministro de Educación, José María Maravall, con representantes de las organizaciones estudiantiles que protagonizaron las movilizaciones registradas el pasado cur-

so. Para el curso 1987-88 el presupuesto destinado a becas se eleva a 41.006 millones de pesetas, 14.409 millones más que el pasado curso, y se beneficiarán de estas ayudas 565.000 alumnos, mientras que el pasado curso lo hicieron 453.340.

El debate sobre la reforma del sistema educativo, en el que participarán las instituciones implicadas en la educación, fue iniciado por el ministro de Educación, José María Maravall, antes del verano, en unas jornadas celebradas en Madrid, a las que asistieron miembros del departamento y expertos españoles y extranjeros.

La principal novedad del proyecto consiste en la extensión de la enseñanza obligatoria hasta los 16 años y la instauración de tres bachilleratos distintos (Ciencias humanas y sociales, ciencias de la naturaleza y de la salud y Bachillerato técnico).

La reforma de las enseñanzas, que fundamentalmente prestará una mayor atención a la Formación Profesional y a la educación infantil, comenzará a implantarse en los colegios en el curso 1990-91.

Según el director general de Renovación Pedagógica, Alvaro Marchesi, el debate se realizará en los claustros y consejos escolares de los centros, en las organizaciones sociales y profesionales y en las instituciones.

Por otra parte, también este curso, los miembros de la comunidad académica universitaria deba-

tirán y reflexionarán sobre las enseñanzas y titulaciones universitarias en España, cuya reforma comenzó el curso pasado el Consejo de Universidades.

La reforma, iniciada de acuerdo a lo previsto en la Ley de Reforma Universitaria (LRU), pretende actualizar las enseñanzas que se imparten e incluir otras nuevas, y flexibilizarlas para potenciar la optatividad de los estudios que cursará cada estudiante.

También pretende la reforma vincular la universidad en la sociedad y adaptar el sistema de enseñanza universitaria a los requerimientos derivados de diversas directivas de la CEE.

La puesta en marcha de los nuevos planes de estudio no comenzará en ningún caso antes del curso académico 1988-1989, y para muchas enseñanzas se retrasará al siguiente, según el Consejo de Universidades.

Dentro del periodo de información pública abierto sobre las nuevas directrices de los títulos y planes de estudio universitarios que han realizado grupos de expertos y que han sido remitidos a los diferentes rectorados, se enmarca un curso sobre «La reforma de las enseñanzas universitarias» que se iniciará próximamente en la universidad Internacional Menéndez Pelayo.

El ministro de Educación, José María Maravall, inaugurará este curso sobre la reforma, que estará dirigido por el secretario general del Consejo de Universidades, Emilio Lamo de Espinosa.

El ciclista olotense ya ha tomado una decisión

# Pere Muñoz: «La próxima temporada seguiré en el Fagor»

«A mi entender, la Volta a Catalunya llega demasiado tarde»

NARCÍS PLANAS

Montagut.— Tras el Tour de Francia, Pere Muñoz se encuentra en Montagut a la espera de que comience la Volta a Catalunya. El corredor del Fagor ya tiene decidido seguir en el cuadro de Mondragón la próxima temporada, un equipo que estrena jefe de filas, Stephen Roche.

Pere Muñoz piensa que «la Volta a Catalunya llega, a mi entender, demasiado tarde. A estas alturas de la temporada todos los corredores estamos ya un poco hartos de bicicleta. Es lógico». Una de las etapas de la ronda catalana que se inicia el día 9 en Sant Sadurni d'Añoia terminará en Olot, donde Muñoz tiene muchos seguidores. «Intentaré conseguir lo máximo, aunque está claro que la Volta a Catalunya de este año no es tan dura como parece. Salvo la etapa de Baqueira Beret, el resto es pasable. Lo que ocurre, conforme ya te he dicho, es que a estas alturas de la temporada todos pensamos más en el descanso que en otra cosa».

Desde que terminó el Tour, el corredor olotense ha participado «en una prueba de San Sebastián y en cuatro criteriums celebrados en Francia». Ahora, se encuentra en Montagut preparando su intervención en la ronda catalana en la que, «para saber lo que puedo hacer, tengo que aguantar a las primeras etapas. Pienso que estaré mejor al final». Lo que sí tiene claro Muñoz es que «deberían organizar la Volta a Catalunya antes. Creo que si se adelantara su celebración, ganaría enteros. Muchos van, ahora, a cumplir el expediente. Lo único que anima el cotarro es la televisión en direc-



Muñoz ha decidido continuar en su actual equipo. (Foto CARLOS SANS).

to». Pese a que la temporada no le ha salido demasiado bien, «hay que conceptualizarla de regular, tirando a mal», a Muñoz le han llovido las ofertas «incluso de Italia». Pero, tras pensarlo detenidamente, el olotense ha optado por «seguir en el Fagor». Piensa que

«deportivamente me interesa mucho estar en un equipo en el que figuren Roche, Millar, Scheppers...». Por otra parte, «he de decir que tanto el patrón, Mondragón como Gómez, el responsable del equipo, han tenido mucho interés en que continuara con ellos». Si bien cabía

la posibilidad de que Muñoz regresara al ciclismo español, considera que «para mí es más interesante seguir en Francia. Bien es cierto que defendiendo los colores de un equipo español y ganando tres o cuatro carreras aquí, habría adquirido mayor popularidad, pero, como he dicho, prefiero estar en una formación como el Fagor que será de lo mejorcito del pelotón mundial cuando haya montaña».

Muñoz no cree que su papel a partir de ahora tenga que ser el de gregario de Roche. «He estado en otros equipos que tenían gente más cualificada que yo y, en determinado momento, me ayudaron. Todo es cuestión de cómo te sitúas y el estado de forma en que te encuentras». No sabe, a ciencia cierta, el calendario que llevará a cabo la próxima temporada. «Puede pasar como este año. En un principio estaba previsto hacer la Vuelta a España y, al final, fuimos al Giro. Creo que esto me perjudicó, ya que la ronda italiana se celebra un mes más tarde».

El anuncio de que seguirá en el equipo que ha fichado a Stephen Roche puede sacar a colación el tema de la rumoreada ayuda que el olotense prestó al irlandés en el Tour, ayuda que el propio Muñoz dismintió a nuestro periódico desde Francia. «Es absurdo que algunas personas hablen de la forma que lo hicieron. La etapa está grabada en vídeo y queda muy claro que en ningún momento ayudé a Roche. Si llegamos a quedarnos solos delante, posiblemente habría colaborado, ya que lo que yo quería era ganar una etapa. Pero, como no se dio este hecho, me limité a seguir el ritmo que impuso el irlandés hasta que fue cazado».

## ZARPAZOS

● ¿Es cierto que algunos miembros de la gestora del CD Banyoles no están conformes con la manera que se desarrollan los acontecimientos y quieren asumir, de nuevo, las riendas de la entidad?

● Se habla, también, de la posibilidad de que Ametller, un activo miembro de la gestora, asuma definitivamente la presidencia conforme se había especulado tiempos atrás.

● Muchos son los que hacen apuestas en torno al destino de un entrenador en paro que tiene todos los números para terminar la temporada trabajando. Nos referimos a Pepe Pinto.

● Dicen que la Liga de Fútbol Profesional está dispuesta a terminar con los desmanes horarios que se vienen produciendo en una jornada sí y otra también. Se habla de que el próximo mes de octubre los encuentros deberán terminar antes de las ocho de la tarde del domingo. ¿Será verdad tanta belleza?

● ¿Es cierto que para poder afrontar las obras de mejora del viejo campo del Palamós, algunos particulares han tenido que avalar su presupuesto porque el Ayuntamiento costearlo no podía hacerlo al no disponer de líquido necesario?

● Hay equipos que aun habiéndose iniciado el torneo liguero no han terminado con su cupo de «pachangas». El Girona es uno de ellos, ya que para los próximos días tiene fijadas una serie de encuentros amistosos en diferentes poblaciones de las comarcas gerundenses.

● El propósito y objetivo de los encargados de conseguir socios comerciales para el Girona FC se han fijado una meta: quinientos.

● Los responsables de esta campaña también quieren conseguir un elevado de socios hasta dieciocho años... que no pagarán. Lo que en verdad desean es que el cemento no se vea demasiado los días de partido. En una palabra, que haya ambiente en torno al Girona y, sobre todo, que la juventud se interese por el deporte del balón.

● Ayer se iniciaron en Roma los campeonatos mundiales de atletismo. Uno de los grandes aficionados se centra en la prueba de los cien metros lisos, que tendrá lugar hoy y que enfrentará a Carl Lewis y a Ben Johnson. Los dos van a por el récord mundial.

● Para esta tarde están previstos los siguientes partidos amistosos: Abadesenc-Roquetas (18.00); Palafrugell-Guixols (18.30); Llagostera-Lloret (18.00); Torroella-Bisbalenc (19.00); Palamos B-Marítima (18.30); Cornellà-Cassà (18.30); Caldes-Bàsca (17.30); Bellcaire-Ventalló (17.30); Cadaqués-Sàbat (17.15); Esplais-Farners (19.00); Vilartagues-Cristinenc (18.30); Sils-Maçanet (18.00) y Pals-l'Estartit (18.30), así como las finales de los distintos torneos que comenzaron ayer.

LINCES

## OFF SIDE

### Salvada



NARCÍS PLANAS

**S**í. Todo parece indicar que, finalmente, se ha encontrado la solución. La Volta a l'Empordà no dejará de celebrarse y, en consecuencia, podrá mantener el rango de internacionalidad que le había caracterizado en las últimas ediciones.

La asamblea de socios del Club Ciclista Empordanés celebrada el pasado viernes en Figueras sirvió para formar una junta gestora que se encargará de efectuar los preparativos de una de las pruebas amateurs por etapas más importantes de cuantas se celebran en el calendario ciclista español. Y, en verdad, era una auténtica pena que una carrera de estas características se perdiera a consecuencia de una serie de malentendidos y enfrentamientos personales que a nada bueno conducen.

Se ha dado, ahora, el primer paso. Se han visto las «orejas al lobo» y se empieza a trabajar. De no celebrarse la edición de este año, la ronda ampurdanesa habría perdido muchos derechos adquiridos en el transcurso de las últimas temporadas, derechos que le han situado en una posición realmente importante. Era, ciertamente, una pena que esto sucediera.

Está claro que la junta gestora tendrá que actuar con rapidez, porque el tiempo apremia y el mes de octubre, fecha habitual de celebración de la Volta a l'Empordà, está a la vuelta de la esquina. Pero estamos completamente seguros de que la prueba encontrará el eco necesario para ponerse en marcha. Es importante que la ronda figurense no muera. Como hemos dicho, el viernes se dio el primer paso. Falta por cubrir mucho trecho, pero estamos convencidos de que se alcanzarán los objetivos previstos.

## La trayectoria de Pere Muñoz

N.P.

en la Volta a Catalunya. Defendía los colores del Zor-Gemeaz.

Girona.— Desde que pasó al ciclismo profesional en el año 1980, el corredor olotense, nacido, eso sí, en Mieres el día 6 de noviembre de 1958, ha militado en tres equipos, el Zor, el Teka y en el transcurso de las tres últimas temporadas en el Grupo Deportivo Fagor.

La trayectoria profesional de Pere Muñoz, por lo que se refiere a sus actuaciones más destacadas, es la siguiente:

1980: Vigésimo séptimo en la Vuelta a España defendiendo los colores del Zor-Vereco.

1981: Ganó una etapa de la Semana Catalana; una etapa y un segundo puesto en la Vuelta a España; cuatragésimo primero en el Giro de Italia; una etapa y quinto en la Vuelta a Burgos; segundo en la Vuelta a Valencia y sexto en la Vuelta al País Vasco. Estaba enrolado en el Zor-Helios-Novostil.

1982: Vuelta a Valencia; prólogo y una etapa de la Semana Catalana; Gran Premio de Navarra; vigésimo quinto en la Vuelta a España; abandono en el Giro de Italia; una etapa y sexto en la Vuelta a Aragón; Trofeo Masferrer; segundo

1983: Una etapa de montaña y Vuelta a Asturias; prólogo y Vuelta a Castilla; octavo en la Vuelta a España y undécimo en el Giro de Italia. También estuvo en el Zor-Gemeaz.

1984: Gran Premio de Villafranca; una etapa y segundo en la Volta a Catalunya; octavo en el Tour de Francia. Corrió con el Teka.

1985: Se retiró en la Vuelta a España y en el Tour de Francia; una etapa y quinto en la París-Niza; una etapa en la Vuelta al País Vasco; cuarto en el Tour del Alto Var; montaña del Tour de Limousin y cuarto en el Tour del Porvenir. Defendió los colores del Fagor.

1986: Una etapa, la montaña y décimo en el Giro de Italia; abandono en el Tour; una etapa en la París-Niza y decimosexto en el Midi Libre. También en Fagor.

1987: Octavo en la Semana Catalana. Decimooctavo en el Giro de Italia y vigésimo segundo en el Tour de Francia. Enrolado en el Fagor.

EL FIGUERES INICIÓ LA LIGA CON UNA MERECEIDA VICTORIA

# Paquito saca un equipo revolucionario y barre al Burgos en el segundo tiempo

## Forcadell y Muller marcaron los dos goles de un Figueres que jugó sólo a ratos

### Figueres - Burgos 2-1 (1-1)

**Árbitro:** Martínez de la Fuente, del colegio guipuzcoano. Un fatal arbitraje para empezar la temporada. Anuló un gol al Figueres que pareció legal. Invalizó una jugada de Cuevas que había cedido un balón a Menchaca solo dentro del área que sólo vio su imaginación. En cambio no vio un empujón del portero Bastón a Pitu Durán sin balón, ni tampoco una patada del propio Bastón a Forcadell que le envió a los vestuarios. Amonestó a Brasi, Muller y Durán, del Figueres; Geni, Blanco, Petrov, Cakic y Mata, del Burgos. Los jugadores Geni (minuto 68) y Petrov (minuto 84) fueron expulsados por doble amonestación.

**Figueres:** Soldevila; Russet; Bolaños, Maldonado, Brasi; Menchaca, Muller, Durán, Requena (Valentín, minuto 84); Forcadell (Cuevas, minuto 80) y Cañizares.

**Burgos:** Bastón; Eizmendi, Tamayo, Blanco, Vilches; Gregori, Geni, Cakic (Medina, minuto 77), Pedro (Antelo, minuto 62); Petrov y Mata.

**Goles:** 1-0. Minuto 8: Russet abre por la derecha a Menchaca. Éste se va muy bien de Cakic y, desde la línea de fondo, cuelga al primer palo para que Forcadell conecte un impecable testarazo.

1-1. Minuto 35: Pedro se va bien por la izquierda. Centro al área de castigo y Mata, aprovechando un descuido defensivo, recorta a un contrario y cruza el esférico al palo contrario.

2-1. Minuto 53: Menchaca ve a Muller desmarcado dentro del área y le cede el balón. El germano, tras hacer un quiebro, remata con potencia a media altura.

**Notas varias:** Noche calurosa. Media entrada. El Figueres lanzó doce córners (5 y 7) por cuatro el Burgos (1 y 3). El árbitro, que fue despedido con una fuerte pita, prolongó el segundo tiempo por espacio de cuatro minutos.

### JORDI XARGAYÓ

### Un positivo comienzo

Figueres.— Ofreciendo un buen nivel de juego durante los quince minutos iniciales y los 20 primeros del segundo tiempo, el Figueres se impuso a un Real Burgos que terminó con nueve jugadores en el partido inaugural del campeonato de liga. La victoria unionista, absolutamente justa, debió producirse por un resultado más amplio, a tenor de las numerosas y nítidas ocasiones de gol que creó el equipo de Paquito en la segunda mitad. El cuadro burgalés, muy duro y protestón, sólo ofreció un fútbol aceptable en el último cuarto de hora de la primera mitad.

De todas formas, al margen de lo acaecido en el rectángulo de juego, Paquito entretuvo, en sobremana, los prolegómenos de un partido. Creo que en el campo del Figueres muy pocas veces como ayer se había comentado la alineación a presentar. El nuevo técnico ampurdanés optó por presentar un equipo semirevolucionario en el que debutaban en Segunda A un joven portero de 22 años (Josep Soldevila) y un centrocampista (Juanjo Requena) que, después de haber sido cedido el pasado año al Blanes, casi ha vuelto de rebote al equipo unionista. En vanguardia estaban dos jugadores (Forcadell y Cañizares) que el pasado año fueron suplentes con los dos entrenadores que tuvo el Figueres. En la tribuna, mientras tanto, permanecían sentados tres titulares indiscutibles la temporada anterior como Martínez, Valdo y Guitart. La experiencia resultó positiva y el Figueres comenzó la liga con dos puntos ante un Real Burgos que, si no mejora mucho, es un equipo condenado a tener problemas.

Los primeros escarceos del lance invitaron al optimismo. El Burgos navegaba en todas sus líneas, sin encontrar posición alguna en el campo, mientras el Figueres se mostraba perfectamente asentado. Con un Menchaca en plena forma por la derecha y un Russet que no desaprovecha cualquier oportunidad de lanzarse al ataque, comenzaron a gestarse los primeros peligros de un Figueres que mandaba en la zona ancha y movía el balón con la velocidad necesaria para despatir una defensa muy desorientada.

Y con estas premisas llegaba el tanto inaugural, a los ocho minutos después de una jugada de perfecta elaboración que fue ejecutada con un impecable cabezazo de Albert Forcadell. Durante el primer cuarto de hora, el Figueres siguió controlando claramente la situación. Después, los unionistas intentaron hacer un juego de desgaste con multitud de pases horizontales que terminaron por dar agallas a un Burgos que en el último cuarto de hora mostró una buena disposición sobre el campo. Gregori y un Mata que hasta entonces había permanecido en el ostracismo se movieron mejor por la banda derecha, mientras que Geni cogía mejor el sitio en la medular, y Vilches, por la izquierda, se sumaba más al ataque. La defensa del Figueres no anduvo atenta, especialmente un Maldonado muy flojo que obligó a Bolaños, seguro como siempre, a realizar un trabajo superior.

La zona ancha, figuerense en el primer cuarto de hora, pasaba a manos del equipo burgalés. Y en ataque sólo sobresalía la lucha de Forcadell, porque Cañizares pasó



El Figueres empezó la temporada con un resultado positivo. (Foto CARLOS SANS).

desapercibido en la primera mitad. Y con todo ello, el equipo castellano inauguraba el marcador en el único disparo a puerta que conectó en todo este primer tiempo.

### Salida fulgurante

Los primeros minutos del segundo tiempo resultaron fulgurantes, arrolladores, de un Figueres que caminaba en busca de la victoria. Hasta siete ocasiones clarísimas de gol llegó a crear el equipo de Paquito en los primeros veinte minutos de esta reanudación. El Burgos, que volvió a demostrar las flaquezas de un equipo que se ha reforzado poco, no tenía otro remedio que agazaparse en su zona defensiva, dejando únicamente al yugoeslavo Petrov en punta, pero sin intervenir en juego.

El Figueres realizaba la presión que pretende Paquito en la línea de volantes y los resultados eran positivos. Russet y Brasi subían con suma facilidad. Muller se abrió algo más y su rendimiento mejoró enteros. Menchaca profundizaba con tremenda facilidad, Pitu Durán jugaba a intermitencias y Requena tenía amplios espacios por el flanco izquierdo. En ataque, Cañizares mejoró enteros con respecto a la primera mitad. Los burgaleses habían perdido cualquier sentido de la orientación y se limitaban a despejar balones dentro del área.

Un disparo de Forcadell desde fuera del área (minuto 5), sale rozando el poste. Tres minutos des-

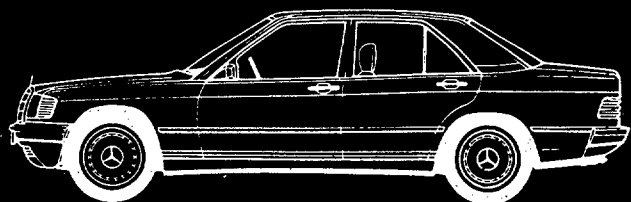
pués llega el gol de Muller y, en esta ocasión, el Figueres no repite la historia de la primera mitad, sino que sigue insistiendo en su juego veloz de ataque. Muller cabecea con peligro a los 11 minutos. Requena cede un buen balón a Cañizares y el disparo de éste a la media vuelta pega en la parte externa de la red (minuto 13). El propio Cañizares (minuto 19) entra muy bien dentro del área, recorta al defensor, pero su disparo desde la lateral del área pequeña es despejado por Bastón a córner. A la salida este saque de esquina, un cabezazo de Menchaca es desviado a córner por un defensor que estaba situado. Y a la salida de este nuevo saque de esquina, Russet dispara con potencia, el balón pega en la espalda de un defensor, toma una trayectoria de globo y entre Bastón y Forcadell introducen el balón dentro. El árbitro, cayendo en la trampa del guardameta que se tiró al suelo, invalida el tanto.

### Un extraño final

El Figueres no había podido sacar los frutos apetecidos de un insistente juego de ataque, ni tampoco cuando el Burgos, a los 23 minutos, se quedó con 10 hombres por expulsión del ex castillista Geni. El partido entró entonces en una fase ciertamente extraña. Martínez de la Fuente, muy mal, apenas se enteró de qué iba la película, y el juego subterráneo hizo su aparición. Albert Forca-

dell, a los 34 minutos, debe abandonar el campo con una fuerte brecha en la parte posterior de la cabeza, por la contundencia de un taco de la bota del guardameta Bastón. A los 41 minutos, el yugoeslavo Petrov, que en tres minutos vio dos tarjetas por protestar, dejó al Burgos con sólo nueve hombres en el campo. Momentos antes, el ex atlético Antelo tuvo en sus botas la gran oportunidad de conseguir un empate que hubiera sido injusto. Tuvo un balón de oro al borde del área pequeña que Soldevila despejó con el pie en una prodigiosa intervención.

Pese a tener los burgaleses nueve jugadores sobre el campo, el Figueres actuó con un exceso de nervios y sin saber imponer su hegemonía sobre el rectángulo de juego. No pasó apuros en el estricto sentido de la palabra, pero sí muchos más de los normales en una situación de 11 contra 9. El árbitro también quiso multiplicar las complicaciones ampurdanesas, porque señaló una inexistente falta a un Cuevas que había realizado una buena jugada dejando un balón de oro a Menchaca, que estaba libre de marcaje en el punto de penalty. El jugador vasco no llegó ni a disparar, pero la situación era clara para materializar un 3-1 que hubiera sido mucho más justo. El Figueres, aunque el rival de anoche será de los flojos de la Segunda A, ofreció buen fútbol a ratos, después de habernos sorprendido Paquito con una alineación medio revolucionaria.



  
**Mercedes-Benz**  
Su buena estrella en todos los caminos

**MERCEDES 190/190 E. LA POTENCIA CONCENTRADA  
QUE VD. PUEDE CONDUCIR,... O PILOTAR.**

**GARAGE PLANA, S.A.**

**FIGUERES**  
Rda. Barcelona, s/n  
Tel. 509700  
Exposición y venta turismos

**FORNELLS DE LA SELVA**  
Ctra. Nacional II, Km. 719  
Tel. 47 61 26

EL FIGUERES INICIÓ LA LIGA CON UNA MERECEIDA VICTORIA

# Paquito: «En los minutos finales veía «rojos» por todas partes»

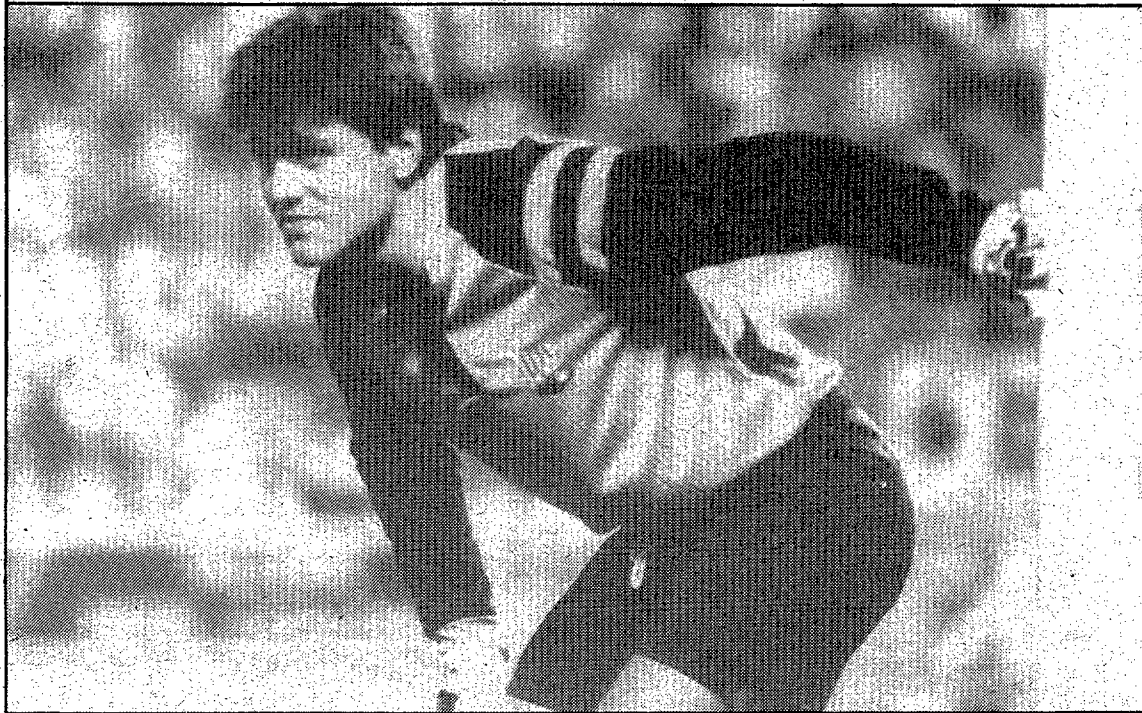
Kresic: «Hemos salido al campo con miedo y sin confianza»

JOAN ROCA

Figueres.— Paquito permaneció levantado del banquillo en los compases finales y con una toalla en las manos para ir secándose el sudor que le caía a consecuencia del sufrimiento que estaba padeciendo, a pesar de que el rival sólo jugaba con nueve hombres. «Exactamente ellos actuaban con nueve, pero es que parecía que nosotros lo hacíamos con cuatro. Al final veía «rojos» por todas las partes y con ello me refiero a la vestimenta que llevaban los burgaleses».

Comenzó la rueda de prensa diciendo que «ganar era esencial». Paquito resumió como irregular el partido del Figueres. «Ha habido momentos de todo. En algunos quizás nos llevábamos las manos a la cabeza pensando que no sabíamos jugar a fútbol, en los que no encontrábamos huecos, ni compañeros ni nada. En cambio, a partir del segundo período el equipo realizó un juego brillante y merecía ampliar el marcador. Lo que ha sucedido es que también ha cundido el descontrol porque en ese segundo tiempo el Burgos dejaba bastantes espacios libres y ha llegado la desorientación al no poder sentenciar el choque. Luego han aparecido los nervios porque teníamos la victoria a punto de caramelo y no se nos podía escapar».

A casi todos sorprendió la alineación que presentó Paquito. «Claro, porque hay muchos técnicos y cada uno haría un equipo distinto. Tengo una plantilla que con los jugadores que quedan en el banquillo o en la grada podría formar otra formación tan buena como la titular». Y en especial, la presencia de Requena



Soldevila jugó su primer partido oficial con el Figueres y debutó en Segunda A. (Foto CARLOS SANS).

en la misma, efectuando su debut en Segunda A. «Creo que es un hombre que debe dar la medida exacta desde un principio. Requena me ha ganado la confianza y ahora es cuando se le ha de sacar su cosechilla de fútbol. He adoptado la postura de que jugará, pero hay que tener en cuenta que puedo componer otra medular completamente distinta a la de hoy con Bosnjak, Valentín, Martínez y Casals y respondiendo con las mismas garantías». También debutó en la categoría Soldevila. «Es un portero con unas condiciones fenomenales, que me sorprendió cuando le vi. Sin embargo, con-

tamos con tres guardametas que no dicen ni pío cuando se les ordena realizar sus entrenamientos, que efectúan con una fuerza y alegría enormes. Tanto Ferrer, Boix como Soldevila cubren con seguridad el marco del Figueres».

## Sergei Kresic

Sergei Kresic creía que su equipo no estuvo demasiado motivado. «Saltamos al campo con bastante miedo y sin confianza en nuestras posibilidades. Pensaba que de aquí podríamos obtener algún punto, pero por lo

visto habrá que cambiar la mentalidad del jugador». Se quejaba de que «jugadores como Gregori, Petrov y Cakic han arrastrado esta semana unas fiebres que han mermado nuestro potencial».

Al final el Burgos tuvo alguna ocasión para empatar, pese a jugar con nueve hombres. «He visto dos clarísimas. Una de ellas la ha desbaratado el portero cuando ya se cantaba el gol y la otra ha sido malograda por Eizmendi estando sólo. Siempre hay que luchar hasta que el árbitro no pita el final, aunque para nosotros era muy difícil remontar con dos jugadores menos».

## El Figueres cambió la camiseta

REDACCIÓN

● Sorprendieron los jugadores del Figueres al formar ayer con una camiseta totalmente distinta a la habitual del equipo ampurdanés. Las franjas verticales, similares a las del Español, son más anchas. Y no es que el Figueres haya decidido cambiar la forma de las camisetas, sino que la fábrica sumistradora de las mismas las ha enviado de esta manera...

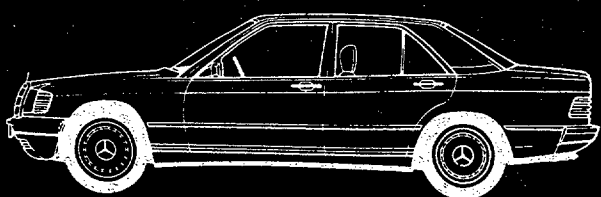
● Antes de comenzar el partido, la directiva ampurdanesa realizó un pequeño homenaje a los ex presidentes de la entidad. En la sala por la que se accede a los vestuarios y al palco se inauguró un mármol con las fotografías de los ex presidentes del club.

● Dos jugadores ampurdaneses debutaron ayer en Segunda A: Soldevila y Requena. Este último debió pensar que ya era hora, porque a pesar de su joven edad ha intervenido en dos ascensos a Segunda A. Primero con el Aragón de Luis Costa y después con el Figueres de Mané.

● ¿Se acuerdan de aquel Burgos-Sporting Atlético, el año que el Figueres ascendió a Segunda A, con el gerundense Aparicio de árbitro? El estadio de El Plantío fue clausurado por dos partidos y el presidente burgalés, Antonio Marañón, denunció a Rafael Aparicio por altercado de orden público. Ayer, en los prolegómenos del partido, Aparicio y Marañón estuvieron a metro y medio de distancia... y no se dijeron nada.



El Figueres acosó la meta de Bastón y mereció un resultado más amplio. (Fotos CARLOS SANS).



  
Mercedes-Benz  
Su buena estrella en todos los caminos

MERCEDES 190/190 E. LA POTENCIA CONCENTRADA  
QUE VD. PUEDE CONDUCIR,... O PILOTAR.

GARAGE PLANA, S.A.

FIGUERES  
Rda. Barcelona, s.n  
Tel. 509700  
Exposición y venta turismos

FORNELLS DE LA SELVA  
Ctra. Nacional II, Km. 719  
Tel. 47 61 26

EL FIGUERES INICIÓ LA TEMPORADA CON UNA MERECEIDA VICTORIA

# Soldevila: «Estoy contento del debut»

Forcadell: «Con la victoria y los seis puntos que me han dado ya somos líderes»

J.R.

Figueres.— Josep Soldevila efectuó ayer su debut en partido oficial con el Figueres y en Segunda A. «Ya esperaba debutar porque el entrenador me lo había comentado anteriormente. La verdad es que estoy contento de mi primer partido defendiendo la portería del Figueres».

Soldevila tuvo poco trabajo, pero una acción suya evitó el que hubiera sido empate a dos. «El balón ha quedado en el área a pies de Petrov y he tenido el acierto de rechazar su disparo. Es cierto que podía suponer el empate, que hubiera sido totalmente inmerecido porque un resultado justo sería un tres o cuatro a uno». En el gol del Burgos quedó estático «porque he visto a un defensor nuestro que se prestaba a despejar el balón y éste ha ido a parar a un delantero, que me ha sorprendido con su chut».

Brasi

Al igual que todos sus compañeros, Brasi señalaba que «siempre es bueno empezar la liga sumando dos puntos. En este caso ha sido un triunfo apretado, aunque considero que merecíamos una mayor renta».

Después del 1-0 el Figueres atravesó un bache en su juego. «Resulta que tenemos jugadores bastante técnicos y la táctica que empleamos es salir a presionar; luego, si nos adelantamos en el marcador, es el contrario quien tiene que venir a por nosotros. Claro que es muy bonito que todos vayamos hacia adelante, pero a veces hay que aguantar el balón y jugar con mucha cabeza». En el segundo tiempo «hemos salido a por todas, pensando sólo en la victoria, y lo cierto es que el nivel de juego en los segundos cuarenta y cinco minutos ha sido bastante bueno».

Russet

Volvió a poner de relieve su ímpetu y fuerza sobre el terreno de juego. «Es importante comenzar con buen pie. Ahora habrá que esperar a mantener una buena racha de resultados». El Figueres imprimió un intenso ritmo en los minutos iniciales. «En los primeros partidos de liga siempre sal-



De esta manera Bastón lesionó a Forcadell, al que debieron aplicar seis puntos de sutura. (Foto CARLOS SANS).

tas al terreno de juego con unas ganas enormes, como ha ocurrido frente al Burgos y trabajando el gol que ha llegado. Quizás posteriormente hemos aflojado

por miedo a acusar un cansancio en el segundo período, pero nos hemos percatado de que el rival era bastante asequible y con el 2-1 hemos continuado

atacando, mereciendo algún gol más».

En la posición de lateral derecho Russet se encuentra «fenomenalmente. Ya me he asentado en

esta demarcación y espero poder mantener la titularidad a lo largo de la temporada».

Cañizares

Además de por el triunfo, Cañizares estaba satisfecho por su inclusión en el once inicial. «He luchado para que el mister me ha dado su confianza, por lo que a él debo esa titularidad. Hemos conseguido un triunfo importante que, acompañado del buen juego del segundo tiempo, nos deja un buen sabor de boca».

Forcadell

Fue el protagonista de la noche. Abrió el marcador, intervino en el gol anulado y un pisotón del portero Bastón le produjo seis puntos de sutura detrás de la oreja izquierda. «He entrado con el balón en el área —explicaba— y un defensa me ha derribado. Al caer al suelo he sentido que el portero me había pisado con los tacos».

El 1-0 fue un gol de bellísima factura. «Efectivamente. Ha sido una jugada muy bonita que he podido rematar y el esférico se ha colado por la escuadra». En la jugada del tanto invalidado «si ha habido falta es del portero, que se ha echado encima de mí. Yo no le he tocado para nada y creo que ha sido un gol legal a todas luces». Pese a esos seis puntos de sutura, Forcadell no perdía el buen humor. «Con la victoria, que son dos puntos, y lo seis que me han dado, ya somos líderes en la primera jornada».

Antonio Marañón

Al presidente del Burgos, Antonio Marañón, no le había disgustado su equipo, pero criticaba duramente la labor del colegiado. «Para esta categoría los árbitros deberían estar mejor preparados. Creo que queda todo dicho con la pita final del público local, a pesar de que su equipo había ganado y que el contrario había terminado con nueve hombres».

Tampoco estaba demasiado satisfecho por los modos de algunos de sus jugadores. «Habrá multas para todos los que han visto la cartulina amarilla, y por partida doble a Petrov, a consecuencia de sus reiteradas protestas».

## El Español fue sorprendido por el Celta

En Segunda, el Jerez goleó al Sestao y el Tenerife doblegó con claridad al Huelva

REDACCIÓN

Girona.— La victoria del Celta de Maguregui en el campo del Español (0-1) es el resultado más sobresaliente de los partidos adelantados al sábado en la primera jornada del campeonato de liga. Los resultados fueron:

Primera División

Ath. Bilbao-Mallorca	2-1
Valencia-Logroñés	2-0
Español-Celta	0-1
Sporting-Valladolid	0-0

Segunda División A

Castilla-Oviedo	0-0
Figueres-Burgos	2-1
Jerez-Sestao	4-0
Tenerife-Huelva	3-1

Segunda División B

Grupo primero:	
Endesa-Basconia	2-0
Caudal-Durango	2-0
Grupo segundo:	
Sanse-Aragón	0-0
Barcelona-Andorra	2-4

Constancia-Girona	1-1
Grupo tercero:	
Linares-Cacereño	0-1
Betis D.-Sevilla At	0-1
Maspalomas-Badajoz	0-0
Plasencia-Alcalá	1-2
Grupo cuarto:	
Cieza-Linense	1-1
Ronda-Levante	2-1
Marbella-Mestalla	3-0

El Celta sorprendió al Español de Clemente con un gol del brasileño Baltazar cuando pasaban dos minutos del tiempo reglamentario. El partido fue de escasa calidad y todos los intentos

del Español resultaron en balde. El Valladolid se llevó un punto de El Molinón. El Valencia, con un gol de Boro (penalty) y otro de Arroyo, se deshizo de un débil Logroñés (2-1), mientras que el Athletic de Bilbao, que tuvo un 2-0 a favor, derrotó al Mallorca por 2-1.

En la Segunda División A, destaca la goleada del superreforzado Jerez ante el Sestao, que la pasada temporada fue el equipo menos goleado de Segunda A. Aleñá (2), Sanabria y Paco marcaron los goles de un Jerez que

este año no será la cenicienta de la temporada anterior. El Tenerife, recién ascendido a la categoría, doblegó a un Huelva que es de los equipos de Segunda A que más se ha reforzado. Los onubenses se adelantaron con un gol de Peña, pero dos tantos de Víctor y otro de Sirvent dieron la vuelta al marcador en un excelente partido jugado por el equipo canario. El nuevo Oviedo de Vicente Miera, que no alineó al gerundense Xavier Julià, arañó un positivo en el estadio Santiago Bernabéu.

## LOS ROJIBLANCOS COMENZARON CON BUEN PIE

# El Girona mereció la victoria en Inca

## El Constancia marcó el gol en el único fallo defensivo de los gerundenses, que se adelantaron en el marcador a los 22 minutos por mediación de Abad

**Constancia - Girona, 1-1 (0-1)**

Arbitro: Granell Gil, del colegio valenciano. Perfecto. Mostró tarjeta amarilla a Cantallops, Calderay, Sague y Cristo. Calderay vio una segunda tarjeta a los setenta minutos y debió abandonar el terreno de juego.

**Constancia:** Martínez; Doro, Flexas (Soria, minuto 46), Ballester; Javi, Cantallops; Serra, Biedma (Mut, minuto 81), Calderay, Mir y Mota.

**Girona:** Cendoya; Sagué, Ramos (Geli, minuto 74); Montes; Saló, Bayona, Cristo, Espigulé; Abad, Lozano y Elías (Carretero, minuto 81).

**Goles:** 0-1, minuto 22. Centro de Bayona y Abad, sin dejar botar el balón, lo clava al fondo de las mallas.

1-1, minuto 55. Pelota bombeada en el área rojiblanco. Indecisión de la zaga visitante y Calderay, muy oportuno, establece el empate.

**Notas varias:** Dos mil espectadores. Campo en buenas condiciones. Dos saques de esquina botó el Girona (2 y 0). También dos el Constancia (1 y 1). Temperatura agradable.

**JORDI DANÉS***Enviado Especial*

Inca.— Resulta claro que el campo del Constancia es propicio para los rojiblanco. En sus dos últimas visitas consiguieron ganar y, ayer, también pudieron hacerlo, aunque, debido al único fallo defensivo de la zaga gerundense, el cuadro de Alfonso Muñoz tendrá que regresar con uno de los dos puntos en litigio. No cabe duda, de todas formas, que el resultado es importante para el Girona, que, indudablemente, ha comenzado la liga con muy buen pie.

**Abad adelanta al Girona**

Le va el campo del Constancia al capitán y «pichichi» rojiblanco, Martín Abad. La última vez que los gerundenses estuvieron en este campo, consiguieron un gol y, ayer, a los 22 minutos de la primera mitad, inauguraba el marcador, pasándose de un posible 1-0 al 0-1 que campearía en el marcador hasta el minuto 55.

Antes de comentarles el gol rojiblanco y la jugada que lo precedió, consignemos que el Girona salió con el esquema que ha venido ensayando Muñoz a lo largo de la pretemporada. Es decir, dos marcadores, Sagué y Ramos; un líbero, Montes; cinco hombres en la parcela central, Saló, Bayona, Cristo, Elías y Espigulé, y dos puntas, Abad y Lozano.

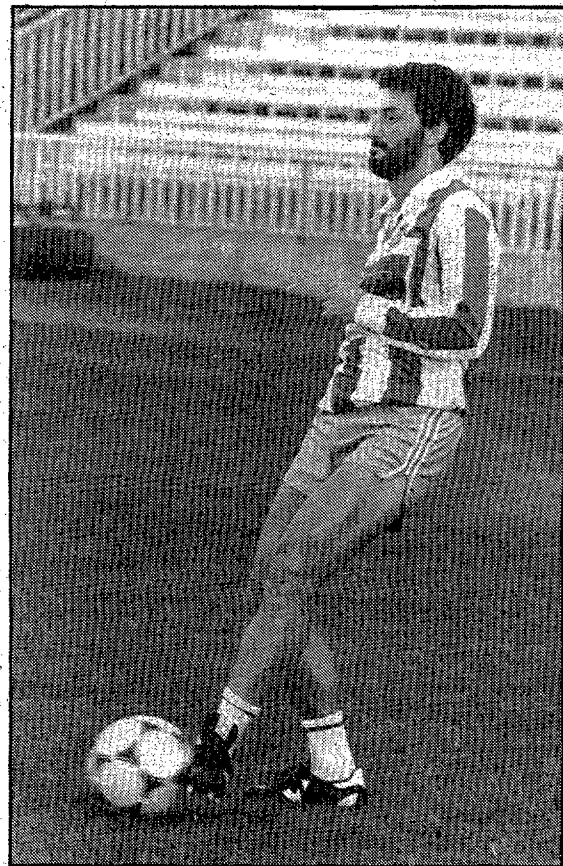
Los rojiblanco salieron sin nervios, conscientes de la importancia del choque y dispuestos a sumar los puntos o, cuando menos, uno. La defensa actuaba con contundencia, aunque sin dureza, circunstancia que, precisamente, no se daba en la formación local, que

se «pasó» en muchos lances del partido.

Pudo el Constancia inaugurar el marcador en el minuto 21. Pero, curiosamente, en la jugada posterior al lance que comentaremos, llegó el primer y único gol rojiblanco. El Constancia había puesto cerco a la meta de Cendoya, que efectuó un paradón. Montes volvió a rechazar el esférico que fue a los pies de Biedma, el cual remató fuera por muy poco. El saque de portería se efectuó con prontitud, llegando la pelota a Bayona, que envió sobre Abad para que éste fusilara al guardavallas local. El 0-1 daba mayor tranquilidad a un Girona que neutralizaba los alocados ataques del Constancia. Montes y Bayona, en esta faceta, estuvieron impecables. Supieron atajar el peligro y siempre, en todo instante, salieron de atrás con el balón en los pies. En una palabra, que los gerundenses no «rifaban» el esférico, cosa que hacía una y otra vez el Constancia, que se empeñó en superar la defensa gerundense a base de bombear balones sobre el portal de Cendoya. Faltando tan sólo nueve minutos para el término de la primera parte, el cuadro rojiblanco pudo sentenciar, pero una falta botada por Abad en el borde del área fue atajada por el portero local cuando ya se cantaba el gol.

**El gol de la igualada**

Fue en el segundo periodo cuando el Constancia consiguió empatar un partido que se le había puesto muy cuesta arriba. Y el tanto local llegó en el único fallo de la zaga rojiblanca, que, conforme hemos dicho, rayó a gran altura. Hubo un titubeo entre el portero y la defensa, circunstancia que



Abad marcó el gol rojiblanco y Elías resultó lesionado. (Fotos DAVID QUINTANA).

fue aprovechada por Calderay para situar el empate a uno en el marcador.

El Girona no se arrugó. Y no lo hizo pese a la dureza de los locales y al hecho de que el empate le favorecía. Pero el cuadro rojiblanco de este año es ambicioso. No se conforma con la igualada, ni siquiera en feudo ajeno. Así, a los trece minutos, pudo llegar el 1-2. Elías envió sobre Lozano, quien peinó el esférico para que Montes rematara fuera por muy poco.

Debido a la dureza con que se empleaba el Constancia, Alfonso Muñoz se vio obligado a cambiar a dos hombres, Ramos y Elías, que acusaban sendas «caricias» de los jugadores isleños. Pero el entrenador gerundense no reforzó la zaga. Sacó a un hombre de delante, Geli, y a un centrocampista, Carretero. Y es que el Girona, que mereció la victoria, no se conformaba con el empate. El Constancia se quedó con sólo diez hombres, debido a la segunda tarjeta amarilla mostrada a Calderay.

Pudo llegar el 1-2 en el minuto 76. Geli, que había salido poco antes, protagonizó una sensacional jugada que dejó el balón en bandeja a los pies de Abad, pero éste, desde el punto de penalty, lanzó fuera cuando lo más fácil era batir a Martínez. Una auténtica pena, porque el tanto hubiera hecho justicia. De cualquier forma, cabe señalar que a ocho minutos del término del encuentro, Javi protagonizó una gran jugada que salvó in extremis Bayona, con la cabeza, cuando el balón ya había superado al guardameta Cendoya. No cabe duda de que el tanto, de haber subido al marcador, no habría reflejado lo acontecido a lo largo de los noventa minutos.

**Buen comienzo**

Buena, muy buena impresión causó el Girona de Alfonso Muñoz en este primer partido de la temporada. El comienzo no puede ser más optimista si tenemos en cuenta las dificultades que siempre

entraña puntuar en las islas.

El Girona dio sensación de equipo, de equipo que no se conforma con el empate y que sabe lo que se trae entre manos. La defensa, talón de Aquiles de la pasada campaña, pese a la ausencia de Fita, rayó a gran altura y es que el sistema táctico que presenta el cuadro de Muñoz permite a los hombres de la medular apoyar a los puntas, y sobre todo a la zaga, cuando la ocasión lo requiere. Montes y Bayona, conforme hemos comentado, estuvieron muy acertados a lo largo de todo el choque, sobresaliendo del resto de sus compañeros, que también rayaron a gran altura.

El cuadro rojiblanco, ya lo hemos dicho, causó una magnífica impresión que, indudablemente, ha de seguir en el transcurso de las próximas confrontaciones. El Nàstic será una buena piedra de toque el próximo domingo. De cualquier manera, está claro que se ha comenzado con muy buen pie.

A partir del proper dia 8 de setembre

## ESPORTS

Suplement del DIARI DE GIRONA-Los Sitios amb tota la informació esportiva del cap de setmana.

Cròniques del Figueres, Girona, Banyoles, Olot, Palamós, Blanes, Lloret i de tots els equips gironins de futbol de Regional Preferent, Primera, Segona i Tercera Regional.

Informació de: ● bàsquet ● handbol ● hoquei patins ● rugbi  
● automobilisme ● ciclisme ● atletisme ● motociclisme

Resultats, entrevistes, comentaris, reportatges en el suplement en color del

DIARI DE GIRONA  
LOS SITIOS



LOS ROJIBLANCOS COMENZARON CON BUEN PIE

# Alfonso Muñoz: «Cuesta mucho ganar a un equipo que juega tan agresivamente»

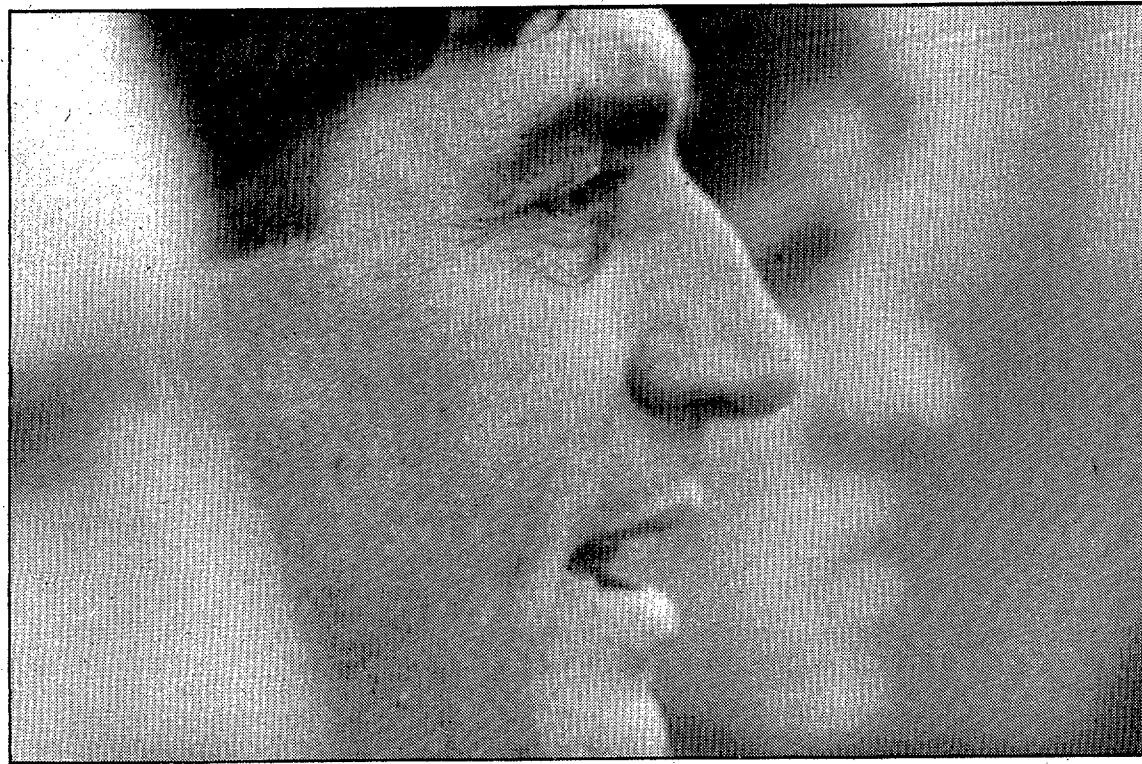
Miquel Vallespir: «Hemos merecido la victoria, porque el Girona se ha mostrado conformista tras marcar su gol, pese a tener grandes jugadores»

El técnico del Girona cree que el Constancia practicó un juego «de patadón y tentetioso»

JORDI DANÉS  
Enviado Especial

Inca (Baleares).— El entrenador del Girona, Alfonso Muñoz, se mostraba crítico y disconforme con varios aspectos que habían rodeado el debut liguero del Girona en la Segunda División B. El primer de ellos era el resultado. «Hemos podido ganar el partido, pero hemos encajado un gol tonto que nos ha hecho perder un punto que teníamos merecidamente ganado». Al técnico tampoco le había gustado «el juego del Constancia, muy agresivo, al patadón y tentetioso, que sólo se fijaba un objetivo, destruir lo que el Girona intentaba crear. A un equipo que juega así es muy difícil ganarle».

De las palabras de Muñoz se desprende que el técnico tenía la idea de haber perdido un punto, y no de haberlo ganado. «El Girona ha dominado y ha merecido ganar. De todas formas, el empate es un buen resultado, porque siempre es importante debutar



Alfonso Muñoz: un buen debut en Segunda B con el Girona.

en la liga, y más estrenando categoría, puntuando. El hecho de que ya tengamos un positivo en nuestra cuenta nos da buenas perspectivas para afrontar los próximos encuentros de liga».

Quejoso de la forma de jugar del equipo local, Alfonso Muñoz se mostró conforme, sin embargo, con la labor arbitral. «El colegiado ha estado correcto, cortando en el momento oportuno los brotes de dureza que ha habido durante el partido. Ahora mismo firmaría por una arbitraje así en todos los partidos que jugáramos fuera». Las primeras conclu-

siones del nuevo técnico sobre su nuevo equipo y la nueva categoría no se han hecho esperar. «Lo más importante es que hemos mantenido la calma en todo momento. Hemos jugado con serenidad, sabiendo aguantar el juego desordenado del Constancia. Veremos cómo son el resto de equipos de la categoría, aunque tengo muy claro que aquí no va a puntuar todo el mundo, porque el juego del Constancia es muy incómodo y el público está muy encima. En el apartado negativo, sólo tengo que lamentar el gol que hemos encajado, que

nos ha hecho perder un punto, y los obligados cambios que he debido realizar, por lesiones de Ramos y Elías, aunque espero que no tengan importancia».

Miquel Vallespir

Lógicamente, en un encuentro que finalizó con empate, ninguno de los dos entrenadores se suele conformar con el reparto de puntos. Miquel Vallespir, técnico del Constancia, cumplió esta regla al afirmar que «perder un punto en casa no es nada satisfactorio. Creo que podíamos haber ganado al Girona, porque el Girona,

El entrenador balear se lamentó de haber perdido un punto, «lo que no es nada satisfactorio»

pese a tener hombres de gran clase, no ha dispuesto de más oportunidades de gol que nosotros».

El entrenador balear no quiso responder a las afirmaciones de Alfonso Muñoz que tildaban de duro y destructor al Constancia, y se limitó a comentar que «no he visto dureza por ninguna parte, aunque no estoy nada de acuerdo con la expulsión, porque ha sido a raíz de una falta normal y corriendo, como las decenas que hay en cada encuentro. La expulsión ha sido muy exagerada».

Del Girona destacó más que nada «sus individualidades. El equipo gerundense dispone de hombres de gran clase, que te pueden marcar un gol en cualquier momento y darle la vuelta al partido. De todas formas, he visto al Girona algo conformista después de haber conseguido su tanto». Finalmente, se lamentó de que «el resultado ya sea inamovible, porque repito que no lo considero justo».

## Cendoya: «Disponer sólo de tres defensas me da algunos sustos»

J. D.

Enviado Especial

Inca (Baleares).— Las opiniones de algunos jugadores del Girona al finalizar el partido eran las siguientes.

Espigulé

«El empate no es justo, porque el Girona ha dispuesto de las mejores ocasiones para marcar, aunque también es cierto que no hemos sabido aprovechar ni esas oportunidades ni la superioridad numérica de la que hemos gozado», manifestaba el defensa Espigulé, que hubiese considerado «más justo un resultado de 1-2». Espigulé cree que el campo del Constancia «es propicio para puntuar, porque este equipo es flojo, por lo que considero que hemos perdido un punto. El Constancia tiene un arma muy clara, el patadón y la dureza en el juego, y hoy les ha salvado un punto».

Saló

Otro jugador que no estaba de

masiado conforme con el resultado que acababa de obtener el Girona era Saló, que durante el encuentro había perdido un par de buenas jugadas de peligro. «Una me dio en la mano y en las otras dos no pude controlar bien el balón. Pese a todo, creo que el Girona ha sido superior, por lo que el empate es injusto. Pese a todo, considero que el resultado es un positivo».

Cendoya

El guardameta del Girona discrepaba ligeramente de sus compañeros, porque «el empate es justo teniendo en cuenta lo sucedido en el campo. Tanto hemos podido ganar como perder, porque las oportunidades de gol se han repartido. Pese a todo, no puedo decir que el partido haya sido muy complicado para mí. Ha sido una tarde plácida, sin demasiado trabajo, aunque el peculiar sistema de juego del Girona, con sólo tres defensas, me obliga a estar mucho más atento». Cendoya reconoció ha-

ber pasado «un par de sustos, a causa de ese sistema de juego, pero ya me acostumbraré».

Como jugador experto, Cendoya ya ha sacado sus primeras conclusiones sobre el juego del Girona. «El equipo juega tranquilo, e irá a más a medida que pasen las jornadas. Por el momento, tener cuatro oportunidades y conseguir un gol ya me parece un buen balance».

Elías

Lesionado, aunque al parecer sin demasiada trascendencia, Elías cuajó un buen encuentro, aunque el jugador se muestra convencido de «poder hacerlo mejor, todo es cuestión de que pase el tiempo. Además, estoy jugando en una posición que es la mía, aunque lo hago con ganas porque lo que quiero es salir al campo. La lesión ha sido en un encontronazo cuando saltaba con otro jugador, pero considero más importante el hecho de que hayamos podido puntuar».

Resultaron lesionados

## Ramos y Elías podrán jugar el próximo domingo

El viaje se efectuó sin ningún problema

J.D.

Enviado Especial

Inca.— Dos jugadores rojiblanco tuvieron que abandonar el terreno de juego antes de que finalizara la contienda: Ramos y Elías. El Constancia se empleó con excesiva dureza y tanto uno como el otro se retiraron sin poder terminar el encuentro. Ramos, que ocupó la vacante dejada por Fita, que se había lesionado en el transcurso de la semana, se retiró del terreno de juego a los 74 minutos, siendo sustituido por Geli. Por su parte, Elías dejó su puesto a Carretero a nueve minutos del final.

De todas formas, tanto uno como el otro, si el entrenador lo considera conveniente, podrán alinearse el próximo domingo ante el Nàstic, en partido que dará comienzo a los siete de la tarde en el Estadi rojiblanco. Elías sufrió un golpe en la espalda, mientras que Ramos se quejaba de un gemelo.

Los dos nos comentaban que «ahora duele, pero no habrá problemas para recuperarnos en el transcurso de la semana».

Viaje sin problemas

Mucha intranquilidad hubo a lo largo de la semana en el seno del Girona, debido al anuncio de la huelga de controladores que podía retrasar ostensiblemente el desplazamiento de la expedición a las islas Baleares. A última hora, el club rojiblanco consiguió adelantar el viaje por la mañana. Y lo cierto es que se desarrolló sin problemas. No hubo huelga de controladores y la expedición del Girona ya estaba en el aeropuerto de Palma a las doce del mediodía.

Señalémos que todos los expedicionarios —jugadores y acompañantes— podrán disfrutar hoy de un día en Palma, toda vez que el Girona regresará esta noche a las doce.

## COPA GENERALITAT DE FÚTBOL

# El Olot ganó con claridad a un Manlleu que no sacó provecho a su pressing (5-1)

El Banyoles perdió ante el Vic (3-5) tras ir por delante en el primer período

JOAN DESPLANS

Corresponsal

Olot.— Olot y Vic disputarán hoy a las seis de la tarde el encuentro final del grupo olotense de la Copa Generalitat de fútbol, tras vencer, respectivamente, a Manlleu y Banyoles. Los encuentros que se disputaron en el municipal de Olot se caracterizaron por el gran número de goles conseguidos, en total catorce, ya que los locales vencieron al Manlleu por 5-1 y el Vic hizo lo propio con el Banyoles por un más apretado 5-3.

**Paliza del Olot a un Manlleu que no se rindió**

Fèlix fue el auténtico artífice del triunfo de los hombres de Xavi Agustí ante el Manlleu. El delantero olotense consiguió cuatro de los cinco tantos de su equipo y aún pudo marcar otro de no haber mandado un penalty al poste.

En la primera parte, el Olot ya se mostró muy superior al Manlleu, que comenzó el partido haciendo un claro —aunque inoperante y a la larga agotador— pressing sobre los medios y delanteros del Olot. A los seis minutos, Fèlix ya había inaugurado el marcador, aunque el acertado goleador olotense no lograría una nueva diana hasta un minuto antes del descanso. El Manlleu no se entregaba, pero estaba muy tocado, incluso físicamente.

Al principio de la segunda parte se tuvo que retirar el lateral Fabregó por una lesión que no parece revestir excesiva importancia, y Juanma pasó a ocupar su puesto en la defensa. La retaguardia local no notó en demasía la sustitución, pero la capacidad ofensiva del Olot se resintió considerablemente.



Catorce fue la cifra de goles que se consiguieron en los dos partidos del Trofeu Generalitat disputados en Olot. (Fotos F. R.)

El bache del Olot duró poco, aproximadamente diez minutos, y el conjunto de Xavi retomó la iniciativa. Ello, y la inspiración de Fèlix, bastaba y a los 22 minutos (de penalty) y a tres minutos de la conclusión conseguía dos nuevos goles que llevaban su cuenta personal a cuatro. Sielva había conseguido, minutos antes, el que completaba los cinco del Olot, mientras que el manlleuense Marcel consiguió el del honor de su equipo, que en ningún momento se entregó, aunque la contundencia del resultado deja bien claro cual fue el mejor equipo sobre el césped olotense.

**Árbitro:** García Santolaya, mal. Tarjetas a Coll (2), Rigat, Darnés y Paquito (2).

**Olot:** Solés, Fabregó (Rigat), Parra, Sielva, Coll, Juanma, Sergi, Resta, Fèlix, Darnés (Toño) y Capdevila.

**Manlleu:** Santmartí, Paquito, Roca, Marcel, Tomàs, Pino, Garrido, Casajuana, Bernils (Padrós,

Pou), Durán y Marcuello.

**Goles:** 1-0, m. 6, Fèlix; 2-0, m. 44, Fèlix; 3-0, m. 67, Fèlix de penalty; 4-0, m. 70, Sielva; 4-1, m. 76, Marcel; 5-1, m. 87, Fèlix.

**El Banyoles jugó bien media hora, pero perdió ante el Vic**

Extraño encuentro el que disputaron Banyoles y Vic, y no sólo por el poco frecuente resultado final, sino por el hecho de que el Banyoles marchó por delante en el marcador hasta bien entrada la segunda mitad. Pero el Vic se mostró superior en todo momento, corrió más y tuvo una defensa mucho más sólida que la del Banyoles, además de contar con un hombre, Cunill, muy acertado en los metros finales, consiguiendo tres de los cinco goles de su equipo.

Los veinte primeros minutos fueron de clara superioridad de un Banyoles que daba la impresión de poder y querer ganar el encuentro.

Villarrodà abría el marcador al filo del cuarto de hora, aunque diez minutos después Pérez igualaba el encuentro.

Esté tanto marcó el inicio de la recuperación del Manlleu y del progresivo hundimiento, sobre todo en la línea defensiva, de un Banyoles que utilizó prácticamente a los mismos hombres que la pasada temporada lo que, en principio, debería ser una garantía de solidez. En esta ocasión la defensa flojeó, y eso fue decisivo para decantar el partido.

El Banyoles volvió a ponerse por delante en un buen tanto de Aja, a la media hora de juego, y ése fue el resultado que señaló el marcador al descanso. En la reanudación, el Vic tomó definitivamente el peso del encuentro, gracias a la presencia de Casanovas, que sustituyó a un desacertado Abascal.

La igualada a dos tantos tardó sólo cinco minutos en llegar, por medio de Puigbó. Entonces surgió Cunill, que puso por delante a los

vicenses por primera vez. El encuentro entró en una fase de emoción, más por el resultado que por el buen juego de ambos equipos, ya que a los tres minutos Luque lo volvió a igualar. Sin embargo, Cunill, al transformar un justo penalty con el que se sancionó al Banyoles, remató a los gerundenses con el quinto tanto, a siete minutos del final.

**Árbitro:** Casademont Canalias, regular. Mostró tarjeta amarilla a Durán por tocar el balón con la mano fuera del área.

**Banyoles:** Duran (Busquets), Juncà, Carreras, Font, Aja, Galán, Villarrodà, Olivares, Quito, Luque y Alex.

**Vic:** Ramon, Roquet, Santi, Serrat, Cala, Puigbó, Bautista, Cristóbal (Suñer), Abascal (Casanovas), Cunill y Pérez.

**Goles:** 1-0, m. 16, Villarrodà; 1-1, m. 25, Pérez; 2-1, m. 30, Aja; 2-2, m. 50, Puigbó; 2-3, m. 66, Cunill; 3-3, m. 69, Luque; 3-4, m. 78, Cunill (penalty); 3-5, m. 83, Cunill.

## El Lloret arrasó al Blanes en la segunda mitad (3-0)

Ambos equipos acabaron con nueve hombres

LLUÍS ESTEBAN

Servicio Especial

Granollers.— El Lloret consiguió su pase a la final del Trofeu Generalitat al derrotar al Blanes por el resultado de 3-0, aunque éste no refleja exactamente lo sucedido en el césped vallesano, por cuanto la primera parte fue de una pasmosa igualdad, aunque sin movimiento en el marcador. Este primer período no llegó a ser anodino por algunas oportunidades de gol que se repartieron ambos conjuntos.

En la segunda mitad cambió la decoración. El Lloret tomó las riendas del encuentro y se lanzó decididamente al ataque, consiguiendo su primer tanto por medio de Rafa. Las oportunidades de gol se sucedían, y Campos aumentaba la diferencia ante un Blanes que ya se mostraba entregado. El resultado de 3-0 lo redondeó Bosch, cuando el Blanes ya lo tenía todo perdido. Hay que destacar que los dos equipos acabaron el encuentro con nueve hombres, ya que el colegiado se excedió a la hora de mostrar cartulinas.

**Árbitro:** Lara Márquez, mal. Expulsó a Cardona y Campos por parte del Lloret y a Nono y Bernal, del Blanes.

**Lloret:** Lozano, Illescas, Cardona, Pavio, Coto, Rafa, Arrédon-do, Sánchez, Navarro, Bosch y Campos. En el banquillo: Vila, Cardona, Matas, Carrillo, Casanovas.

**Blanes:** Isidro, Bou, Jarpe, Nono, Duran, Benítez, Haro, Masafret, Vázquez, Chaves y Tomás. En el banquillo: Bernal, Juan Carlos, Bono, Gris y Joaquín.

**Goles:** 1-0, Rafa; 2-0, Campos; 3-0, Bosch.

## El Palamós hizo fútbol a ratos y derrotó al Granollers (0-3)

Ángel y Manolo, los mejores del equipo de Waldo Ramos

LLUÍS ESTEBAN

Servicio Especial

Granollers.— El Palamós dio buen juego a intervalos, pero se mostró mucho más conjuntado que el Granollers y no tuvo dificultades para imponerse a los locales por un claro 0-3. Aunque al final de los primeros cuarenta y cinco minutos el marcador no se había movido, la gran segunda parte de Manolo y, sobre todo, de Ángel, bastaron para que el equipo de Waldo Ramos se impusiera al Granollers.

Durante la primera parte, el Palamós ya puso de manifiesto que era el equipo con más potencial sobre el rectángulo de juego, aunque hasta la segunda mitad no iba a conseguir mover el marcador. Oportunidades no le faltaron, aunque un hombre habitualmente efectivo como Cardona se encargó de marcar un par de ellas. El Palamós creaba peligro, aunque sólo hacía buen fútbol en jugadas aisladas; sobre todo gracias a la

velocidad de Ángel y a la técnica de Manolo.

**Un penalty abrió las puertas al gol**

A poco de iniciada la segunda mitad, que se desarrolló en la misma tónica que la primera, la defensa del Granollers tuvo su primer fallo de importancia, al cometer un claro penalty sobre un delantero del Palamós. La pena máxima la ejecutó Cardona, que esta vez no falló y abrió la primera brecha en el marcador, que no tardaría en ahondarse. Siete minutos después, el propio Cardona roba un balón en el mediocampo, se escapa por el centro del ataque y cede a Ángel, que viene en carrera por la derecha y dispara sobre la marcha, fuerte y cruzado, batiendo al guardameta local Ismael.

La defensa local también fue la responsable del tercer tanto del Palamós. Una falta de entendimiento entre el portero y sus compañeros se tradujo en la cesión de

un fuera de banda innecesario. Ángel recibe el balón, profundiza hasta la línea de fondo y cede hacia atrás a Lagraña —que había sustituido a Mercader—, que sólo tiene que remachar el tanto.

El encuentro, en líneas generales, no fue especialmente bueno, pero los destellos de calidad de un Palamós que jugó básicamente al contraataque contribuyeron a dar vistosidad al encuentro.

**Árbitro:** Plaza Nogales, regular. Expulsó a Sagués, del Palamós, por doble cartulina amarilla en el minuto 25 de la primera mitad.

**Granollers:** Ismael, Bruch, Fernando (Martín), Rubió, Juli, Flaqué, Galera, Lolo (Codina), Camacho, Navarro y Fonsaré.

**Palamós:** López, Sagues, Artea, Boada, García Escrivano, Retuerto, Condom (Jordi), Ángel (Garrido), Cardona, Manolo y Mercader (Lagraña).

**Goles:** 1-0, m. 7, Cardona de penalty; 2-0, m. 14, Ángel; 3-0, m. 34, Lagraña.

### Resultados de los partidos de fútbol amistosos y de los torneos celebrados ayer

Girona.— En la tarde y noche de ayer se disputaron un buen número de partidos amistosos y torneos de pretemporada en las comarcas gerundenses. De los torneos de Salt, Bescanó, Amer y Porqueres se disputó su primera jornada, y hoy se jugarán los encuentros por el tercer y cuarto puesto y las finales. Los resultados que se dieron en la jornada de ayer son los siguientes:

#### Amistosos

La Cellera-Les Planes 0-2

#### Torneo de Salt

Coma Cros-C. Andalucía 2-1  
P. Tertulia-Salt 1-1  
Se clasificó por penaltys el Salt.  
Hoy:  
Tercer y cuarto puesto  
16.00: C. Andalucía-P. Tertulia  
Final  
18.00: Coma Cros-Salt

#### Torneo de Bescanó

Vila-roja-Perelada 0-0  
Se clasifica por penaltys el Vila-roja  
Bescanó-Celrà 2-1  
Hoy:  
Tercer y cuarto puesto  
16.30: Perelada-Celrà  
Final  
18.00: Vila-roja-Bescanó

#### Torneo de Amer

Anglès-Sant Gregori 0-1  
Amer-Sant Esteve 6-0  
Hoy:  
16.30: Sant Esteve-Sant Gregori  
18.30: Amer-Anglès

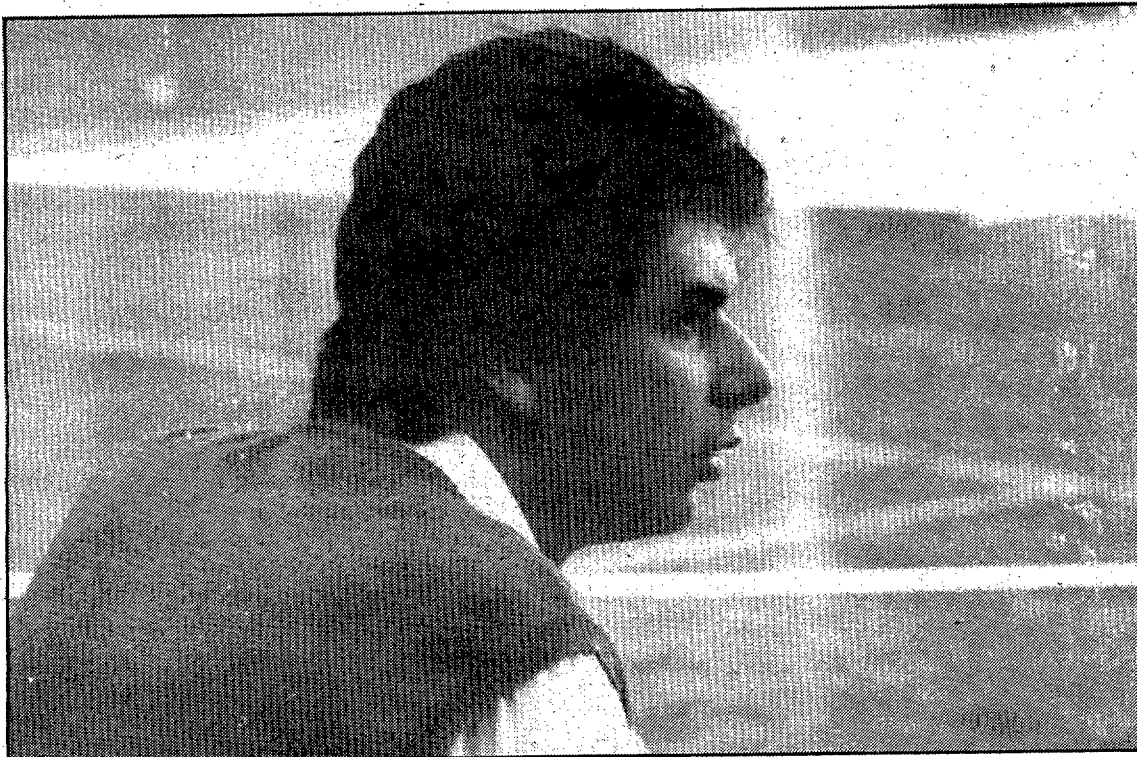
#### Torneo de Porqueres

Sant Miquel-Sant Pere 1-0  
Porqueres-Fontcoberta 2-2  
Pasa a la final el Porqueres por penaltys  
Hoy:  
Tercer y cuarto puesto  
18.00: Sant Pere-Fontcoberta  
Final  
20.00: Sant Miquel-Porqueres

### BALONCESTO

# Josep Verdaguer tiene la intención de dejar el Adepaf

## La oferta del club, ser el secretario técnico y entrenar a uno de los equipos masculinos no satisface al técnico



Verdaguer parece decidido a no seguir en el Adepaf. (Foto SA. NI.).

#### ANTONI ROMERO

Figuères.— Josep Verdaguer, que entrenó al primer equipo femenino del Adepaf, hoy llamado Valvi, durante gran parte de la pasada temporada, no seguirá en el club de Figueras a menos que cambien en gran medida los términos de la oferta que le hizo en su día la directiva del club. Verdaguer supo que no entrenaría al primer equipo femenino cuando se anunció la vuelta a dicho equipo de Rafael Mora, precisamente el entrenador al que sustituyó Verdaguer.

Cuando se confirmó la vuelta de Rafael Mora, a Verdaguer se le

ofreció un cargo de secretario técnico de la parte masculina del club, y a ello se añadía la necesidad de que entrenase a alguno de los equipos —sin descartar a ninguno— pero a Verdaguer no parece atraerle la idea, y afirma que «en principio, no seguiré en el Adepaf». El técnico no tiene, por el momento, ofertas de otros equipos, aunque ha manifestado repetidamente que está abierto a cualquiera de ellas.

El club, por su parte, dice desconocer la respuesta oficial de Verdaguer, «porque tiene una conversación pendiente con el presidente, en la que podrían arreglarse las cosas». Dejando

aparte la cuestión económica, da la sensación de que al técnico no le satisface demasiado la oferta deportiva que le propone el club de Figueras.

#### Wanda Pittman llega hoy

Siguiendo con el equipo femenino, la jugadora norteamericana Wanda Pittman llegará hoy al aeropuerto del Prat, procedente de los Estados Unidos, y mañana mismo se pondrá a disposición de Rafael Mora para efectuar el primer entrenamiento, que estará dedicado a la preparación física, sin balón, por lo que las cualidades de la nueva jugadora no podrán comprobarse hasta el martes.

### Lasúrtegui y Climent, últimos en la final B del mundial de remo

Copenhague (Dinamarca).— La embarcación del dos sin timonel, compuesta por los remeros de la CN Banyoles Lasúrtegui y Climent, se clasificaron en sexta y última posición en la final de consolación de los campeonatos del mundo de remo que se celebran en Copenhague. La otra tripulación española que participaba en una final de consolación, la de cuatro con timonel, consiguió la tercera plaza.

La clasificación del dos sin timonel fue la siguiente: 1. Brasil; 2. Finlandia; 3. Canadá; 4. República Federal de Alemania; 5. Italia; 6. España. En cuanto al cuatro con timonel, el resultado de la final de consolación es el siguiente: 1. República Federal de Alemania; 2. Austria; 3. España (CN Banyoles); 4. Suiza. A la vista de estas clasificaciones, el equipo de dos sin timonel se clasifica doceavo en el cómputo global, mientras que la del cuatro con timonel lo ha hecho en noveno lugar.

Los resultados de la jornada de ayer fueron los siguientes:

#### Mujeres

Skiff: 1. Maria Sava (Rumania); 2. Ria de Fauw (Bélgica); 3. Francesca Benivoglio (Italia).  
Cuatro con timonel: 1. Rumania; 2. Alemania Democrática; 3. Bulgaria; 4. Unión Soviética; 5. Estados Unidos; 6. Canadá.  
Doble skull: 1. Bulgaria; 2. Rumania; 3. Estados Unidos; 4. Unión Soviética; 5. Alemania Democrática; 6. Suecia.

Dos sin timonel: 1. Rumania; 2. Alemania Democrática; 3. Unión Soviética; 4. Estados Unidos; 5. Bulgaria; 6. Alemania Federal.

#### Hombres

Cuatro sin timonel: 1. Alemania Federal; 2. Gran Bretaña; 3. Italia; 4. Austria; 5. Dinamarca; 6. Irlanda.  
Skiff: 1. Wim Van Belleghem (Bélgica); 2. David Wright (Canadá); 3. Ruggero Verocca (Italia); 4. Bjarne Eltang (Dinamarca); 5. Peter Antonie (Austria); 6. Franz Goebel (Holanda).  
Doble skull: 1. Bulgaria; 2. Alemania Federal; 3. Alemania Democrática; 4. Noruega; 5. Bélgica; 12. Italia.  
Skiff: 1. Thomas Lange (RDA); 2. Peter Kolbe (RFA); 3. Pertti Karppinen (Finlandia); 4. Pascal Body (Francia); 5. Yuri Yamsson (URSS); 6. Eric Peronk (Nueva Zelanda).

## LA NOVA CAVALLERIA LLEUGERA DE PEGASO EKUS

VEGEU-LOS I PROVEU-LOS A  
**AUTOREMOLCS GIRONA, S.A.**

CONCESSIONARI PER A GIRONA I PROVINCIA

Ctra. Nacional II - Tel. 20 55 62  
SARRIÀ DE TER - GIRONA

Euroqualitat Pegaso



### PER A ESCOLARS DE LA VALL D'ARO

#### INSCRIPCIONS:

a) De l'1 a l'11 de setembre, de 5 h. a 8 h. de la tarda en els llocs següents:

- Ajuntament de Santa Cristina.
- Escola de la plaça Poeta Sitjar de Castell d'Aro.
- Ajuntament de Platja d'Aro.

b) El nombre de participants serà limitat a 250 places.

c) Si en tancar les inscripcions el dia 11 quedessin places lliures es podran cobrir amb inscripcions fetes el mateix dia del Concurs de 8h. 30m. a 9h. 30m. (Passeig Marítim, taula d'Organització).

#### CONCURSANTS:

Hi poden participar tots els nens que durant el curs 1986-87 han estat escolaritzats a qualsevol centre de la Vall d'Aro.

**Tots els participants en aquesta 1ª Trobada, seran obsequiats amb una peça de ceràmica, obra del ceramista Carles Sala i Mitjà**

Trobareu el

**DIARI DE GIRONA**  
LOS SITIOS

**ESTANC RAMBLA**  
Rambla de la Llibertat, 15  
GIRONA

## L'ENTRECOT

Comunica als seus clients i amics que dilluns tornarà a estar al seu servei

**Girona Telèfon 20 51 37**

CARTELERERA

GIRONA

**ALBÉNIZ** Tel. 20 01 35  
**Superman IV: En busca de la paz.** USA. Fantasía. Dir.: Sidney J. Furie. Int.: Christopher Reeve, Gene Hackman y Mariel Hemingway. Ante la creciente carrera de armamento, Superman decide intercedir en el destino de la Humanidad destruyendo todas las armas nucleares. Lex Luthor, totalmente en desacuerdo con la idea, inventa un ser a base de kryptonita para eliminar a Superman. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. Apto.

**CATALUNYA 1** Tel. 20 23 93  
**Una familia tronada.** Holanda. Comedia. Dir.: Dick Maas. Int.: Nelly Frijda y Huub Stapell. Una familia antisocial se instala en una villa en las afueras de la ciudad, tras haber tenido que abandonar su domicilio a causa de la contaminación del suelo. Sus particulares costumbres morales chocan enseguida con las de sus vecinos, entre los cuales se encuentra un militar cuya esposa le abandona para irse con el hijo mayor. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. 13 años.

**CATALUNYA 2** Tel. 20 23 93  
**Proyecto X.** USA. Acción. Dir.: Jonathan Kaplan. Int.: Matthew Broderick y Helen Hunt. Un joven piloto es asignado para una misión de alto secreto en la que se hace amigo de un inteligente chimpancé a través del cual puede acceder a informaciones secretas. H: 4.10, 6.10, 8.10, 10.10. Apto.

**CATALUNYA 3**  
**007: Alta tensión.** Gran Bretaña. Acción. Dir.: John Glen. Int.: Timothy Dalton y Maryam D'Abo. James Bond es encargado de vigilar la deserción de un disidente soviético a quien una violoncelista checa intentará matar. El soviético revela la existencia de un proyecto de asesinato político, por lo que Bond decide investigar a fondo. H: 3.45, 6, 8.15 i 10.30.

**COLISEO** Tel. 20 27 47  
**King Kong 2.** USA. Fantasía. Dir.: John Guillermin. Int.: Linda Hamilton y Brian Kerwin. Después de caer del Trade Center, King Kong conserva aún un hilo de vida. Una doctora se propone salvarle mediante un trasplante de corazón; mientras un explorador trae desde Borneo un ejemplar hembra del mismo gorila. Más tarde, ambos simios huyen juntos, perseguidos por militares y cazadores. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. Apto.

**MODERN A** Tel. 20 30 89  
**Arma letal.** USA. Acción. Dir.: Richard Donner. Int.: Mel Gibson y Danny Glover. Un veterano policía de color poco amante de la acción y un compañero que disfruta con el peligro reciben el encargo de investigar un caso que,

tras un aparente suicidio, esconde un asunto de tráfico de drogas. H: 4.00, 6.05, 8.10, 10.20. 13 años.

**MODERN B** Tel. 20 30 89  
**¡Tres amigos!** USA. Parodia de western. Dir.: John Landis. Int.: Chevy Chase, Steve Martin y Martin Short. Tres actores del cine mudo son requeridos por una joven mexicana para que eliminen a un cacique y sus secuaces, trabajo que ellos se toman como si fueran a interpretar una nueva película. H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30. Apto.

**PLAÇA A** Tel. 20 38 59  
**El cuarto protocolo.** Gran Bretaña. Espionaje. Dir.: John MacKenzie. Int.: Michael Caine, Pierce Brosnan y Joanna Cassidy. Un agente británico descubre un plan de la KGB para, después de transportar las piezas de una bomba atómica hasta Inglaterra, destruir la OTAN. H: 3.45, 6.00, 8.15, 10.30. 13 años.

**PLAÇA B** Tel. 20 38 59  
**Deseo de mujer.** Italia. Erótica. Dir.: Franco Bottari. Int.: Ilona Staller, Laura Gemser y Carlo Giufre. Tres episodios con el erotismo como denominador común: una pareja de recién casados se filman a ellos mismos realizando sus fantasías amorosas, un chico persigue a su novia en uno de sus encuentros con un amante, y un joven recibe un invento con el que podrá gozar físicamente de la estrella porno de sus deseos. H: 4.30, 6.30, 8.30, 10.30. 18 años.

**PLAÇA C** Tel. 20 38 59  
**Apology.** USA. Suspense. Dir.: Robert Bierman. Int.: Lesley Ann Warren y Peter Weller. Una artista prepara su próxima obra y pone un anuncio pidiendo llamadas que, grabadas en un contestador automático, expongan las culpas de los comunicantes. Las grabaciones han de formar una estructura por donde la gente pasará, pero uno de los comunicantes resulta ser un asesino de homosexuales buscado por la policía. H: 4.20, 6.20, 8.20, 10.20. 18 años.

**ULTÓNIA** Tel. 20 22 77  
**Depredador.** USA. Acción. Dir.: John McTiernan. Int.: Arnold Schwarzenegger y Carl Weathers. Un comando norteamericano es enviado a un lugar de la selva sudamericana para que eliminen a un grupo de guerrilleros. Allí se enfrentarán con algo mucho más poderoso, una misteriosa fuerza que los va destruyendo uno a uno. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. 18 años.

BANYOLES

**MERCANTIL**  
**El eslabón del Niágara.** USA. Intriga. H: 10.00. 13 años.

**VICTORIA**  
**Gothic.** Gran Bretaña. Terror. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.00. 18 años.

BLANES

**MARYAN**  
**Peligrosamente juntos.** USA. Comedia. **Cuentos asombrosos.** USA. Fantasía terrorífica. H: Continua 4.00. Apto.

**VICTORIA**  
**Arma letal.** USA. Acción. **Tres solteros y un biberón.** Francia. Comedia. H: Continua 3.00. 13 años.

CASSÀ DE LA SELVA

**LA COMA**  
**Aliens, el regreso.** USA. Terror. H: 4.00, 7.00. 13 años.

FIGUERES

**EL JARDÍ** Tel. 50 19 11  
**Desaparecido en combate 2.** USA. Acción. **Breakdance.** USA. Comedia. H: Continua 3.45. 13 años.

**JUNCÀRIA** Tel. 50 02 31  
**Kamikaze.** Francia. Ciencia-ficción. **Consejo de familia.** Francia. Comedia. H: Continua 4.00. 13 años.

**LAS VEGAS** Tel. 50 28 00  
**King Kong 2.** USA. Fantasía. H: Continua 3.30. Apto.

**SAVOY** Tel. 50 52 05  
**Cuenta conmigo.** USA. Drama. H: continua 4.00. Apto.

LA BISBAL D'EMPORDÀ

**OLÍMPIA**  
**Los nuevos curanderos.** Comedia. H: 4.00, 7.30. **La mosca.** USA. Terror. H: 5.40, 8.45. 13 años.

LLAGOSTERA

**CASINO**  
**Aliens, el regreso.** USA. Terror. H: Continua 5.00. 13 años.

OLOT

**COLON**  
**El chico de oro.** USA. Comedia. **S.O.S.: Equipo azul.** USA. Aventuras. H: Continua 4.00. Apto.

**GRIDO**  
**Senderos de gloria.** USA. Drama bélico. **2001: Una odisea del espacio.** Gran Bretaña. Ciencia-ficción. H: Continua 4.00. Apto.

PALAMÓS

**ARINCO** Tel. 31 54 73  
**Bambi.** USA. Dibujos animados. H: 4.15, 6.00. Apto. **Apology.** USA. Suspense. H: 7.40, 11.05. **La mujer del jefe.** USA. Comedia. H: 9.30. 18 años.

**KYTON** Tel. 31 40 95  
**Cita a ciegas.** USA. Comedia. H: 4.10, 6.00, 7.50, 9.40, 11.30. Apto.

PLATJA D'ARO

**AVINGUDA** Tel. 81 76 65  
**Cuenta conmigo.** USA. Drama. H: 4.15, 7.50, 11.15. **Golpe en la pequeña China.** USA. Aventuras. H: 6.00, 9.35. Apto.

**IVAN** Tel. 81 80 82  
**Traición sin límite.** USA. Acción. H: 4.15, 7.45, 11.15. **La mujer del jefe.** USA. Comedia. H: 6.00, 9.40. 13 años.

RIPOLL

**COMTAL**  
**War bus.** USA. Comedia. **Se acabó el pastel.** USA. Comedia. H: Continua 4.00. 13 años.

**LA MOLINA**  
**Más allá de las líneas enemigas.** USA. Acción. **Cuerpo y alma.** USA. Drama. H: Continua 3.30. 18 años.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

**CATALUNYA** Tel. 32 03 22  
**Kamikaze.** Francia. Ciencia-ficción. H: 5.00, 7.00, 9.00. 10.45. 13 años.

TOSSA

**GASPAR**  
**F/X: efectos mortales.** USA. Acción. **El vuelo del navegante.** USA. Fantasía. H: Continua 4.30. Apto.

**MONTSERRAT**  
**Secretos indiscretos.** USA. Comedia. H: Continua 6.00. 18 años.

TEATRE ALBENIZ

CHRISTOPHER REEVE • GENE HACKMAN

**SUPERMAN IV EN BUSCA DE LA PAZ**

2ª setmana d'èxit

DEMA DILLUNS  
AL CINEMA MODERN

PEL·L·C·L·A DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL S·C

DOLBY STEREO

Horari: 4, 6, 8 i 10'30

COLISEO IMPERIAL

Local refrigerat

**KING KONG 2**

UNA PRODUCCION DINO DE LAURENTIIS ENTERTAINMENT GROUP

BRIAN KERWIN  
LINDA HAMILTON  
JOHN ASHTON  
PETER MICHAEL GOETZ

DIRECTOR JOHN GUILLERMIN

Crèdits especials: CARLO RAMBALDI  
Música: JOHN SCOTT

PARA TODOS LOS PUBLICOS

**¡Vuelve el más fabuloso héroe americano!**

DEMA DILLUNS  
AL CINEMA PLAÇA B

PEL·L·C·L·A DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL S·C

DOLBY STEREO

Horari: 4 - 6 - 8 i 10'30

abc SALA a

Local refrigerat

2ª setmana d'èxit

MICHAEL CAINE PIERCE BROSNAN

PRESENCIA ESPECIAL DE

**EL CUARTO PROTOCOLO**

PEL·L·C·L·A DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL S·C

DOLBY STEREO

Horari: 3'45, 6, 8'15 i 10'30

Modern SALA A

Local refrigerat

4ª setmana d'èxit

MEL GIBSON DANNY GLOVER

**ARMA LETAL**

PEL·L·C·L·A DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL S·C

DOLBY STEREO

4 - 6'05 - 8'10 i 10'20

Cinemas abc SALA b

Local refrigerat

DEMA DILLUNS, GRAN ESTRENA

RACHEL WARD BRYAN BROWN SAM NEILL

**DEL AMOR Y DEL DESEO**  
GoodWife

STANLEY EMBERTSON PRODUCTION GROUP Presenta una Producción de LAURENCE EDEKAR HERRA

CAST: RACHEL WARD BRYAN BROWN SAM NEILL STEVEN VIDLER et al. et al. et al. PETER BONZA  
MEL GIBSON Y DANIEL CRAIG (The Day After Tomorrow) Productor Ejecutivo: BRUCE W. SMITH  
Presentado por JAY SIMPSON. Dirigido por KEN CAMERON

Horari: 4, 6, 8 i 10.30.

COLISEO IMPERIAL

Local refrigerat

DEMA DILLUNS, GRAN ESTRENA

Existe un género: EL TERROR  
Tiene un maestro: GEORGE A. ROMERO  
Presenta con "LA MUERTE DE LOS MUERTOS" el más reciente capítulo: "ZOMBIS"

HAZTE LA MUERTE

EL GEORGE A. ROMERO'S  
**DIA DE LOS MUERTOS**  
DAY OF THE DEAD

Horari: 4, 6, 8 i 10.30.

TEATRE ALBENIZ

DEMA DILLUNS, GRAN ESTRENA

*¡Fueron como aventureros  
y se encontraron con la realidad...!*

**CAMPO DEL INFIERNO**

UNA PRODUCCION PRODUCCIONES DE LOS "HELL CAMP" TOM SWINGUE LISA BUCHHEIM ANDREW BERGE

PRODUCCION: MICHAEL A. JONES "MICHAEL J. WARD" PETER NEVEL "MARK DONAHUE"  
"FRANK CONNOR" "MICHAEL JAY SEAN" "THOMAS E. GLASER" PRODUCTOR EJECUTIVO: ORSON

Horari: 4, 5, 8 i 10'30

# Películas de la próxima semana



Tom Skerritt y Lisa Eichhorn, en «Campo del infierno».

## MIR HURTADO

### «Campo del infierno»

Nueva película de acción bélica que intenta recrear a través de la ficción y una visión más crítica que de costumbre un hecho ocurrido en marzo de 1985, cuando unos pilotos norteamericanos fueron enviados a las Islas Filipinas para un programa especial de entrenamiento que se convirtió en una cruel persecución. Los protagonistas son capturados y llevados a un campo de prisioneros donde sufrirán diversas torturas físicas y psicológicas. Eric Karson, director del film, se propone llamar la atención sobre un asunto que fue silenciado por el Pentágono y

sobre los incidentes que se suceden en la institución que se encarga de dichos entrenamientos, al tiempo que intenta profundizar, en los personajes interpretados por Tom Skerritt («Alien», «Top gun»), Lisa Eichhorn («Yankis») y los villanos Anthony Zerbe y Richard Roundtree, este último recordado como «Shaft». (Albéniz).

### «El día de los muertos»

O el retorno de George A. Romero a la especialidad que le hizo famoso, los «zombies», tras otras tentativas (entre ellas, el «Creepshow» de Stephen King) menos exitosas. La película nos muestra la tierra dominada por los muertos vivientes, en un momento en que sólo un grupo de científicos y

unos soldados han sobrevivido a la masacre. Los médicos creen haber encontrado una solución, pero un militar descubre que algunos soldados han sido utilizados en los experimentos en lugar de los «zombies» y encierra a los científicos junto a los muertos vivientes. El horror está servido en esta película de «zombies» dirigida por Romero, después del clásico «La noche de los muertos vivientes» (1968) y «Zombi» (1979), con una historia en que se intenta plasmar la preocupación por las armas nucleares y la plaga del SIDA. (Coliseo).

### «Del amor y del deseo»

Historia de pasiones amorosas que nos llega de Australia y se sitúa en 1939, con una mujer (Rachel Ward) que lleva una pacífica vida matrimonial con un talador de árboles (Bryan Brown), hasta que aparece el joven hermano de éste (Steve Vidler) y desata en ella deseos hasta entonces desconocidos. Con el sorprendente consentimiento de su marido, la joven se entrega en sus relaciones con el recién llegado. Ésta es la tercera película de Ken Cameron, director cuyos films anteriores no se han visto en nuestro país y cuenta con la pareja Rachel Ward (descubierta por Burt Reynolds en «La brigada de Sharky») y Bryan Brown (conocido por «F/X: efectos mortales»), casados en la vida real, los cuales aseguran la carrera comercial del film fuera de su país. En un papel secundario, destaca Sam Neill como un conquistador mujeriego, junto al joven Steven Vidler, que ya intervino en «Lawrence en Arabia». (Plaça A).



George A. Romero, junto a sus «zombies» de «El día de los muertos».

## CRÍTICA

### «Apology»

**Título original:** «Apology»  
**Producción:** USA. 1986. Richard Parks, Richard Smith y Les Alexander.  
**Fotografía:** Philip Meheux  
**Música:** Maurice Jarre  
**Guión:** Mark Medoff  
**Dirección:** Robert Bierman  
**Intérpretes:** Lesley Ann Warren, Peter Weller, Ellen Barber, John Glover, Reathel Bean, George Loros y Jimmie Ray Weeks.

#### M.H.

Junto a los más llamativos estrenos de productos que han contado con una gran campaña publicitaria, esta semana nos hemos encontrado con una película presentada con la misma modestia con que ha sido realizada. «Apology» es un film de voluntaria serie B que, a pesar de ello, tiene más logros que otros considerados de primer orden, y proporciona una interesante intriga que, a pesar de resultar perjudicada por algunas irregularidades del guión, se hace digna de verse.

«Apology» es un estimulante ejercicio de suspense con un personaje que se ve acorralado a causa de un asunto que él mismo (en este caso, ella) ha impulsado. A partir de ahí, el guión desarrolla una intriga ejemplarmente transmitida al espectador, situado en un mismo plano que la protagonista, que sólo conoce la voz de sus conocimientos. Uno de sus aspectos más simpáticos es que consigue hacerse con nuestra atención sin recurrir a efectismos ni violencias gratuitas. Sin pretender ser una obra falsa-

mente moderna, «Apology» está filmada de un modo clásico y se apoya insólitamente en el carisma de una pareja protagonista no muy conocida por el público. La cámara se detiene en los rostros de Lesley Ann Warren (espléndida en «Victor o Victoria») y el menos célebre Peter Weller (que nos hace olvidar su papel de malo en «Un extraño en casa») como las películas de los años 40 y 50 lo hacían sobre las grandes estrellas, dejando que ellos transmitan las emociones de sus personajes con calculada expresividad. Si a ello añadimos que la música de Maurice Jarre y la fotografía de Philip Meheux (responsable de la excelente fotografía de «El cuarto protocolo») están totalmente al servicio de la historia y los ambientes, tenemos que «Apology» merece ser destacada por su falta de pretensiones que no sean interesar al espectador a través de una trama eficaz y bien expuesta. Además, el policía interpretado por Peter Weller nos resulta mucho más auténtico e interesante en su descripción que los de ese efectismo continuo llamado «Arma letal».

## TEATRE *Altonia*

DOLBY STEREO AIRE CONDICIONAT

### SCHWARZENEGGER

Nunca ha habido nada igual en nuestro planeta. Llego por la emoción de la caza... pero escogio la victima equivocada.



### DEPREDADOR

TWENTIETH CENTURY FOX GORDON SILVER DAVIS ARNOLD SCHWARZENEGGER  
DEPREDADOR PREDATOR CARL WEATHERS ALAN SILVESTRI DONALD McALPINE  
JOHN VALLONE RIGREENBERG ASSOCIATES INC STAN WISTON JIM THOMAS  
JOHN THOMAS LAWRENCE GORDON JOEL SILVER JOHN DAVIS JOHN McTIERMAN

IN CINE

ESTRENEM ELS DIVENDRES...

Dos ojos para toda la vida



Garantía de confort y seguridad en el trabajo



CAMPAÑA DE PROTECCION OCULAR  
ASOCIACION DE UTILIDAD PUBLICA.

## electronics GIRONA

SALA RECREATIVA



Canalejas, 1

### EDIFICIO COLISEO

- \* Abierto todos los días de 10.00 a 22.00
- \* Local climatizado
- \* Ambiente selecto

¡¡LIMÓN Y BABY 100, el último modelo de RF y Codere S.A.!!  
¡¡Ven a probarla!!

Ha estat vista per dues mil persones

## Gran ressò de la mostra del Col·lectiu d'art, a Llançà

JOSEP LLUÍS PONCE

Corresponsal

Dur l'art al carrer

Llançà.— Més de dues mil persones han visitat la Mostra d'art col·lectiu que en el decurs dels primers vint-i-quatre dies del mes d'agost ha estat exposada a l'edifici municipal de Serveis. Els vuit artistes llançanencs que componen el col·lectiu es defineixen com a «no professionals», encara que aspiren que la seva obra sigui reconeguda.

Satisfets del ressò obtingut

Segons Jordi Granollers, un dels pintors que formen el col·lectiu i que presentà olis i dibuixos, «estem molt satisfets del ressò que ha tingut aquesta iniciativa, a la qual dona suport l'Ajuntament, l'Oficina municipal de turisme i l'Escola d'arts plàstiques local, màxim si tenim en compte que molts dels companys que formen el col·lectiu no havien exposat mai i en prou feines eren coneguts a la mateixa vila per les seves tendències artístiques. De tota manera, nosaltres aspirem a quelcom més que a ser coneguts per l'obra personalista desenvolupada».

Sobre el futur, declara que «volem fer coses, totes relacionades amb l'art i la cultura. Sortir al carrer, captar gent, sobretot nens, que s'interessin i, en certa manera, els aflori un instint creatiu que segurament ells no saben que tenen. Pretenem no tancar-nos en nosaltres mateixos i en el nostre poble, sinó ser oberts i donar el nostre ajut a tothom que el pugui necessitar. És un objectiu que crec estarà supeditat a la forma en com siguin interpretades les nostres intencions».

Rafel Borràs va presentar tot un seguit d'olis i aquarel·les, i Elena Riera ho féu en tapissos. Dolors Isern es destacà en escultures que obtingueren el vist-i-plau dels entesos, encara que també hi participà en dibuixos. Martínez Parra, pare i fill, exposaren olis. Guillem Duran fa escultures en pedra i ferro i Jaume Isern presentà també olis.

En conjunt, hi hagué un bon volum de vendes, que ajudaran al col·lectiu a poder continuar amb la tasca educativa i social que ha emprès.

Del deu al tretze de setembre

## Lluís Llach, Wishbone Ash i Amaya, a la Festa del treball

Barcelona.— Lluís Llach, el grup de rock britànic Wishbone Ash i Amaya, ex-solista de Mocedades, són algunes de les figures que participaran en la Festa del treball, entre el deu i el tretze de setembre, organitzada pel PSUC.

Els actes polítics se centraran el míting final, en el qual intervindran Gerardo Iglesias, secretari general del PCE, i Rafael Ribó, secretari general del PSUC, el qual presentarà les línies que marcaran l'actuació del partit en el proper curs polític. Per l'onze de setembre, està previst un debat sota el títol «Catalunya i l'autogovern», al qual intervindran, entre d'altres, Rafael Ribó i l'alcalde de Barcelona Pasqual Maragall.

En l'aspecte musical, també intervindran els grups Huapachà Combo, Pegasus, N'Gai N'Gai, l'orquestra Plateria i el conjunt de pop-rock català La Madam, que recentment ha publicat el seu disc «Sense presses». Una gran carpa de circ formarà el segon escenari, on hi haurà una nit dedicada a la música flamenca i on actuarà el grup de varietats Transmarato, la vedette Eva León i Pierrot presentaran el seu espectacle «Manó a mano» i el grup teatral l'Àngel interpretarà una obra titulada «Soldadito valiente».

La festa, que va comptar l'any passat amb l'assistència d'unes

300.000 persones, combina les actuacions musicals amb exposicions i col·loquis sobre temes polítics, esports, cinema i diverses activitats dirigides als nens, segons que van informar els organitzadors. El pressupost inicial és d'uns trenta milions de pessetes i el preu de les entrades serà de set-centes pessetes, excepte el diumenge dia tretze, que en costaran sis-centes.

Les actuacions musicals es complementaran amb nombroses parades de diversos barris de Barcelona amb el lema «Village de Barcelona: animació a tota hora i parleries a tota hora». Els representants del barri de Sarrià oferiran «els còctels elevats al cub» i els de Sans anuncien «l'aliment espiritual el trobareu en un altre lloc. Aquí, naturalment, el complement».

Les comarques catalanes també estaran representades a la Festa del treball; la del Vallès Oriental oferirà «un xic de tot, però gustós», i la de la Noguera «de ponent, banyes i llonganisses». Els visitants de la festa podran tastar les especialitats culinàries de diversos llocs de l'Estat espanyol, com les Illes, Astúries, València, Aragó, Navarra i Múrcia i de d'altres països com Cuba, Piemont (Itàlia), Eslovènia (Iugoslàvia) i Nicaragua.

## Audicions de sardanes per avui i la setmana que ve

Al llarg del dia d'avui es duran a terme les següents audicions de sardanes: Pel que fa a viles que celebren la seva festa major, hi haurà sardanes a Olot (cobla Principal d'Olot), Torroella de Fluvià (cobla Ciutat de Girona), Palau-saverdera (cobla Baix Empordà), Sant Joan de Mollet (cobla Foment de la Sardana), Sant Hilari Sacalm (cobla Ciutat de Girona), Santa Pau (cobla Màxims), Pineda (cobla Maravella) i Orriols (cobla Principal de Banyoles).

A la tarda hi haurà audicions a Ripoll (cobla Bofills), Calella (cobla Rambles), Sant Joan de les Abadesses (cobla Genisena), Ribes de Freser (cobla Canigó), Arenys de Munt (cobla La Lira de Barcelona), Bellcaire (cobla Baix Empordà) i Olot (cobla Principal d'Olot). A la nit, la cobla Ramblès oferirà una audició a Malgrat de Mar.

Pel que fa a la setmana que ve, **dilluns**, dia 31, hi haurà audicions a Sant Hilari Sacalm (cobla Genisena) i Camprodon (cobla Canigó); **dimarts**, la cobla Atlàntida actuarà a la festa major de Sant Antoni de Calonge; **dimercres** hi haurà audició per la festa major de l'Escalada, a càrrec de la Cobla Selvatana, **dijous** amb la Ciutat de Girona i **divendres** amb la Principal d'Olot; **dijous** també hi ha sardanes a Ca la Pruna, a Pals, amb la Cobla Màxims i **divendres**, a la Festa de l'albergínia d'Amer i a l'Estartit, on actuarà la cobla Principal de Banyoles.



**Niebla reuni amics i personalitats en una vetllada artística i musical.**— Ahir a la nit es reuniren a casa del pintor Niebla tota una sèrie de personalitats amb motiu d'un aperitiu que l'artista va oferir als seus amics i de l'actuació, a l'església de Casavell, del germà del pintor, el qual forma part d'un duo de guitarra que ha ofert fa poc una sèrie de concerts per Andalusia i que ahir va interpretar peces de Django Renat, Chick Corea i composicions pròpies. Tot i que era un recital de caràcter íntim, l'església de Casavell es va omplir de gom a gom. Entre els convidats, s'hi trobaven Antoni Gutiérrez Díaz, Ernest Llach, Joaquim Nadal, Lluís Medir i Arseni Gibert, a més de nombrosos crítics d'art i música i tot tipus de gent del món de l'art i la cultura. (Fotos PABLITO Jr.).

## Homenatge uruguaià al centenari de Margarida Xirgu

Montevideo.— L'actriu uruguiana Estela Castro va informar ahir que l'any que ve serà a Barcelona per homenatjar la que fou gran dama de l'escena, Margarida Xirgu, en el centenari del seu naixement. L'actriu representarà en una gira per tot l'Estat espanyol l'obra unipersonal «Retrat de senyora amb mirall», de Pedro Corradi, que és una biografia de Margarida Xirgu. Estela Castro va dir també que representaria l'obra de Milton Schinca «Juegos de Federico entre las cosas», a la qual apareix també Margarida Xirgu, que va viure exiliada a Montevideo i va fundar l'Escola Municipal d'Art Dramàtic que duu el seu nom i la Comèdia nacional.

# BANANA'S

## CLUB



LIVE WIRE en Banana's Club.



Una vista del AQUA PARTY en Banana's Club.

Discoteca . . . Bahía de Roses

TELEVISIÓ



- 08.45 Carta de ajuste.
- 09.00 Informe semanal.
- 10.00 El día del señor. Santa misa.
- 11.00 Concierto.
- 12.00 Pueblo de dios. «Nuestra gran herencia: Pedralbes».
- Vida salvaje. «El turón».
- 12.30 Dibujos animados.
- 13.40 Curro Jiménez. «Con las horas contadas».
- 14.30 Siete días.
- 15.00 Telediario 1.
- 15.35 El inspector Gadget.
- 16.00 Estrenos TV. «El desertor» (1983).
- 17.35 Si lo sé no vengo. Programa-concurso presentado por Jordi Hurtado.
- 18.35 Dibujos animados. «El escuadrón diabólico: sigan a esa pluma».
- 19.00 Parada de postas.
- 20.00 México precolombino. «La piedra del sol».
- 20.30 Telediario 2.
- 21.00 Gran reportaje. «Sudáfrica: criadas y señoras».
- 22.30 Domingo cine. «Lápiz de labios». (1976). Director: Lamont Johnson. Intérpretes: Margaux Hemingway, Anne Bancroft, Chris Sarandon, Perry King, Robin Gammell, Mariel Hemingway.

00.05 Especial tendido cero.

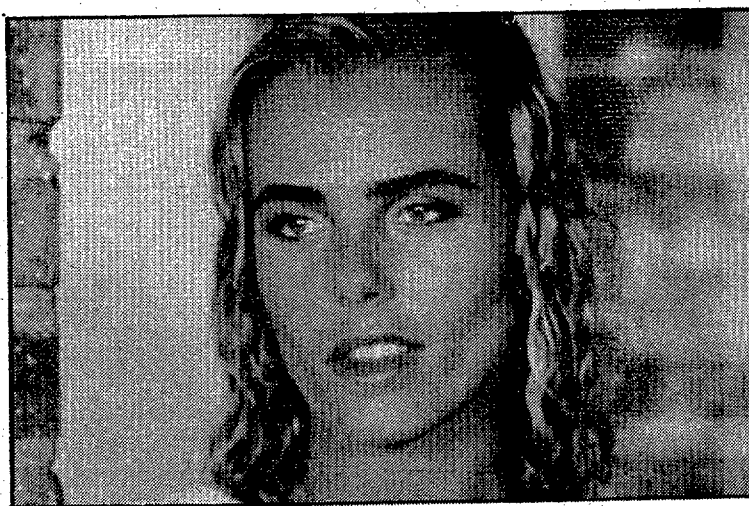
01.00 Despedida y cierre.



- 10.00 Missa.
- 10.45 Tú puedes.
- 11.00 La buena música.
- 12.00 Estudi estadi.
- 20.30 Los diminutos. «Vamos de safari». El consejo municipal de los diminutos acuerda la creación de un parque zoológico. El abuelo, Tito, Lucy y Dinky son los encargados del safari que proveerá el zoológico de animales.
- 21.00 L'informatiu cap de setmana.
- 21.30 Debat 2.
- 22.30 Estudio Estadio. Tras el paréntesis veraniego, el fútbol de competición oficial ha vuelto a los estadios, y este programa dispone a ofrecer la información de cuanto acontezca en dichos campos de fútbol.
- 24.00 Despedida y cierre.



- 12.45 Carta d'ajust.
- 13.00 Temps d'estiu.
- 13.30 Olímpics en acció.
- 14.30 Gol a gol (1ª part).
- 15.00 Telenotícies cap de setmana.
- 15.30 El vent entre els salzes.
- 16.00 La gran vall. «El secret».
- 16.45 El meravellós circ de la mar. «El zoològic a l'inrevés». Sèrie documental que recorre el món submarí.
- 17.10 Artesania. «L'ofici de boter».
- 17.35 L'home i la ciutat. «Tragèdia al carrer».
- 18.10 Música vista. «B-30 i Bugatti».
- 19.00 Bàsquet. Torneig ACEB: FC Barcelona-Tracer de Milà. Amb aquest partit entre el FC Barcelona i el Tracer de Milà es tanca el torneig que durant tres dies s'ha celebrat en la ciutat de Puerto Real.
- 20.30 Telenotícies cap de setmana.
- 21.00 30 minuts. Reportatges informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.
- 21.30 A cor obert. «Sense alè». El presumit Victor Ehrlich té possibilitats de trobar l'autèntic amor de la seva vida.
- 22.30 Gol a gol.
- 23.30 Fi d'emissió.



Margaux Hemingway.

«Domingo cine» (TVE-1, 22.30 h.)

«Lápiz de labios»

Más conocida por su título original «Lipstick», ésta es la película que lanzó mundialmente a la modelo Margaux Hemingway y dio a conocer a su hoy más famosa hermana Mariel, que entonces contaba catorce años. Margaux interpreta a una maniquí cuya hermana menor (Mariel, naturalmente) le presenta a su profesor de música (Chris Sarandon), apasionado de la música electrónica. Durante una cita-en que éste le muestra sus composiciones, el joven se siente seducido por la belleza de la chica e intenta conquistarla. Viendo que ella se resiste, recurre a la fuerza y la viola. Producida en 1976, la película causó cierto escándalo y, en todo caso, está envuelta de un efectismo bastante evidente.

Imanol Uribe prepara una superproducción para TVE

San Sebastián.— El cineasta vasco Imanol Uribe prepara la superproducción «Dos orillas», encargada por TVE con motivo de la celebración del V Centenario del descubrimiento de América, con un presupuesto que puede alcanzar los 2.000 millones de pesetas. Uribe aseguró que la serie será coproducida por diversas cadenas de televisión de Inglaterra, Alemania, Francia e Italia y no descartó la posibilidad de que algunas de las grandes estrellas del celuloide y de la pequeña pantalla, tanto americanas como europeas, den vida a los principales personajes de la su-

perproducción. «Dos orillas», que narra la historia del siglo XIX en América a través de las dichas y desdichas de varias generaciones de una familia de ascendencia española, se emitirá en 13 capítulos. Imanol Uribe tiene previsto dedicar 18 meses a la preparación de la serie, otros 18 al rodaje y otro año más a las labores de montaje, con lo que no se emitirá por lo menos hasta dentro de cuatro años. En opinión del cineasta vasco, «esta serie ha sido muy bien enfocada por Televisión y se va a hacer en condiciones».

Para el cineasta vasco «dirigir trece capítulos de una hora de duración es como hacer ocho películas distintas y no te queda más remedio que medir tus fuerzas, aunque también estás menos expuesto a la casualidad y puedes demostrarte a tí mismo más fácilmente lo que vales». Imanol Uribe tiene también muy presente que si «Dos orillas» tiene éxito será vista al mismo tiempo por «una media de 18 millones de personas» y por ello hace hincapié en que la superproducción «tiene, fundamentalmente, que enganchar».

ANUNCIS PER CORREU AL DIARI DE GIRONA

LOS SITIOS

Nom .....

Adreça ..... Localitat ..... Telèfon .....

TEXT DE L'ANUNCI

- 100 ptes.
- 190 ptes.
- 300 ptes.
- 390 ptes.
- 500 ptes.
- 590 ptes.
- 700 ptes.
- 790 ptes.

Encerclau amb els dies que s'hagi de publicar l'anunci

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

DEL MES .....

PODEU ENVIAR, JUNTAMENT AMB EL BUTLLETI, UN TALÓ PER L'IMPORT TOTAL A NOM D'EDITORIAL GIRONINA S.A. SECC. PETITS ANUNCIS. C/ BARCELONA N° 29 - 17001 GIRONA

RADIO

RÀDIO GIRONA OM

- 06.03 Onda pesquera.
- 08.30 Cap de setmana.
- 10.03 Nostra dansa.
- 11.03 Super baby.
- 12.03 Sorteio Loteria.
- 12.30 Mi música predilecta.
- 13.30 Micrófono deportivo.
- 15.00 Discolandya.
- 23.00 Hora 25.
- 02.00 La gran movida.

RÀDIO GIRONA FM

- 08.30 Sábado musical.
- 10.00 La música de tu vida.
- 16.00 Los deportes de la C.C.

RADIOCADENA GIRONA OM

- 07.03 Els matins de Radiocadena.
- 13.00 Connexió RCE.
- 13.20 Taula de redacció.
- 14.30 Connexió RCE.
- 15.03 Hora 15.
- 16.00 Dia a dia.
- 17.55 Connexió RCE.

RADIOCADENA GIRONA FM

- 07.03 El primer compàs.
- 09.00 Dial 2.
- 14.00 Taula de redacció.
- 14.10 RCE Compàs-connexió RCE.
- 16.00 Dial 2.
- 20.00 Connexió RCE.

RÀDIO GRUP

- 09.00 Ja és cap de setmana.
- 11.00 Temps d'història.
- 11.20 Ja és cap de setmana.
- 14.00 Catalunya al camp.
- 14.40 Digui, digui.
- 15.00 Agenda esportiva GEIEG.
- 15.05 89.8 S.M.
- 16.30 Posta a punt.
- 18.30 Ràdio Barça en joc.
- 24.00 Connexió Cadena 13.

RÀDIO COSTA BRAVA

- 07.05 La ràdio brava.
- Ràdio fórmula musical-informativa al llarg del cap de setmana.
- 13.05 Ràdio-notícies RCB.
- 16.00 Connexió Cadena 13 (Ràdio Barça).

RÀDIO OLOT

- 09.00 Missa.
- 09.30 Audició de sardanes.
- 10.30 Visca l'estiu.
- 11.00 Informatiu CR.
- 13.30 Informatiu Ràdio Olot.
- 21.15 Nits d'estiu.
- 22.30 Toca qui toca.
- 24.00 Connexió CR.

RÀDIO POPULAR FIGUERES O.M.

- 09.00 El madrugón.
- 09.00 I la música continua...
- 09.15 Diumenge és festa.
- 09.45 I més música...
- 10.00 Viva el domingo.
- 13.00 Protagonista la notícia.
- 15.00 Femenino plural.
- 17.00 Tiempo de juego.
- 23.00 Pianísimo.
- 24.00 Gran parada.
- 04.00 Crónica del alba.

RÀDIO POPULAR FIGUERES F.M.

- 09.00 Musical.
- 10.00 Santa Missa desde la parroquia de St. Pere de la nostra ciutat.
- 10.45 I la música continua...
- 13.30 I més música...
- 15.00 Mundo negro.
- 16.00 Ràdio esport.
- Cap de setmana (Inclou partit U.E. Figueres).
- 20.00 Connexió OM.

RÀDIO SER EMPORDÀ

- De 00.00 a 23.00 Els 40 principals.
- De 23.00 a 00.30 Hora 25.



- 08.50 Flash d'informacions.
- 09.00 Émission islamique.
- 12.05 Ma fille, mes femmes et moi.
- 13.00 A2 midi.
- 13.20 Les deux font la paire.
- 14.10 La chasse aux trésors.
- 18.30 Stade 2.
- 19.30 Quoi de neuf, docteur?
- 20.00 Journal.
- 20.30 Mystère et bas Nylon.
- 22.05 Les carnets de l'aventure.
- 23.00 Jazz à Antibes.
- 00.10 Édition de la nuit.

- 12.00 Dialectales.
- 13.30 Forum RMC.
- 14.30 Sports loisirs.
- 18.00 Amuse 3.
- 18.25 RFO Hebdo.
- 18.55 Amuse 3.
- 19.45 Cherchez la France.
- 20.05 Paul Hogan Show.
- 20.30 Sur la piste du crime.
- 21.25 France à la carte.
- 21.15 Soir 3.
- 22.30 Le joueur d'échecs.
- 00.10 Fin des émissions.

# DIARI DE GIRONA

## LOS SITIOS

### Tres turistas sufren sendos robos con intimidación en Cadaqués

Cadaqués.— Cinco individuos de aspecto norteafricano cometieron, el pasado viernes, tres robos con intimidación en la localidad de Cadaqués.

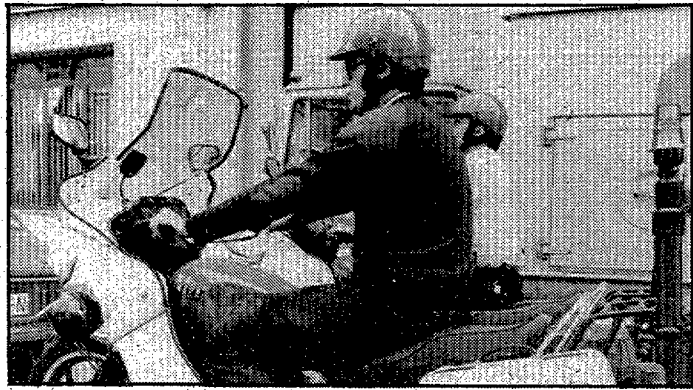
Los hechos ocurrieron entre las seis y las siete y media de la tarde, cuando los cinco sujetos, que llevaban armas blancas, intimidaron al súbdito japonés Shiro Yana, causándole heridas y sustrayéndole 20.000 pesetas en efectivo. Poco después siguieron el mismo procedimiento para robar 100 francos al súbdito holandés Dekker Davis, a quien también causaron heridas leves. Finalmente, ya cerca de las siete y media de la tarde, volvieron a actuar con el mismo sistema: tras intimidar, con arma blanca, al ciudadano alemán Schülz, le sustrajeron 100 marcos alemanes y 5.000 pesetas en efectivo.

La Guardia Civil de Cadaqués instruyó las correspondientes diligencias, que fueron entregadas al Juzgado de Instrucción de Figueras.

#### Detención

Por otra parte, la Guardia Civil de Platja d'Aro detuvo, el mismo día, al vecino de Santa Coloma de Gramanet, Jesús Cantalapedra Sarabia, de 44 años de edad, como supuesto autor de un hurto de prendas de confección valoradas en 400.000 pesetas.

### Los Mossos de Cadaqués incautan hachís y cocaína



Nueva acción de la Policía autonómica.

Cadaqués.— Los Mossos d'Esquadra que prestan servicio en la localidad de Cadaqués detuvieron ayer a Alfonso Chacón Carrasco, vecino de la citada localidad, por un presunto delito contra la salud pública.

La detención se produjo a las dos menos cuarto de la madrugada, cuando la policía autonómica catalana detectó que el citado individuo efectuaba, presuntamente, transacciones de sustancias estupefacientes.

Según fuentes del Departamento de Governació de la Delegació Territorial de la Generalitat en Girona, Alfonso Chacón realizaba las transacciones de droga en el bar Belle Epoque de Cadaqués, después de viajar a su domicilio para proveerse

de hachís y cocaína. El individuo realizaba numerosos viajes de forma que «encima» tan sólo llevaba pequeñas cantidades de droga, entre cinco y diez gramos.

Una vez conocida la forma de actuar del detenido, los Mossos d'Esquadra, mediante un mandamiento judicial de entrada y registro, procedieron a escudriñar el domicilio del mismo, encontrando en su interior 56'200 gramos, 390 y 50 miligramos de sustancias estupefacientes, según las mismas fuentes.

Posteriormente, una vez realizada la prueba del «Drogotest», las citadas sustancias resultaron ser hachís (56'200) gramos y cocaína (440 miligramos).

### Accidente mortal en Palamós

Palamós.— Ramón Cullell Gifre falleció el pasado viernes en Palamós a consecuencia de las graves heridas sufridas cuando minutos antes de las cuatro de la tarde una hilera de pasta de papel, que se encontraba apilada en el muelle comercial de la citada localidad, cayó sobre su cuerpo.

#### Accidentes de tráfico

A las diez y cuarto de la mañana de ayer, cinco personas resultaron heridas en un accidente de circulación que tuvo lugar en Girona.

El accidente, ocurrido en la carretera N-II a la altura del supermercado «Cemasce», se produjo cuando dos motocicletas, la Yamaha B-4999-FW y la Honda GE-4318-U, colisionaron en la parte posterior de un turismo Opel Corsa, matrícula M-2045-FM, que se hallaba parado a la espera de girar a la izquierda.

Los conductores de las motocicletas, Ramon Serra Roca y Jordi Roura Llopart, y la conductora del turismo, M<sup>a</sup> Isabel Sánchez Berenguer, así como dos usuarios del mismo, Dolores Belmonte López y Noelia Belmonte Sánchez, resultaron heridos, siendo trasladados al hospital de Girona.

Por otra parte, también resultaron heridos Alejandro Carbonell, a raíz de una colisión entre dos turismos ocurrida en la carretera C-253 en el término municipal de Santa Cristina d'Aro, y Joan Vila Trapeiro, cuando su vehículo se salió de la vía en la carretera de Ullastret a Serra de Daró.

RAMON ROVIRA



### Carretera de futur

QUAN tothom s'hagi afartat de sol, serà el moment de tornar a agafar el mai. Alcaldes al seu despatx, senadors i diputats als seus escons, mecànics al taller. A la ciutat de Girona aquesta recta final de l'exercici anual del 87 presenta una novetat imortnat, i que demostrarà en bona part la capacitat de gestió del govern local. És l'inici de la variant de la Nacional II, un projecte que encara es troba en situació d'expectativa però que d'una manera definitiva s'ha de començar a bellugar des d'ara mateix. Els resultats de les darreres eleccions municipals deixen poc marge al dubte sobre quina és l'opció que han donat suport amb més claredat els electors. La majoria absoluta del Partit dels Socialistes de Catalunya i especialment el redoblat suport a Joaquim Nadal demostra que la proposta elaborada per l'Ajunament i el MOPU va a missa amb tots els ets i uts. És pràcticament definitiu, doncs, que la carretera Nacional II de Girona passarà per la vall de Sant Daniel i em sembla que ja no val la pena insistir més sobre aquesta qüestió. La impressió actual és que els ciutadans de Girona desitgen de tot cor que es resolgui el greu problema del trànsit al centre de la ciutat, i que la circulació sigui al màxim de fluida, tal com està passant ja actualment en molts altres punts de Catalunya.

Un cop superat, però, aquest esglai del problema, cal entrar de ple en la realització de l'obra. Els terminis no han quedat mai plenament definits, i per tant és qüestió d'empènyer un xic més els còrgols administratius perquè comencin les obres ben aviat.

### Dos hombres y una mujer, detenidos por robo

Figueras.— Los vecinos de Figueras, Luis Pérez Alonso, de 27 años de edad, y Francisca Caballero Tienda, de 26 años de edad, fueron detenidos el pasado viernes en la citada localidad por supuesto delito de robo con fuerza en las cosas y utilización ilegítima de vehículo a motor.

La detención, efectuada por efectivos del Servicio de información de la Guardia Civil de Figueras, se produjo a las once de la mañana, siendo instruidas las correspondientes diligencias que se entregaron al Juzgado de 1<sup>a</sup> Instancia de la ciudad.

Por otra parte, el mismo viernes, a las doce y media del mediodía, la Guardia Civil de Palafrugell detuvo al vecino de Montràs, Francisco Javier de 25 años de edad, como presunto autor de dos delitos de robo con fuerza en las cosas, ocurridos en la agencia «Exitour» de Palafrugell y en una tienda de efectos deportivos de la misma localidad, en los que consiguió un botín valorado en 6.900 pesetas.

Las diligencias, instruidas por la Guardia Civil, fueron entregadas al Juzgado de 1<sup>a</sup> Instancia de la Bisbal.

## POUS PER AIGUA ATENCIÓ

NO PAGUEU MÉS PER LA MATEIXA FEINA  
CONTRACTEU ARA EL VOSTRE POU A  
PARTIR DE 4.500 PTES./METRE AMB  
AIGUA (ENTUBAT)

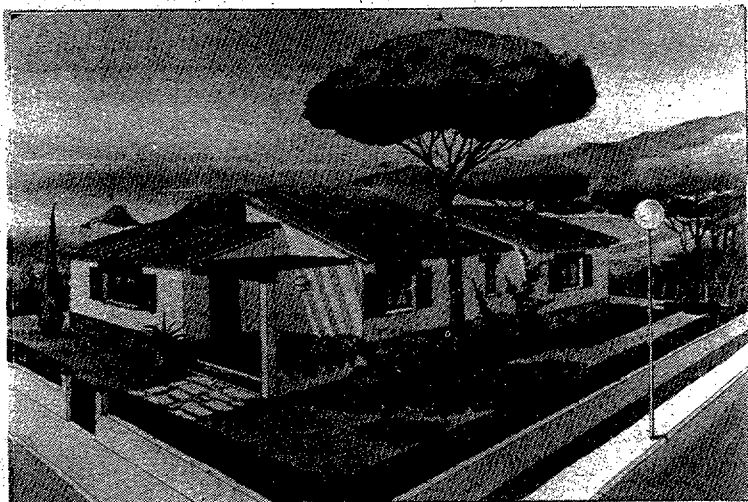
PERFORACIONS A ROTOPERCUSIÓ  
PNEUMÀTICA EN TERRENYS DE ROCA

**FRANCESC  
VERDAGUER  
DUPAN.**

POUS I PERFORACIONS.

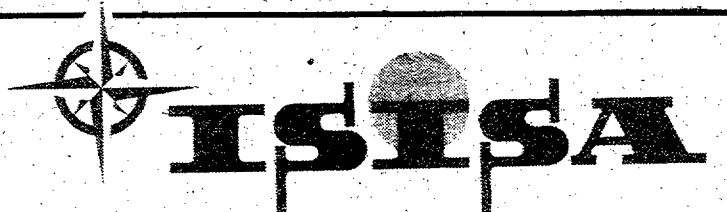
Mas Guèmol, 14  
Tel. 57 07 71  
BANYOLES

### A L'ESCALA I BELLCAIRE



PVP 4.400.000 ptes.

### CONSTRUCTOR PROMOTOR



XALET individual 200-300 m<sup>2</sup> terreny. 2 o 3 habitacions i garatge. Jardí i tanques. Servei d'aigua i llum. Piscina i tennis comunitaris. Crèdit 70%. Rendibilitat màxima amb lloguers.

- \* Disposem de diversos tipus de cases i d'apartaments
- \* Demaneu informació sense compromís



NOM \_\_\_\_\_  
ADRESSE \_\_\_\_\_  
TEL. \_\_\_\_\_

C/. Avgda. Montgó, 4  
C/. Port, 20

L'ESCALA Tel. 77 04 17  
L'ESCALA Tel. 77 26 61